RNI No. APTEL/2003/12253

భావవీణ

కళలు, సాహిత్య సాంస్కృతిక భాషాధ్యయన పత్రిక

ज्ञान-विज्ञान विमुक्तये
UGC
University Grants Commission
UGC Care List Group - 1
Journal Sl. No 34 under
Arts and Humanities
Category

BHAVA VEENA

Journal of Arts, Literary, Culture & Language Study

Vol : 19 Issue No. 7(1) Monthly July 2022 ISSN No. : 2456-4702 Rs. : 15/-

శ్రీ కొల్లా వేంకటేశ్వరరావు గారు

మాతెలుగు తల్లికి మల్లెపూదండ - మాకన్న తల్లికి మంగళారతులు

BHAVA VEENA (భావ వీణ)

Journal of Arts, Literary, Culture & Language Study

(కళలు - సాహిత్య-సాంస్కృతిక భాషాధ్యయన పత్రిక)

Editor : Kolla Sri Krishnarao
E-mail : parisodhanatelugu@gmail.com

7989781963,
9490847482.
Rohini Towers,
2/11 Brodipet,
GUNTUR-2.

Vol. 19 - Issue. 7 (1) - July 2022 - ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253 - Rs. : 15/-

EDITORIAL BOARD

Chief Editor

Dr. PITTA SANTHI

M.A.(Tel), M.Sc(Psy).,M.Ed.,M.Phil(Edu), Ph.D.,

C/o. Dr. Busi Venkataswamy

Holy Homes Apartment, Postal colony ,
4 Th Line,- 522 002, Guntur Dist., A.P. Cell no : 7386529274, 7989781963.

ADVISORY COMMITTEE

1. **Prof. G. Yohan Babu,** M.A., PhD.
Dept. of Telugu,
Andhra University, Visakhapatnam.
2. **Prof. K. Madhu Jyothi,** M.A., PhD.
Dept. of Telugu,
Sri Padmavathi Mahila University,
Tirupathi.
3. **Prof. C. Srirama Chandra Murthy,** M.A., PhD.
Dept. of Telugu, Faculty of Arts,
Benaras Hindu University, Varanasi, Utter Pradesh.
4. **Dr. Busi Venkataswamy,** M.A. (Tel)., M.A (San)., M.A (Ling)., PhD.
Associate Professor, Dept. of Telugu,
Andhra University, Visakhapatnam.
5. **Thottempudi Sree Ganesh,** M.A., M.Phil (Computational Linguistics) (Ph.D)
Research Scientist, Centre for Applied Linguistics and Transalation Studies, Universityof Heidelberg, Germany.
6. **Prof. Darla Venkateswara Rao,** M.A., M.Phil., Ph.D.
HOD, Dept. of Telugu,
Hyderabad Central University, Hyderabad, Telangana.

ASSOCIATE EDITORS

1. **Dr. N. R. SADASIVA REDDY**, M.A.,M.Phil,PhD.
Associate Professor,
Dept. of Telugu & Comparative Literature,
Sri Krishna Deva Raya University,
Ananthapuram, Andhra Pradesh.
2. **Prof. V.SANKARA RAO**, M.A.,M.A.,M.Phil,PhD.
HOD, Dept. of Telugu,
Madras University,
CHENNAI, Tamilnadu.
3. **Dr. D. SESHUBABU**, M.A.,M.Phil,PhD.
Associate Professor, Dept.of Hindi,
Moulana Azad National Urdu University,
HYDERABAD, Telangana.
4. **Dr. K. Lavanya,** M.A., M.Phil., PhD.
HOD, Dept. of Telugu
Telangana University, Dichpally,
Nizamabad, Telangana.
5. Prof. **N.V. KRISHNA RAO,** M.A.,M.Phil,PhD.
Dept. of Telugu & O.L.,
Acharya Nagarjuna University,
Nagarjuna Nagar, Guntur District.
6. **Prof. A. JYOTHI,** M.A.,M.Phil,PhD.
Dept. of Telugu,
Kakatiya University, Warangal District.
Telangana.

7. **Dr. J. VENKATA RAMANA,** M.A.,M.Phil,PhD.
Associate Professor, Dept.of Modern Indian Languages,
Madhurai Kamaraj University, Madhurai,
Tamilnadu.

8. **Dr. N. Eswar Reddy,** M.A., PhD.
Associate Professor, Dept. of Telugu,
Yogi Vemana University, Kadapa.

9. **Prof. P.R. Harinadh,** M.A., M.Ed., M.Phil,PhD.
Dept. of Telugu,
Regional Institute of Education (NCRT)
Manasa Gangothri, Mysore, Karnataka.

10. **Dr. B. Tirupathi,** M.A., PhD.
Associate Professor, Dept. of Telugu,
Dravidian University, Kuppam, Chittor Dist.

11. **Dr. T.SATYANARAYANA,** M.A.,M.Phil,PhD.
Asst.Professor, Dept. of Telugu,
Adikavi Nannaya University,
RAJAMUNDRY, East Godavari, A.P.

12. **Mr. D.ESWARA RAO,** M.A.,
Principal,
P.A.S.College, PEDANANDIPADU-522 235,
Guntur, A.P.

13. **Dr. P. VIJAYA KUMAR**, M.A.,M.Phil,PhD.
Vice Principal,
Govt. Degree College, Yemmiganuru.

14. **Dr. K. RAVI**, M.A., M.Phil,PhD.
HOD, Dept. of Telugu,
Govt. Degree College, Narayanapuram.

15. **Dr. Kakani Sudhakar,** M.A., M.Phil., PhD.
Dept. of Telugu,
Govt. Arts College, Rajahmundry.

16. **Dr. P. Srinivasa Rao,** M.A., M.Phil., PhD.
Guest Faculty, Dept. of Telugu,
Potti Sriramulu University, Bommuru.

17. **Dr. Ch. Praveen Kumar,** M.A., M.Phil., PhD.
PDF Scholar, Dept. of Telugu,
Kakatiya University, Warangal.

18. **Dr. N. Rambabu,** M.A., M.Phil., PhD.
Project Senior Fellow, Dept. of Classical
Literature, Nellore.

19. **Dr. G. Sailamma,** M.A., M.Phil., PhD.
Editorial Assistat,
Centre for Publications Dravidian University,
Kuppam, Chittor Dist.

20. **Dr. M. Sangeetha Rao,** M.A., M.Phil., PhD.
Guest Faculty, Dept. of Telugu,
Central University of Andhra Pradesh,
Ananthapuram District. A.P.

21. **Dr. M. Prasad,** M.A., M.A. (San)., PhD. Diploma in Maliyalam.
School Assistant (Telugu)
Govt. High School,
Rapuru, SPSR Nellore.

22. **Dr. Mark Poloneyes,** M.A., M.Phil., PhD.
Principal & HOD,
P.G. Centre, Gadwal,
Palamuru University, Mahabobnagar, Telangana.

LEGALADVISER

Dr. A. GURAVAIAH, ***M.A., L.L.M., PhD.,***
Principal & Research Guide, Dept., of Law, A. C. Law College, GUNTUR - 522 002, A.P.

DTP & PRINTING

TENALI PRAKASH, G.L.S. GRAPHICS, LEMALLE, Guntur. 94 94 660 509.

గమనిక : రచయితల అభిప్రాయములతో సంపాదక వర్గమునకు సంబంధం లేదు - **ఎడిటర్.**

Edited, Printed, Published and owned by Kolla Srikrishna Rao, Rohini Towers, 2/11 Brodipet,
GUNTUR - 522 002. Andhra Pradesh. Cell : 7386529274, 7989781963.
E-mail : parisodhanatelugu@gmail.com.Printed at : GLS Enterprises, Kavitha Nagar, Guntur - 522 002. Ph. 94 94 660 509.

కొల్లా శ్రీకృష్ణారావు

శ్రీ కొల్లా శ్రీకృష్ణమూర్తి సామాన్య రైతు కుటుంబంలో పుట్టి అక్షరజ్ఞానం పొంది, కవి బ్రహ్మ ఏటుకూరి వెంకట నరసయ్య కృతుల ప్రభావం జ్ఞానం పొంది, కవి బ్రహ్మ ఏటుకూరి వెంకట నరసయ్య కృతుల ప్రభావం వీరిపై బలంగా పడి పద్య కవితా లోకంలోకి అడుగుపెట్టారు. చిరు కవితలతో ప్రారంభమైన వీరి పద్య కవితా ప్రస్థానం అంచెలంచెలుగా ఎదుగుతూ పద్య రచనలు వెలవరించి తెలుగు సాహిత్యంలో తనదైన ముద్రను వేసుకున్నారు.

శ్రీ కొల్లా శ్రీకృష్ణారావు గుంటూరు జిల్లా పెదకూరపాడు గ్రామంలో 1928 సంవత్సరం జనవరి 27న మహాలక్ష్మి, సూరయ్య దంపతులకు జన్మించారు. వీరి విద్యాభ్యాసం సత్తెనపల్లి హైస్కూల్‌లో ప్రారంభమైంది. సామాన్య రైతు కుటుంబం కావడం చేత ఆంగ్ల విద్యకు నోచుకోలేని స్థితి. అయితే కృష్ణారావు తండ్రికి తమ పిల్లలు ఆంగ్ల విద్యను అభ్యసించాని బలంగా కోరుకునేవారు. తన స్థాయికి మించి వారిని చదివించారు. చిన్ననాటి నుండే కృష్ణారావుకి తెలుగు భాషా సాహిత్యాలపై మక్కువ. ఆ మక్కువతోనే గురువుల వద్ద అవధాన ప్రక్రియను అలవర్చుకున్నారు. తెలుగు భాషా పండితుడిగా జీవన గమనం ప్రారంభమైంది. పద్యం మీద వీరికి అంత ఇష్టం ఏర్పడటానికి ప్రధాన కారణం 'కవిబ్రహ్మ' శ్రీ ఏటుకూరి వెంకట నరసయ్యలు వీరికి ప్రాచీన వాఙ్మయంలో ఎంతటి అభిమానమున్నదో నవీన సాహిత్యంపై కూడా అంతే అభిమానమున్నది. ఆధునిక కవిత్వమును కూడా చదివి ఆనందించు విశిష్ట లక్షణాలున్న సహృదయులు. అటువంటి ఉత్తముడైన ఏటుకూరి వెంకట నరసయ్య దగ్గర కృష్ణారావు శిష్యరికం చేసి పాండిత్యాన్ని సంపాదించారు. వీరి ప్రోత్సాహంతోనే అనేక సాహిత్య గోష్ఠులు, చర్చలు, సదస్సులు, స్వాగత పద్యాలు రాసి ప్రముఖుల మన్ననలు పొందారు.

1966వ సంవత్సరంలో అక్టోబర్ 23న జాషువా అధ్యక్షతన సాహితీ సదస్సు ఏర్పాటు చేశారు. ఈ సాహితీ సదస్సులో భాగంగా అనేకమంది పండితులను ఈ సదస్సుకు ఆహ్వానించి సత్కరించారు. 1965వ సంవత్సరంలో ఆగష్టు 15 'స్వతంత్రవాణి' అనే వారపత్రికను స్థాపించి దాదాపు 35 సంవత్సరాల పాటు నిరంతరాయంగా పత్రికను నడిపించారు.

శ్రీ కృష్ణారావు రచనల్లో శంఖారావాన్ని, మంత్రి వర్గమా, పూదోట, కర్షక సాహిత్యం, శ్రీనాథ నైషధం, రారాజు, కావ్యత్రయము, పౌరుష జ్యోతి, నార్ల సంస్కృతి, ఏటుకూరి వారి వీర వనితలు మొదలగు వీరి రచనలు. సాహిత్యంపై ఉన్న మక్కువతో "కవిబ్రహ్మ సాహిత్య మండలి" అనే సంస్థను స్థాపించి అనేకమంది ప్రముఖులకు సత్కారాలు చేయించారు. వీరికి వీరికి పరిచయమున్న ప్రముఖులు శ్రీ తుమ్మల సీతారామమూఉన్ఎర్తి, వడ్లమూడి గోపాలకృష్ణయ్య, గుర్రం జాషువా, చల్లపల్లి లక్ష్మీనరసింహశాస్త్రి, ఏకా ఆంజనేయులు, రాయప్రోలు సుబ్బారావు, అమ్మిశెట్టి, ముళ్ళపూడి, త్రిపురనేని మొదలగు వారి సహచర్యం వలన వీరు మరికొంత పాండిత్యాన్ని పొందారు. శ్రీకృష్ణారావు రచనలకు అనేకమంది ప్రముఖులు పుస్తక సమీక్షలు నిర్వహించారు. వీరిలో జాషువా, ఆచార్య ఎన్.జి. రంగా, డా॥ సి.నా.రె., కె. జగ్గయ్య, ఎన్. గోపి, తుమ్మల మొదలగు వారు సమీక్షించారు.

వీరి రచనలకు గాను తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం, శ్రీ ఏటుకూరి వెంకట నరసయ్య స్మారక పురస్కారం, దక్షిణ భారత హిందీ ప్రచారసభ 67వ స్నాతకోత్తర సభతో సన్మానం, కర్నాటక, బెంగుళూరు, గుంతకల్లు, కర్నూలు, పొన్నూరు, విజయవాడ, ఇంకొల్లు, రేపల్లె, పెదకూరపాడు మొదలగుచోట్ల అనేక సన్మానాలు, సత్కారాలు అందుకున్నారు. భావవీణ సాహిత్య పత్రికను నెలకొల్పి అనేకమంది సాహితీ ప్రముఖులను ప్రోత్సహించారు. భావవీణ ద్వారా ఎంతోమంది కవులను తెలుగు సాహిత్యలోకానికి పరిచయం చేశారు. నిత్యకృషీవలుడు, పద్యపిపాసి, స్వాగత పద్యాల ఘనాపాటి శ్రీకృష్ణారావు 13వ తేది జూన్ 2022 స్వగ్రామంలో పరమపదించారు.

- సంపాదకవర్గం

Contents (విషయ సూచిక)

1.	బీసీ అస్తిత్వ కవిత్వం దశ - దిశ	- డా॥. చింతం ప్రవీణ్ కుమార్	6
2.	తెలుగు సాహిత్యంలో దేశభక్తి	- డా॥. డి. రాంబాబు	13
3.	అంతశ్చేతనలో విధ్వంసం - "మంచుపూవు"	- డా॥. కె. శ్యామలాదేవి	17
4.	వడలి రాధాకృష్ణ కథా సంపుటి 'గూటి పడవ' - గ్రామీణ జీవనం	- డా॥. లంకిపల్లె జ్యోతీశ్వర నాయుడు	20
5.	అనువాదవిద్య : అనువాదకులకు మార్గదర్శక సూత్రాలు	- డా॥. ప్రత్తిపాటి మాథ్యు	23
6.	కుప్పిలి పద్మ కథలు : ప్రపంచీకరణ ప్రభావం - స్త్రీ చైతన్యం	- డా॥. వి. శాంతిలక్ష్మి	30
7.	భారతం తెలిపిన భార్య గొప్పతనం	- డా॥. సూరపరాజు వసంత కుమారి	37
8.	జాలా రంగస్వామి - జీవితం, రచనలు	- డా॥. ఎల్లే విజయానందరాజు	41
9.	ఆదర్శ సమాజ నిర్మాణంలో కాలువ మల్లయ్య కృషి	- గడ్డం లింగరాజు	45
10.	నిప్పుల గళం - అంజయ్య కలం	- పోల్కం రాములు	50
11.	ఇచ్ఛాపురం రామచంద్రం - అతికొత్త అత్తగారు కథ - పరిశీలన	- డా॥. లగుడు వరలక్ష్మి	57
12.	Analogy between Theme and Characters in Arundhati...	- Dr. Adi Ramesh Babu	59
13.	Measuring university students' Technostress in ...	- Akash Kumar & - Ravi Kant	72
14.	Caste Gender and Media	- Sujatha Devarapalli	81
15.	Philosophical Aspects Reflected in Vamana Puram	- Dr. Asa Devi G.	88
16.	National Education Policy 2020 : An Overview	- Dr. K. Lakshman	90
17.	Use of Dictionary : A tool to learn English Language	- Dr. P. Sarath Chandra	96
18.	Sociolinguistics and Multilingual Communities	- Dr. M.Prasad Naik	103
19.	Ganga : The sacred river on the earth	- Dr. Nilachal Mishra	108
20.	Error analysis of secondary school students in	- Firdaus Tabassum	112
21.	Anthropocentrism and Econarratology in Flight Behaviour	- Haritha Fernandez, - Harinandana R. & - Shibani Chakraverty Aich	124
22.	An Indian Magi Play to Sustain the Community Identity	- Joly Puthussery	127
23.	Political Discourse through Web-based Political ...	- Kasi Babu	134

24. Men are not Rivals, but only Complements as ...	- J. Metilda Jancy & - Dr. S. Kalamani	148
25. Caste-Religious notion and Untouchability...	- Ms. Neethu V S & - Prof. N. Rajendran	155
26. Passive Disquietude and Looming Ecocide...	- Smitha Mary Sebastian	164
27. Educational Interest of Students at Secondary ...	- Mr. Kishor Kumar & - Dr. Md. Mozammil Hassan	169
28. Female Identity, Self Investigation and Immigrant ...	- T. Karuthappandi & - Dr. K. Mangayarkarasi	181
29. Exclusivity of Transitivity in Koya	- K. Suryanarayana, - Dr. M. Prasad Naik - Dr. MC.Kesava Murty & - Dr. Ganeasan Ambedkar	186
30. Tribal Development Approches and Planning Strategies in India - An Overview	- Dr. Jadi Musalaiah	192

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

బీసీ అస్తిత్వ కవిత్వం దశ - దిశ

- డా॥. చింతం ప్రవీణ్ కుమార్

ఒక సామాజిక అస్తిత్వం వివక్షకు గురి అయినప్పుడు ఆ వివక్ష వ్యక్తి స్థాయిలోనే మిగిలిపోదు. ఆ వివక్షకు గురి అవుతున్న వ్యక్తులు సమీకరించబడతారు. ఆ వ్యక్తులు తమ సామాజిక వివక్షను సామూహికంగా ఎదుర్కుంటారు. తాము ఎన్ని విధాలుగా సామాజిక వివక్షకు గురి అవుతున్నారో తెలుసుకునే సామర్థ్యమూ, అవకాశమూ వ్యక్తులందరికీ ఒకే మాదిరి వుండదు. ఈ క్రమంలోనే తమ అస్తిత్వ వివక్షను తమ సామాజిక వర్గం వారందరికీ తెలియజెప్పవలసిన అవసరం ఏర్పడుతుంది. ఇక్కడే ఒక సామాజిక అస్తిత్వానికి ప్రచారం అవసరం అవుతుంది." అంటారు బండి నారాయణ స్వామి (బహుళ - సాహిత్య విమర్శ) తన భిన్న అస్తిత్వాలు - సామాజిక, తాత్విక విశ్లేషణలు అను వ్యాసంలో. ఈ వాక్యాలు బీసీ కులాల అస్తిత్వ పోరాటాలకు సరిగ్గా సరిపోతాయి.

'సద్ధిబువ్వముందు కూర్చున్నాక/సూర్యకిరణాల్లాంటి చేతివేళ్ళు
అన్నం మెతుకుల్ని పొడుస్తుంటాయి/అవి/శ్రమకు తప్ప/అన్నింటికి వెలేసిన చేతులు
శ్రమనించి తప్ప/అన్నింటి నుంచి దూరం చేయబడ్డ చేతులు
ఒక్క శ్రమను తప్ప/అన్నిటిని కోల్పోయిన చేతులు..'
(పాదముద్ర-జూలూరు గౌరీశంకర్)

ఈ వాక్యాలు అక్షరాలా ఈ దేశ చెమట,శ్రామిక కులాలైన బీసీలకు వర్తిస్తాయి.ఈ దేశ ప్రగతి రథ చక్రం సవ్యంగా సాగడానికి వేల ఏండ్లుగా ప్రతిఫలం ఆశించ కుండా శ్రమ చేస్తున్న... శ్రమ తప్ప జీవితమేలేని ఈ దేశ మెజారిటీ ప్రజల సామూహిక స్థితి ఇది.

'మనిషి
తనను తాను సాగుచేసుకున్నాడు కనుకనే
మనిషిలోంచి
నాగరికతలు పుట్టాయి..' అన్న 'పాదముద్ర' కవితా పంక్తులు బీసీలకు అచ్చుగుద్దినట్టు సరిపోతాయి. మానవ జీవన మనుగడలో నాగరికతలను పుట్టించి తినడానికి తిండి, కట్టుకోవడానికి బట్ట, ఉండడానికి ఇళ్ళు... ఒక్కటేమిటీ మనిషి జీవితంతో ముడిపడి ఉన్న సమస్త విషయాల్లో సమస్త వస్తువుల్లో శక్తివంతమైన పాత్ర పోషించి ఈ సమాజానికి నాగరికత నేర్పిన బీసీలు నేటికీ ఎలాంటి గుర్తింపులేని బతుకులనే బతుకుతున్నారు. అయితే కాలం ఎప్పుడూ ఒకేలా ఉండదు కదా. ఆత్మ గౌరవం లేకుండా గుర్తింపు లేకుండా నిర్లక్ష్యానికి గురి కాబడుతూ బతకడం ఎక్కువ రోజులు ఎవరికీ సాధ్యం కాదు. ఎవరి అస్తిత్వం కోసం వాళ్ళు గొంతెత్తక తప్పదు. ఈ క్రమంలోనే బీసీ అస్తిత్వ పోరాటం పురుడుపోసుకుని ఊపందుకున్నది.

సమాజంలో ముప్పాతిక భాగం ఉండి ఈ దేశ శ్రమ నంతా తామే భుజాలపై మోస్తున్నా కూడా ఎటువంటి గుర్తింపుకు నోచుకోకుండా కేవలం ఉత్పత్తి సాధనాలుగా మారిన బీసీ చెమటకులాలు తాము ఎదుర్కొంటున్న వివక్ష పట్ల మౌనాన్ని వీడి పోరాటాన్ని ప్రారంభించారు. ఈ అస్తిత్వ పోరాటాన్ని ముందుకు తీసుకుపోయే క్రమంలో బీసీ సాహిత్యకారులు తమ పరాయి గొంతు లను వదిలేసి సొంతగొంతులను చైతన్యం చేసారు. ఏ అస్తిత్వ ఉద్యమం నిలదొక్కుకోవాలన్నా దానికి భావ ప్రసారం అత్యవసరం. ఈ కోవలోనే బీసీ సాహిత్యకారులు తమ కుల వృత్తుల గురించి తమ జీవన విధానం గురించి అటు రాజ్యానికి ఇటు రాజ్యాంగానికి రెంటికి నోచుకోక తాము పడుతున్న బాధలను ఏకరువు పెడుతూ ప్రత్యేకమైన సాహిత్యాన్ని సృష్టించారు.

బీసీ మెజారిటీ ప్రజల మైనారిటీ బతుకులకు సంబంధించి సాహిత్యం 1994నుండి వెలువడి 2001తో ఒక రూపం తీసుకున్నది ఇది కవిత్వంగా ఎక్కువ వెలువడింది. 1994 దెంచనాల శ్రీనావాస్ 'గురితప్పిన పద్యం' ఆ తర్వాత 1995 జూలూరి గౌరీశంకర్ 'పాదముద్ర'ల్లో దళిత,బీసీ అస్తిత్వ వస్తువుతో పాటు తమ స్వకులమైన విశ్వకర్మ జీవితాలకు సంబంధించిన వస్తువూ ఉంది. 1995లో వెలువడిన 'చిక్కనవుతున్న పాట'లో బీసీ అస్తిత్వ జీవితాలు శక్తివంతంగానే చర్చకు వచ్చినా అప్పటిదాకా బీసీలకు బీసీలు అనే సొంత గొంతుక లేక ఎస్సీ, ఎస్టీ, బీసీ, మైనారిటీలు అందరూ దళితులేనన్న విశాల భావనతో కవిత్వం రాయడం చిక్కనవుతున్న పాటలో కనిపిస్తుంది. ఇందులో ఆధిపత్యపు అగ్రవర్ణాలు మినహాయిస్తే అందరి అస్తిత్వం కవిత్వంగా వెలువడింది కనుక ప్రత్యేకమైన బీసీ అస్తిత్వం ఇందులో వెతకలేం. ఇక ఆ తరువాత ఎవరి సాహిత్యం వారే రాసుకోవాలన్న తర్వాత బీసీలు తమ సొంత గొంతుకతో 2001లో 'వెంటాడే కలాలు-వెనుకబడిన కులాలు' కవిత్వం వెలువరించారు. ఒక్క మాటలో చెప్పాలంటే ఇది బీసీ కవిత్వ సూర్యోదయం అని చెప్పవచ్చు. దీనికంటే ముందు వెలువడిన 1999-'ఎన-దళిత బహుజన కవిత్వం'లో బీసీ కులవృత్తి అస్తిత్వ చిత్రణ స్పష్టంగా కనబడుతుంది. ఆ తర్వాత 2000 సంవత్సరంలో ఉత్పత్తి కులాలకు సంబంధించి మునాస వెంకట్ 'ఒద్ది' దీర్ఘ కవిత వెలువడి ఉత్పత్తి కులాల జీవితాలను చిత్రిక పట్టింది. అయితే 2001లో వెలువడిన 'వెంటాడే కలాలు-వెనుకబడిన కులాలు' కవిత్వంతో పూర్తి స్థాయిలో బీసీలు తమకోసం తాము రాసుకోవడం మొదలైంది. బీసీ కవిత్వానికి సంబంధించి చెప్పుకోవాలంటే వెంటాడే కలాలే' ల్యాండ్ మార్క్.

కారంచేడు, చుండూరు ఘటనల తర్వాత అసలు దళితులు ఎవరనే ప్రశ్న మరొక్కసారి ఉత్పన్నమై బిసిలను దళితులుగా గుర్తించడానికి సతీష్ చందర్, శిఖామణి, కలేకూరి ప్రసాద్ లాంటి వాళ్ళు నిరాకరించారు. దళిత సాహిత్యంలో గొంతు కలిపిన బిసి కవులు, రచయితలు ఇప్పటి వరకు వచ్చిన దళిత సాహిత్యంలో నాలుగింట మూడో వంతు బిసి సాహిత్యకారులదే అయినా దళిత సాహిత్యం అనగానే ఎస్సీలదని వాళ్ళు ప్రకటించుకోవడం...ఈ సందర్భంలోనే బీసీలు తమ అస్తిత్వాన్ని తాము కాపాడుకునే ప్రయత్నంలో తమ సొంత గొంతుక కోసం ఆరాటపడ్డారు. ఈ నేపథ్యంలోనే 2001 లో వెనుకబడిన కులాల కవిత్వంగా 'వెంటాడే కలాలు' అనే కవితా సంకలనం వెలువడింది. నల్గొండ జిల్లా కోదాడలోని 'స్పృహ సాహితీ' సంస్థ ప్రచురించిన ఈ సంపుటిలో ఇరవై మూడు మంది బిసి కవుల కవితలున్నాయి. జూలూరి గౌరిశంకర్ ప్రధాన సంపాదకులుగా వెలువడిన ఈ కవితా సంకలనంలో అంబటి వెంకన్న, అనిశెట్టి రజిత, ఏ.దుర్గాప్రసాద్, బాణాల శ్రీనివాసరావ్, బెల్లి యాదయ్య, దెంచనాల శ్రీనివాస్, జి.విజయలక్ష్మి,జుగాష్ విలి, జూలూరు గౌరీశంకర్, జూపల్లి ప్రేమ్‌చంద్, కో.ప్ర, యం.వెంకట్, మందరపు హైమావతి,డా.ఎన్. గోపి, నాళేశ్వరం శంకరం, డా. పులిపాటి గురుస్వామి, ప్రసాదమూర్తి, ప్రసేన్, సీతారాం, డా.ఎస్వీ సత్యనారాయణ, సిద్ధార్థ బొమ్మగాని, వరదయ్యలందరివి కలిపి 73 కవితలున్నాయి.దీనిలోని బీసీ కవులు చేసిన పని తమ ఆత్మ కథలను వినిపించడమే. ఒకానొక చారిత్రక సందర్భంలో వెలువడిన ఈ వెంటాడే కలాల కవితా సృష్టి సమాజంలో సగభాగమైన బహుజన వర్గాల అస్తిత్వ గొంతుకకు నిజమైన అక్షర రూపం ఇచ్చి బీసీ స్వీయ గొంతుకను బలంగా వినిపించింది.

'వందపులుల మధ్యన మేకలా
వేయిమంది అగ్రకులస్తుల మధ్య ఒక చాకలిలా,
కుమ్మరిగా, మంగలిగా
బ్రతకటం ఎంత దుర్భరం
కుడితిలో పడ్డ ఈగలా/ ఈ ఊర్లో పడి ఇరుక్కు
పోయింది నా బతుకు

రెడ్డి సరసన జేరి నవ్వేందుకూ లేదు/ మాదిగ సరసన జేరి ఏడ్చేందుకూ లేదు
ఆడామగా కాని శరీరంలా/ నవ్వో-ఏడుపో తెలియని - అనుభవం
అంతా తెలిసినట్టే వుంటుంది/ తెలవాల్సింది మాత్రం తెరమరుగైపోతుంది
ఎక్కడా గాయం కనిపించదు/ నెత్తురు మాత్రం నడివీధిలో గడ్డ కడుతుంది.
ఎన్నడూ మూలుగు వినిపించదు/ శరీరం మాత్రం మెలితిరిగిపోతుంది...

(ఎక్కడా గాయం కనిపించదు-వెంటాడే కలాలు)

కో.ప్ర (కొలేపూడి కుమ్మర ప్రసాద్) రాసిన పై కవితలో నిచ్చెనమెట్ల వ్యవస్థలో అటు పైకి ఎగబాకలేక ఇటు కిందికి దిగజారలేక నడిమిట్ల బ్రతుకును కొనసాగిస్తూ ఏ గుర్తింపు లేకుండా దీనాతిదీనంగా కేవలం చాకిరీకే పరిమితమైన బీసీ కులాల దీనావస్థ కనబడుతున్నది. బీసీ గొంతులోంచి నిస్వార్థంగా బేలగా తడిగా పలికిన కవితా పంక్తులివి. ఈ కోవలోనే ఉంటది బెల్లి యాదయ్య కవిత అత్యంత సహజంగా-

'మంద నా గురుకులం/ తాతతండ్రులు నా ఉపాధ్యాయులు
కొండ కోన నా తరగతి గది/ తడి దుక్కి నా ముద్దు పలక
దుడ్డుకొన నా సుద్దముక్క/ అనుదినం ఒక అధ్యాయం బోడూ బీడూ నా ఆటస్థలం...
తీరుతీరు గొర్రెల పేర్లు వినడమే నేను నేర్చిన ఓనమాలు
బుజ్జిబుజ్జి పిల్లల్ని తల్లులక కుడిపి పొదిలోకి చేర్చడమే నా బాలశిక్ష
గొర్రెల్ని గుర్తు పట్టి శాల్తీలను లెక్కేసుకోవడం నా గణితశాస్త్రం
పుష్టిగా మేపి నీళ్ళు తాపడం/ నొప్పి రోగం గమనించి చికిత్స చేయడం
అసమానతలు తొలగించి
సురక్షిత మార్గాన జువ్వాన్ని నడిపించడం నా పరిసరాల విజ్ఞానం..'

(బెల్లి యాదయ్య-నేను గొర్రెల్ని కాస్తుంటాను)

ఇదొక్క కవిత చాలు బీసీ బతుకులను పట్టివ్వడానికి. శాస్త్రవేత్తలుగా, వైద్యులుగా, టీచర్లుగా ఒక్కటేమిటీ... సమాజ రథ చక్రం నడవడానికి ప్రతీదినం ఇంధన మౌతున్న బీసీల అక్షర గోడు ఈ కవిత. ఇదొక్క కవిత చాలు వెంటాడే కలాల్లోని కవిత్వం ఏ విధంగా బీసీ స్వీయ గొంతుక స్వీయ ఆత్మగౌరవం నుండి పలికిందో తెలియ జెప్పడానికి.

అయితే బీసీలు తమ సొంత గొంతుకతో తమ చరిత్ర మూలాలనుండి తమ కులవృత్తుల జీవిత మూలాల్లోంచి సాహిత్యం ముఖ్యంగా కవిత్వం సృష్టించడం మొదలై రెండు దశాబ్దాలు కావస్తున్నా సమాజంలో మెజారిటీగా ఉన్న బీసీల సాహిత్యం/కవిత్వం చాలా తక్కువగానే వెలువడింది. దీనికి ప్రపంచీకరణ, ప్రత్యేక రాష్ట్ర ఉద్యమాలు బీసీలకంటూ ప్రత్యేకంగా లేని భావజాలం తదితర కారణాలు అనేకం ఉన్నాయి.

2001లో వెంటాడే కలాలు వెలువడిన 15 ఏండ్లకు 2016లో బి.సి అస్తిత్వ కవిత్వ సంకలనం సమూహం వెలువడడానికి కారణాలు వెతికితే...బి.సి అస్తిత్వవాద కవిత్వం వెలువడకపోవడానికి చాలా అంశాలు, చాలా అవరోధాలు మన దృష్టిలో నిలుస్తాయి.ముఖ్యంగా 1990 దశకం అర్ధభాగం నుండి ప్రాంతీయ అస్తిత్వోద్యమాలు బలంగా ముందుకొచ్చి ప్రాంతీయ అస్తిత్వపు భావజాల వ్యాప్తి మొదలైంది.1994లో దళిత రచయితల కళాకారుల మేధావుల సంఘం (ద.ర.క.మే)లాంటి సంస్థలు బి.సిల ప్రాతినిధ్యంలోనే ఏర్పడినా అవి అంతిమంగా దళితుల చైతన్యాన్ని పెంచే పాత్రను పోషించాయే తప్పా బి.సిలు తమ అస్తిత్వం కోసం తాము ఆలోచించేలా అవి అందించాల్సిన తోడ్పాటును అందించలేకపోయాయి. దీనికి కారణం ఆలోచించినా దళిత అంటే ఎస్సీ, ఎస్టీ, బి.సి,

మైనారిటీలందరూ ఒకటే అనే భావనే. 1995 - చిక్కనవు తున్న పాట, 1996-పదునెక్కిన పాట, 1996లోనే సుంకిరెడ్డి నారాయణరెడ్డి సంపాదకత్వంలో వెలువడిన 'బహుజనచనం'లో అగ్రకులాల వాళ్ళు కూడా దళిత కవిత్వం రచించి దళితోద్యమానికి మద్దతు ప్రకటించారు. అయితే ఈ మూడు సంకలనాల్లో ఎస్సీ, ఎస్టీ, బి.సి, మైనారిటీ ఉమ్మడితత్వంతో బి.సిల మీద ప్రత్యేక ఫోకస్ లేకపోవడంతో బి.సి అస్తిత్వవాద కవిత్వం ఒక ఉద్య మంగా రూపుదాల్చే భూమిక ఏర్పడలేదు. ఇదొక కారణం.

ముఖ్యంగా 70ల నుండి జరిగిన రెండు దశాబ్దాల విప్లవోద్యమాలు ఆ తదనంతరం 1990ల్లో జరిగిన ప్రాంతీయ అస్తిత్వోద్యమాల భావజాల వ్యాప్తి...1990ల నుండి 2000వరకు జరిగిన తీవ్ర అణిచివేతలు,అప్పుడే పుట్టుకొచ్చిన గ్లోబలైజేషన్ ప్రభావాలు కూడా అస్తిత్వోద్య మాలకు తీవ్ర నష్టం కలిగించి అత్యంత అవరోధంగా నిలిచాయి. 2000 సంవత్సరం తర్వాత ప్రాంతీయ అస్తిత్వం కాస్త రాజకీయరూపం తీసుకోవడం.., అప్పటి నుండి 2014 ప్రత్యేక రాష్ట్రం ఏర్పడే వరకు అస్తిత్వోద్యమాలు స్తబ్ధంగానే ఉన్నమాట వాస్తవం. మొత్తంగా చాలాకాలం విప్లవోద్యమాల కోసం., ప్రాంతీయ అస్తిత్వం కోసం తమ సొంత స్వీయ అస్తిత్వాన్ని దళిత బహుజనులు వదులుకోవలసి వచ్చింది. అందులో భాగంగానే బి.సిల అస్తిత్వం వైపుకు అడుగులు పడలేదు.

అయితే 2001 తర్వాత మొత్తంగా బీసీ అస్తిత్వ కవిత్వం వెలువడలేదనడం సమంజసంగా ఉండదు ఎందుకంటే 2001లో పత్తిపాక మోహన్-'తెగిన పోగు' చూడండి.

'బతుకును బతకనీయకుండా / కూల్చేసిన రాజ్యానిది నేరం కానప్పుడు
వృత్తుల్ని కూల్చేసి చేతుల్ని విరిచేసి / బతుకును పరాయీకరించిన
వ్యవస్థది తప్పు కానప్పుడు
ఇప్పుడు ఇక్కడ
మరణం కూడా మానవ హక్కే
మరణం కూడా ఓటు బ్యాంకే'

- తెగిన పోగు కవిత్వం నుండి వెలువడిన శక్తివంతమైన వాక్యాలివి.

ఆ తర్వాత 2005లో వెలువడిన బాణాల శ్రీనివాస రావు 'పర్యాయ పదం' గొప్ప సంచలనం. దాసోజు కృష్ణమాచారి 'వన్నె-స్వర్ణకారుడి కవిత్వం' 2007లో వెలువడి బీసీ జీవితాలను చర్చకు పెట్టగలిగింది. బీసీ వ్యధలకు శిల్పాన్ని జోడిస్తే ఎంత చిక్కని కవిత్వం వెలువడుతుందో 'వన్నె' లో చూడవచ్చు. ముఖ్యంగా బాణాల 199 పంక్తుల దీర్ఘ కవిత ఐన 'కుంపటి' మీద ఏకంగా ఇరవై వ్యాసాలు వెలువడడం గమనార్హం. ఈ ఒక్క దీర్ఘ కవితను ఇరవై మంది ప్రముఖ సాహితీవేత్తలు ఇరవై కోణాల్లో విశ్లేషిస్తూ 'ఒక కవిత-ఇరవై కోణాలు' అనే విమర్శనాత్మక పుస్తకాన్ని తీసుకురావడం సాహిత్యంలో పెరిగిన బీసీ వాదానికి నిదర్శనం.

'కుంపటి మా ఇళ్ళకు వెలుగు/మా చీకటి బతుకుల నావకు దిక్సూచి
అది మా నాయనకు నిశాని/మా తాతకు ప్రతీక
మా తరతరాల వారసత్వాల/కులవృత్తికి చిత్రిక
మా కులం మొత్తానికే సజీవ సంకేతం..'అంటాడు

కవి బాణాల శ్రీనివాసరావు తన 'కుంపటి' కవిత్వంలో. తరతరాలుగా కులవృత్తుల్లో మగ్గిన జీవితాల తాలూకు సజీవ చరిత్రను మోసుకొచ్చిన పద్యం కుంపటి.

అయితే కుంపటి తర్వాత 'కఫన్'-2009లో పత్తిపాక మోహన్ కవిత్వం వెలువడింది. ఆ తర్వాత స్వరాష్ట్రోద్యమ గ్యాప్. ఇటీవల 2013 నుండి బీసీల్లో పెరిగిన బీసీ స్పృహతో మళ్ళీ బీసీ కవిత్వం/సాహిత్యం ఊపందుకున్నది. 2013-ఇరుసు, ఇదే సంవత్సరంలో 'రుంజ-విశ్వకర్మ కవుల కవిత్వం-1' వెలువడింది. 2016లో అన్నవరం దేవేందర్-'బువ్వకుండ' ఆ తర్వాత తెలంగాణ కవిత్వంతో పాటుగా కలగలిపి వచ్చిన వనపట్ల సుబ్బయ్య 'కుర్చీ', 2018లో దాసోజు కృష్ణమాచారి 'పుటం-విశ్వకర్మ వృత్తి కవిత్వం' 2018 నవంబర్‌లో మునాను వెంకట్

'మెద'వెలువడింది. మొత్తంగా బీసీ అస్తిత్వ కవిత్వం ఈ దశాబ్దంలో మత్తడి దుంకుతున్నది.

ఈ క్రమంలోనే కొంత మంది యువకులు 2015, అక్టోబర్ 18న కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయంలో 'బి.సి రైటర్స్ వింగ్'గా ఏర్పడి బీసీ సాహిత్యం కోసం కృషి చేయాలని సంకల్పించుకున్నారు. ఇందులో భాగంగానే 2016, డిసెంబర్‌లో 38 మంది కవులతో 'సమూహం-బీసీ అస్తిత్వ వాద యువ కవిత్వం' వెలువడి పెను ప్రకంపనలు సృష్టించింది. అన్ని కులాల బీసీ యువత పెద్దపెట్టున తమకు జరుగుతున్న అన్యాయాల గురించి నినదిస్తూ శాస్త్రీయబద్ధమైన ఆలోచనతో కవిత్వం వెలువరించారు సమూహం'లో. డా.చింతం ప్రవీణ్‌కుమార్ సంపాదకత్వంలో వెలువడిన ఈ సమూహం కాకతీయ విశ్వవిద్యాలయ ఫూలే స్టాచూ దగ్గర ఆవిష్కరించబడి అమెరికా స్టాచూ ఆఫ్ లిబర్టీ దాకా తన అస్తిత్వ కవిత్వ యాత్రను కొనసాగించింది. సుమారుగా 20 ప్రాంతాల్లో ఆవిష్కరణలు జరుపుకుని 'బీసీ చైతన్యమే రాజ్యాధికారానికి బాట' అంటూ ఫూలే - అంబేద్కర్ బాటలో నడిచి బీసీ అస్తిత్వోద్యమానికి ఈ దశాబ్దపు ల్యాండ్ మార్క్ అయ్యింది. ఈ సమూహం కవిత్వం పైన 20దాకా విశ్లేషణాత్మక వ్యాసాలు వచ్చాయి. అవన్నీ 2017లో 'ప్రవాహం'పేరిట వ్యాస సంకలనంగా వెలువరించింది బీసీ రైటర్స్ వింగ్.

'ఇన్నాళ్ళు నాకసలు అర్థం కాని/ప్రశ్నలెన్నింటికో
చిక్కుముడి వీడుతున్నది-
మాకు సమాధానాలె గావాలె...
పాతకాలం ఎడ్లోళ్ళం కాదు/ఏం చెప్పినా తలూపడానికి
చదువుకున్న సావిత్రీభాయ్‌లం/ప్రశ్నల కొడవళ్ళం...'

అంటు ధిక్కార స్వరాన్ని...ఆవాహన చేసుకున్నది సమూహం. మొత్తంగా ఇప్పటిదాకా వెలువడిన బీసీ కవిత్వం తమ తాతల తండ్రుల కులవృత్తుల బాధలు ఏకరువు పెడితే సమూహం 'మేమెంత మందిమో మా కంతా వాటా',అనే రాజ్యాధికార దిశలో సాగడం మారిన బీసీ అస్తిత్వ పోరాటానికి సంకేతం.

వెంటాడే కలాల కవులు తమ కులాలు, కులవృత్తులు, ఆ వృత్తుల్లో ఉన్న తమ తాతలు, తల్లిదండ్రులు పడిన బాధలకు తమ తరపు చైతన్యంతో పల్లవి కట్టే ప్రయత్నం చేశారు, నిచ్చెనమెట్ల సమాజంలో మధ్యస్తంగా ఉన్న నడిమికులాల గొంతుకకు అక్షరరూపమిచ్చారు వెంటాడే కలాల కవులు. సకల వృత్తుల సమస్త చిహ్నాలు తెలుగు సాహిత్యంలో అస్తిత్వ సంతకాలుగా మారిన వేళ ఆ జీవితాల ఆక్రందనలే అక్షరాలుగా వెలువడిన వెంటాడే కలాల కవిత్వంలో కులవృత్తుల హూందాతనం, నైపుణ్యంతో పాటు సమాజంలో మెజార్టీ ప్రజలైన బి.సి జీవితాల తాలూకూ సంఘర్షణలాంటివి కనిపిస్తాయి. కానీ బి.సిల వెనుకబాటుతనానికి కారణం రాజకీయాధికారంలో వాటా లేకపోవడమేననే విషయం కనిపించదు. నిర్ణయాధికారంలో ఉంటూ రాజ్యాధికార దిశగా సాగే కులాలే అభివృద్ధి చెందుతాయనే విషయాన్ని వెంటాడే కలాల కవులు అంత సీరియస్ అంశంగా పరిగణించలేదు. అయినా మొదటి అస్తిత్వ సంకలనంలోనే అన్ని అంశాలుండాలనుకోవడం సరైనది కాదేమో; ఏదేమైనప్పటికీ బి.సి అస్తిత్వవాద కవిత్వంలో ఓనమాలు దిద్దించింది వెంటాడే కలాలే. కానీ దీని తర్వాత ఇదే కవులు మరింత ముందుకు వచ్చి మరో సంకనలం వేయకపోవడం బి.సి సాహిత్య చరిత్రలో ఓ పెద్ద హిస్టారికల్ గ్యాప్. ఆ గ్యాప్‌ను పూడ్చేలా 15 ఏండ్ల తర్వాత సమూహం వచ్చింది.అదీ యువ కవిత్వ సంకలనంగా. 38 మంది యువ కవులు బి.సి.రైటర్స్ వింగ్ పేరిట బి.సి అస్తిత్వవాద యువ కవిత్వాన్ని తీసుకురావడం ఒక సంచనలం. అయితే నడిమికులాల ఆక్రందన, అవమానాలు, సంఘర్షణ అన్నీ నమోదు చేస్తూనే ఫూలే తాత్విక దృక్పథాన్ని అందిపుచ్చుకుంటూనే మనువాదాన్ని దాటి' పొలిటికల్ పవర్ ఈస్ ది మాస్టర్ కీ' అన్న అంబేద్కర్ లైన్ వెంట నడవడమే అసలైన విముక్తి అనే ప్రకటన ఉందీ సమూహంలో...మొత్తంగా మారు

తున్న బి.సి సమూహాల ఆలోచనలకు అక్షర రూపంలా నిలిచిందీ సమూహం.

బీసీల్లో అస్తిత్వ సాహిత్యం కోసం ప్రధానంగా రెండు కులాలు బాగా కృషి చేసాయి...చేస్తున్నాయి. అందులో మొదటిది చేనేత కులం కాగా రెండవది విశ్వకర్మ కులం. పద్మశాలి కులం నుండి నేత జీవిత సంబంధీ కథలు వెలువడుతుండగా విశ్వకర్మ కుల రచయితలు తమ సొంత గొంతుకను కవిత్వంలో అత్యద్భుతంగా పలికిస్తు న్నారు. 1994 దెంచనాల శ్రీనివాస్ 'గురితప్పిన పద్యం' ఆ తర్వాత 1995 జూలూరి గౌరీశంకర్ 'పాదముద్ర'ల్లో దళిత,బీసీ అస్తిత్వ వస్తువుతో పాటు తమ స్వకులమైన విశ్వకర్మ జీవితాలకు సంబంధించిన వస్తువూ ఉంది. ఇక ఆ తర్వాత 2001లో వెలువడిన 'వెంటాడే కలాలు - వెనుకబడిన కులాలు' కవితా సంకలనంలో జూలూరి గౌరీశంకర్, దెంచనాల శ్రీనివాస్, జుగాష్‌విలి, మందరపు హైమావతి, బాణాల శ్రీనివాసరావుల విశ్వకర్మ కవిత్వం శక్తివంతంగా ఉంది. ఇందులో ప్రధానంగా జూలూరు గౌరీశంకర్ 'కొలిమి', బాణాల శ్రీనివాసరావు 'కుంపటి'లు బీసీ అస్తిత్వ సాహిత్య చరిత్రలోనే మైలురాళ్ళుగా నిలిచాయి. ముఖ్యంగా బాణాల 'కుంపటి' దీర్ఘ కవిత్వంపై 'ఒక కవిత-ఇరవై కోణాలు' అంటూ ప్రత్యేకంగా ఇరవై మంది ప్రముఖులతో ఒక విమర్శా పుస్తకమే వెలువడడం ఒక చరిత్ర. ఇది రగులుకుంటున్న బీసీ అస్తిత్వోద్యమానికి ఆక్సిజన్‌ను అందించిన ఘట్టం.

ఇక విశ్వకర్మ కవిత్వానికి కేరాఫ్ అడ్రస్‌గా నిలుస్తున్న దాసోజు కృష్ణమాచారివి 2007లో 'వన్నె-స్వర్ణకారుడి కవిత్వం', 2014లో వెలువడిన 'డాకలి',2018లో వెలువడిన 'పుటం-విశ్వకర్మ వృత్తి కవిత్వం' వెలువడ్డాయి. ఇంకా, 2013 జ్వలితతో కలిసి 'రుంజ-విశ్వకర్మ కవుల కవిత్వం-1' వెలువరించాడు దాసోజు కృష్ణమాచారి. ఇలా విశ్వకర్మ కవిత్వం గొప్ప చైతన్యంగా వెలువడుతుండడం పెరిగిన బీసీ అస్తిత్వ చైతన్యానికి నిదర్శనంగా చెప్పుకోవచ్చు. ఇక అయిలా సైదాచారి 'ఆమె యా బొమ్మ','నీలం మాయ' కవితా సంపుటాల్లో విశ్వకర్మ కవిత్వం ఉంది. ఇక ఇప్పటి తరం యువకవులు కూడా తమ కుల గొంతుకను బలంగా వినిపిస్తున్నారు. విశ్వనాధుల పుష్పగిరి 2012లో 'కైవారం','విశ్వకర్మ నేనే' కవిత్వ సంపుటాలు వెలువరించి ఈ తరం బీసీ కవుల అస్తిత్వ చైతన్యాన్ని చాటుకున్నాడు. విశ్వకర్మ కులానికే చెందిన యోచన తన పాటతో విశ్వకర్మ కుల అస్తిత్వంతో పాటు బీసీ కులాల అస్తిత్వాన్ని ఎలుగెత్తి చాటుతున్నాడు. ఇంకా విశ్వకర్మ కుల స్త్రీ కవులకు సంబంధించి మందరపు హైమావతి తర్వాత జ్వలిత, దాసోజు లలితలు మందు వరుసలు అత్యంత చైతన్యంగా ఉన్నారు. జ్వలిత, దాసోజు లలితలు విశ్వకర్మ కవిత్వం పట్ల, బీసీ అస్తిత్వం పట్ల అత్యంత జాగరూకతతో ఉండి ప్రత్యేక శ్రద్ధతో కవిత్వం రాస్తుండడం బీసీ స్త్రీ కవయిత్రుల పోరాట స్ఫూర్తిని తెలియజేస్తుంది. ఇంకా తంగెళ్ళపల్లి కనకాచారి, శ్రీరామోజు హరగోపాల్, బైరాగి, ఇంద్రవెళ్ళి రమేష్, బాణాల ద్రోణాచారి, అనుముల శ్రీనివాస్, చొప్పదండి సుధాకర్, గాజోజు నాగభూషణం, ఉదారి నారాయణ, రేల విజయ్ తదితరులు విశ్వకర్మ కవిత్వాన్ని ఒక ప్రత్యేక గొంతుకతో రాస్తున్నారు.

బెస్త కులం నుండి మునాసు వెంకట్ జెన, ఎన, ఒద్ది, మెద కవిత్వ సంపుటాలు వెలువడగా ఇదే కులానికి చెందిన అంబటి వెంకన్న బెస్త కుల జీవితాలను చిక్కని కవిత్వం చేస్తున్నాడు. ఇక కుమ్మరి కులానికి చెందిన అన్నవరం దేవేందర్ 'బువ్వ కుండ'తో ముందుకు రాగా వనపట్ల సుబ్బయ్య మంగళి కుల జీవితాన్ని కవిత్వం చేస్తున్నాడు. అయితే బీసీ కులాల ఉమ్మడి అస్తిత్వం కంటే బీసీ విడివిడి కులాల అస్తిత్వ కవిత్వం ఎక్కువగా వెలువడుతుండడం ఉమ్మడి బీసీ అస్తిత్వ ఉద్యమాలకు ఇబ్బందే అయినప్పటికీ ఏ కులం ఆ కులంగా విడి చైతన్యం పొందిన తర్వాత ఉమ్మడి చైతన్యం ప్రకటిం చడం అంత కష్టమైన పనేం కాదు. అయితే ఉమ్మడి

బీసీ చైతన్యం పెంపొందడానికి కేవలం కవిత్వం మాత్రమే సరిపోదు. దానికి 'సాహూ మహరాజ్ పని విధానం-పూలే జ్ఞాన ధార-అంబేద్కర్ రాజ్యాంగ విలువలు'కలగలిసిన భావజాలం కావాలి. బీసీల్లో ఏ కులానికి ఆ కులం గొప్పదనే మనువాద సంస్కృతి తొలగించుకోవాలి. అప్పుడే బీసీ ఉమ్మడి చైతన్యం సాధ్యం. బీసీల ఉమ్మడి చైతన్యం ద్వారానే రాజకీయ రిజర్వేషన్ల సాధన కాని, జనాభా దామాషా ప్రకారం బీసీలకు రాజకీయ వాటా గానీ సాధ్యం. ఈ దిశగా బీసీ సాహిత్యం తన దిశను మార్చుకోవాల్సిన అవసరం ఉన్నది.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

తెలుగు సాహిత్యంలో దేశభక్తి

– డా॥ డి. రొంబాబు, తెలుగు శాఖ, నిజాం కళాశాల, హైదరాబాద్.

ప్రాణి జీవించడానికి గాలి, నీరు, ఆహారం అవసరం. అయితే వాటిని తీసుకోవడానికి స్వేచ్ఛ కూడా ఉండాలి. ఆ స్వేచ్ఛ లేకపోతే జీవి ఎక్కువ కాలం జీవించలేడు. అంటే జీవించడానికి అవసరం అయిన వసతులు ఉన్నా, స్వేచ్ఛ లేకపోతే ప్రాణి భయపడుతూ, అభద్రతా భావంతో జీవిస్తుంది. అట్లే మానవులు కూడా తమకు కావలసిన అవసరాలన్నీ తీరినా, అవి ఇతరుల అనుమతితో, దయా దాక్షిణ్యాల వలన తీరినట్లయితే వారి కనుసన్నల్లో జీవించవలసి ఉంటుంది. అట్లాంటి జీవితమే బానిస జీవితం. ఆ బానిస జీవితం నుండి విముక్తి కలిగి స్వేచ్ఛగా జీవించాలని ప్రతి మానవుడు కోరుకుంటాడు. ఆ బానిస సంకెళ్ళ నుండి విముక్తి కావడానికి భారతీయులు స్వాతంత్ర్యోద్యమాన్ని చేపట్టి బ్రిటిషు వారి నుండి విముక్తి పొంది స్వేచ్ఛా జీవులుగా బ్రతకడానికి చేసిన పోరాటమే స్వాతంత్ర్యోద్యమ పోరాటం.

ఒక జాతి విముక్తి కావడానికి ఆ జాతి ప్రజలు అనేక రకాల ఇబ్బందులను ఎదుర్కోవడమే కాకుండా ఎంతో కాలం వెచ్చించి ఎందరో మహానుభావులు ఆత్మార్పణ చేసినప్పటికీ మరెందరో వారి తెలివి తేటలను ఉపయోగించి ఉద్యమంలో సమిధలైనవారు కొందరైతే, తమ విద్యతో జాతిని ముందుకు నడిపినవారు మరి కొందరు. ఇందులో ముఖ్యంగా సాహిత్యం పాత్ర అధికమని చెప్పవచ్చును. "జననీ జన్మభూమిశ్చ స్వర్గాదపీ గరీయసీ" అన్న ప్రాచీన సూక్తిలో మనకు కనిపించే అంశం "జన్మనిచ్చిన తల్లి, మనం జన్మించిన భూమి స్వర్గం కంటే గొప్పవి" అనే విషయాన్ని గుర్తు చేస్తుంది. దీనిని ప్రేరణగా తీసుకొని స్వాతంత్ర్యోద్యమ కాలంలో కవులు తమ కలాలకు పదునెక్కించి తమ గళాల ద్వారా దేశభక్తిని ప్రచారం చేశారు. ప్రతి భారతీయునిలో జాతీయ భావన పుట్టడానికి సాహిత్యం హితోధికమైన ప్రేరణ కలిగించింది.

భారత స్వాతంత్ర్యోద్యమానికి 1905న పునాది వేయగా అది భారతదేశంలోని ఇతర రాష్ట్రాల్లో ప్రచారం అయినంతగా ఆంధ్రదేశంలో అంతగా ప్రచారం కాలేదు. 1905 తరువాత వంగదేశాన్ని (బెంగాల్) విడదీయడం వలన మొత్తం భారతదేశంలో బ్రిటీష్ వారు "విభజించి పాలించు" అనే విధానాన్ని అవలంబించటంతో భారతీయుల్లో తీవ్రమైన ఆందోళనకు దారితీసింది. ఆ ఆందోళన ఆంధ్ర రాష్ట్రానికి కూడా పాకింది. అప్పటి నుండి ఇక్కడి ప్రజలు స్వాతంత్ర్యోద్యమం వైపు అడుగులు వేసినారు. అందులో భాగంగా కవులు, కళాకారులు తమ కలాలకు పదును పెట్టినారు. రాజమహేంద్రవరం సభలోని బిపిన్ చంద్రపాల్ గారి ఉపన్యాసం విని ఉత్తేజితుడైన "చిలకమర్తి లక్ష్మీ నరసింహం" గారు రాసిన

భరత ఖండంబు చక్కని పాడియావు
హిందువులు లేగ దూడలై ఏడ్చుచుండ
తెల్లవారను గడుసరి గొల్లవారు
పితుకుచున్నారు మూతులు బిగియగట్టి

అనే పద్యం సభను ఉత్సాహమొనర్చింది. ఆ పద్యం ఆంధ్రదేశంలోని ఆనాడు ప్రచారంలో వున్న అన్ని పత్రికల్లో ప్రచురితమై ప్రజల్ని ఉద్యమం పట్ల ఎంతో ప్రభావితం చేసింది. ఈ పద్యంలో 'భరత ఖండంబు' అనే వాక్యం తెలుగులో స్వాతంత్ర్యోద్యమ కాలంలో వచ్చిన తొలి రచనగా చెప్పవచ్చు. ఈ రచన అనేక మంది తెలుగు కవులను ప్రేరేపించింది.

1907 సం॥లో బ్రిటష్ ప్రభుత్వం లాలా లజపతి రాయ్‌ని బర్మాలో నిర్బంధించింది. అందుకు నిరసనగా భారతదేశమంతటా బ్రిటిష్ వ్యతిరేక నిరసన కార్య క్రమాలు జరిగాయి. ఆంధ్రరాష్ట్రంలో కూడా ప్రజలు నిరసన వ్యక్తం చేశారు. వందేమాతర జెండాలను

చేతపట్టుకొని ఊరేగింపులు సాగించారు. ఈ సంఘటనతో అగ్నికి ఆజ్యం పోసినట్లయింది. దేశంలో జరుగుతున్న పరాయి పాలనకు వ్యతిరేకంగా సాగుతున్న ఉద్యమాన్ని ఒక సంచలనంగా చిత్రీకరిస్తూ చిలకమర్తి లక్ష్మీ నరసింహం గారు తనదైన కవితా రీతిలో ఈ క్రింది పద్యాన్ని రాశారు.

"చెరసాలల్ పృథు చంద్రశాలలెయగున్, చేదోయి గీలించున
య్యరందండల్ విరిదండలయ్యెడును, హేయంబైన చోడంబలే
పరమాన్నంబగు, మోటు కంబళులు దాల్పన్ పట్టు సెల్లాలగున్,
స్థిరుడై యే నరుడాత్మ దేశమును భక్తింగొలు నవ్వానికిన్"

"భరత ఖండంబు యొక పెద్ద బందెఖాన
అందులో నున్న ఖయిదీలు పాందుజనులు
ఒక్క గది నుంచి మార్చి వేరొక్క గదిని
బెట్టుటే కాక చెరయంచు వేరగలదె"

పై పద్యంలో బ్రిటిష్ వారి పైన చిలకమర్తి గారు చిటపటలాడడం గమనించవచ్చు. బ్రిటిష ప్రభుత్వాన్ని సాహిత్యం ద్వారా విమర్శించిన మొట్టమొదటి జాతీయ కవిగా చిలకమర్తిని చెప్పుకోవచ్చు. అటు తర్వాత వీరి ప్రేరణతో ఆంధ్ర రాష్ట్రంలో ఎంతో మంది కవులు స్వాతంత్ర్యోద్యమ సాహిత్యాన్ని వెలువరించారు. చెన్నా ప్రగడ భానుమూర్తిగారు భారత దర్శనంలో పారతంత్ర్య స్థితిని, భారతదేశంలోని ఆర్థిక స్థితిని చక్కగా గుర్తు చేస్తారు. మంగిపూడి వెంకటశర్మ గారు "భారతమాత" అనే శీర్షికలో భారతదేశం యొక్క ప్రాచీన ఔన్నత్యాన్ని గుర్తు చేస్తారు.

వీరు 1912లో రాసిన తమ కవితలో మాతృభూమి మీద తనకున్న మమకారాన్ని గుర్తు చేస్తారు.

'చెలగి నేను విదేశ సీమలందు
బహు సుందరోద్యాన వనములయందు
.....
విహరించుచున్నను, వేవేగమునను
నా జన్మభూమికి నన్ను గొంపోవ
వాయువునకు నేను స్వాగతంబిడుదు'

అని గుర్తు చేస్తారు. వెంకటశర్మ గారి అనేక వచన రచనలు "ఆంధ్రభారతి" అనే పత్రికలో ప్రచురితం అయినాయి.

ఆంధ్రదేశంలో చెప్పుకోదగ్గ మరో సాహితీవేత్త రాయప్రోలు సుబ్బారావు గారు. వీరి రచనల్లో స్వాతంత్ర్యోద్యమ పోరాట పటిమ ఎక్కువ పాళ్ళల్లో కన్పిస్తుంది. దేశాభిమానం ఉట్టి పడుతుంది.

"ఏ దేశమేగినా ఎందుకాలిడినా
ఏ పీఠమెక్కినా ఎవ్వరెదురైనా
పొగడరా నీ తల్లి భూమి భారతిని
నిలుపరా నీ జాతి నిండు గౌరవము"

అనే పంక్తులు ప్రతి భారతీయుడి గుండెల్లో మారు మ్రోగినవి. రాయప్రోలు వారి ఈ కవితా పంక్తులు భారతజాతి యొక్క గొప్పతనాన్ని గుర్తు చేయడంతో పాటు, భారత జాతి యొక్క గౌరవాన్ని నిలపడానికి, స్వాతంత్ర్య పోరాటంలో ప్రజలను ఉద్యుక్తుల్ని చేయడానికి ఎంతగానో దోహదపడింది.

రాయప్రోలు వారు ఈ గేయం ద్వారా అంతకుముందు ఎవ్వరూ అందించని స్వాతంత్ర్య పోరాట చైతన్యాన్ని, జన్మనిచ్చిన భారతదేశ గొప్పతనాన్ని, మాతృభూమిపైనున్న అభిమానాన్ని స్పష్టంగా, సజీవంగా ఉండేటట్లుగా గానం చేశారు. "లేదురా ఇటువంటి భూదేవి యెందు" అనడంలో జాతీయ అభిమానం నలుదిక్కులా వ్యాపించింది. భారతగడ్డపై రత్నాలు మొలిచాయని, ముత్యాలు దొరికినాయని భారతదేశం మొత్తం సిరి సంపదలతో తులతూగుతున్నదని కీర్తింపబడినది. చివరకు,

"అవమానమేలరా! అనుమానమేలరా!
భారతీయుడనంచు భక్తితో పాడ"

అనే పంక్తుల్లో మాతృభూమి మీద ఉన్న అభిమానం

కనిపిస్తుంది. ఈ పంక్తులు నాటికి, నేటికి భారతీయుల హృదయాల్లో పదిలంగా నిలిచినవి.

"దేశమును ప్రేమించుమన్న
మంచి అన్నది పెంచుమన్న"

అన్న గురజాడ వారి "దేశభక్తి" గేయం భారతీయులలో జాతీయ భావనపై జాగృతి కల్పించిన గేయాలలో మొదటి వరుసలో నిలిచింది.

అదే కోవకు చెందిన స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి సాహిత్యమును అందించిన మరో కవి దువ్వూరి రామిరెడ్డి గారు. వీరు రాయప్రోలు వారి తర్వాత 'ఆత్మ విశ్వాస సూర్యోదయ' కాంతులతో భారత స్వాతంత్ర్య పోరాట గీతాలను ఆలపించిన కవిగా చెప్పుకోవచ్చు. వీరు స్వాతంత్ర్య పోరాటానికి జాతీయ భావనను నింపడానికి అస్థిపంజరాలను సైతం ఆడించే శక్తి ఉన్నదని అతని యొక్క కవిత్వ పంక్తులను చదివిన వారు అనేక మంది అన్నారు.

'అంబుదంబుల అమృత పూరంబులొలుక'గా 'ఇంద్ర చాపంబుతో రణమింపుగులుక' వినువీధిలో వెడలు స్వాతంత్ర్య రథాన్ని దర్శించి అద్భుతావృతలయ్యారు. నిజమే అప్పటికి స్వాతంత్ర్యా భావస్యందనమింకను గగన వీధులలోనే ఉంది. కిందికి దిగలేదు. అది ఆకాశ వీధులలో ఉన్నా, దాని సత్వాన్ని గమనించిన ద్రష్ట రామిరెడ్డి గారు. ప్రజా హృదయమే ఆ రథమందు దీప్తి మయమై కనిపించినదని, అదే దేవీ రూపులో ఉన్నదని, ఆ శాంతిదేవి (స్వాతంత్ర్యదేవి) ఒక చేతన్ రుధిరంపు పాత్ర వేరొక్కంట పీయూష పాత్ర గైకొని, కరుణావేశం దీపింపగా

"పచ్చి నెత్తురు నమృతంపు పాత్రు బోసి
దివ్య దుగ్ధంబుగా ....."

మార్చినదని అభివర్ణించారు. పరాయి పాలకుల అన్యాయమిక ముందు చెల్లదని, పచ్చి నెత్తురు, అమృతం కలవడం అంటే పారతంత్ర్యం విరిగి స్వాతంత్ర్యం ప్రాప్తించడమని ధ్వనింపజేశారు. అంతేకాక

"పూర్వ సింహాసనంబులు, ప్రోజ్జ్వలంపు
మణిమయ కిరీటములు భోగమందిరములు
చక్ర సంఘర్షణంబును జడిసిపోయి
యవియివి యనంగరాక రూపజెడు"

నని, ఆ రథం మోకులను పట్టి లాగేవి ఏనుగులో, గుర్రాలో కాక ప్రజలేయని, ఆ చక్రాలు తాకిన స్థలములెల్ల సస్యలక్ష్మి కళ్యాణశాలలు అయ్యెనని, స్యందవాసీనయైన దేవి శాంతి గానము చేసినదని, ప్రజా చైతన్యమునకు, స్వాతంత్ర్య భావనకు, స్ఫూర్తిని కలిగించారు రామిరెడ్డి గారు.

స్వాతంత్ర్య రథాన్ని ప్రజలు మోకులతో లాగుతుంటే రామిరెడ్డి గారు చూశారు. రాయప్రోలు వారి 'అహంకార దర్శనం', రామిరెడ్డి గారి 'ఆత్మ విశ్వాసం సూర్యోదయం'గా మారింది. రామిరెడ్డి గారి వలె స్వాతంత్ర్య భావనకు సంఘ చైతన్యాన్ని అద్దినటువంటి వారు భావ కవులలో మరొకరు లేరని చెప్పవచ్చు. రామిరెడ్డి గారు 'నైవేద్యం' అనే శీర్షికలో భారత మాతృచరణ పూజకోసం తరలిపోయిన సామాన్య ప్రజల గీతిని వినిపించారు. ఇందులో మాతృపద సన్నిధిలో ఉత్తములు, అధములు, ధనికులు, పేదలనే భేదం లేకుండా అందరూ నిలిచి హారతులెత్తారు. దువ్వూరి రామిరెడ్డి గారు తన హృదయపు సుగంధం దీపం అర్పించి ధన్యుడైనారు. వీరి "మాతృ మందిరం" అనే పద్యాలలో మాతృమందిర సందర్శన తత్పరులైన యాత్రికులను ఉద్దేశించి దుర్భలబిత్తులు, దుష్టచేష్టితులు, కార్యశూన్యులు, మోసగాండ్రు మాతృ మందిరమును తిలకించలేరని 'ఆకాశవాణి' హెచ్చరిస్తుంది. దాని ప్రక్కనున్న ఒక ప్రముఖ మాతృదేవి బలి మంటపమందు యజ్ఞ పశువుగా నిల్చు సాహసికుడున్న యెడల ముందుకు అడుగు వేయుడని ప్రబోధిస్తుంది. అక్కడ ఉన్న యాత్రికులంతా భయపడి కూలబడతారు. ఒక యువకుడు మాత్రం పుష్పాంజలి పట్టి నిల్చుంటాడు. అతడు మాతృ పాదంబులంబడు భాగ్యమున్న

"గిరులైన్నన్నడ్డగింప దలంచె" యని వజ్ర సంకల్పుడై నిల్చుంటాడు. ఈ పద్యాల్లో మాతృచరణ సన్నిధిలో ఆత్మలను, కర్పూరంగా వెలిగించనిదే స్వాతంత్ర్య ఫలం సిద్ధించదనేది రామిరెడ్డి గారి ప్రభోదం. త్యాగభావం యొక్క ఆవశ్యకాన్ని వ్యంగ్య, రమ్యంగా చిత్రించాడు రామిరెడ్డిగారు. ఇవే కాక "మేలుకో భారత కుమార మేలుకోరా తరుణధీరా" అని ప్రబోధ గేయాలు రాశారు రామిరెడ్డి గారు.

భారత స్వాతంత్ర్యోద్యమ సాహిత్యాన్ని అందించిన వారిలో మరెంతో మంది కవులు ఆంధ్రదేశ ప్రజలను కూడా స్వాతంత్ర్యోద్యమ పోరాటోన్ముఖులను చేయడంలో విశేషమైన కృషి చేసిన వారు ఎందరో ఉన్నారు. వారిలో వేదుల సత్యనారాయణ, కొడాలి, జాషువ, తుమ్మల మొదలైన వారితో పాటు చిలుకూరి వీరభద్రరావు, వేములపల్లి శ్రీకృష్ణ లాంటి వాళ్ళు మరెందరో ఉన్నారు.

పైన పేర్కొన్న అనేకమంది ఆంధ్ర కవులు స్వాతంత్ర్య ఆకాంక్షను తమ సాహిత్యం ద్వారా వ్యక్తం చేస్తూ దేశ ప్రజలను, అట్లే ఆంధ్ర ప్రజలను చైతన్య పరచటానికి చేసిన సాహితీ సేవ వెలలేనిది, వేనోళ్ళ పొగడదగినది. అయితే స్వాతంత్ర్యం సిద్ధించాలనేదే వీరి ఆకాంక్ష. వీరిలో కొంత మంది కవులు స్వాతంత్ర్యాన్ని కోరుతూనే సామ్యవాద విధానాన్ని, సమ సమాజ నిర్మాణాన్ని కోరుకుంటూ దానికి ఈ స్వాతంత్ర్యం దోహదపడాలని ఆకాంక్షించారు. ఆకలి, దోపిడి, బానిసత్వం నుంచి విముక్తి పొందడానికి దోపిడీ చేస్తున్న పరాయి పాలకులను, వారికి వత్తాసు పలికే స్వదేశీ కాపలా కుక్కలను తమ కవిత్వం ద్వారా కడిగి పారేశారు. రాబోయే స్వాతంత్ర్యం ఆకలి, దోపిడి, బానిసత్వం లేని సమ సమాజ స్థాపనకు పునాదిగ ఉండాలని కోరుకుంటూ స్వాతంత్ర్య ఆకాంక్ష నెరవేరిన తొలినాళ్లలోనే శ్రీశ్రీగారు అన్న గేయం భావం.

"పాడవోయి భారతీయుడా
ఆడి పాడవోయి విజయగీతిక"

అంటూ ఆనందాన్ని వ్యక్తం చేస్తూ...

"స్వాతంత్ర్యం వచ్చెనని సభలే చేసి
సంబరపడితేనే సరిపోదోయి"

అని అభివృద్ధిలేని, ఆకలి తీరని పేద ప్రజల బాధలను పట్టించుకోని, అల్ప సంతోషంతో ఆనందపడే నాయకులను తన గేయం ద్వారా హెచ్చరిస్తాడు శ్రీశ్రీ. వీరిలాంటి సమ సమాజ నిర్మాణాన్ని కోరుకునే కవులు, సాహితీవేత్తలు స్వాతంత్ర్య పోరాట సమయంలో, స్వాతంత్ర్యానంతరం (నేడు) కూడా ఉన్నారు. పరాయి పాలన నుంచి విముక్తి పొందడానికి బానిస దాస్య శృంఖలాలను తెంచి వేయుటకు ఉపయోగపడ్డ ఆంధ్రదేశ సాహితీవేత్తల కవిత్వం ఆ స్వాతంత్ర్య ఫలాలు నేటికీ అందరికి అందక ఆకలితో అలమటిస్తున్న అభాగ్యులకు అండగా నిలిచి, నేటికీ కనుమరుగు కాని ఆకలి, దోపిడీ, బానిసత్వం, నిరక్షరాస్యతను లేకుండా చేయడానికి సాహిత్యం దోహద పడాలని అందుకు తగిన సాహిత్యం రావాలని కోరు కుందాం.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

అంతశ్చేతనలో విధ్వంసం – "మంచుపూవు"

– డా॥. కె. శ్యామలాదేవి, తెలుగు అధ్యాపకురాలు, A.S.D. ప్రభుత్వ మహిళా కళాశాల, కాకినాడ.

నేనూ చీకటి, తపన నవలల ద్వారా తెలుగుసాహితీ లోకానికి సుపరిచితుడులైన కాశీభట్ల వేణుగోపాల్ 'తెలుగు సాహితీ రంగంలోఅసహనంతో ఉవ్వెత్తున లేచిన బడబాగ్ని తరంగం' వైవిధ్యమైన కథావస్తువుతో, విలక్షణమైన శైలిలో నవల, కథ, కవిత, వ్యాసం, మొ॥న ప్రక్రియల్లో వీరి రచనా ప్రస్థానం కొనసాగుతున్నది.

భాషా బంధనాలను చెరిపేస్తూ, మూసకట్టు విధానాలను నిరాకరిస్తూ, ప్రశ్నించడమే కలం స్వభావంగా, సంకోచ సంశయాలకు తావివ్వని వ్యక్తీకరణే గుణమైన వీరి రచనలు జీవితపు పొరల్లోని డొల్లతనాన్ని ఆవిష్కరించి పాఠకుల మేధోప్రపంచంలో ప్రకంపనలు సృష్టిస్తాయి. అలాంటి ప్రకంపనల సమాహారమే 'మంచుపూవు' నవల.

మనిషి ఆలోచన క్రమబద్ధం లేనిది, అరాచకమైనది. మనిషి అచేతనలో దాగివున్న లైంగిక వాంఛలు చేతనపై ప్రభావాన్ని చూపి మెదడును ఛిన్నాభిన్నం చేస్తాయి. ఆలోచనలకు, ఆచరణకు మధ్య సంఘర్షణ నిత్యం జరుగుతూనే ఉంటుంది. లైంగిక వాంఛల విషయంలో ఈ సంఘర్షణ మరింత తీవ్రమై విపత్కర పరిస్థితులకు దారితీసి, మనుషుల జీవితాలను అల్లకల్లోలం చేస్తుంది. సమాజపు నీతి నియమాలకు కట్టుబడి సహజాతాలైన లైంగిక వాంఛలను అణచివేసినా, ఆలోచనల్లో మాత్రం అవి తిరిగుబాటు చేస్తూనే వుంటాయి.

లైంగిక వాంఛలు మనిషిని కలవరపెట్టినపుడు ఆ ఆలోచనల నుండి తనను తాను రక్షించుకోవడం, ఆలోచనలు ఆచరణరూపాన్ని సంతరించుకుంటాయేమోననే భయం, వ్యాకులత, అనైతికాలోచనల నుండి తన వారిని రక్షించుకోవాలనే ఆతృత, వికృతాలోచనల మూలాలను వెతికి వాటిని తొలగించుకునేందుకు చేసే ప్రయత్నం వీటి కలయిక 'మంచుపూవు' నవల.

నవల మొత్తం ఇద్దరు వ్యక్తుల (కావేరి, ప్రియ) నడుమ కథకుడి ఆలోచనలతో సాగినది. ఒకరు కథ ప్రారంభమైతే, ఇంకొకరు ముగింపు. కథకుడు (ఉత్తమ పురుష) చిన్నతనంలోనే తల్లిదండ్రులను కోల్పోయి, ప్రేమాప్యాయతలకు దూరంగా ఒంటరిగా హాస్టల్‌లో పెరిగినవాడు. నిండైన వ్యక్తిత్వం, అస్తిత్వ చైతన్యం కలగలసిన కావేరిని ప్రేమించి పెళ్ళి చేసుకుంటాడు. వారి ప్రేమకు ప్రతిరూపమైన కూతురు ప్రియ. ప్రియకు ఐదేళ్ళ వయస్సున్నప్పుడు కావేరి యాక్సిడెంట్‌లో చనిపోవడంతో ఒంటరిగా ఆమె జ్ఞాపకాలతో బ్రతుకున్నాడు. ఇదంతా కథకుడి ఆలోచనల్లో పరిచయమయ్యే కథకుడి గతం.

నవలలోని ప్రధాన పాత్ర కథకుడి కల్లోల హృదయాన్ని తీవ్రమైన వేదనను, అంతస్సంఘర్షణను మనస్తత్వ శాస్త్రకోణంలోంచి పరిశీలించడం ద్వారా వ్యక్తి మన ప్రపంచంలో విధ్వంసపు మూలాలను అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఫ్రాయిడ్ మనో విశ్లేషణ సిద్ధాంతం ప్రకారం వ్యక్తి ప్రవర్తనకు మూలమైన Id (అచిత్తు) సహజాతాలకు (Instincts) నిలయమై పాశవికమైనది. నీతినియాలకు లోబడినది. అందుకే Id ఆలోచించదు, వాంఛిస్తుంది, క్రియకు పూనుకుంటుంది.

నవల ప్రారంభానికి ప్రియకు పన్నెండేళ్ళు. బాల్యం లోంచి నెమ్మది నెమ్మదిగా సహజసిద్ధమైన స్త్రీత్వాన్ని పొందుతున్న మంచుపూవు. భార్య చనిపోయి ఏడేళ్ళైనా ఒంటరిగా బ్రతుకుతున్న కథకుడి ఆలోచనలను అచ్చు గుద్దినట్లు కావేరి పోలికలతో, అలవాట్లతో, వ్యక్తిత్వంతో ఎదుగుతున్న ప్రియ కలవరపెడుతుంది.

"ప్రియ పన్నెండేళ్ళకే అయిదడుగులుంది... దాదాపు యవ్వనాన్ని సంతరించుకుంది శరీరం... దానికన్నా ముందు దాని మేధ!... అదే... అదే... అనునిత్యం నన్ను

చంపుకు తింటుంది. నా లోలోపలి నిబడాంధకార కారాగృహబంధీమానసిని... తట్టిలేపుతోంది... పో... మొరెల్లా.. (పేజీ 40).

''ప్రియ పక్కనొచ్చి కూర్చుంది... నడుంచుట్టూ చేతులేసి గట్టిగా కావలించుకుంది. అదే అదే పురాతన పరిమళం... కావేరి సుగంధం... యింతలా వుంటుదా? చెయ్యి నెమ్మదిగా తొలిగించా... 'అన్నమస్సల్లిన్లేదు నా... నా... యామైటుబ్లింగ్యూనా.. నా... సారీ... నానా' వళ్ళో వాలిపోయి ప్రియ ఏడుస్తోంది... ప్రియ దు:ఖహేతువు నేనుకాదు... ప్రకృతి... ఓ ప్రాకృతిక నేనూ... వళ్ళోవాలిన ప్రియ శరీరం కొత్తగా ఉంది... యేదోలా వుంది... తాకాలనీ... దగ్గరికి తీసుకోవాలనీ... చుంబించాలనీ... ఘ్రాణించాలనీ... (పుట 85).

నవలాపరంగా కథకుడు భార్య చనిపోయి శారీరక సుఖానికి దూరంగా ఒంటరిగా జీవిస్తున్నవాడు కనుకనే తనలో తీరని వాంఛలు కూతురుపట్ల లైంగిక భావనలకు కారణమని భావిస్తాడు. కానీ కథకుడి ప్రాణస్నేహితుడైన సుబ్బు (సుబ్రహ్మణ్యం) పాత్ర ప్రవర్తన సహజాత వాంఛలనేవి శరీరంలో అంతర్గతంగా నిక్షిప్తమైయుండి అవసరమైన సమయంలో తమ యదార్థరూపాన్ని పొందుతాయనే ఫ్రాయిడ్ సిద్ధాంతాన్ని ఋజువుచేస్తుంది. సుబ్బు సామాజికంగా ఉన్నతస్థాయిలో భార్యాపిల్లలతో, చక్కని సాంసారిక జీవితాన్ని గడుపుతున్నవాడు. తెల్లగా అందంగా ఉండే ప్రియను ''తెల్ల నెమలి'' అని సంబోధిస్తూ బుగ్గలు తాకే ప్రయత్నం చేయడం మనిషి సహజాత స్వభావంగా ఊహిస్తాడు.

కథలో ఆత్మహత్య చేసుకున్న సుబ్బు తాను ఆత్మహత్య చేసుకునే ముందు కథకుడికి రాసిన ఉత్తరంలో ''నేను క్షమించరాని వాణ్ణి... యెందుకంటే నన్ను నేను క్షమించుకోలేను కాబట్టి... కానీ... ఆ క్షణాన నేను... నేను కాదంటే యెవ్వరు నమ్మరు... నాకు ఎవ్వర్నీ నమ్మించే వుద్దేశం కూడా లేదు... జీవితాంతం ఈ గిల్టీని మోస్తూ బతికేశక్తి నాకు లేదు... అందుకే వెళ్ళిపోతున్నా... వరేయ్ ఈ సుబ్బు ఈ ఫ్యాన్‌కు నూస్ వేసుకునే వరకు కూడా నీ సుబ్బే... నువ్వు ఫ్రాయిడ్నీ... ఫ్రాంనీ... యంగ్‌నీ.. అందర్నీ తిరగేసి చదివి... నన్ను క్షమించు... నేనేం రాస్తున్నానో నీకూ ఆ ప్రాణికీ మాత్రం తెలుసు'' (పేజీ 104) అని రాయడాన్ని బట్టి కథకుడు ఊర్లోలేని సమయంలో ఒంటరిగా ఉన్న ప్రియతో అనుచితంగా ప్రవర్తించాడని తెలుస్తుంది. దీన్నిబట్టి Idలోని ప్రాకృతిక వాంఛలు సమయం దొరికినపుడు వాటి కామాన్ని తీర్చుకోవాలని వెంవర్లాడుతాయే తప్ప ఫలితాలను ఆలోచించవు.

ఫ్రాయిడ్ తన సిద్ధాంతంలో Id వాంఛలను Ego వాయిదా వేస్తే, Super Ego పూర్తిగా నిషేధిస్తుందని, అందుకే Id, Ego, Super Egoలతో నిత్యము సంఘర్షిస్తూ వ్యక్తులను వ్యాకులతకు గురిచేస్తుందని పేర్కొన్నాడు. అలాంటి సంఘర్షణల వలన కల్గిన వ్యాకులతే కథకుడిని ''బాల్యాన్ని ఫ్రీజ్ చేసే మహత్తు మీ సైన్స్‌కుందా?... నా చిట్టితల్లిని ఎదగనీయండి. మహామహులారా... ఆమెలో ఆడతనాన్ని నేను చూసే స్థితికి తీసుకురాకండి... అయ్ బెగ్యూ అల్...'' అని దు:ఖించేలా చేసింది. సుబ్బును ఆత్మహత్య చేసుకునేలా ప్రేరేపించిందని చెప్పవచ్చు. చివరకు కథకుడు ఎప్పటినుండో ఇష్టపడుతున్న ప్రియ స్కూల్ టీచర్ మల్లికను పెళ్ళి చేసుకోవాలనే నిర్ణయం తీసుకునేలా చేసింది.

సమాజం కోసం మనిషి తనకు తాను అయిష్టంగానే నిర్మించుకోవడాన్ని లేదా జీవించడాన్ని తెలుపుతూ 'ఓ పిచ్చివాడు ఓ పసివాడు ఓ రాజు మాత్రం' వాళ్ళిష్ట ప్రకారం జీవించగలరని చెప్పడం సమాజం మనిషిని ఎలా కట్టడి చేస్తుందో, మనుగడను ఏ విధంగా శాసిస్తుందో వివరిస్తుంది. 'పవిత్రతని, మంచితనాన్ని మోయడం చాలా కష్టం, నా చేతిలో లేని జీవితం నాదా? సంఘంలో బ్రతుకుతున్నందుకు సంఘానిదా?' కథకుడు పలికిన ఈ మాటలు సంఘంలో బ్రతుకుతున్న మనిషి జీవితాన్ని వివరిస్తూ వ్యక్తుల వ్యక్తిత్వాలు వైయక్తికంగా కాక

జనసమూహాలనే నిర్మించబడ్తాయనే విషయాన్ని తేటతెల్లం చేస్తాయి.

మనిషి అంతశ్చేతనలోని ఆలోచనలను, వాంఛలను సంప్రదాయాలు, సామాజిక నీతి నిబంధనలు నిలువరించలేవు. అలాంటి ఆలోచనలే ఆచరణల రూపంలో మనుషుల మధ్య క్రమరాహిత్య సంబంధాలను సృష్టిస్తాయి. అడపాదడపా వార్తల్లో మనకెదురయ్యేవి ఇటువంటి ప్రభావిత వ్యక్తుల జీవితాలే. సహజాతానికి సంబంధించిన అనంబద్ధపు ఆలోచనలు తొలగిపోనంతవరకు మనిషిలోని లైంగిక వాంఛలకు విముక్తి లేదంటారు రచయిత.

ఇంకా ఈ నవలలో సుభద్ర, షుకూర్, రంగా నాయుడు, భవానీ ప్రసాద్, భువనేశ్వరి మొ॥న పాత్రలు కథను నడిపిస్తూ, సామాజిక వాస్తవ స్థితిగతులను, వ్యక్తుల అవకాశవాద ధోరణిని, బాహ్యాంతర ఆలోచనల అంతరాన్ని వివరిస్తాయి.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

వడలి రాధాకృష్ణ కథా సంపుటి 'గూటి పడవ' – గ్రామీణ జీవనం

– డా॥. లంకిపల్లె జ్యోతీశ్వర నాయుడు, ఆంధ్రోపన్యాసకులు, విశ్వోదయ ప్రభుత్వ డిగ్రీ కాలేజి, వెంకటగిరి, తిరుపతి జిల్లా.

వడలి రాధాకృష్ణ గారి కథలలో గ్రామీణత, భారతీయత, మానవీయత అన్నింటిని మించిన గొప్ప ఆర్ద్రత ఎక్కువగా కనిపిస్తుంటాయి. వడలి రాధాకృష్ణ గారు తన కథలు వాస్తవిక దృష్టిని కలిగించి మనిషి హృదయంలో ఒక సుకుమార వికాసం పెంపొందించటానికి గాఢంగా ప్రయత్నించినాయని తెలియజేశారు.

ఉన్నతమైన భావసంస్కారం, విస్తృతమైన లోకజ్ఞత, పరిశీలన, మానవతా దృక్పథం, సమాజాధ్యయనం, తనచుట్టూ కనపడే, కనపడని సమాజాన్ని, సమస్యలను సమర్థవంతమైన రీతిలో చక్కని కథనంతో అక్షరీకరించారు రచయిత వడలి రాధాకృష్ణ. సమాజ అవసరాలకు మారిపోతున్న విలువలకు పరిస్థితులకు అనుగుణంగా వడలి రాధాకృష్ణ తన కథా సంపుటిలను వెలువరించారు. గ్రామీణ జీవన సరళిని వడలి వారు ఈ ''గూటిపడవ'' కథా సంపుటిలో చాలా హృద్యంగా చిత్రీకరించారు.

గ్రామీణ జీవనం అంటే ఎంతో ఆహ్లాదకర వాతావరణంతో ముడి వేసుకున్న ప్రకృతి సంబంధమే కాక పల్లె బ్రతుకుల్లోని కష్టనష్టాలను కూడా గ్రామీణ జీవనంలో వర్ణించారు. 'గూటిపడవ' కథా సంపుటిలోని కథ 'వారధి'. ఇందు గ్రామీణుల ఇబ్బందులు వారి జీవనంలో ఎంతటి బాధను కలిగిస్తాయో రచించారు.

గ్రామీణ జీవనంలో మధ్య తరగతి వారు జీవనాన్ని ఎదో ఒక విధంగా లాక్కొస్తారు గానీ, మరీ బీదవారైన వారికి మాత్రం సంతోషకరమైన విషయాలు కూడా బాధాకరంగా ఉంటాయి. బీద ఇంటి ఇల్లాలు ఒకామె తాను ఉదయం నీళ్ళోసుకున్నానన్న సంగతి తన మామకు చెప్తుంది. ఏంది మావా ఆలోచిస్తున్నావు అంటుంది. ఈ తడవ మళ్ళీ హాస్పిటల్‌కు అనకు మామ! దానికి జవాబు ఉండదు రంగడి దగ్గర. ''మరి ఏంటి చేద్దామంటావ్, ఇంట్లో కరువు, ఊర్లోకరువు, పట్నానికి ఒద్దంటావ్! గర్భిణి అంటే మంచి ఆహారం ఉండాలి''. ఒళ్ళి మనిషికి కూడా కూడు పెట్టలేని రంగడి స్థితి ఆలోచనలో పడేలా చేస్తుంది. అన్ని రోజులు ఒక్కలాగా ఉండవు మామా! నువ్వు ఒళ్ళి పిచ్చిమాలోకానివే... ఉప్పెనొచ్చి పాలాలు మేటవేసినాయి. అడపా దడపా వచ్చే నది నీళ్ళని పెద్దోళ్ళు నదే లేదంటూ సర్కారునే మాయ చేసిండ్రు. ఫ్యాక్టరీ మురికి నీళ్ళతో నింపేసిండ్రు. ఎప్పుడో ఆ చెర్లోకి నీళ్ళోస్తే ఆ పంటతో ఎన్నేళ్లు బ్రతులకుతామే! ఎప్పుడూ ఇట్టానే ఉంటుందా మావ! ఎప్పుడో ఒకప్పుడు మంచిరోజులు రావా అంటుందామె! తినడానికి కనీసం ఏమీలేని పరిస్థితిలో గర్భిణీతో ఉంటే ఏమి చేయాలా అన్న ఆలోచన ఈ భార్య, భర్తల సంభాషణ ద్వారా గ్రామీణ జీవనంలోని కష్టాలను చిత్రీకరించారు. గ్రామీణ జీవనంలోని కష్టాలను పాత్రల సంభాషణ ద్వారా వడలి ఎంతో ఆర్ద్రంగా రచించారు.

గూటి పడవ కథా సంపుటి 'స్టేటస్ సింబల్'' అనే కథలో సమాజ అవసరాకు మారిపోతున్న గ్రామీణ విలువలను, పరిస్థితులను, గ్రామీణ జీవనంలో ఉండే స్టేటస్ సింబల్‌ను తెలియజేశారు వడలి.

''ఈ పల్లెటూర్లో ఏమున్నాయ్ చెప్పు. సరైన రోడ్లు లేవు, సౌకర్యాలు ఉండవు. ప్రయాణాలు చేయాలంటే ఎంత ఇబ్బంది. దానికి తోడు సరైన పనుల్లేక వాళ్ళు వీళ్ళు అందరూ మనల్నే గమనిస్తుంటారు. అదే పట్టణాలలో అయితే ఎవరి దోవ వారిది. మన పూర్వీకులు నరక కూపాల్లో ఎలా ఉండగలిగారో'' అన్న భావనలతో చాలా మంది ఇప్పుడు గ్రామీణ జీవనాన్ని వదలి నాగరికత నిండిన నగరాలవైపు వలసనించడం గర్వపడే విషయమేమీ కాదు. ఈ విషయాన్ని వడలి రాధాకృష్ణ ఈ కథలో స్పష్టంగా చెప్పారు.

పల్లెటూరు వాతావరణం, పచ్చని పరిసరాలు, చల్లని గాలి, స్వచ్ఛమైన నీరు, నిర్మలమైన మనుషులు, ఎంతో బాగుంటుంది. వాతావరణ కాలుష్యానికి అతీతంగా హాయిని పొందవచ్చు. మనుషుల మధ్య మమతానురాగాలు వెల్లివిరుస్తాయి. టెన్షన్స్ లేకుండా జీవితం సుఖమయంగా ఉంటుంది. ఈ విషయాలన్నీ గ్రామీణ జీవనంలో ఉంటాయని తెలిసికూడా పల్లెటూర్లలో సొంత పొలాలు, ఇళ్లు ఉన్నా కూడా చాలామంది తమ వాళ్ళు ఎక్కడెక్కడో ఉన్నారనీ, పట్టణాల్లో ఉండటం స్టేటస్ సింబలనీ, పల్లెల్లోని ప్రజలు అనామకులనీ, ఎందుకూ కొరగాని వారే అక్కడ నివసిస్తారనే మూర్ఖమైన ఆలోచలన నుండి బయట పడేస్తుంది వడలి వారి 'స్టేటస్ సింబల్ కథ'. గ్రామీణ జీవనంలో ఉండే విలువను రాధాకృష్ణ ఇక్కడ ప్రస్తావించారు. చాలా క్లుప్తంగా ప్రజల నాడిని అర్థం చేసుకున్న వడలి పట్టణానికీ, పల్లెకీ ఉన్న భేదాన్ని మనకు అందించారు.

గూటి పడవ కథా సంపుటిలో 'బహుమతి' అన్న కథలో గ్రామీణ వాతావరణమే కాకుండా అక్కడ పెరిగిన కన్నె పిల్లల మనసు కూడా గ్రామీణ విలువలతో పెరుగుతుందని, మనకు ఈ కథ ద్వారా చెప్పారు.

ప్రకృతి ఒడిలో పరవశిస్తున్న పల్లె వేంద్ర. ఇది గోస్తనీ నది ఒడ్డున వుంటుంది. అక్కడి వాతావరణాన్ని రచయిత రచించిన తీరు ఆ గ్రామాన్ని కళ్ళకు కట్టినట్లుగా చూసిన అనుభూతి కలుగుతుంది.

వేణుగోపాలస్వామి, రామలింగేశ్వర స్వామి దేవాలయాలు, వాటిని ఆనుకొని విరబూసిన పారిజాత చెట్లు, బస్టాండు, కొంచెం దగ్గరగా గ్రంథాలయం. గ్రంథాలయం చుట్టూ కాడమల్లి చెట్లు నిండుగా పూసి, ''సిగలో సిరిమల్లెలు సింగారించుకున్న పల్లె పడుచులా ఉన్నాయి''. గాలి తెరలకు ఆనందంగా ఊగుతున్న పొడవాటి కొమ్మలు పల్లెపడుచు కట్టిన పట్టు పరికిణిలా ఉంది. గోధారలతో పునీతమైనది గోస్తనీ నది. దాని ఎదురుగా రావిచెట్టు. అక్కడ వేణుగోపాలస్వామి గుడిలో పూజారి వెంకటాచార్యుల గారు ధనుర్మాసానికి పులిహోర, దద్దోజనం ప్రసాదాలు పెడ్తారు. ఇంతటి ఆహ్లాదకరమైన ఆ వేంద్ర గ్రామంలోనే అనురాగ్ మేనత్త, మామయ్య, వాళ్ల కూతురు ఇందిర ఉంటారు.

ఇందిరను చూడడానికి శెలవులు ఇచ్చినప్పుడు అనురాగ్ వేంద్ర వస్తుండేవాడు. అక్కడి ఇల్లు, వాతావరణం మధ్య ఇందిర సాన్నిహిత్యం అతనికి ఇష్టం. ఇంటర్ ఫస్టియర్‌లో ఇందిర, డిగ్రీలో అనురాగ్ ఇద్దరిదీ తెలిసీ తెలియని వయసు. ఇందిర ఆ గ్రామీణ వాతావరణంలో అక్కడి కట్టుబాట్లతో, విలువలతో పద్ధతిగా పెరిగిన పిల్ల. సామాన్యంగా పల్లెల్లో పెరిగిన ఆడపిల్లలు పద్ధతిగా ఉంటారనేది వాస్తవంగా భావించవచ్చు. అలాగే ఇందిర కూడా ఇంటర్‌లో ఉన్నప్పుడు సెలవులకి వచ్చిన అనురాగ్‌తో కలిసి ఊరు చూడటానికి వెళుతుంది. అక్కడ ఒంటరి వాతావరణంలో ఉన్నప్పుడు అనురాగ్ స్నేహితుల ప్రభావంచేత ఇందిరను ముద్దు పెట్టుకుంటాడు. అదేమంటే కాబోయే భార్యాభర్తలమేగా అంటాడు. చెంప చెళ్లుమనిపిస్తుంది ఇందిర. ఆ సంఘటన తర్వాత అనురాగ్ ఫారిన్ వెళ్లిపోతాడు. ఇందిర కూడా బి.ఎస్.సి. కంప్యూటర్స్ చేస్తుంది. ఇందిరను పెళ్లి చేసుకోమన్న తల్లిదండ్రులతో అనురాగ్ ఆ పల్లెటూరి గబ్బిలాన్ని ఎవరు చేసుకుంటారు అంటాడు.

ఇందిర తల్లి తండ్రి అనురాగ్ ఫారిన్ నుండి వస్తున్నాడు, కొంచెం అధునాతనంగా ఉండమని ఇందిరకు చెప్పారు. తల్లిదండ్రితో నేను నేనుగానే ఉంటాను. ఒకరికోసం నేను మారను. నన్ను ఇష్టపడ్డవాళ్ళే చేసుకుంటారని తేల్చి చెప్తుంది తల్లిదండ్రితో. ఫారిన్ నుంచి వచ్చిన అనురాగ్ ఇందిరతో తెలిసీ తెలియని వయసులో తొందరపడ్డాను క్షమించమని అంటాడు. తను అట్లా స్వాభిమానంగా పద్ధతిగా ఉండటం వల్లే అనురాగ్ ఫారిన్ వెళ్లినా ఇందిరను మరచిపోకుండా మరలా వచ్చి పెళ్ళి చేసుకుంటాడు. ఈ కథలో రచయిత వడలి రాధాకృష్ణ పల్లె వాతావారణంలో పెరిగిన పడుచుపిల్ల

వ్యక్తిత్వం, గ్రామీణ జీవనంలో విలువలను మరలా మనకు గుర్తు చేస్తూ విభిన్న రీతిలో నడిపిన గూటిపడవ.

ఈ గూటిపడవ కథాసంపుటిలో విశేషంగా గ్రామీణ జీవన విలువలను చూపిన కథలు కొన్ని మాత్రమే. మిగతా కథలన్నింటిలో సామన్యంగా గ్రామాలలో జరిగే విషయాలను కొద్ది కొద్దిగా ప్రస్తావిస్తూ, అన్ని రకాలుగా వడలి రాధాకృష్ణ, ఈ కథా సంపుటిని పద్దెనిమిది కథలతో ముగించారు.

ఆధార గ్రంథాలు :

1. గూటిపడవ కథాసంపుటి - వడలి రాధాకృష్ణ
2. సాహిత్యదర్శనము - వెంకటరామ నరసింహం కాకర్ల

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

అనువాదవిద్య : అనువాదకులకు మార్గదర్శక సూత్రాలు

– డా॥. ప్రత్తిపాటి మధ్యు, జాతీయ అనువాద సమితి, భారతీయ భాషల కేంద్రీయ సంస్థ,
మానవ వనరుల అభివృద్ధి శాఖ, ఉన్నత విద్యా విభాగం, భారత ప్రభుత్వం, మానస గంగోత్రి, మైసూరు

కీలక పదాలు :

అనువాదం, అనువాదకుడు/అనువాదకురాలు, ప్రయోగాత్మక అవసరాలు, మార్గదర్శక సూత్రాలు, అనువాదం చేయదగని అంశాలు, మంచి లక్షణాలు, అనువాదకుని పాత్ర, అనువాదకుల సిద్ధపాటు, ఆచరణీయ అంశాలు- శాస్త్ర,సాంకేతిక గ్రంథ అనువాదం ముఖ్య దశలు

అనువాదం :

ఒక భాష నుండి మరొక భాషలోకి అనువదించే ప్రక్రియలో మూలగ్రంథ పాఠ్యాన్ని లక్ష్యభాషలో ప్రదర్శించటం జరుగుతుంది. ప్రతి అనువాదం తనదైన ప్రాముఖ్యతను కలిగివుండి, మూలగ్రంథ పాఠ్యాన్ని వీలైనంతగా తెలియజేయడానికి తగినంత సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉంటుంది. ఇక్కడ గ్రహించాల్సిన అంశం మరొకటి కూడా ఉంది. ప్రతి భాష కూడా తనదైన ప్రత్యేక లక్షణాలను కలిగి ఉండటంతోపాటుగా మరొక భాషలో అభివ్యక్తీకరించడానికి తగినంత సామర్థ్యాన్ని కలిగి ఉంటుంది. కొన్నిసార్లు, ఒక భాషలోనే ఉండి మరొక భాషలో లేకుండా ఉండవచ్చు. ఇటువంటివి అధికభాగం ఆయా భాషాసంస్కృతులకు చెందినవిగా ఉంటాయి.

అనువాదకుడు/అనువాదకురాలు :

అనువాదాకుని/అనువాదాకురాలికి ఆయా భాషా సంస్కృతులపై ఉన్న పట్టు, ప్రతిభ, అవగాహనలమీద అనువాద భవిత ఆధారపడి ఉంటుంది.

పాఠకులు దాని మూలగ్రంథంతో పోల్చి చూసినప్పుడు అనువదించిన తీరుతెన్నులను, విషయస్పష్టత, ఉపయోగించిన పారిభాషిక పదసంపద, అనువాదంలో ఆయా విషయాలకు గల నిర్దిష్ట సాంకేతిక అనువర్తన పద్ధతులు వాటిని ఉపయోగించిన విధానాన్నితెలుస్తుంది. వీటితోపాటుగా ఆ అనువాదం క్లిష్టమైనదా లేదా సృజనాత్మకమైనదా అనే అంశాలను కూడా పరిగణనలోనికి తీసుకొని విశ్లేషించటం జరుగుతుంది. వీటిలో భాషా పరమైన పరిగణనలు, భావనాపరమైన పరిగణనలు, సాంస్కృతికపరమైన పరిగణనలు అవసరమై ఉంటాయి. అనువాదం అనేది అనేది ఒక ప్రక్రియ, ఒక ఉత్పాదన కూడా. ఇది వివిధ స్థాయిలలో ఉంటుంది. వీటిలో విషయ విశ్లేషణ, పద,భావనాపరమైన పారిభాషిక బదిలీ, వాక్యపునర్నిర్మాణం వంటివి మెరుగైన అనువాదాన్ని అందించటానికి సహాయడతాయి. తద్వారా ఒక ఒక మంచి అనువాదాన్ని సమాజానికి అందించగలుగుతాం. ఇప్పటికే అనువాదం అనేకమంది జీవితాలను మార్చేసింది. అనేక దేశాలలోని ప్రజలనుకూడా మార్చేసింది. అనేకమందిమేధావుల, కవుల ఆలోచనలను కూడా మార్చేసింది. అనువాద చరిత్ర తాళపత్రానికి శాసనానికి స్ఫూర్తినిచ్చింది. అనువాద అభ్యాసాలు, వివరణాత్మక విశ్లేషణలు, వ్యాఖ్యాన వివరణలు, యంత్ర-మానవ అభ్యాసాలతో అనువాదం మానవుని జీవితంలో ఒక ముఖ్యమైన భాగంగా మారింపోయింది. అనువాదం బహుస్థాయి ప్రక్రియ. చారిత్రాత్మకంగా ఈ అనువాద గ్రంథ ప్రాధాన్యతలద్వారా అధికారయంత్రాంగం ఈ గ్రంథాలకు ఒక గొప్ప పేరును, ప్రత్యేకతను కలిగేటట్లుగా చేశారు. ఈ వ్యాసం అనువాద ప్రక్రియ సాధనపైన దృష్టి పెడుతుంది.

ప్రయోగాత్మక అవసరాలు :

ఆలాగే అనువాదకుల నిర్దిష్ట అవసరాలు, వారు తీసుకోవలసిన జాగ్రత్తలు చాలా ఉన్నాయి. తద్వారా

సాధించేఫలితమే "సరైన అనువాదం" లేదా "సముచిత అనువాదం".

శాస్త్ర గ్రంథ అనువాదం ఇతర సాధారణ రచనల అనువాదం కంటే విషయంలోనూ రూపంలోను భిన్నంగా ఉంటుంది. అనువాదానికి ఏ శాస్త్ర గ్రంథాన్ని ఎంచుకున్నా అది ఏదోఒక నిర్దిష్ట శాస్త్ర అధికార పరిధిలో ఉంటుంది. దానితో పాటుగా కొన్ని ప్రత్యేక లక్షణాలను కూడా కలిగి ఉంటుంది. ఇటువంటి నిర్దిష్ట శాస్త్ర గ్రంథాన్ని అనువదించడానికి అనువాదకుడికి/అనువాదకురాలికి ముందస్తు సిద్ధపాటు తప్పనిసరి. వారికి విషయ పరిజ్ఞానం, లక్ష్యభాషలో రాత సామర్థ్యం, దానిని అర్థవంతమైన ఒక క్రమపద్ధతిలో ప్రామాణిక శైలితో అభివ్యక్రీకరించే నైపుణ్యం లాంటి కొన్ని ముందస్తు అవసరాలు ఉన్నాయి. అనువదించడం అనేది ఒక కార్యకలాపంగా ప్రధాన దశకు చేరుకుంది. ప్రత్యేకించి ప్రపంచీకరణ తర్వాత స్థానికీకరణ అవసరం లేదా ప్రస్తుత పారిశ్రామిక అవసరాలు నేపథ్యంలో మనం ప్రపంచ, స్థానిక సమస్యల పరస్పర అనుసంధానానికి సంబంధించి కొత్తపదాలను పద సంయోజన ద్వారా "గ్లోబల్ ంలోకల్" = "గ్లోకల్" అనే ఒక మంచి పారిభాషిక పదాన్ని సృష్టించుకొని లేదా ఆదానం చేసుకొని ఉపయోగించవచ్చు.

మార్గదర్శక సూత్రాలు :

ప్రపంచీకరణ మార్పుల వరవడిని తట్టుకొని, దానికి ధీటుగా అనువాదకులు నిలబడాలి అంటే అనువాదకులు కొన్ని మార్గదర్శక సూత్రాలు పాటించవలసిన అవసరం ఎంతైనా ఉంది. వాటిలో కొన్నింటిని మాత్రమే కింద పేర్కొనడం జరిగింది. అవి :

i) అనువాదంతో నిర్దిష్ట శిక్షణ జ్ఞాన అనుభవం

ii) మూలభాష, లక్ష్యభాషలు రెండింటిలోనూ సమర్థత

iii) మూలభాషను సరైన విధంగా అర్థం చేసుకుని, మంచి గ్రహణశక్తిని కలిగివుండటం

iv) సమాన అర్థాలుగల పదాల్ని ఎంపికచేసుకోవడానికి కావలసిన పరిశోధన, విశ్లేషణాత్మక శక్తి, సృజనాత్మక సామర్థ్యం అవసరం

v) ఎంపిక చేసుకున్న ఆయా సమాన అర్థాలుగల పదాల్ని ఒక నిర్దిష్ట క్రమంలో ప్రదర్శించే సృజనాత్మక సామర్థ్యం.

vi) అనువాద వనరులను ప్రవేశ సామర్థ్యం, ఆన్‌లైన్‌లోఆ శాస్త్ర సంబంధిత వివిధ అంశాలను శోధించడం, ఇ-నిఘంటువులు, పర్యాయపద నిఘంటువులు మొదలైన వాటిని శోధించడానికికావలసిన పరిజ్ఞానం.

అయితే అనుభవజ్ఞానానికి మించిన ప్రత్యామ్నాయ మేదీలేదనేది అందరికీ తెలిసిన విషయమే. ఆచరణాత్మకంగా చెప్పుకోవాలంటే అనువాద పని చేయడం మినహా మరొకమార్గంలేదు.

అనువాదం చేయదగని అంశాలు :

అనువాదం చేయదగని అంశాలు కొన్ని ఈ కింద ఉన్నాయి. అవి:

అరబిక్ సంఖ్యలు : 1, 2, 3, 4,5,6,7

రోమన్ సంఖ్యలు : I, II, III, IV, V, VI, VII

వ్యక్తుల పేర్ల ముందు ఉండే వారి గౌరవబిరుదులు

చిహ్నాలు : +, -, ± a^b

సూత్రాలు (a + b)2 : (a + b)2 = a2 + 2ab + b2

అధిలేఖనం : 25. X7

వ్యక్తుల పేర్లు, స్థలాలు మొదలైనవి : అనిత, సింధు, రాజు, వాణి. హైదరాబాదు, విజయవాడ, చెన్నై

వ్యక్తుల పేర్ల ముందు ఉండేవి వారి గౌరవబిరుదులు

డాక్టర్, పద్మశ్రీ, పద్మవిభూషణ్, భారతరత్న

ఇంటికి పెట్టుకున్నపేర్లు : ఐశ్వర్య, లలిత నివాస్, కృపానిలయం

సంస్థల పేర్లు, సంక్షిప్త పేర్లు : ఐఐటి, ఐఐఎమ్, డబ్ల్యూ ఎచ్ ఒ, ఎన్ ఏ ఏ సి(నాక్)

వార్తా పత్రికల పేర్లు, వివిధ పరిశోధనా పత్రికల పేర్లు ఆంధ్రజ్యోతి, ఈనాడు, సాక్షి, హిందు, ప్రజాశక్తి.

తెలుగుపరిశోధన, అమ్మనుడి, భావవీణ మొదలైనవి.

లిప్యంతరీకరణ ద్వారా కొన్నింటిని సూచించవచ్చు : దృష్టి, దిశ, యోజన వంటిని.

అసలు సందేశంలో ఏదైనా తొలగించడం లేదా కొంత స్వేచ్ఛతీసుకొని అదనంగా చేర్చటంగానీ చేయకూడదు. మూలభాషలోని అసలు సందేశాన్ని లక్ష్యభాషలో సంపూర్ణంగా తెలియజేయాలి. అయితే, కొన్నిసందర్భాలలో మినహాయింపులు ఉండవచ్చు. అనువాదం చేయించే సంస్థ లేదా ఏజెన్సీ వారు అనువాదకుడు/అనువాదకురాలికి ఇచ్చిన మార్గదర్శకాలు, సూచనలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. అదిమాత్రమే కాదు, లక్ష్యభాష పాఠకులకు ప్రామాణికమైన, విశ్వసనీయ అనువాదాన్ని అందించే బాధ్యత కూడా అనువాదకుడు/అనువాదకురాలి మీద ఉంటుంది. అనువాద తొలినాళ్లలో అనువాదం అంటే భాష మార్పు మాత్రమే కానీ సందేశం కాదని నమ్మేవారు లేదా ఒకభాషలోని పదాలను మరొకభాషలో రాయటం, కూర్చటం, ఒక క్రమంలో పేర్చటం అనుకునేవారు.

మంచి అనువాదకులకు ఉండవసిన లక్షణాలు:

అనువాద ప్రక్రియ అంతటిలో అనువాదకుని పాత్ర ఎంతో ప్రాముఖ్యతను కలిగివుంది.

అలెగ్జాండర్ ఫ్రేజర్ టైట్లర్ (1791), యూజీన్ ఆల్ఫ్రెడ్ నైడా (1947) ఇంకా ఇతరులు తమ రచనలలో, ఒక మంచి అనువాదకుని ఉండవలసిన లక్షణాలను వివరించారు. నేటి అవసరాల కోసం వాటిలో కొన్నింటిని ఇక్కడ అందించటం జరిగింది. అయితే

ఇవన్నీ ఒక రోగికి ఔషధాన్నిలేదా చికిత్సను చేయించుకోడానికి అధికారికంగా రాసి ఇచ్చిన ఒక వైద్య సూచన (ప్రిస్క్రిప్షన్) వంటిది కాదు కానీ అపేక్షిస్తున్నవి కొన్ని

ఇక్కడ కింద ఇవ్వబడ్డాయి :

1. రెండు భాషలలో గట్టిపట్టు 2. రెండు సంస్కృతుల గురించిన అద్భుతమైన జ్ఞానం 3. ఆ శాస్త్ర విషయంపై మంచి అధికారం, అవగాహన 4. మూలభాషలోని ప్రతి అంశానికి సంబంధించిన వివరాలపట్ల సున్నితత్వం 5. అందుబాటులో ఉన్న సాహిత్యాన్ని చదవడానికి సంసిద్ధత 6. నిఘంటువు, విషయ (సబ్జెక్ట్) పరిభాష, పర్యాయపద నిఘంటువు మొదలైన సహాయ విషయ సామగ్రి అందుబాటులో ఉండాలి 7. ప్రత్యేకమైన ఏకభాషా, ద్విభాషా, బహుభాషా సంబంధిత విషయాలపై పదకోశం (చట్టపరమైనవి,శాస్త్ర, సామాజిక, ఆర్థిక, సాంకేతిక పరమైనవి) 8. ఆలోచనలను ఒప్పించే రీతిలో ప్రదర్శించే భాషా సామర్థ్యం 9. అనువదించదలచిన భాషలో స్పష్టత 10. సహజమైన, సులభమైన, చదవదగిన రీతిలోసూటిగా భావ వ్యక్తీకరణ 11. విషయంపై సరైన అవగాహన కోసం ఆమోదయోగ్యమైన, ప్రామాణిక శాస్త్ర పరిభాష (సాహిత్య లేదా సాహిత్యేతర విషయ రచనలకు వాటికి సంబంధించినవి) ఉపయోగించడం. 12. ఏదైనా విజ్ఞానసర్వస్వాన్ని (ఎన్సైక్లోపీడియా)ను అనువాదానికి కావలసిన విషయాన్ని చదివి నేర్చుకోవడానికి ఇష్టపడటం లేదా ఆ ప్రయోజనం కోసం సంబంధిత శాస్త్ర విషయ నిపుణులను అడిగి తెలుసుకోవాలనే తపన కలిగి ఉండటం. 13. నాణ్యత, ఏకరూపత మొత్తంలోనూ ఆ భాషకు సంబంధించిన నియమాలను బట్టి ఉండటం. 14. అనువాద విషయాన్ని తగ్గించటంగానీ లేదా పెంచటంగానీ చేయకుండా చూసుకోవాలి.

పైన పేర్కొన్న లక్షణాలతో పాటుగా మంచి అనువాద పనిని పూర్తి చేయడానికి దీనిని కూడా గమనించవలసిన అవసరం ఉంది. పి.కె. కళ్యాణి (2001) ప్రచురించిన" అనువాద అధ్యయనాలు" గ్రంథంలో ఉదహరించిన ముఖర్జీ మాటలలో ''మరో రెండు అనువాదకుని అవసరాలు గుర్తించవలసి ఉంటుంది: మొదటగా, అనువాదకుడు/అనువాదకురాలు ఆసక్తిగల పాఠకుడు/పాఠకురాలుగాను(పఠిత), అర్థకర్త కూడా అయి ఉండాలి.

పై ప్రకటన ద్వారా అనువాదకుడు/అనువాదకురాలు తప్పనిసరిగా ఉపాధ్యాయుడు/రాలు, విమర్శకుడు/రాలు లేదా సంపాదకుడు/రాలు అయి ఉండాలి అని అర్థం. తద్వారా చేపట్టిన పని మరింత సంతృప్తికరంగా పూర్తి అవుతుంది. రెండవది, ఆభాషలో అనువాదకుడు/అనువాదకురాలు అయి ఉండాలి. అంతేకాకుండా వారు అలవాటుగా లక్ష్యభాషలో రాసే వారై ఉండాలి. ఇవి ఒక్క అనువాదం కోసం నిర్దేశించబడిన నియమాలు మాత్రమే కాదు, ఒక ఆదర్శవంతమైన అనువాదకుడు/అనువాదకురాలు మెరుగ్గా పని చేయడానికి సూచనలు మాత్రమే ".

అనువాదకుడు/అనువాదకురాలు పాత్ర ఏమిటి?:

విభాగం ఏదైనా అనువాద ప్రక్రియ ఒక్కటే. అది శాస్త్రం (సైన్స్) అయినా, కంప్యూటర్ సైన్స్, ఇంజనీరింగ్, సామాజిక శాస్త్రాలనైనా, మానవీయ శాస్త్రాలనైనా అనువదించే మొత్తం ప్రక్రియలో అనువాదకుడు/అనువాదకురాలి పాత్ర చాలా ముఖ్యమైనది. నైపుణ్యం లేదా వృత్తిపరమైన అనువాదకులకు కూడా మూలభాష నుంచి అనువదించేటప్పుడు లెక్కించలేని సవాళ్లు ఎదురవ్వవచ్చు. ప్రతి భాషకు దాని విషయంలో, శైలిలో, సంస్కృతిలో తనదైన ప్రత్యేకత ఉంటుంది. అదేవిధంగా ప్రతి విషయాన్ని, పాఠాన్ని అనువదించడం అనువాదకునికి/రాలికి అసాధారణమైన అనుభవం. విషయం (సబ్జెక్ట్) నుంచి విషయానికి, ఒక సాహితీ ప్రక్రియకు మరొక సాహితీ ప్రక్రియకు, ఒక శాస్త్ర గ్రంథ అనువాదానికీ మరొక శాస్త్ర గ్రంథ అనువాదానికి భేదం ఉంటుంది. ఇక్కడే అనువాదకుని/రాలి బాధ్యత మరింత అధికంగా ఉంటుంది, అతి ముఖ్యం కూడా.

1. అనువాదకుడు/అనువాదకురాలు లక్ష్య భాషా పాఠకులకు అర్థాన్ని సృష్టించేవ్యక్తి 2. అనువాదకుడు/అనువాదకురాలు విషయాన్ని మూల భాష నుంచి లక్ష్య భాషలోనికి అనువాద చేసేటప్పుడు వివిధ సమస్యలను ఎదుర్కోవలసి ఉంటుంది. లక్ష్య భాషలో వ్యక్తీకరించే టప్పుడు శైలిలో ఏకరూపత, పూర్తి అంశంలో సమగ్రతకు న్యాయం చేయవలసి ఉంటుంది.

అనువాదకుల సిద్ధపాటు :

అనువాదకులకు సిద్ధపాటు తప్పనిసరి. వారి స్వంత శాస్త్రపరిధిలో వృత్తి నైపుణ్యం అనేది అవసరం అనడంలో సందేహమే లేదు. ఏదైనా ఏజెన్సీ లేదా ప్రచురణాలయానికి చెందిన అనువాదకులు వారికి సంబంధించిన భాషలలోను, విషయా(సబ్జెక్ట్)ల అనువాద రంగంలో బాగా స్థిరపడ్డారు. అనేక సందర్భాల్లో, ఒక భాష నుండి మరొక భాషలోకి విషయా(సబ్జెక్ట్)ని అనువదించేటప్పుడు, రెండు భాషలలోని అనువాదకుల విశ్వాసం, సామర్థ్యం. అనువాద విషయం కంటే కీ చిక్కులే ఎక్కువగా మనస్సులోకి వస్తాయి. వినియోగదారులను లేదా లక్ష్య పాఠకులను దృష్టిలో ఉంచుకుని, విషయ(సబ్జెక్ట్) గురుత్వాకర్షణ, విజ్ఞాన శాస్త్ర విషయ అనువాదంపై పరిశోధనలు, అనువదించిన గ్రంథాలలో దొర్లిన పొరపాట్లు నివారించడానికి, అనువాదకుని/అనువాదకురాలికి సులభతరం చేయడానికి ఉత్తమమైన మార్గంలో, ఒక క్రమబద్ధమైన విధానాన్ని సూచించడం జరిగింది. ఇది అమలు చేయడం సులభం, ఇది వారి పనిని ఇబ్బంది లేకుండా చేస్తుంది.

పనిలో గణనీయంగా ముందుకుసాగగలుగుతారు. ఏదైనా శాస్త్రీయ లేదా సాంకేతిక అనువాదంవిషయాలలో అనువాద విశ్వసనీయత, మూల విషయాన్ని అర్థం చేసుకోవడంపై ఆధారపడి ఉంటుంది. దానిని లక్ష్య భాషలో సహజ సిద్ధంగా ఉండేటట్లు అనువదించటానికి గల కారణాలతోపాటుగా విద్యార్థుల, అధ్యాపకుల అవసరాలకు సంబంధించి ఒక స్పష్టమైన చిత్రాన్ని ఇస్తాయి. అవి అవసరం కూడా:

1. రెండు భాష(మూల భాష-లక్ష్య భాష)లలో సాంకేతిక సబ్జెక్టులో మంచి అధ్యాపకుడు/అధ్యాపకురాలు అయి వుండవచ్చు కానీ అనువాదంచేసే అంశానికి వచ్చినప్పుడు ఆ అనువాదవిషయానికి స్వంతంగా అనువదించి, మెరుగైన వ్యక్తీకరణను లక్ష్య భాషలో అందించాలంటే

అనువాదకుడు/అనువాదకురాలిగా వారు కొంత ఇబ్బందికి గురవ్వవచ్చు. 2. ఇంగ్లీషు పరిజ్ఞానం లేని విద్యార్థులు, శాస్త్రీయ, సాంకేతిక విద్యలో ప్రవేశించడానికి కోరిక కలిగివున్న వారి వృత్తిపరమైన కల నిజం చేయడానికి సరైన అనువాదం అవసరం. 3. విద్యయిక వాతావరణంలో శాస్త్ర, సాంకేతిక విషయగ్రంథాలు చదువరికి స్నేహపూర్వకంగా ఉండేటట్లుగా చేయటం. 4. అనువాదం ద్వారా లక్ష్య భాషతో సంబంధాన్ని ఏర్పరచడం, సబ్జెక్టుపై అధ్యాపకునికి/ అధ్యాపకురాలికి, విద్యార్థుల్లో విశ్వాసం పెంచటం 5. విద్యార్థి-అధ్యాపక సంఘాన్ని పటిష్టంగా తీర్చిదిద్దడం, విషయ పునాదిపై మంచి అవగాహన ఏర్పరచడం. 6. అట్టడుగు స్థాయి నుండి దేశంలోని ఉన్నత స్థాయి వరకు విషయంలోనూ శాస్త్రీయతలోను "అద్భుత జ్ఞాన శక్తి"గా రూపొందించటం.

పై అంశాలలతోపాటుగా ఈ కింది అభిప్రాయాలను కూడా శాస్త్ర, సాంకేతిక పరిగణలోనికి తీసుకుంటే మంచిది. వాటిలో కొన్ని ముఖ్యమైన అంశాలను ఈ కింద పేర్కొనడం జరిగింది.

ఆచరణీయ అంశాలు - శాస్త్ర, సాంకేతిక గ్రంథ అనువాదం ముఖ్య దశలు :

శాస్త్ర, సాంకేతిక రంగాల అనువాద ప్రక్రియ విలువైనది అనువాదకుల అవగాహన. జోడీ బైర్నే (2006) లోరాసిన "సాంకేతిక అనువాదం"లో ఇలా సూచించాడు

సాంకేతిక గ్రంథాలను అనువదించేటప్పుడు :

1. లక్ష్యభాష ప్రేక్షకుల అవసరాలపై మనం దృష్టి పెట్టాలి అనువాదం ఎవరి కోసం చేస్తున్నాం ? అనువాద పనికి లక్ష్యభాష ప్రేక్షకులే న్యాయమూర్తులు. 2. లక్ష్య భాష ప్రేక్షకులు ఏమి ఆశిస్తున్నారో మనం అర్థం చేసుకోవాలి. 3. సాంకేతిక సందేశం ఎలా పని చేస్తుందో మనం అర్థం చేసుకోవాలి మనం స్వతంత్రంగా ఉత్పత్తి చేయాలంటే ఆ లక్ష్యభాషలో ఉత్పత్తి చేసిన ఇతర గ్రంథాలతో పోటీ పడగల స్వయంప్రతిపత్త గ్రంథాలను సిద్ధంచేయాలి. చేర్చడం, మార్చడం అవసరం అని మనం గుర్తుంచుకోవాలి. అనువాద ప్రక్రియలో భాగంగా కొంత సమాచారాన్ని తీసివేయడం. సాంకేతిక భాష ద్వారా సమర్థవంతమైన సాంకేతిక సందేశాన్ని సాధించండి (జోడీ బైర్నే, 2006). 1, 2, 3 అంశాలు మాత్రమే కాకుండా, వాటిలో ఇంకా కొన్ని ఉపవిభాగాలు ఉన్నాయి. మూల భాషలోని ఏదైనా భాగానికి చేర్చడం, మార్చడం, తీసివేయడం లేదా మూలభాష విషయంలోని ఏదైనా అనువదించలేని అంశాల కోసం అనువాదకులు నిపుణులను సంప్రదించవలసి ఉంటుంది. అలాగే, అనువాదకుడు ఏదైనా పదం లేదా పదబంధం గురించి ఖచ్చితంగా తెలియనప్పుడు, అనువాద పనిని కేటాయించిన ఏజెన్సీ లేదా అధికారులకు తెలియజేసి అనువాద సమస్యను పరిష్కరించుకోవడం చాలా ముఖ్యం.

ఈ సమస్యకు సంబంధించిన మరొక అవగాహన కింది విధంగా ఉంది: "థియోడర్ శావొరీ (Theodor Savory - 1957), క్యాథరీనా రీస్ (Katherina Riess - 1971) వీరిద్దరూ ఈ సాంకేతికత అనువాదకుల గురించి ఇలా రాశారు : శాస్త్ర అనువాదకులు విషయంపై దృష్టి నిలపడం, సాహిత్య అనువాదకులు రూపం పై దృష్టి నిలపడానికి పాధాన్యతను చూపడం జరుగుతుంది. ఇతర రచయితలు దీనిని సాంకేతిక అనువాదం తప్పనిసరిగా పదానికి పదానువాదంగానూ సాహిత్య అనువాదం స్వేచ్ఛానువాదంగాను ఉంటుందని పేర్కొన్నారు.

సాంకేతిక విషయాన్ని అనువదించే ప్రక్రియ ఈ ప్రస్తుత సందర్భంలో విలువైనది. అనువాద ఉత్పాదన మూడు దశలలో ఐదు లక్ష్యాలతో కూడిన ప్రక్రియగా మోస్సోప్ వ్యక్తీకరించారు. అవి : 1. చిత్తుముసాయిదా/ చిత్తుప్రతి తయారీ 2. ముసాయిదాతయారీ 3: ముసాయిదా తయారీ అనంతర విశ్లేషణ. ఐదు లక్ష్యాలు ఈ విధంగా ఉన్నాయి: 1. మూల పాఠాన్ని దాని సందర్భంలోనే అర్థం చేసుకోవటం 2. అనువదించడం 3. 1, 2 లక్ష్యాలకు అవసరమైన పరిశోధనను చేయటం 4. లోపాల కోసం చిత్తు ముసాయిదా అనువాదాన్ని తనిఖీ చేయడం,

అవసరమైతేనే సరి చేయడం 5 .అనువాద పని అప్ప గించిన అధికారయంత్రాంగ చిక్కుల ప్రభావం ఎమైనా ఉంటుందేమో పరీక్షించుకోవడం (జోడీ బైర్న్ 2006.పుట 16-17). వీటితోపాటు అనువాదప్రక్రియను మరింత పటిష్టంగా చేయడానికి, ప్రాయోగిక అనువర్తనకు అవసరమైన మరిన్ని వివరాలు కింద ఉన్నాయి: 1. మూల పాఠాన్ని సరైన అర్థంలో పూర్తిగా చదవడం 2. మూల గ్రంథాన్నిచదువుతున్నప్పుడు సవ్యంగా సాగకుండా అంతరాయాలు ఎక్కడ కలుగుతున్నాయో వివరం (నోట్స్) రాసుకోవడం 3. నిజమైన సమస్యలను గుర్తించడం 4. అందుబాటులో ఉన్న సంబంధిత వనరులను సేకరించి, వాటిని చదువుకోవడం 5. గుర్తించిన ఈ సమస్యాత్మక అంశాలకు సంబంధించి ఆయా విషయ (సబ్జెక్ట్) నిపుణులను సంప్రదించడం 6. సమస్యలను అర్థం చేసుకొని, ఎలాంటి సమస్యలు ఉన్నాయో అవగాహన చేసుకొని వర్గీకరించుకొని, వాటిని పరిష్కరించుకొని, మంచి అవగాహనతో మూలగ్రంథాన్ని మరొకసారి చదవి అనువదించడం 7. పదాలు, పదబంధాల వివరాలను లేదా అనువాద ధారకు ఆటంకం కలిగించే వాక్యాలు మొత్తం తీసివేయడం. సమస్యాత్మక అంశాలను పరిష్కరించడం. కొన్ని సమస్యలు, అనువాదకులు పరిష్కరించ గలుగుతారు ఇంకొన్ని సమస్యలను మూల గ్రంథ రచయిత పరిష్కరించగలుగుతాలు (సజీవంగా ఉంటే), మరికొన్నింటిని విషయ నిపుణులు పరిష్కరించ గలుగుతారు. అనువాదకులకు అవసరమైన సాధనాలను సిద్ధంగా ఉంచుకోవడంవల్ల అనువాద ప్రక్రియలో ఉత్తమ పనితీరును ప్రదర్శించటానికి అవకాశం ఉంటుంది. అనువాద అనుభవాలు కాలానుగుణంగా మారి, యోగ్యత, భావజాలం, వైఖరులలో పూర్తిగా పట్టు సాధించటం, రెండు భాషల వ్యావహారిక సూక్ష్మ నైపుణ్యా లను బాగా తెలుసుకోవడం, సంస్కృతి, భావజాలం పైమరింత అవగాహన పెరిగి, తద్వారా ఉత్తమ అనువాద మార్గానికి దారిని సుగమంచేస్తుంది. భాషాశైలి అంశానికి వస్తే, ఆధునిక ప్రామాణిక వ్యావహారికాన్ని వాడటం మంచి ఫలితాన్ని ఇస్తుంది. దీనికి నియంత్రణలు లేదా అభ్యంతరాలు ఏమైనా అనువాద పనిని అప్పగించిన వారి నుంచి ఉంటే, వారుకోరిన శైలిలో అనువాదాన్ని సిద్ధపరిచి ఇవ్వవలసి ఉంటుంది. మూలగ్రంథానికి అదనంగా కలపకుండా, కొన్ని భాగాలను తీసివేయకుండా, లక్ష్యభాష పాఠకులకు లేదా లక్ష్య భాషకు అత్యంత సహజంగా అనువాదం ఉండేలా చూసుకోగలితే చాలు.

ముగింపు :

ఈ వ్యాస ప్రాథమిక ఉద్దేశ్యం అనువాదాన్ని ఒక సాధారణ గృహ కార్యకలాపంగా ప్రచారం చేయడం. ఈ అనువాద ప్రక్రియలో ఉన్న ఆచరణాత్మక సమస్యలను అర్థం చేసుకోవడాన్ని ఇది సమానంగా లక్ష్యంగా పెట్టుకుంది. అనువాదకులు చేయవలసినవి, చేయ దగనివి, అనువాదంలో లిప్యంతరీకరణ చేయవలసినవి చర్చించటం జరిగింది. యథాతథం నాణ్యమైన అను వాదాన్ని రూపొందించడం. అనువాదకుల నైపుణ్యాన్ని వేగవంతం చేయడం. చివరకు వ్యాపార తరగతి కూడా క్రియాశీలకంగా చైతన్యంతో అనువాద ప్రచురణ, దాన్ని వ్యాప్తిజేసే కార్యకలాపంగా ముందుకుతీసుకొని వెళ్లటం.

సంప్రదించిన గ్రంథాలలో కొన్ని :

1. Tytler, Alexander Fraser. 1791. Essay on the Principles of Translation, J.M.DENT-&CO: London.
2. Benjamin, Walter. 2004. The Task of the Translator in Venuti, Lawrence, ed. The Translation Studies Reader, Routledge: London.
3. Gouadec, Daniel. 2007. Translation as a Profession, John Benjamins Publishing : Amsterdam.

4. Nida, Eugene A. 1947. Bible Translating, United Bible Societies: London. (1964) Towards a Science of Translating, Leiden: E. J. Brill.
5. ————————-and Taber, Charles. (1969) The Theory and Practice of Translation, Leiden: E. J. Brill.
6. Samuelsson-Brown, Geoffrey.1993. A Practical Guide for Translators, Multilingual Matters : Bristol.
7. Byrne,Jody. 2006. Technical Translation Usability Strategies for Translating Technical Documentation, Springer: The Netherlands.
8. Kalyani, P.K. 2001. Translation Studies, Creative Books: New Delhi.
9. Aranda, Lucía V. 2007. Handbook of Spanish-English Translation, University Press of America: Maryland.
10. Hann, Michael. 2004. A Basis for Scientific and Engineering Translation, John Benjamin Publishing Company: Amsterdam
11. Sofer, Morry. 1996. The Translators Handbook, Schreiber Publishing: Rockville.
12. Newmark, Peter. 1981. Approaches to Translation, Oxford: Pergamon Press.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

కుప్పిలి పద్మ కథలు : ప్రపంచీకరణ ప్రభావం – స్త్రీ చైతన్యం

– డా॥ వి. శాంతిలక్ష్మి, అతిథి ఉపన్యాసకురాలు, తెలుగు విభాగం, బెంగుళూరు విశ్వవిద్యాలయం, బెంగుళూరు, కర్నాటక.

వర్షపు జల్లులలో :

(ఆంధ్రప్రభ ఆదివారం సంచిక, 23 ఫిబ్రవరి 2003)

ఇతివృతం :

మహీ వాళ్ళది ఓ మధ్యతరగతి కుటుంబం. అమ్మా నాన్న ఇద్దరూ ఉద్యోగస్తులు. మహీకి ఒక తమ్ముడు. హైస్కూల్ చదువు ముగించి కాలేజీలో చేరిన మహీకి ఓ కొత్త ప్రపంచం ఆహ్వానిస్తున్నట్లు, జీవితమంతా రంగుల మయమైనట్లు అనిపిస్తుంది. ఆలోచనలూ, ఆశలూ, ఆశయాలలో మార్పులు చోటుచేసుకుంటాయి. ప్రదీప్ పరిచయమవుతాడు. మాయా ప్రపంచాన్ని రుచి చూపిస్తాడు. పాష్ కల్చర్ ఎలా ఉంటుందో తెలియ చేస్తాడు. చదువులో ఎపుడూ ముందుండే మహీ ప్రదీప్ ఆకర్షణలో, అతని ప్రేమలో పూర్తిగా మునిగి చదువులో వెనకపడిపోతుంది. అమ్మా, నాన్నలకు తెలీకుండా స్పెషల్ క్లాసుల పేరుతో ప్రదీప్‌తో డిస్కోలకు, పబ్బులకు, రైన్ డాన్సులకు తిరుగుతుంది. ప్రదీప్ బాగా డబ్బు పొగరున్న వ్యక్తి. అతనికి అమ్మాయిలను వాడుకోని, సరదాలు తీరిన తరువాత వదిలివేయడమే తెలుసు. అలా ఓ రోజు మహీని అనుభవించడానికి తన గెస్ట్ హౌస్‌కు తీసుకెళ్లిన ప్రదీప్ నుండి తప్పించుకుని వచ్చిన మహీ, ప్రదీప్ తనపై ఉన్నది ప్రేమ కాదనీ, పెళ్లి చేసుకునే ఉద్దేశం అసలే లేదని, అతనికిదంతా కేవలం ఫన్ అని, ఇదివరకే అతడు చాలామంది అమ్మాయిలతో సరదాలు తీర్చుకున్నాడని తెలుసుకుని కుమిలిపోతుంది. అతని ఆకర్షణలో పడి తగ్గిన మార్కుల వలన మంచి కాలేజీలో చదవలేకపోవడం ఆమెకు ఆమెపైనే ఛీదరగా తోస్తుంది, అవమానంతో క్రుంగిపోతుంది. జరిగిన విషయాన్ని తెలుసుకున్న మహీ తల్లి మహీని మామూలు స్థితికి తేవడానికి ఆమెలో ధైర్యాన్ని నింపడంతో మహీ తన కొత్త జీవితాన్ని ఆరంభించడానికి ముందడుగు వేస్తుంది.

విశ్లేషణ :

ప్రపంచం మొత్తం రంగులమయంగా కనిపిస్తూ దోబూచులాడే వయసులో, ఆడపిల్లల ఆశలూ ఆశయాలు పురులు విప్పే యుక్తవయసులో వాళ్ళు వేసే తప్పుటడుగుల వలన ఎటువంటి నమన్యలు ఎదురవుతాయో చెప్పిన కథ 'వర్షపు జల్లులలో'. అపరిచితుడైన అబ్బాయే అయినా అతనే సర్వస్వం అన్నంతగా ప్రేమించి, ఆరాధించే అమ్మాయి ప్రేమ ముసుగులో తన జీవితాన్ని ఎలా తానే నాశనం చేసుకుంటుందో మహీ పాత్ర స్పష్టం చేస్తోంది. ఆచి తూచి అడుగు వెయ్యాలన్న వివేచనాలోపం ఈ వయసు ఆడపిల్లల్లో ఉండటాన్ని మహీ పాత్ర స్పష్టపరుస్తుంది. తప్పు చేసిన పిల్లలను అరచి గోలచేసి కాకుండా వారికి నిజానిజాలు తెలుసుకునే అవకాశం ఇస్తూ వారి బాట నిర్దేశించుకోగల శక్తి సామర్థ్యాలు పెంపొందింపచేసే విధంగా ప్రోత్సహించాలన్న విషయాన్ని మహీ అమ్మ మర్థ్యా పాత్ర వల్ల తెలుస్తుంది.

అయితే అబ్బాయిల్లో గల విచ్చలవిడితత్వం నేటి ప్రపంచీకరణ యుగంలో మరీ ఎక్కువైందనడానికి, స్త్రీ పురుష సంబంధాలను చాలా తేలికగా తీసుకుంటున్నారనడానికి, పాశ్చాత్య కల్చర్ నేటి యువతీ యువకుల జీవితాలను ప్రభావితం చేస్తున్నాయనడానికి ప్రదీప్ పాత్ర అద్దం పడుతుంది.

మంచుపూల వాన :

(ప్రస్థానం సాహిత్య ప్రత్యేక సంచిక - 2002)

ఇతివృతం :

మేఘ, నరేంద్రలు, వారిద్దరి మధ్య ఏర్పడిన బంధం ప్రేమకన్నా, పెళ్ళికన్నా కూడా అతీతమైందని నమ్మి, ఇరువురి పెద్దవాళ్ళ మాటలను ఖాతరు చేయక కలిసి

కాపురం చేస్తుంటారు. రానురాను నరేంద్రలో చాలా మార్పు వస్తుంది. వారి మధ్య పుస్తకాలు, సంగీతం, అందమైన సాయంకాలాలు, అపురూపమైన సాంగత్యాలు దూరమైపోతాయి. నరేంద్రకు డబ్బు, పరపతిపై వ్యామోహం పెరుగుతుంది. అడ్డమైన వాళ్ళతో స్నేహాలు, ఇంట్లో మందు, విందు, వినోదాలతో అతను చేసే విన్యాసాలకు అడ్డు అదుపు లేకుండా పోవడంతో మేఘ విసిగిపోతుంది. వద్దని వారిస్తుంది. వినని నరేంద్రతో విడిపోవాలనుకుంటుంది. నరేంద్ర డబ్బు, పరపతీ ఉన్న గొప్పింటి పిల్లను వివాహం చేసుకుంటాడు. మేఘ అన్నీ మరచి మళ్లీ తన మనసు నచ్చే పనులు చేయాలని నిర్ణయించుకుని విదేశాలకు చదువు కోవడానికి వెళుతూ, తన కోసమే ఎదురుచూస్తుంటానన్న తన మిత్రుడు సలీల్‌తో మళ్లీ కొత్త జీవితం పంచుకోవడానికి తిరిగొస్తానన్న భరోసా ఇస్తూ వీడ్కోలు తీసుకుంటుంది.

విశ్లేషణ :

స్త్రీ, పురుష సంబంధాల్లో వచ్చిన, వస్తున్న మార్పుకు సాక్షీభూతం 'మంచుపూలవాన' కథ. ఇష్టపడిన స్త్రీ, పురుషులు పెళ్లితో సంబంధం లేకుండా కలిసి కాపురం చెయ్యడాన్ని, విభేదాలు వస్తే అంతే తేలికగా విడిపోతున్న సందర్భాన్ని ఈ కథలో దర్శించవచ్చు. విదేశీ సంస్కృతి భారతీయుల్లో ప్రవేశించి, ఏవిధంగా మన సంస్కృతిని పునాదులతో సహా పెకిలించే ప్రయత్నం చేస్తోందో తెలుపుతున్న కథ ఇది. రేపటి భవిత గురించి ప్రతి ఒక్కరూ ఆలోచించవలసిన తరుణాన్ని గుర్తు చేస్తోంది. స్త్రీలలో వచ్చిన చైతన్యాన్ని కూడా ఈ కథలో దర్శించవచ్చు.

చలెగ చలెగ యే యిష్క్ కా జమానా...:

(ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి, 3 డిసెంబర్ 2006)

ఇతివృతం :

మాళవిక చాలా అందమైన, తెలివైన, చురుకైన అమ్మాయి. అన్నిటికన్నా మించి సోషల్ రెస్పాన్సిబిలిటీస్ పట్ల చాలా శ్రద్ధ గల అమ్మాయి. తానూ, తన చుట్టూ ఉన్నవారంతా కూడా బాగుండాలని కోరుకునే మనస్తత్వం. వీధిలో మూతలు మూయకుండా అలానే వదిలి పెట్టిన మూడు మ్యాన్‌హోల్‌లు కనిపించే సరికి ఆమె చాలా ఆందోళన చెంది, వాటిని మూయించడానికి ఎంతో శ్రమపడుతుంది. పిల్లలూ పెద్దలని లేకుండా అందరూ తిరిగే ఆ దారిలో ఎవరైనా పొరపాటున అందులో పడిపోతారేమో అని ఆమె కంగారు. ఆమెను ప్రేమిస్తున్న మిళింద్‌ని కూడా ఈ రెస్పాన్సిబిలిటీలో పాలుపంచుకునే స్థాయికి తీసుకువస్తుంది మాళవిక.

విశ్లేషణ :

స్త్రీ వంటింటి కుందేలని, ఆమె ఇంటిపని, వంటపనికి తప్ప ఇంకెందుకూ పనికిరాదన్న పురుషాధిక్య ప్రపంచంలో స్త్రీ చైతన్యంతో ఎంతో ముందడుగు వేస్తోంది. ఆమెకు అవకాశం వస్తే ఇంటినే కాదు దేశాన్ని కూడా చక్కబెట్టగల సమర్థ అని నిరూపించగలదు అనడానికి ఈ కథ చిన్న ఉదాహరణ. బాయ్ ఫ్రెండ్స్ అమ్మాయిలతో తమ బైకులలో స్టైల్‌గా పిజ్జా కార్నర్లకూ, సినిమాలకూ, పార్కులకూ తిరగడం మాత్రమే కాదు, అవసరమైతే ఇటువంటి సామాజిక రెస్పాన్సిబిలిటీస్ తీసుకోడానికి కూడా సిద్ధంగా ఉండాలని ఈ కథలో మాళవిక పాత్ర నిరూపిస్తుంది.

మంత్రనగరి సరిహద్దులలో...:

(ఆదివారం వార్త, 8 జూన్, 2003)

ఇతివృతం :

ఒక కార్పోరేట్ సంస్థలో పని చేస్తున్న ఆమెకు ఒకానొక కార్పోరేట్ కాన్ఫరెన్స్ మీట్‌లో పరిచయమైన ఒక యువకుడు చాలా దగ్గరవుతాడు. పేర్లు కూడా తెలియని ఇద్దరికీ, ఇక ఇతర వివరాలను తెలుసుకోవాలన్న ఆలోచన కూడా ఎపుడూ కలగదు. ప్రపంచాన్ని గ్లోబల్ విలేజ్‌గా చూసే అతనేమో ఎప్పుడెక్కడ, ఏ దేశంలో ఉంటాడో అతనికే తెలియదు. ఇక ఆమె అంతే ఎపుడేవూరికి ఆఫీస్ మీటింగుకెళ్లాలో ఆమె చేతిలో ఉండదు. కానీ ఎప్పుడు

ఎక్కడ వీలుపడితే అక్కడ వాళ్ళు కలుసుకోవడం మాత్రం జరుగుతూనే ఉంటుంది. చివరికి వారి పరిచయం వారిరువురిని ఎటువంటి నియమ నిబంధనల ప్రస్థావన లేకుండానే ఏకం చేసే స్థాయికి చేరుకుంటుంది.

విశ్లేషణ :

ప్రపంచీకరణ ప్రభావం ఈ కథలో స్పష్టంగా కనిపిస్తుంది. విదేశీ సంస్కృతికి నేటి భారత యువత ఎంతగా అలవాటు పడిపోయిందో, పాశ్చాత్య సంస్కృతి అభివృద్ధికి కార్పోరేట్ సంస్థల అభివృద్ధి ఎలా మూలమవుతోందో ఈ కథ తెలుపుతుంది. స్త్రీ పురుషుల మధ్య ఆకర్షణ, ఆప్యాయత, అనురాగాలు ఎంత త్వరగా వారిని కలుపుతున్నాయో అవగతమవుతుంది. ఒకరిపట్ల ఒకరికి ఇష్టం ఏర్పడితే ఇక వారిరువురి కలయికకు ఎటువంటి హద్దులూ ఉండటం లేదు. పెళ్లి, ఆచారాలూ, కట్టుబాట్లూ అన్న తలుపు నేటి యువతలో కనుమరుగవుతున్న సందర్భం చాలా సున్నితంగా చిత్రించారు. ప్రపంచం మొత్తం ఒక కుగ్రామంగా మారిందనటాన్ని ఈ కథలోని పాత్ర చిత్రణ స్పష్టపరుస్తుంది.

కొన్ని రంగురంగుల సాయంకాలాల్లో... :

(ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి, 11 ఏప్రిల్ 2004)

ఇతివృతం :

ఉత్కళ, వశిష్టలు ఒకే కాలేజీలో ఇంజనీరింగు చదువుతుంటారు. ఉత్కళ వాళ్ళమ్మమ్మ ఇంట్లో ఉండి చదువుతుంటుంది. వశిష్ట ఎప్పుడూ ఉత్కళకు కవిత్వంతో కూడిన ఉత్తరాలను రాస్తుంటాడు. ఉత్కళ నుండి ఏ ఒక్కదానికి రెస్పాన్స్ ఉండకపోయినా అతను రాయడం మాత్రం మానడు. అనుకోని సందర్భంలో వశిష్ట వాళ్ళు ఉత్కళ అమ్మమ్మ ఇంటి ప్రక్కనే ఇల్లు కొనుక్కుని రావటం, వారిరువురి మధ్య స్నేహం పెంపొందేలా చేస్తుంది. వశిష్టకు అతని మేనమామ కూతురితో పెళ్లి నిశ్చయమైందని తెలుసుకున్న ఉత్కళకు, తరువాత కూడా ఉత్తరాలు రావడం ఆశ్చర్యాన్ని, ఒకింత విసుగును తెప్పిస్తుంది. ఏమిటిదని అడిగిన ఆమెకు అతనిచ్చిన సమాధానం అతనిలోని అస్పష్ట వ్యక్తిత్వాన్ని తెలుసుకునేలా చేస్తుంది. ఆమె ఆ ఊర్లో ఉండబోదానీ, పైచదువులూ, కెరియర్ ముఖ్యమనీ తెలుపుతుంది. మొదట తనను తాను తెలుసుకొమ్మని, జీవితం పట్ల ఖచ్చితమైన అవగాహన పెంచుకొమ్మని ఉత్కళ చెప్పిన సలహాతో వశిష్ట వ్యక్తిత్వంలో మార్పు వస్తుంది. మరదలితో పెళ్లి ఇష్టం లేదని స్పష్టం చేసి, ఉత్కళ కోసం వేచి చూస్తాడు వశిష్ట. చివరికి విదేశాల్లో చదువు పూర్తి చేసి తిరిగి వచ్చిన ఉత్కళతో వశిష్ట చాలా స్పష్టంగా నిన్ను పెళ్లి చేసుకోవాలని వేచి ఉన్నానంటాడు. వారిరువురూ దగ్గరవుతారు.

విశ్లేషణ :

ఈ కథ ముఖ్యంగా అమ్మాయిల్లో పెరిగిన ఆత్మ విశ్వాసానికి అద్దం పడుతుంది. జీవితం ఎలా తీసుకెళితే అలా వెళ్ళడమే అలవాటుగా ఉన్న వశిష్టలో మార్పుకు ఉత్కళ ఆత్మస్థైర్యమే పరోక్షంగా కారణమవుతుంది. నేటి స్త్రీలలో వారి జీవితం పట్ల వారికి ఒక అవగాహన, లక్ష్యం, లక్ష్య సాధనకై తగిన ప్రణాళిక ఉండడం గమనించదగిన మార్పు. ఈ కథలో ఉత్కళ పాత్ర ఈ విషయాన్ని బలపరుస్తుంది.

చెమ్మగిల్లిన వసంతం :

(ప్రస్థానం, జనవరి-మార్చి 2003)

ఇతివృతం :

దక్ష తన ఎనిమిదేళ్ళ వయసులో తన కుటుంబానికి దూరం కావలసి వస్తుంది. పేదరికం కారణంగా ఆమెను బోర్డర్లో ఉన్న బ్యూటీ పార్లర్లో పనిచేయడానికి ఏడు సంవత్సరాల అగ్రిమెంటుతో మామీతో పంపుతారు ఆమె తల్లిదండ్రులు. కొత్తలో బాధ కలిగినా నెమ్మదిగా దక్ష అక్కడి వాతావరణానికి అలవాటుపడుతుంది. తనలాంటి అమ్మాయిలే అక్కడ ఇంకా ఉండడంతో ఆమె మనసుకు కాస్త ఊరట కలుగుతుంది. సంవత్సరాలు గడిచేకొద్ది ఆ

అమ్మాయికి వాళ్ళ ఇంటి ఆనవాళ్ళు, అమ్మ, నాన్న, తన తోబుట్టుల రూపాలు కూడా మసకబారుతుంటాయి. ఎంతకీ గుర్తుకు రాని వాళ్ళ రూపాలని తలచుకుని దక్షకు ఏడుపు వస్తుంది. ఒకేఒక్కసారి ఇంటికెళ్లివస్తానని ఎంతగా బ్రతిమాలినా మామి అది తన రూల్స్‌కు విరుద్ధమని, అగ్రిమెంటు పూర్తి అయ్యేవరకు ఎవరినీ ఎక్కడికీ పంపడం కుదరదని ఖచ్చితంగా చెప్పుంది. ఏడు సంవత్సరాల అగ్రిమెంటు వ్యవధి పూర్తి చేసుకుని తిరిగి వచ్చిన దక్షకు ఇంటి వాతావరణం, అక్కడి పరిస్థితులు ఆమెను స్థిమితంగా ఉండలేని పరిస్థితికి చేరుస్తాయి. తమ్ముడు, అక్క, అన్న ఎవరూ చదువుకోలేదు. తనుకూడా అంతే, అసలు అక్కడ అందరూ అంతే. చదువుకోవాలని ఆశ ఉన్నా ఆ పేటలో ఎవరికీ చదివే, చదివించే స్థోమత కానీ, పరిస్థితులు కానీ లేవు. ఇక తన అన్న, తినడం తిరగడం తప్ప వేరే పని చెయ్యడు. ఆక్సిడెంటులో తన తండ్రి కుడిచెయ్యి పోవడంతో ఇంటి బాధ్యత మొత్తం తానూ, తన తల్లి మోస్తుంటారు. దక్ష సంపాదనతో తన అక్క పెళ్లి జరుగుతుంది. దక్షను తన వాళ్ళందరూ సంపాదించే యంత్రంగా చూస్తారే తప్ప తన మానసిక స్థితిని ఎవరూ పట్టించుకోరు. దక్షకు అక్కడే ఉంటే తానెందుకూ పనికిరాకుండా పోతానేమోనన్న భయం ఆవహిస్తుంది. తిరిగి వెళ్లిపోదామంటే మామీ రూల్స్ అందుకు ఒప్పుకోవు. ఎటూ తేలని సంధిగ్ధతలో దక్షకు దిగులే శరణ్యం అవుతుంది.

విశ్లేషణ :

పేదరికం ఎంత భయంకరమైనదో ఈ కథ తెలుపుతూ, సందర్భం ఏదైనా స్త్రీలపై అది చూపే ప్రభావం ఎంత నిర్ధయగా ఉంటుందో వివరిస్తుంది. స్త్రీ పురుషుల సంబంధాలలో స్త్రీలు కుటుంబానికై చేసే పోరాటం ఎటువంటిదో తెలుపుతుంది. ఎనిమిదేళ్ళ పసిపాప దక్ష, ఎందుకో, ఏమిటో తెలియని వయసులోనే అలా ఇంటినుండి, తన అందమైన బాల్యం నుండి దూరంగా వెలివేయబడింది. ఆ పసి మనసు వేదనను తన వాళ్ళెవరూ అర్థం చేసుకోవడానికి కనీసం ప్రయత్నించ లేదు. ఇటువంటి దక్షలు ఎంతోమంది ఇంతటి అభివృద్ధిని కనబరుస్తున్న ప్రపంచీకరణ శకంలో కూడా ఇంకా ఉన్నారనీ, అభివృద్ధి అంతటా వ్యాపించి లేదనీ, పేదరికం ఇంకా తాండవం చేస్తూనే ఉందని, స్త్రీలను మరింత ఒత్తిడికి గురి చేస్తూనే ఉందని 'చెమ్మగిల్లిన వసంతం' కథ నిరూపిస్తోంది.

మాయ :

(ఆదివారం వార్త, 2008)

ఇతివృతం :

డిగ్రీ ఎగ్జామ్స్ రాసిన మాయ యూనివర్సిటీలో ఫర్దర్ స్టడీస్‌కు మధ్య హాలీడేస్‌లో ఖాళీగా ఉండడం ఎందుకని కాల్ సెంటర్‌లో జాబ్‌కు అప్లయి చేపిస్తుంది తన కసిన్ పావని. బెదురుగా ఉన్న మాయకు ఈ రోజుల్లో ఇదంతా కామననీ, స్పోర్టీవ్‌గా ఉండాలనీ, జాబ్ నచ్చకపోతే మారి పోవడం కూడా ఈ రోజుల్లో చాలా సహజమనీ మాయకు చెప్పూ సిటీలో ఎలా ఉండాలో, వేష భాషల్లో ఎలా మార్పులు చేసుకోవాలో వివరిస్తారు తన కజిన్స్ అయిన పావని, పల్లవిలు. కాల్ సెంటర్లో జాబ్ రావడంతో త్వరగానే ఆవాతావరణానికి అలవాటు పడుతుంది మాయ. సహజంగానే అందగత్తె అయిన మాయపై నిఖిల్ మనసుపడతాడు. ఆమె ప్రేమనుకుంటుంది. పెళ్లి, ప్రేమ అతని లైఫ్ స్టైల్‌కు విరుద్ధమని తెలుసుకుని అతనికి దూరంగా ఉండటంతో మాయపై అతని కక్షసాధింపు మొదలవుతుంది. కొత్తగా చేరిన కిరణ్ మాయతో ఫ్రెండ్లీగా ఉండడం చూసి నిఖిల్ భరించలేకపోతాడు. అతను మాత్రం ప్రియ అనే అమ్మాయితో స్నేహం చేసి జాలీగా ఉంటాడు. కిరణ్, మాయలు యూ.ఎస్‌కు సెలెక్ట్ అవడం, మాయ కిరణ్‌కు దగ్గరవడం భరించలేని నిఖిల్ ఒకరోజు ఆమెను తన కార్లో తీసుకెళ్ళి బాగా తాగుతూ డ్రైవ్ చేస్తూ ఒకానొక మారుమూల ప్రదేశంలో కార్ డోర్ ఓపెన్ చేసి అకస్మాత్తుగా తోసేస్తాడు. చివరికి ఆస్పత్రిపాలైన మాయ

జరిగిన విషయం తెలుపగా ఆశ్చర్యపోయిన కుటుంబ సభ్యులు సమాజంలో వస్తున్న, వచ్చిన మార్పులకు చింతిస్తారు. న్యూస్ ఛానెల్స్ మాత్రం ప్రేమించి మోసం చేసి వేరే వాడ్ని ప్రేమించిన కాల్ సెంటర్ యువతి అంటూ వాళ్ళ మీడియా ధోరణిలో న్యూస్ అల్లుకుంటూ పోతారు.

విశ్లేషణ :

ప్రస్తుత ప్రపంచీకరణ కాలంలో కొల్లలుగా ఆవిర్భవిస్తున్న కార్పోరేట్ సంస్థలు, కాల్ సెంటర్లు, వారిస్తున్న మంచి జీతాలకు నేటి యువతరం బాగా ఆకర్షించబడుతోంది. ఈ సంస్థలు ఉపాధితో పాటు విదేశీ సంస్కృతిని కూడా సరఫరా చేస్తూ యువతను తప్పుదారి పట్టిస్తోందన్న విషయాన్ని ఈ కథ నిరూపిస్తోంది. యూస్ అండ్ త్రో పద్ధతి పురుషుల్లో ఎక్కువగానూ, స్త్రీలలో ఓ మోతాదులో కనిపిస్తుంది. చేతినిండా సంపాదిస్తున్న స్త్రీ పురుషులు, విచ్చలవిడితనానికి అలవాటు పడడం, ఏదైనా సరే దక్కాలనుకోవడం లేనిపక్షాన రాక్షసంగా, కిరాతకంగా ప్రవర్తించడం నేటి దైనందిన జీవితంలో చూస్తున్నాము, నేటి న్యూస్ పేపర్లలో కూడా ఇటువంటి వార్తలకు లోటేమి లేదు. అమాయక అమ్మాయిలు వారి ప్రమేయం లేకుండానే బలి కావడం సాధారణ విషయంగా మారుతోంది. ఈ కథలో మాయ నిఖిల్ పాత్రల ద్వారా నేటి కాల్ సెంటర్లు, వాటిలో పని చేస్తున్న యువత స్వభావాలు అవగతమవుతున్నాయి. కాల్ సెంటర్లలో పనిచేస్తున్న అమ్మాయిలను పెళ్ళిచేసుకునేందుకు అబ్బాయిలు నిరాకరిస్తున్న పరిస్థితులను కూడా మనం నేడు చూస్తున్నాము. మరి దానికి బాధ్యులైన పురుషులకు మాత్రం ఎటువంటి నిబంధనలూ కనిపించటం లేదు. ఇది స్త్రీలకు ఒక విషమ పరిస్థితిగా మారుతోంది అనడానికి 'మాయ' కథ చక్కని ఉదాహరణ.

మిస్. మయూర :

(ఆదివారం ఆంధ్రజ్యోతి, 18 డిసెంబర్ 2005)

ఇతివృతం :

మయూరను ప్రసన్న ప్రేమించి వివాహం చేసుకుంటాడు. ఆమె తల్లిదండ్రులు తమ పెళ్లిని అంగీకరించని కారణంగా మయూరను శాశ్వతంగా వారికి దూరం చేస్తాడు. ప్రసన్న ఆదాయమే ఇంటికి ఆధారం కావడంవల్ల తన మేనకోడలిని కోడలుగా తెచ్చుకోవాలన్న కోరికను బలవంతాన చంపుకుని అయిష్టం గానే వారి పెళ్లిని అంగీకరిస్తుంది అతని తల్లి. పోర్టులో పని చేస్తున్న ప్రసన్న మెల్లగా బాంబే చేరుకుని, అందివచ్చిన ఏ అవకాశాన్ని వదలక, చివరికి టి.వి రంగానికి చేరుకుని, యాడ్ మార్కెట్‌తో సంబంధాలు ఏర్పరచుకుని, డబ్బూ, పరపతిని సంపాదించుకొంటాడు. మయూర పట్ల అతని ప్రవర్తనలో చాలా మార్పు వస్తుంది. సినిమాల్లో ఐటం సాంగ్స్‌తో పేరు గాంచిన సరయూ టి.వి. రంగప్రవేశం చేయటం, ఆమె ప్రసన్నకు ఆకర్షితురాలవ్వడం, హద్దులు దాటిన వారి పరిచయం ఒకే పక్కను పంచుకునే స్థాయికి చేరడం, ప్రసన్న పూర్తిగా సరయూకు దాసుడవడం, వారి విషయం అర్థమైనా ఇంట్లో అందరూ వారిని సమర్థించటం వంటి అనేక విషయాలు మయూరను అమితంగా గాయపరుస్తాయి. భర్తకు ఆకర్షణీయంగా కనిపించడానికి ప్రయత్నాలు మొదలెడుతుంది. నలభై ఏళ్ల వయసులో అందులో సగం వయసున్న సరయూలాగ కనిపించాలనుకోవడం తన పిచ్చి అనుకుంటుంది. కాలేజీ చదివే కొడుకున్న ఆమె, తన చిరు బొజ్జను మరీ ఫ్లాట్ గా ఉండాలంటే సాధ్యమా అనుకుంటుంది. నాలుగు పదుల వయసు దాటిన తన భర్త అందులో సగం వయసు కూడా లేని సరయూతో సాగిస్తున్న సరసాలు న్యాయమా అని కుమిలిపోతుంది. ధైర్యం కూడగట్టుకుని, ఇదంతా ఏమిటని, ఇలా హర్ట్ చేయడం కరెక్ట్ కాదనీ అడిగిన మయూరతో నేనిలానే ఉంటానని, నీకేది కరెక్టో, నిన్నేది హర్ట్ చేస్తుందో ఆలోచించే తీరికా, ఓపికా లేవని ఖరాఖండిగా చెపుతున్న భర్తతో, పూడుకు పోతున్న స్వరంతో మరి నేనూ అన్న ప్రశ్నకు నీ ఇష్టం అన్న ప్రసన్న సమాధానం ఆమె గుండెను రగుల్చుతుంది. భర్తే ప్రపంచంగా, భర్త ఇష్టాలే తన ఇష్టాలుగా మలచుకుని

జీవించిన మయూరకు ఇప్పుడింత ఆకస్మికంగా తనకేమి ఇష్టమో స్ఫురించదు. ప్రసన్న ఏనిర్ణయం తీసుకున్నా నేనేమి అనన్ని, నిన్ను చేసుకున్నప్పుడూ అదే చేశానని, మగాళ్లకు ఇలాంటివి సహజమనీ అన్న అత్తగారు కూడా ప్రసన్నను సమర్థించడంతో, కుటుంబం నుండి కొడుకు చైతన్యను వేరు చేయడం ఇష్టం లేక, తన ఇంట్లోనే తాను గెస్ట్‌రూమ్‌లోకి మారి, ఒంటరిగా జీవితాన్ని సాగిస్తుంది.

విశ్లేషణ :

స్త్రీ పురుష సంబంధాలను వినూత్నంగా చర్చించిన కథ మిస్. మయూర. అవకాశం రావాలే కానీ మూడుకాళ్ల ముసలాడు కూడా నవయవ్వనంలో ఉన్న ఆడపిల్లతో సరసానికి సై అంటాడనడానికి సాక్షం ఈ కథ. మగాడిలో సహజంగా ఉండే పరస్త్రీ వ్యామోహం ఈ కథలో కనిపిస్తుంది. స్త్రీలకు స్త్రీలే శత్రువులన్న విషయాన్ని కూడా మయూర అత్త, సరయూ పాత్రలు స్పష్టం చేస్తున్నాయి. మా మామగారికి కూడా ఇటువంటివి ఉండేవన్న మయూర అత్త మాటలు తరతరాలుగా స్త్రీలు మగాడి చేతిలో దగా అవుతూనే ఉన్నారన్న విషయాన్ని బలపరుస్తోంది. మయూర చివరిగా తీసుకున్న నిర్ణయం స్త్రీలలో పెరుగుతున్న ఆత్మస్థైర్యానికి ప్రతీకగా ఉంది.

వసంత స్వప్నం... :

ఇతివృతం :

నిత్యకల్యాణి, సంజనలున్న హాస్టలు గదిలో ప్రవీణ కొత్తగా వచ్చి చేరుతుంది. నిత్యకల్యాణి టీవీలో, సంజన కాల్ సెంటర్‌లో ఉద్యోగాలు చేస్తుంటారు. సంజన ఎమ్.బి.ఎ పరీక్షలకు కూడా ప్రిపేర్ అవుతుంటుంది. కొత్తగా వచ్చిన ప్రవీణది న్యూస్ పేపర్ ఆఫీస్‌లో జాబ్. నిత్యకల్యాణిని ప్రేమించిన శిరీష్ తనను పెళ్లి చేసు కుంటాననడంతో ఆమె అంగీకరిస్తుంది. సంజన సంతోషంతో పార్టీ అడిగితే, ప్రవీణ మాత్రం అసూయతో రగిలిపోతుంది. ఒక ప్రణాళిక ప్రకారం శిరీష్‌ని కల్యాణి నుండి దూరం చేసి తనకు దాసోహం అయ్యేలా చేసు కుంటుంది ప్రవీణ. ముందుగా ఈ విషయం తెలుసు కున్న సంజన ప్రవీణను నిలదీయటంతో ప్రస్తుత ప్రపంచంలో బంధాలు, సంబంధాలకు ప్రాతిపదిక, అవసరాలు, ప్రేమ కాదని, సిన్సియారిటీ అసలే కాదని, అదొక బిజినెస్ డీల్ అని, మనకిష్టం ఉన్నా లేకున్నా, మనం ఒప్పుకున్నా ఒప్పుకోకపోయినా అన్ని రకాలుగా ఎదగడానికి ఉపయోగపడే పరిచయమే బంధం కావొచ్చని, ఈ పరస్పర వ్యాపార సంబంధానికి కొంచంగా ఎమోషన్స్ జోడిస్తే బంధం ఏర్పడుతుందని, అసలిటు వంటి వ్యాపార సంబంధాన్ని ఎంతకాలం సజీవంగా ఉంచుతామో అంతవరకు బంధం ఉంటుందనీ ఇప్పుడీ జీవితాలను పాత పద్ధతుల్లో అర్థం చేసుకుని డీల్ చేస్తే మిగిలేది దుఃఖమేననీ పెద్ద ఉపోద్ఘాతం చెప్తుంది. మీ ఆఫీస్‌లో పైకి రావాలని, స్కిల్స్ పెంచుకోవడానికి క్వాలిఫికేషన్స్ పెంచుకోడానికి ప్రయత్నించటం లేదా నంజనా అంటూ తిరిగి ప్రశ్నిస్తుంది. జీవితంలో ఎవైలబల్‌గా ఉన్న కంఫర్ట్‌ని, ఫన్‌ని, త్వరత్వరగా ఎంజాయ్ చెయ్యాలంటే ఇవన్నీ సహజమనీ వెస్ట్రన్ ఫీట్టింగ్స్‌ని రోజూ వేసుకోవడమే కాదు, అలా ఆలో చించడం కూడా నేర్చుకోవాలంటూ సంజనకు బోధిస్తుంది. జరిగింది తెలుసుకున్న నిత్యకల్యాణి మూగగా రోధిస్తుంది. ప్రేమ, జ్ఞానం, శక్తి ఏమైనా మనలోనే ఉంటే ఏ కొత్త ప్రపంచం మన నుంచి మనలని లాక్కోలేదని, మనలో మనం ప్రవహిస్తూనే ఉంటామన్న సత్యాన్ని తెలుసుకుని ఆ దిశగా ఆమె తన జీవన పయనం ఆరంభిస్తుంది.

విశ్లేషణ :

ప్రపంచీకరణ ద్వారా ప్రవేశించిన అనేక పార్శ్వాలు ఈ కథలో కనిపిస్తున్నాయి. ప్రపంచీకరణకు ముందు కూడా ఒకరిపై ఒకరికి ఈర్ష్య, అసూయలున్నాయి. కానీ రూపం వేరుగా ఉండేది. ఇష్టం, ప్రేమ, మోసం, అవకాశం, అసూయ ఇలా దేన్ని తీసుకున్నా జీవితంలోని ఏ రాగద్వేషాల షేడ్స్‌ను తీసుకున్నా వాటిని ఇన్‌ఫ్లుయెన్స్ చేసే పరిస్థితులు మన చుట్టూ ఆపరేట్ అవుతున్న

సోషియో, పొలిటికల్, ఎకనమిక్ కండిషన్స్‌పై ఉంటాయి. ప్రేమలో ఇటువంటి రాజకీయాలు, ఎమోషన్స్, ప్రపోజల్స్ పాతికేళ్ళ క్రితం ఉండే అవకాశాలు చాలా తక్కువ నిపిస్తుంది. అప్పటిలో ప్రేమలో ఉండే గాయాలకు రూపం, సారం మాత్రం ఖచ్చితంగా ఇప్పటిలా లేవని చెప్పవచ్చు. ప్రపంచీకరణ ప్రభావం సమాజ స్వభావాల్ని వేర్లతో సహా పెకిలించే స్థాయికి చేరుస్తోందనడానికి ఈ కథ చక్కని ఉదాహరణ.

గ్రంథ సూచి :

1. కుప్పిలి పద్మ : మంచుపూలవాన కథల సంపుటి, 2008.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253

భావవీణ

UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

భారతం తెలిపిన భార్య గొప్పతనం

– డా॥. సూరపరాజు వసంత కుమారి, తెలుగు అధ్యాపకురాలు, యస్.జి.యస్. ఆర్ట్స్ కళాశాల
తిరుమల తిరుపతి దేవస్థానములు, తిరుపతి.

మహాభారతం మానవజాతికి ఎన్నో విషయాలు బోధిస్తూ మార్గ దర్శనం చేసింది. బ్రహ్మచర్యము, గృహస్థము, వాన ప్రస్థము, సన్యాసము అనే ఈ నాలుగు ఆశ్రమధర్మాల ద్వారా మానవులు ధర్మార్థ కామ మోక్షాలను సాధించి తమ జీవితాలను సార్థకం చేసు కోవాలని తెలిపింది. గృహస్థ ఆశ్రమ ధర్మంలోని భార్యభర్తల అనుబంధం, సతీపతుల పాత్రలను చక్కగ విశదీకరించింది. ఆదర్శ భార్యల గుణగణాలు, వారి గొప్పతనం లాంటి ఎన్నో విషయాల్ని కొన్ని పాత్రల ద్వారా తెలియజేసింది. అవి మనందరికి స్ఫూర్తినిచ్చే విజ్ఞాన కిరణాలు, దారిచూపే ధర్మజ్యోతులు.

సతీసావిత్రి :

పోయిన తన భర్త ప్రాణాల కోసం తన పాతివ్రత్యంతో, మంచి మాటలతో, పట్టుదలతో ఆ యమధర్మరాజునే మెప్పించి తిరిగి తన భర్త ప్రాణాలతో పాటు, పుట్టినింటికి మరియు మెట్టినింటికి శుభాలను కలిగే వరాలను సాధించిన గొప్ప భార్యమణి సతీసావిత్రి.

మద్రదేశానికి రాజైన అశ్వపతికి గాయత్రిదేవి వరం వలన సావిత్రి జన్మించింది. శాల్వదేశపు రాజైన ద్యుమత్సేనుని పుత్రుడైన సత్యవంతుడిని సావిత్రి తన భర్తగా ఎంచుకొంది. అన్ని సుగుణాలున్నా సత్యవంతుడు అల్పాయుస్సు వంతుడని, ఇంకో సంవత్సర కాలంలో అతని ఆయుస్సు తీరిపోతుందని తెలిపి, వేరే వరుడిని ఎంచుకోమని సావిత్రి తండ్రి సమక్షంలో నారద మహర్షి ఆమెకు తెలియజేస్తాడు. అందుకు సావిత్రి నేను ఒక్కసారి సత్యవంతుడిని వరించిన తర్వాత మరొకరిని వరించను. అతను అల్పాయుస్సు వంతుడైనా సరే అతననే పెండ్లి చేసుకొంటానని తెలపడంతో, సావిత్రి - సత్యవంతుల వివాహం పెద్దలు జరిపించారు.

సావిత్రి, భర్తను - అత్తమామలను అనేక ఉప చారాలతో సేవించి వారిని సంతోషపెట్టింది. సత్య వంతుడు మరణించే సమయం ఆసన్నం కాగానే త్రిరాత్ర వ్రతాన్ని స్వీకరించి, పగలు రేయి వ్రత దీక్షలోనే నిలిచింది. సత్యవంతుడితో పాటు సావిత్రి కూడా ఆ రోజు అడవికి వెళ్ళింది. యమధర్మరాజు వచ్చి సత్యవంతుడి ప్రాణాలను తీసుకొని వెళుతూవుండగా, సావిత్రి యమునికి నమస్క రించి, అతని వెంట వెళుతూ యముడిని ప్రార్థించింది. నీవు పతివ్రతవు, తపస్వినివి, వ్రతసిద్ధిని పొంది వున్నావు కాబట్టి నీతో మాట్లాడుతున్నాను అని యముడు ఆమెను తన వెంట రాకుండా వెనుదిరిగిపో, నీ భర్తకు నీకు ఋణం తీరిపోయిందని చెప్పాడు.

> యత్ర మే నీయతే భర్తా స్వయం నాయత్ర గచ్ఛతి
> మయా చ తత్ర గంతవ్యమ్ ఏష ధర్మ: సనాతన:
> (శ్రీ మహాభారతము - వనపర్వము - అధ్యాయము 297 - శ్లోకం21- పుట 901)

నాభర్త ఎక్కడకు వెళ్ళినా, ఎక్కడకు కొనిపోబడినా నేను కూడా అక్కడకు వెళ్ళాలి. ఇది సనాతన ధర్మం, అని సావిత్రి తెలియచేసిన మాటలు ద్వారా పతివెంటే సతి వుండాలన్నది మన సనాతన ధర్మమని తెలియజేయ బడినది.

యముడి సుగుణాలను ఒక్కొక్కటిగా పొగుడుతూ, ఒక్కొక్క మంచిమాట వివరిస్తూ సావిత్రి యముడితో పాటే ముందుకు సాగింది. సావిత్రి మాటలకు సంతసించిన యమధర్మరాజు ఆమె భర్త ప్రాణాలు తప్ప మరేదైనా వరం కోరుకోమని తెలపసాగాడు. అలా మొత్తం నాలుగు

వరాలను సావిత్రి యమధర్మరాజు నుండి పొందినది. ఆశ్రమ ధర్మం ప్రధానమైనదని చెప్పి, సావిత్రి అంధుడైన తన మామకు చూపు తిరిగి రావాలని కోరుకుంది. సజ్జనుల సాంగత్యంలో మంచివారితో కలసి వుండాలని తెలిపి, తన మామకు పోయిన రాజ్యం తిరిగి రావాలని కోరుకుంది.

అద్రోహ: సర్వభూతేషు కర్మణా మనసా గిరా ।
అనుగ్రహశ్చ దానం చ సతాం ధర్మ: సనాతన:॥
(శ్రీమహాభారతము - వనపర్వము - అధ్యాయము 297 -శ్లోకం 35-పుట 903)

సర్వప్రాణులకూ మనసా, వాచా, కర్మణా కూడా ద్రోహం చేయకుండటం, అనుగ్రహం చూపటం, దానం చేయటం, ఇది సత్పురుషుల సనాతన ధర్మం, అని మంచివారు చేయవలసిన పనులను సావిత్రి తెలియ చేసింది.

ఫలితంగా సావిత్రి తండ్రికి వందమంది కుమారులు పుట్టాలన్న వరాన్ని యముడి నుంచి పొందినది. మంచివారిపై మనుష్యులకు నమ్మకం, ప్రేమ ఎక్కువని తెలిపి తనకు వందమంది పుత్రులు కలగాలన్న వరాన్ని పొందినది. సజ్జనుల ధర్మబద్ధ ప్రవర్తన వారి పరోపకార గుణాన్ని సావిత్రి తెలపడంతో, యముడు మరొక వరాన్ని కోరుకోమన్నాడు.

న కామయే భర్తృ వినాకృతా సుఖం
న కామయే భర్తృ వినాకృతా దివమ్!
న కామయే భర్తృ వినాకృతా శ్రియం
న భర్తృ హీనా వ్యవసామి జీవితుమ్ ॥
(శ్రీ మహాభారతము - వనపర్వము - అధ్యాయము 297, శ్లోకం 53 - పుట 905)

భర్త లేకపోతే నాకు సుఖం అక్కరలేదు. స్వర్గమక్కర లేదు. సంపద అక్కరలేదు. భర్త లేకుండా బ్రతకాలని కూడా లేదు అని పతివ్రతా ధర్మాలను సావిత్రి తెలిపి, వందమంది పుత్రులు పుడతారని మీరు నాల్గవ వరం నాకిచ్చారు, భర్త జీవించి వుండకపోతే అది సాధ్యం కాదు కాబట్టి నా భర్త ప్రాణాలను తిరిగి ఇచ్చివేయమని సావిత్రి యమధర్మరాజును ప్రార్థించింది. అందుకు అంగీకరించి యముడు సత్యవంతుని ప్రాణాలను తిరిగి సావిత్రికిచ్చి వేయడంతో సతీసావిత్రి కథ సుఖాంతం అవుతుంది.

భర్త కోసం, తన మెట్టినింటి కోసం, పుట్టినింటి కోసం ఎంతైనా పోరాడి సాధించడమే మంచి భార్యయొక్క గొప్ప లక్షణమని, భర్త ఎక్కడుంటే భార్యకూడా అక్కడే వుండాలని, భర్తలేని సుఖం, సంపద, స్వర్గం ఏవీ భార్యకు అక్కర లేదని ఇలాంటి ఎన్నో పతివ్రతా ధర్మాలను, సతీసావిత్రి పాత్ర ద్వారా మహాభారతం నేటి సమాజానికి తెలియచేస్తూ వుంది.

శకుంతల :

తమ వివాహ విషయాన్నే మరచి, తనను ఆశ్రమం నుంచి రాజ్యానికి తనతో తీసుకెళుతానన్న మాటలను విడచిన భర్త చెంతకు వెళ్ళి, అతను కాదని అవమానించినా, చెక్కు చెదరని విశ్వాసంతో భార్య గొప్పతనాన్ని తెలిపి తనకు ఎదురైనా కష్టం నుండి ధైర్యంగా గట్టెక్కిన గొప్ప భార్యామణి శకుంతల.

ఇలిలుడనే రాజర్షి కుమారుడు దుష్యంతుడు. అతను గొప్పరాజు. ఒకనాడు వేటకై వెళ్ళి కణ్వమహర్షి చెంత పెరుగుతూవున్న విశ్వామిత్రుడు - మేనకల పుత్రికైన శకుంతలను ఆశ్రమంలో ఆరాజు చూశాడు. ఆమె అందానికి ముగ్ధుడై ఆమెను గాంధర్వ వివాహం చేసుకొని, ఆమెతో ఆనందంగా గడిపి, ఆమెను తన రాజ్యానికి సకల రాజ లాంచనాలతో తొందరలో తీసుకువెళుతానన్న మాట ఇచ్చి, తిరిగి తన రాజ్యానికి చేరిన దుష్యంతుడు, ఆ విషయాన్ని మరచి ఎంతకాలమైనా ఆమెను తన రాజ్యానికి తీసుకెళ్ళడు. శకుంతలకు సర్వదమనుడు (భరతుడు) అనే కుమారుడు పుట్టి ఆశ్రమంలోనే ఆరేళ్ళు పెరిగాక, కణ్వమహర్షి సూచన ప్రకారం, శకుంతల తన కుమారుడిని తీసుకొని తానే దుష్యంతుడి రాజ్యానికి వెళ్ళి, అతనికి విషయాన్ని వివరిస్తుంది. దుష్యంతుడు నిండు సభలో శకుంతల ఎవరో తనకు తెలియనట్లు మాట్లాడుతాడు.

అప్పుడు ఆ సభలో భార్య గొప్పతనాన్ని శకుంతల దుష్యంతునికి ఇలా తెలియచేస్తుంది.

సా భార్యా యా గృహే దక్షా సా భార్యా యా ప్రజావతీ।
సా భార్యా యా పతిప్రాణా సా భార్యా యా పతివ్రతా॥
అర్ధం భార్యా మనుష్యస్య భార్యా శ్రేష్ఠ తమ: సఖా।
భార్యా మూలం త్రివర్గస్య భార్యా మూలం తరిష్యత:॥
భార్యా వంత: క్రియావంత: సభార్యా గృహమేధిన:।
భార్యావంత: ప్రమోదంతే భార్యావంత: శ్రియోన్వితా:॥
(శ్రీమహాభారతము - ఆదిపర్వము - అధ్యాయము 74 -శ్లోకాలు 40-42- పుట 279)

ఇంటి వ్యవహారంలో సమర్థంగా వ్యవహరించేది, సంతానవతి, పతికి ప్రాణంలా మసలు కొనేది, పతివ్రతగా ఉండేది భార్య. భర్తకి భార్య సగభాగం, ఉత్తమోత్తమమైన స్నేహితుడు మరియు ధర్మార్థ కామముల సాధనకు మూల సాధనము భార్యే. భార్య కలవారే ఉత్తములైన గృహస్థులు, ఆనందించగలగినవారు, భాగ్యవంతులు మరియు యజ్ఞాది క్రియలు చేయగలిగినవారు.

సఖాయ: ప్రవివిక్తేషు భవం త్యేతా: ప్రియం వదా: ।
పితరో ధర్మ కార్యేషు భవంత్యార్తస్య మాతర: ॥
కాంతారేష్వపివిశ్రామ: జనస్యాధ్వని కస్య వై ।
య: సదార: సవిశ్వాస్య: తస్మాద్ దారా: పరాగతి: ॥
సం సరంత మపి ప్రేతం విషమేష్వేక పాతినమ్ ।
భార్యై వాన్వేతి భర్తారం సతతం యా పతివ్రతా ॥
(శ్రీ మహాభారతము - ఆదిపర్వము - అధ్యాయము 74 - శ్లోకాలు 43 -45- పుట 279)

భార్య, ఏకాంత సమయంలో ప్రియంగా మాట్లాడుతూ మిత్రుడవుతుంది, ధర్మ కార్యాలలో తండ్రి అవుతుంది, కష్ట సమయంలో భర్తకు తల్లి అవుతుంది. అడవులలో వున్న వానికైనా భార్య మార్గంలో విశ్రాంతిని కల్గిస్తుంది. భార్య కలవారినే ఈ లోకం విశ్వసిస్తుంది, భర్తకు భార్యే ఉత్తమగతి. ప్రపంచంలో జీవించి ఉన్నా, మరణించినా, నరకానికెళ్ళినా పతివ్రతయైన భార్య మాత్రమే ఎప్పుడూ భర్తను అనుసరిస్తుంది.

ప్రథమం సంస్థితా భార్యా పతిం ప్రేత్య ప్రతీక్షతే ।
పూర్వం మృతం చ భర్తారం పశ్చాత్ సాధ్వ్య గచ్ఛతి ॥
ఏతస్మాత్ కారణాత్ రాజన్ పాణిగ్రహణ మిష్యతే ।
యదాప్నోతి పతిర్భార్యామ్ ఇహ లోకే పరత్రచ ॥
ఆత్మాత్మనైవ జనిత: పుత్ర ఇత్యుచ్చతే బుధై: ।
తస్మాద్ భార్యాం నర: వశ్యేత్ మాతృవత్ పుత్రమాతరమ్ ॥
(శ్రీ మహాభారతము - ఆదిపర్వము - అధ్యాయము 74 శ్లోకాలు 46 -48, పుట 279)

ముందుగా భార్య మరణిస్తే ఆమె భర్త కోసం నిరీక్షిస్తుంది, భర్త ముందుగా మరణిస్తే ఆమె భర్తను అనుసరిస్తుంది. పాణిగ్రహణం అందరికీ ఇష్టమైనది ఎందుకంటే భర్త భార్యను పొందడం వలన అతను ఈ లోకంలోను మరియు పరలోకంలోనూ కూడా సుఖాన్ని పొందుతాడు. భర్త తన ద్వారా తానే భార్య గర్భంలో పుత్రుడి రూపంలో జన్మిస్తాడని, అందువలన పుత్రునికి తల్లి అయిన భార్యను భర్త తన తల్లిలా కూడా చూడాలి, అని శకుంతల భార్య యొక్క గొప్పతనాన్ని దుష్యంతునికి తెలిపింది.

తర్వాత అంతరిక్షం నుండి అశరీరవాణి జరిగిన విషయాన్ని, సత్యాన్ని ఆ సభలోనున్న దుష్యంతునికి వివరించడంతో, శకుంతలను తన భార్యగ భరతుడిని పుత్రుడిగా దుష్యంతుడు ఆనందంతో స్వీకరించడంతో కథ సుఖాంతం అవుతుంది.

సాక్ష్యాలు లేని తొందరపాటు వివాహాలు ఎలాంటి ఫలితాలను ఇస్తాయో, అనుకోని అవమానాలు ఎదురైనప్పుడు ధైర్యంతో వాటిని ఎలా ఎదుర్కోవాలో, భార్య యొక్క గొప్పతనం ఏమిటో ఇత్యాది ఎన్నో విషయాలను నేటి సమాజానికి శకుంతల పాత్ర ద్వారా మహాభారతం తెలియజేసింది.

ద్రౌపది :

ఎన్ని కష్టాలొచ్చినా ధర్మాన్ని వీడని పరమ పతివ్రత

పాండవుల భార్య ద్రౌపది. అరణ్యవాసంలో వున్న పాండవులను పరామర్శించడానికి శ్రీకృష్ణుడు సత్యభామ వచ్చారు. భార్యభర్తలు అన్యోన్యంగా వుండడానికి భార్య చేయవలసిన పనులను తెలుపమని సత్యభామ ద్రౌపదిని అడిగింది. అప్పుడు సత్యభామకు ద్రౌపది క్రింది విషయాలను తెలిపింది.

అనవసరమైన కోరికలు, అహంకారము, కోపము లేకుండా వుండి భర్తను భార్య సేవించాలి. భర్తల మననును గ్రహించి అందుకు అనుగుణంగా నడుచుకోవాలి. చెడ్డ మాటలు, చెడ్డ నడక, తగని ప్రవర్తన, తగని చోట కూర్చొనడం వంటివి లేకుండా భార్య నడుచు కోవాలి.

దేవో మనుష్యో గందర్వ: యువా చాపి స్వలంకృత: ।
ద్రవ్య వాన భిరూపో వాన మేన్య: పురుషో మత: ॥
(శ్రీమహాభారతము - వన పర్వము - అధ్యాయము 233 - శ్లోకం 23 - పుట 233)

దేవుడయినా, మనుష్యుడైనా, గంధర్వుడైనా, యువకుడైనా, ధనవంతుడైనా, అందగాడైనా సరే భార్య భర్తను తప్ప మరొక మగవాడిని ఇష్టపడరాదు. సంపదలున్న నాడు - లేని నాడు, ఎప్పుడూ భర్తను ఒకే గౌరవంతో భార్య చూడాలి. ఏ పని మీదైనా వెళ్ళి భర్త ఇంటికి తిరిగి రాగానే భార్య చిరునవ్వుతో ఎదురుపడి మంచినీళ్ళు ఇచ్చి తదుపరి అవసరమైన సేవలు చేయాలి. ఇంటిని పరిశుభ్రంగా ఉండేలా చూసుకోవాలి, వేళకు మంచి భోజనాన్ని కుటుంబ సభ్యులకు వండిపెట్టాలి. అత్తను గౌరవించాలి.చెడ్డవాళ్ళతో స్నేహం చేయకూడదు. భర్త తినని, త్రాగని వాటిని భార్య కూడా విడిచిపెట్టాలి.

సత్యశ్రయో హి మే ధర్మ: మత: స్త్రీణాం సనాతన: ।
స దేవ: సా గతిర్నాన్యా తస్య కా విప్రియం చరేత్ ॥
(శ్రీమహాభారతము - వనపర్వము - అధ్యాయము 233 - శ్లోకం 37- పుట 734,735)

భార్య భర్త సంరక్షణలో ఉండటమే స్త్రీల సనాతన ధర్మము, భర్తయే భార్యకు దేముడు, అందుకే భర్త ఇష్టాన్ని కనుగుణంగా భార్య నడుచుకోవాలి.

ఇంటికి సంబంధించిన ఆదాయ వ్యయాల లెక్కలు, అతిధిలకు భోజనాది సౌకర్యాలు, ఇత్యాది ఇంటికి సంబంధించిన వ్యవహారాలన్నీ భార్య చక్కబెట్టాలి.

ఇలాంటి ఎన్నో గొప్ప విషయాల్ని తాను ఆచరిస్తూ వున్నాను అని, సత్యభామను కూడా ఆచరించమని, ద్రౌపది చెపుతూవున్నట్లు, మహాభారతం భార్యల గొప్పతనాన్ని తెలుపుతూ, అందుకు వారు ఆచరించ వలసిన పద్ధతులను బోధించింది.

మహాభారతం ఇలా భార్యల పాత్ర యొక్క విశిష్టతను, వారి గొప్పతనాన్ని తెలియచేసే ఎన్నో విషయా లను తెలియజేసింది. అందులో కొన్నింటిని పైన వివరిం చడం జరిగింది. సతులందరికీ మార్గదర్శనం చేసే పై అమూల్యమైన విషయాలను చదివి, తెలుసుకొని నేటి భార్యామణులు స్ఫూర్తిని పొంది, వారి జీవితాల్ని మరింత చక్కదిద్దుకొంటారని ఆశిద్దాం.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

జాలా రంగస్వామి – జీవితం, రచనలు

– డా॥. ఎల్లే విజయానందరాజు, ప్రభుత్వ డిగ్రీ కళాశాల, తిరువూరు.

దళిత సాహిత్యం, దళిత కవి అనే పదాలు వినబడగానే అందరికీ గుర్తొచ్చే వ్యక్తి జాషువా. జాషువాకు ముందు, ఆ తరువాత దళిత కవులు లేరా? ఉంటే ఎవరు? అనే ప్రశ్న వేసుకుంటే బాలరంగస్వామి, కుసుమ ధర్మన్న, నక్కా చిన్న వెంకయ్య బీర్నీడి మోషే, గద్దల జోసఫ్, బోయి భీమన్న, జ్ఞానానంద కవి మొదలగు అనేక మంది సుప్రసిద్ధ / అప్రసిద్ధ దళిత రచయితలు ఉన్నారని చెప్పవచ్చు.

సామాజికంగా, ఆర్థికంగా వెనుకబడిన వీరు 20వ శతాబ్దంలో సామాజిక పరిణామాల కారణంగా చైతన్యవంతులై కవిత్వం రాయడం ప్రారంభించి అందరి మెప్పు పొందారు. తెలుగు సాహిత్యంలో వీరు అడుగుపెట్టని శాఖ లేదు. స్పృశించని ప్రక్రియ లేదు. అయితే ఆనాడు వీరు వ్యక్తపరచిన భావాలు ఈనాటి దళిత కవుల వలె ధిక్కార స్వరంతో చెప్పినవి కావు. సాహితీ విమర్శకులు కూడా వీరి గురించి అంతగా పట్టించుకోలేదు. వీరిలో చాలామంది ప్రతిభావంతులైన రచయితలు ఉన్నారు. వారి రచనలకు తగిన ప్రోత్సాహం లేక మారుమూల గ్రామాలలో మరుగున పడిపోయాయి. వాటిని గురించి, ఆయా రచయితల గురించి పాఠక లోకానికి తెలియ జెప్పాలనే ప్రయత్నమే ఈ వ్యాస ప్రధాన ఉద్దేశం.

జాలా రంగస్వామి దళితుడిగా వివక్షతను అనుభవించి, దళిత సమస్యలపై స్పందించిన తొలితరం దళిత ఉద్యమకారుడు. సాహితీవేత్త. ఈయన జాతీయోద్యమ కాలానికి చెందినవారు. సంఘ సంస్కరణ ఆవశ్యకతపై గ్రంథాలను రాసిన మానవతావాది. వీరి రచనలలో అస్పృశ్యతా సమస్య ప్రధానంగా కన్పిస్తుంది. వేద, పురాణాల ప్రమాణంతో అస్పృశ్యతా విధానాన్ని ఖండించి సర్వ మానవ సమానత్వాన్ని ప్రబోధించారు. వీరి రచనాశైలి వాడుక భాషకు దగ్గరగా ఉంటుంది. వీరి రచనలన్నీ అగ్రకులాల వారి ఆధిక్యతనూ, దోపిడినీ ఎదిరిస్తూ కొనసాగుతాయి. ప్రత్యేకించి హిందూ వర్ణ వ్యవస్థపై నిరసన కన్పిస్తుంది

జాలా రంగస్వామి 1904లో పేరమ్మ, కుప్పు స్వామి అనే పుణ్యదంపతులకు రాజమండ్రిలోని కంబాలపేటలో జన్మించారు. 8వ తరగతి వరకు చదువుకున్న ఈయన ఉపాధ్యా వృత్తిలో ఉంటూ అంటరానితనానికి వ్యతిరేకంగా పోరాటం చేసారు. వీరు రచియించిన మాలశుద్ధి (1923), అంటరానివారెవరు (1930), మేలుకొలుపు (1930) మొదలగు సుదీర్ఘ గేయాలలో హరిజనులను, మాంస, మద్యాలను విడనాడి పరిశుభ్రంగా జీవించమని హితువు చెప్పారు. అంతేకాకుండా, వశిష్ఠ, వ్యాస, వాల్మీకాది పురాణ ప్రసిద్ధులందరూ మా వారేనంటూ అగ్ర జాతులకు చాటి చెప్పారు.

"చక్కని పంటలు పండిస్తేను చల్లంగ తింటారె
మమ్ములను ముట్టగ మాత్రము వారికి వెగటు పుట్టునండి"

అంటూ హరిజనుల కాయకష్ట ఫలితాన్ని అనుభవించేటప్పుడు లేని అంటు వారిని ముట్టుకుంటే ఎలా వస్తుందని అగ్రజాతులను నిలదీశారు.

సుమారు 300 సంవత్సరాల క్రిందట జీవించిన మాల యోగీంద్రుని చరిత్రను "నందనార్" (1937) అను నాటకంగా రచించారు. ఇది ఐదు అంకాలతో కూడిన భక్తిరస ప్రధానమైన నాటకం. దీనిలో పద్య గద్యాలతో పాటు పాటలు కూడా ఉన్నాయి. దైవానుగ్రహణకు కులంతో పనిలేదని నందనార్ పాత్ర ద్వారా తెలియ పరిచారు. అంతేకాకుండా మూఢాచారాలైన జంతు బలులు, జాతరలను ఈ నాటకం ద్వారా ఖండించారు.

ఉన్నత కులానికి చెందిన రైతు తన కూతురు ఇష్టాన్ని కాదనలేక ఆమెను అనివార్య పరిస్థితుల్లో మాలవాడికిచ్చి వివాహం చేయడం ఇతివృత్తంగా రైతుపిల్ల (1938) అను నవలను రచియించారు. ఈ నవల తెలుగు సాహిత్య చరిత్రలో తొలి తెలుగు దళిత నవలగా ఆచార్య జయధీర్ తిరుమలరావు అభిప్రాయపడ్డారు. (6 ఏప్రిల్ 1996 - వార్తా దినపత్రిక)

ఈ నవలలో రచయిత కథానాయకుడైన శ్రీరాముడు చేత తన కులం వాళ్లతో 'పూర్వం మన వాళ్ళు కూడా పెద్ద రైతులుగా ఉండేవారు. ఈనాటికిల్లాగైపోయాం గానీ, మనం కూడా కళ్ళు తెరిస్తే మళ్ళీ ఆరోజులొస్తాయి. పడ్డ గోడలు పడినట్లే ఉంటాయా ! మనవంతా ఏకమవ్వాలి'' అన్న మాటలను బట్టి హరిజనులను చైతన్యవంతులను చేయటానికి ఈ రచన చేసినట్లు తెలుస్తుంది.

కష్టపడి చదువుకున్న హరిజన స్త్రీ సమాజంలో కులపరంగా, లింగపరంగా ఎదుర్కొంటున్న సమస్యలను 'అనాధ' (1947) అనే నాటకంలో చిత్రించారు. ఈ రచనలో నమకాలీన రాజకీయ నాయకుల దురాగతాలు కన్పిస్తాయి. ఇది ఐదంకాల సాంఘిక నాటకం.

బడి పంతుళ్ళ జీతాలు చాలక పడే పాట్లను ఇతి వృత్తంగా 'బడిపంతులు' (1953) అనే నాటకాన్ని రచించారు. ఇది పద్యగద్యాలతో కూడిన నాటకం. దీనిలో పండ్రెండు రంగాలున్నాయి. దీనిని రచియించిన రచయిత కూడా బడిపంతులు కావడం విశేషం. ఈ నాటకంలో కథానాయకుడైన పంతులుగారి పాత్రచే ''ఉపాధ్యాయుని దారిద్ర్యాన్ని పోగొట్టే శాసనాన్ని ప్రభుత్వం వారు ఏర్పాటు చేసేలాగా నీ శక్తంతా ధార పోయాలి. ఉపాధ్యాయుడే నిజమైన దేశ భక్తుడు అని ఎల్లరు గ్రహించునట్లు ప్రచారం చేయాలి. ఉపాధ్యాయుని వంటి కార్యసాధకుడు, యోధుడు కంచుకాగడాబెట్టి వెదకినా కానరాడని నలుదిక్కులా మారుమ్రోగించాలి''. అని అనిపించిన మాటలను బట్టి ఉపాధ్యాయ వృత్తి పట్ల రచయితకున్న గౌరవం తెలుస్తుంది.

ఇంకా జాలా రంగస్వామి గారు సుమారు 20కు పైగా రచనలు చేశారు. వాటిలో అరుంధతి, అహింస, అస్పృశ్యత, దున్నేవానిదే భూమి, నిరుద్యోగి, ఆరని అమరజ్యోతి అంబేద్కర్, కాలచక్రం తిరిగింది, కడుపు మంట, ఆదిజన మహాభక్త విజయం, ముమ్మిడివరం బాలయోగి, అంబేద్కర్ రాయభారం సందేశ జీవితం, గాంధీ నిర్యాణం, బత్తిన సుబ్బారావు జీవిత చరిత్ర, త్రాగుబోతు మగడు మొదలైన రచనలు చేశారు.

జాలా రంగస్వామి చేసిన కృషి ఆయన మాటల్లోనే....

రాజమ్రహేంద్రవర పురమున కంబాలపేటయందు జాలా కుప్పస్వామి, పేరమ్మ గార్లకు 1904వ సంవత్సరమున జన్మించాను. తాడేపల్లి నరసింహం, వెంకమ్మగార్లకు 1909వ సంవత్సరమున మంగమ్మ జన్మించింది. 1921 - 1923 సంవత్సరమున టీచరు ట్రైనింగు అయ్యాను. నేను, రాయుడు గంగయ్య, నరాల శెట్టి దేవేంద్రుడు, కుసుమ ధర్మన్న మొదలగు వారము ''అంటు దోషము మానరేల'' అను ప్రచారముతో 1921వ సంవత్సరమున కాకినాడ కాంగ్రెసుకు వెళ్ళాం. 1923వ సం॥న జాలా మంగమ్మను వెంటవేసుకున్నాను. మా యిరువురము 1928వ సం॥న పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా చాగల్లునందు మహాత్మా గాంధీజీచే స్థాపింపబడిన ఆనంద నికేతన ఆశ్రమమునందు టీచరుగా నుండి ఖద్దరు గురించి అంటుదోషము ప్రచారం చేస్తూ మూడేండ్లు కాలం గడిపాం. కాంగ్రెసు ఉద్యమమున పనిచేస్తూ వచ్చాం. దక్కర్ బాబాతో నెలకొల్పబడిన హరిజన సేవాసంఘంనందు కమిటీ మెంబరుగా నుండి పనిచేసా. రాజమండ్రి మ్యుసిపల్ ఎలిమెంటరీ స్కూళ్ళ యందు 1923వ సం॥ నుండి 23సం॥లు ఉపాధ్యా యునిగా నుండి కాంగ్రెస్ ఉద్యమమున పనిచేస్తున్నానని, మహాత్మాగాంధీ నిర్యాణమునకు పాటలు రచించి ఊరేగింపునందు పాల్గొన్నానని మ్యుసిపల్ కమీషనర్ నేరం మోపినందున వెంటనే నా ఉపాధ్యాయ వృత్తికి

రాజీనామా దాఖలుచేశాను. నా భార్య మంగమ్మ రాజేంద్రప్రసాద్ మొట్ట మొదటిసారిగా రాజమహేంద్రవరం నకు విచ్చేయు సందర్భమున హరిజనుల తరుపున సన్మానము యిచ్చినందున మంగమ్మ ఉపాధ్యాయుని వృత్తిని తీసివేశారు. మహాత్మా గాంధీ గారు స్వయముగా వచ్చి రాజమహేంద్రవరమున దేవత శ్రీ రామమూర్తిగారి యింటిలోపల నూతిలో మా యిరువురి చేతను నీళ్లుతోడించెను. రాజమండ్రి తాలూకా జంబూ పట్నమున అంటరానివాళ్ళని కక్షతో హరిజనులను రైతులు ఆగ్రామమునుండి తరిమివేయగా వంద హరిజన గ్రామాల ప్రజలను రప్పించి రైతులకు హరిజనులకు రాజీ చేశాం. హరిజనులను మంగలి షాపులకు రానీయని రోజులలో మంగలి కత్తులను, కత్తెర్లను కొనియిచ్చి హరిజన మిత్రులకే ప్రోత్సహించి మంగళ్ళు కొరతను తీర్చాం. రాజమండ్రి కంబాలపేటయందు బేండు వాయిద్యములు కొని ఆ ఉద్యమమును స్థాపించి ఇతర జాతీయులు హరిజనులకు రాని కొరతను తీర్చాం. అనేకమైన పల్లెలయందు అంటరాని తనమును గురించి పోరాటాలు జరుగుతూవుంటే ప్రాణాలకు తెగించి అంటుదోషం గురించి పాటలు, పద్యాలు, కావ్యాలు రచించి ప్రచారం చేయగలిగాం. హరిజనులు పోరంబోకులు, గయ్యాళీల యందు ఉచితార్థంగా తినుబండార వస్తువులు వండించు కొనమని ప్రభుత్వపు ఉత్తర్వులను అనేక పక్షాలయందు అమలుపరపించాం. మద్యపాన నిషేదన ప్రచారకునిగా రాజమండ్రి ఫిర్కాకు 150 రూ॥ వేతనముపై ప్రభుత్వము నన్ను ఏర్పాటు చేసింది. కాకినాడ తాలూకాయందు కాంగ్రెసు గవర్నమెంటు వారు హరిజన దేవాలయ ప్రవేశ ప్రచారకునిగా 150 రూ॥ మీద సంవత్సరము ఆరు మాసములు పనిచేశాను. నేను, నా భార్య మంగమ్మ 1935వ సం॥న పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా యందు వీరభారతి పత్రిక నడుపుతూ తాటి మొవ్వులను విరచి విదేశ గుడ్డలను కాల్చి ఖద్దరు కట్టమని, అంటుదోషము మానమని ప్రచారం చేస్తున్నవారు తల్లాప్రగడ ప్రకాశ రాయుడు, తల్లాప్రగడ నరసింహశర్మ, ముదుగంటి జగ్గన్న శాస్త్రి, కొవ్వలి గోపాలరావు గార్లతో కలసి పనిచేశాం. ఆనాడు బ్రిటిషు గవర్నమెంటు ఇరువదిమందిని దానిలో మా యిరువురును తణుకు, నరసాపురం సబ్‌జైళ్ళ యందు నెల దినములు అరెస్టు చేసి శిక్షించారు. 1928వ సం॥న మగపిల్లల హాస్టలు, ఆడపిల్లల హాస్టలు స్థాపించి మూడేండ్లు నడిపి రెండు హాస్టల్సు గ్రాంటు అయిన తరువాత ప్రభుత్వం యిచ్చే గ్రాంటు సరిపడదను ఉద్దేశంతో అప్పులపాలయినందున రెండు హాస్టల్సు ఎత్తివేశాం. కంబాలపేటనందు హరిజన మహిళా సంఘమును స్థాపించి తీరిక గల స్త్రీలకు, బాలికలకు 100 రాట్నములు యిచ్చి నూలుపడికించి ఉపాధి కలుగ జేశాం. 1923వ సం॥న మాలశుద్ధి అను పుస్తకమును రచించాను. ప్రభుత్వం బహిష్కరించింది. అరుంధతి, అంటరానివారెవరు, అహింస, అస్పృశ్యత, అనాథ, రైతుపిల్ల, భక్త నందనార్, దున్నే వానిదే భూమి, నిరుద్యోగి, బడిపంతులు బ్రతుకు, ఆరని అమరజ్యోతి అంబేద్కర్, కాలచక్రం తిరిగింది, కడుపుమంట, ఆదిజన మహా భక్త విజయం, ముమ్మిడివరం బాలయోగి, అంబేద్కర రాయబారం సందేశం జీవితం, గాంధీ నిర్యాణం, బత్తిన సుబ్బారావు జీవిత చరిత్ర, తాగుబోతు మగడు మొదలగు నాటకములు, పద్యకావ్యములు, చరిత్రలు రచించాను. కంబాలపేట లేఅవుటును చేయించుటకు మ్యునిసిపల్ కౌన్సిలర్‌గా పోటీచేసి నెగ్గి అయిదేండ్లు పనిచేశాను. 144వ సెక్షన్‌ను అమలు చేసిన రోజులలో కొంతమూరు, క్వారీ, రామదానుపేట మొదలగు పల్లె ప్రాంతములనుండి పెద్ద ఊరేగింపు బయలుదేరించాను. నేను కార్యదర్శిగా ఉండి మొట్ట మొదటిగా అంబేద్కరును రాజమహేంద్రవరానికి రప్పించి మహాసభను పెట్టి సంతర్పణ చేయించడం జరిగింది. పశ్చిమ గోదావరి జిల్లా తణుకు, రేలంగి, కంతేరు, వొలమూరు, మార్టేరు మొదలగు పల్లెల యందు మహాసభలను పెట్టి హరిజన కార్మికులకు కూలిని పెంచమని అనేకమగు నమ్మొలను చేయించాం.

అస్పృశ్యతా నివారణ కోసం అనేక గ్రామాలలో ప్రచారం చేస్తాం. వీధిలో వేసిన పందిరిగుంజను ముట్టుకుంటే మండిపడే రోజుల్లో నేను, మంగమ్మ రాత్రులందు ప్రచారమునకు వెళ్ళి పల్లెకొక సంఘమును స్థాపించాం. బ్రతుకుతెరువు లేని పల్లెటూళ్ల పిల్లలను సరస్వతీ పవర్ ప్రెస్‌నందు పగలంతా ప్రెస్ పని నేర్చుకొని రాత్రుల యందు క్వారీ, రామదానుపేట, కొంతమూరు, కోలమూరు, రాయడుపాకలు, పాలచర్ల ప్రాంతములందు నైటు స్కూళ్ళను స్థాపించి ఆ పల్లెల హరిజనులకు చదువు చెప్పించి ఆడబిడ్డలను మా స్వంత ద్రవ్యముతోనే పోషిస్తూ వచ్చాం. కీ॥శే॥ నంబూరు శ్రీనివాసరావు, యం.యల్.ఏ ని బాల్యమున మావద్దకు చేరినపుడు రాజమండ్రిలో వీరేశలింగోన్నత పాఠశాలయందు చేర్పించి కొన్నాళ్ళు చదివించాను. తరువాత మా స్వంత డబ్బును జీతముగా ఇచ్చి కోలమూరు గ్రామమున రాత్రి పాఠశాలను స్థాపించి ఆ పల్లె హరిజన సోదరులకు విద్య చెప్పించేవాడను. నేను వ్రాసిన భక్త నందనార్ నాటకాన్ని ఏలూరు నాటక సమాజం వారు చాలా గ్రామములందు కపిలవాయి రామనాథశాస్త్రి వారి డైరెక్షన్‌తో ప్రదర్శించగలిగారు. నేను రచించిన రైతుపిల్ల నాటకం వర్ణాంతర వివాహాలు చేసుకొను ఆరోజులలో ఉద్రేకాన్ని కలుగజేసింది. 1923న హరిజన పల్లెల్లో ప్రచారం చేయునపుడు ఏనాటికైనా హరిజనులు రాజ్యపాలకులు అవుతారని బోధించిన ఊహలు నేటికి ఫలించినవని నేటి హరిజన యం.యల్.ఏ.లు, మంత్రులను చూచి ఆనంద భరితులవుతున్నాం. ఆనాడు వ్రాసుకున్న వ్రాతలు నిజమైనవని సంతోషపడుతున్నాం. హరిజన జాతి ఉద్ధరణ గురించి హోరాహోరీగా పోరాటం సల్పి తన వాదమును చట్టరీత్యా ఒప్పించుకొని నెగ్గించుకున్న పితామహుడు డా॥ భీమారావు రాంజీ అంబేద్కర్‌నకు నా ధన్యవాదములర్పించుకుంటున్నా. (జాలా రంగస్వామి, జాలా మంగమ్మ స్వీయ చరిత్ర, పుట : 91-93)

ఆధార గ్రంథాలు :

1. తెలుగు సాహిత్యం - హరిజన రచయితల సేవ, డా॥ వై. విజయానందరాజు. అముద్రితం.
2. దళిత సాహిత్య చరిత్ర, డా॥ పిల్లి శాంసన్, 2000.
3. హరిజనాభ్యుదయం - ఆధునికాంధ్ర కవిత్వం, డా॥ కల్లూరి ఆనందరావు, 1994

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

ఆదర్శ సమాజ నిర్మాణంలో కాలువ మల్లయ్య కృషి

– గడ్డం లింగరాజు, పరిశోధక విద్యార్థి, తెలుగు విభాగం, హైదరాబాద్ కేంద్రీయ విశ్వవిద్యాలయం.

తెలుగు సాహిత్యంలో తన రచనల ద్వారా తెలంగాణ గ్రామీణ జీవనం, ఆచార వ్యవహారాలు, సంస్కృతి సాంప్రదాయాలు, విశ్వాసాలు, పండుగలు మొదలైన వాటిని తనదైన శైలిలో సాహిత్య సృష్టిని చేస్తున్న రచయితలలో కాలువ మల్లయ్యగారు ప్రముఖులు. కాలువ మల్లయ్యగారు తన రచనా వ్యాసంగం ద్వారా సమాజంలోని అనేక సమస్యలను రచనల్లో చిత్రిస్తూ,వాటికి తనదైన పరిష్కార మార్గాలను చూపిస్తూ, ప్రజలను, సమాజాన్ని చైతన్యవంతులను చేస్తున్నారు.ఒక రచయిత యొక్క విలువలు తెలుసుకోవాలంటే ఆ రచయిత యొక్క సామాజిక వర్గాన్ని, రచయిత పెరిగిన పరిసరాలను వారి కుటుంబ నేపథ్యాన్ని తెలుసుకోవటం ద్వారా ఆనాటి దేశ,కాల, సామాజిక పరిస్థితులు తెలుస్తాయి.తద్వారా వారి రచనల్లో ప్రతిబింబించిన సామాజిక స్పృహను అంచనా వేసి సమాజానికి తెలుపవచ్చు.కాలువ మల్లయ్య బహుముఖ ప్రజ్ఞాశాలి. కథా రచయితగా, నవలాకారునిగా, నాటకకర్తగా, సినిమాలకు కథా రచయితగా, దృశ్య శ్రవ్య మాధ్యమ రచయితగా, సంపాదకునిగా, వ్యాసకర్తగా కాలువ మల్లయ్యగారు అన్ని ప్రక్రియల్లో తన రచనా వ్యాసాంగాన్ని సృజించారు.

రచయితగా కాలువ మల్లయ్యగారు గత 40 సంవత్సరాల సాహితీ ప్రస్థానంలో ఎనిమిది వందలకు పైగా కథలు, పదిహేడు నవలలు, ఐదు కవితా సంపుటాలు, రెండు వందలకు పైగా వ్యాసాలు, నూట యాభై కవితలు, పది నాటకాలు రాశారు. ఇంకా మరెన్నో గ్రంథాలకు సంపాదకునిగా కూడా వ్యవహరించారు. సాహిత్యం ద్వారా ఆదర్శవంతమైన సమసమాజ నిర్మాణం కోసం కాలువ మల్లయ్యగారు చేస్తున్న కృషిని తెలపటమే ఈ వ్యాసోద్దేశ్యం.

పూర్వం నుండి నేటి వరకు కూడా సమ సమాజ వికాస అభివృద్ధి కోసం దళితులు, బహుజనులు, బి.సి.వృత్తి కులాల వారు అత్యంత ముఖ్యమైన పాత్రను పోషిస్తున్నారు.వారు సంఘంలో సామాజిక, ఆర్థిక, సాంస్కృతిక రంగాలను ఎంతో ప్రభావితం చేస్తున్నారు.గత యాభై సంవత్సరాల సామాజిక చరిత్రను వీరి కొరకు తన రచనల్లో నిక్షిప్తంచేసి బావి తరాలకు అందించిన వారిలో ముఖ్యుడు.అన్యాయాలకు దోపిడీకి,అణచివేతకు గురైతున్న ప్రజానీకం పై తన రచనల్లో అంతులేని ప్రేమను కురిపించారు. ఈ జనం జీవితాలలో మార్పు రావాలని తపిస్తున్నారు. సర్వసంపదలకు సృష్టి కర్తలైన దళిత బహుజనులు రాజ్యాధికారంలోకి రావాలన్నదే వీరి రచనల్లోని లక్ష్యం.కాలువ మల్లయ్యగారి కథలు, నవలల్లో తెలంగాణ మట్టి వాసన గుబాలిస్తుంది.తెలంగాణ భాష, నుడి కారపు సొంపు పాఠకుల్ని మంత్రముగ్ధుల్ని చేస్తుంది.సహజమైన, స్వచ్ఛమైన మాండలికంలో రచనలు చేసిన అతికొద్ది మంది రచయితలలో కాలువ మల్లయ్యగారు ఒకరు.వీరి రచనల్లో మన చుట్టూ ఉన్న సామాజిక సమస్యలు కనిపిస్తాయి. తెలంగాణ ప్రాంత సంస్కృతి, సంక్షోభం, సంఘర్షణ, పోరాటాలు,పరిష్కారం, దళిత బహుజన జీవితం, రైతాంగ జీవితంలోని కడగండ్లు, వ్యవసాయ, అసంఘటిత కూలీల బతుకులు, బొగ్గు గని కార్మికుల జీవనం, భూస్వాములైన దొరల దౌర్జన్యాలు, మావోయిష్టుల విప్లవ ఉద్యమాలు, బీడీ కార్మిక శ్రామిక వర్గాలు,నశిస్తున్న కుల వృత్తులు, మారుతున్న పల్లె సంస్కృతి వలస బతుకులు, వరకట్న సమస్యలు, ఉమ్మడి కుటుంబాల విచ్ఛిన్నం, రక్త సంబంధీకులను, తల్లిదండ్రులను నిరాదరిస్తున్న అనమానత్వం, పరాయికరణకు గురి చేస్తున్న చదువులు, ఇంగ్లీషు

మీడియం చదువులు, కంప్యూటర్ విద్య, విదేశాలపై మోజు వంటి పరిణామాలు, ప్రపంచీకరణ ప్రభావం, మధ్యతరగతి కుటుంబాలలో పెరుగుతున్న ఆశలు, అయోమయం వంటి మొదలైన సమస్యలు తెలంగాణ సామాజిక, ఆర్థిక, రాజకీయ పరిణామాలు, సామాజిక సంఘటనలు వీరి కథల్లో, నవలల్లో ప్రతిబింబిస్తాయి. అందుకే వీరి రచనలు సామాజిక చరిత్రను రికార్డు చేసినట్లుగా కనిపిస్తాయి.

1982లో వెలి, పాలేరు, పతనం, భ్రమలు, మార్పు అనే కథలు రాసారు. అన్ని కథలను వివిధ పత్రికలకు పంపారు. అన్నింటికంటే ముందుగా సృజన పత్రిక నుండి 1983జనవరి సంచికలో వెలి కథ అచ్చయింది.తర్వాత మిగిలిన కథలు అన్ని అచ్చయ్యాయి.కాలువ మల్లయ్య గారి మొదటి కథగా 'వెలి'అనే కథను చెప్పవచ్చు.వెలి కథ ఒక రజక స్త్రీ గురించి చెప్పబడింది. ఒక చాకలి స్త్రీని ఊరి దొరలు, గ్రామ బహిష్కరణ చేస్తే ఆమె విప్లవోద్యమ స్ఫూర్తితో దొరను ఎదిరించి,దొరల ఆధిపత్యంపైన తిరుగుబాటు చేసిన బావమరదళ్ళ కథ. ఒక దళితుడైన పాలేరు విప్లవ చైతన్యంలో దొరని ఎదిరించిన కథ 'పాలేరు' కథ. ఒకప్పుడు తెలంగాణా సాయుధ పోరాటాన్ని సమర్థించి కమ్యూనిస్టుగా ఉన్న వ్యక్తి ఆతర్వాత వ్యాపారిగా, పెట్టుబడిదారీ వ్యవస్థలోకి వెళ్ళిన వ్యక్తి కథే. 'పతనం' కథ. ఈ వ్యవస్థపై ప్రజలకు ఉన్న భ్రమలు తొలగి పోవాలని విప్లవించి నమ సమాజాన్ని స్థాపించుకోవాలనే చెప్పే కథే 'భ్రమలు'. 1986ప్రాంతంలో రాసిన 'అవ్వతోడు గిది తెలంగాణ' శీర్షికతో రాసిన యాబ్బై కథలలో పండుగనాడే. మెతుకుల బువ్వ, ఆగమాగమయింది', బతుకుదెరువు లేకుంట యింది, మందమీద తోడేలు పడ్డట్టయింది, పురాగటిక్క టాసారు, సోసంత్రమంటేందే? మొదలైన కథలు వివిధ కులాల పై, వృత్తుల పతనం పై మాండలిక భాషలో రాసినవి.అవే కాలువ మల్లయ్యగారికి రచయితగా మంచి గుర్తింపును ఇచ్చాయి. కాలువ మల్లయ్య గారి కథల్లో చాలా వరకు భూస్వాముల ప్రతినిధులైన దొరల ప్రస్తావనే ఉంటుంది. కాలక్రమేణా భూస్వామ్య వ్యవస్థ విచ్ఛినం కావడానికి దారి తీసిన పరిస్థితులు ప్రస్ఫుటమయ్యాయి. భూస్వామ్య వర్గ ప్రతినిధులైన దొరలు అణగారిన కులాల పై దౌర్జన్యం చేసి అన్ని విధాలుగా దోచుకున్నారు. లైంగిక దోపిడి తమ హక్కు అన్నట్లు ప్రవర్తించేవారు. ఆనాటి దొరల లైంగిక దోపిడీకి నిలువెత్తు దర్పణం 'దొరసానిచీర' కథ.తెలంగాణ లోని ఒకనాటి దొరతనానికి కంచుకోటగా ఉన్న దొరల నివాసాలు నక్సలైట్ ఉద్యమం అనంతరం సామాజిక పరిణామాల వల్ల శిధిలమై ఎలాంటి దుస్థితికి చేరుకున్నాయో తెలిపే కథే 'దొరగారిగడి'.తెలంగాణలోని నిజాంప్రభువు దయాదాక్షిణ్యాలతో భూస్వాములు దొరలుగా, పటేలుగా, దేశ్‌ముఖ్‌లుగా, జమీందారులుగా, చెలామణి అవుతూ గ్రామాధికారులపై ఆధిపత్యం చెలాయిస్తూ ఇలా అన్ని అధికారాలతో సామాన్య ప్రజలను చెప్పు చేతల్లో పెట్టుకున్నారు. వెట్టి పనివాళ్ళు, షేరిదార్లు, దళితులు, వివిధ కుల వృత్తుల వారు సపర్యలు చేస్తుంటే రాజభోగాలు అనుభవించారు. తెలంగాణ సాయుధ రైతాంగ పోరాట కాలంలో వీరి అధికారానికి కొంత వరకు అడ్డుకట్ట వేయబడింది. గ్రామాలలో విస్తరించిన నక్సలైట్, విప్లవోద్యమాలు భూస్వామ్య వ్యవస్థను నశింపచేశాయి. దీనితో సామాన్య ప్రజానీకం గ్రామాలలో ఊపిరి పీల్చుకున్నారు. 'ధిక్కారం' కథలో బడుగు బలహీన వర్గాల ప్రజలు తెలంగాణలో ఉవ్వెత్తున లేచిన విప్లవోద్యమాల వల్ల చైతన్యవంతులై తరతరాల అగ్రవర్ణపు భూస్వామ్యపు ఆధిపత్యాన్ని దిక్కరించి నిలిచిన వైనం కనిపిస్తుంది.

కాలువ మల్లయ్య రచనలు గ్రామీణజీవనాన్ని ఆసరాగా చేసుకుని చిత్రించినవే. పల్లెలో పుట్టిపెరిగి, బాల్యమంతా పల్లెలో గడపడంతో కాలువమల్లయ్యకు గ్రామీణ సమాజంపై పరిపూర్ణమైన అవగాహన ఏర్పడింది. గ్రామీణుల మనస్తత్వం, సంస్కృతి,జీవితం, కులవర్గ పోరాటాలు, పీడన కట్టుబాట్లు, ఆచార వ్యవహారాలు, వాతావరణం దుర్భర పరిస్థితులు వీరికథల్లో కనిపిస్తాయి.

మారుతున్న కాలంతోపాటు ఆచార వ్యవహారాలు మారు తుంటాయి. అలా మారుతున్న క్రమంలో కులవృత్తులు, జీవనభారం కోల్పోతున్న వైనాన్ని చిత్రించిన కథ 'మడేలయ్య మనస్సు' గౌడ కులవృత్తిని వారి జీవన విధానాలను గురించి 'ఊరుమ్మడి బతుకులు' కథలో చిత్రించాడు. గొల్లకులం వారి ప్రధానవృత్తి మేకలు, గొర్రెలు కాయడం. వారు ఎండనక, వాననకం వాటిని కాసుకుంటూ బ్రతుకుదెరువును కాపాడుకుంటున్న వైనాన్ని 'అడవికాచిన వెన్నెల' కథలో చిత్రించారు. గత తరం వారి వ్యక్తుల్లోన్ని నిష్కల్మషమైన మనస్తత్వానికి వరసలు పెట్టుకుని పిలుచుకునే అప్యాయతానురాగాలు 'ముసలవ్వ మనస్సు'కథలో ఉన్నాయి.ఉమ్మడి కుటుంబ వ్యవస్థ ఔన్నత్యాన్ని చాటి చెప్పిన కథ 'పెద్ద తాతయ్య' కథ.

భూమిపుత్రుడు నవల తెలంగాణ రైతుయొక్క దుర్భర పరిస్థితులను, భూమిని నమ్ముకున్న రైతు భూమిని అమ్ముకునే దైన్యస్థితికి రావడానికి గల కారణాలను, బొగ్గుగనుల్లో పనిచేసే శ్రామికుల యొక్క కష్టాలను, బ్యాంకు అధికారులు, వడ్డీవ్యాపారులు, రైతులను ఇబ్బంది పెట్టే పరిస్థితులను, ఉన్నత చదువులు చదివి ఉద్యోగం రాకపోవడంవల్ల నిరుద్యోగులుగా ఉన్న యువకులు, చివరికి నక్సలైట్లుగా మారుతున్న వైనాన్ని విశ్లేషిస్తుంది.

'సాంబయ్య చదువు' నవలలో సామాన్య రైతు కుటుంబంలో జన్మించిన సాంబయ్య చదువుకుని ఉద్యోగంలో, జీవితంలో స్థిరపడటం వంటి అంశాలను నేపథ్యంగా ఒక మధ్య తరగతి దళిత యువకుడి జీవిత ప్రస్థానాన్ని చిత్రించారు. ఈ నవలలో కథారంభం "చదువు నేపథ్యంగా 1940-1986 వరకు తెలంగాణ గ్రామీణ జీవనంలో నెలకొన్న సామాజిక పరిణామాలను ఈ నవల ప్రతిఫలింపజేసింది. కాలువ మల్లయ్య స్వీయజీవనం అంతసూత్రంగా ఈ నవల రూపుదిద్దుకుంది" (ఐలయ్య బన్న, కాలువ మల్లయ్య కథలు తెలంగాణా జనజీవితం; పుట: 109).'మాట్లాడేబొమ్మలు' నవలలో చదువు మూలంగా కుటుంబాల్లో మనుషుల మధ్య దూరాలు పెరగడం, బంధాలు తరగడం, గ్రామసీమలను నిర్లక్ష్యం చేయడం ఇతివృత్తంగా సాగిన నవల ఇది. సంస్కారాన్ని ఆదర్శాన్ని, విజ్ఞానాన్ని వినయాన్ని నేర్పవలసిన విద్య మనుష్యు లను స్వార్థపూరితంగా తయారుకావడానికి గల పరిస్థితులను ఈ నవల తెలియజేస్తుంది. ఈ నవల 'సాంబయ్య చదువు' నవలకు కొనసాగింపుగా అని పిస్తుంది. ఈ మూడు నవలలో గ్రామీణ జీవితంలోని మధ్యతరగతి కుటుంబాలు పరిస్థితిని అర్థం చేసుకోవచ్చు. ఒక తరం నిరక్ష్యరాస్యతకు గురైతే మరొక తరం చైతన్యం అవుతుంటే దళిత, బహుజనులను దొరలు, వడ్డీ వ్యాపారులు, బ్యాంకు అధికారులు ఎలా వారిని పీడనకు గురి చేస్తున్నారో తెలుసుకోవచ్చు అయినా యువకులు దొరలను ఎదిరించి గ్రామసీమలను చైతన్యం వంతం చేసి పట్టణాల్లోకి వెళ్ళి ఉన్నతమైన విద్యను అభ్యసించి నాగరికతవైపు ఎలా వెళ్ళారో ఈ మూడు నవలలు మనకు విశ్లేషిస్తాయి.

'అస్పృశ్య కోయిల' నవలలో తెలంగాణాలోని గ్రామీనజీవిత సంబంధాలు, అక్కడి ఆదిపత్య కులాల దురహంకారం, అణగారిన కులాలు ఎదుర్కొనే వివక్షను కళ్లకుకట్టినట్లు చిత్రించారు. అస్పృశ్యత కారణంగా సమాజానికి దూరం చేయబడ్డ వారు ప్రజాజీవన స్రవంతిలో కలిసిన విధానాన్ని వివరించారు. ఊరు ఊరంతా అంటరానివారంటూ కులవివక్షత చూపుతూ అణిచివేతను అమలు చేస్తున్న కాలంలో పండగే కాదు, దేవాలయప్రవేశాన్ని నిషేధించిన కాలంలో కులవివక్షను ప్రశ్నించిన స్త్రీ యొక్క జీవితాన్ని ఆవిష్కరింపజేశారు. దొరలచేతుల్లో బలైన ఒక స్త్రీ తన జీవన ప్రస్థానంలో ఏ మార్గం ఎంచుకుందో తెలిపే ఈ రచన దళిత బహుజన సాహిత్యంలో ఒక మైలురాయిగా నిలుస్తుంది. ఈ నవలలో గ్రామంలో పాతుకుపోయిన దురాచారాలు, దళితుల శ్రమైక జీవితం, దళిత ప్రజల్లో వస్తున్న చైతన్యాన్ని మనం

గమనించవచ్చు. దొరలను ఎదిరించి దళితవాడల వైపు చూస్తున్న దొరల అహంకారాన్ని అణగదొక్కి దళితస్త్రీశక్తిగా నిలిచిన ఒక స్త్రీ ఎదిగిన క్రమాన్ని మనం గమనించవచ్చు.

'మాదిగవిజయం' అనే నవల మాదిగ సామాజిక వర్గానికి చెందిన ఒక కుటుంబం కాలానుగుణంగా అంచెలంచెలుగా ఏ విధంగా అభివృద్ధి చెందిందో తెలియ జేసే నవల. కాలక్రమంలో ఆ కుటుంబ పరిణామం, అభ్యుదయం, చైతన్యం, అభివృద్ధి ఈ నవలలో కనిపిస్తాయి. ఒక కుటుంబానికి చెందిన నాలుగు తరాల దళితుల జీవన విధానాన్ని రచయిత చిత్రించడం జరిగింది.

'అస్పృశ్యకోయిల', 'మాదిగవిజయం' అనే ఈ రెండు నవలల్లో దళితుల జీవన విధానం ఉంది. వారు ఏ విధంగా భూస్వాములు, దొరలచేత ఏ విధంగా పీడించ బడ్డారో తెలుసుకోవచ్చు.కులం పేరు చెప్పుకోలేని స్థితినుండి ఈ రోజు మా కులం మాల, మాదిగలమని చెప్పుకునే స్థాయికి ఎదిగిన తీరును ఈ నవలలు తెలియ జేస్తాయి. తెలంగాణా గ్రామీణ సమాజంలో అంటరాని వారిగా ముద్రపడిన సమాజవివక్షకు గురైన దళితులు స్వాతంత్ర్యానంతరం బాగా చదువుకుని ఉద్యోగాలను పొంది సమాజ గౌరవాన్ని, జీవన ప్రమాణాలను మెరుగు పరుచుకుంటున్నారు.

తెలంగాణ పల్లెల్లో 1960సంవత్సరం తర్వాత వచ్చిన మార్పుల్ని చిత్రించిన నవల 'బతుకుపుస్తకం'. ఈ నవలలో తెలంగాణ సంస్కృతిని గురించిన వివరణ పుష్కలంగా ఉంది. జానపద ప్రదర్శనల కళలు, బతుకమ్మ పండుగలు, పోచమ్మ బోనాలు, పెండ్లి వేడుకలు వాటిల్లో వివిధ వృత్తుల వాళ్ళు పాల్గొనటం, మానవ సంబం ధాలలో కులాలకు అతీతంగా ప్రేమానుబంధాలు క్రమంగా అవి సడలిపోవడాన్ని రచయిత ఎంతో నేర్పుగా చిత్రించారు. పెట్టుబడులు కేంద్రీకృతం కావటం, కేవలం పట్టణాలలోనే ఆర్థిక అవసరాలు అందుబాటులో ఉండటం, మరోవైపు వలసలు వీటన్నింటి వల్ల క్రమంగా గ్రామాలు ఖాళీ అయ్యే పరిస్థితి నెలకొంది. ఈ విషయం మామూలు సందర్భాలలో అయితే అర్థం కాదు కానీ, ఒకటి, రెండు దశాబ్దాలకు ముందు పండుగలకు ఊర్లకు వచ్చే జనాల సంఖ్యనూ, నేడు ఊర్లకు పండుగలకు వస్తున్న జనాల సంఖ్యనూ చూస్తే చాలా స్పష్టంగా బోధపడుతుంది. ఈ పరిణామాలన్నింటిని ఈ నవల ఎంతోచక్కగా పూసగుచ్చినట్లు వివరిస్తుంది.

'గువ్వల చెన్నా' నవల పద్మశాలీల కులవృత్తిని గురించి,చేనేత కార్మికుల కష్టాలను గురించి వివరించిన నవల. ప్రపంచీకరణ నేపథ్యంలో అంతరించిపోతున్న నేత కార్మికుల వృత్తిని గురించి తెలిపిన నవల ఇది. ప్రపంచీకరణ పేరుతో పల్లెల్లో వచ్చిన ఫ్యాషన్ డిజైనింగ్‌లు పేద బతుకులను ఎలా కడదేర్చుతున్నాయో రచయిత చక్కగా తెలియజేశారు. అగ్గిపెట్టెలో చీరలను విదేశాలకు పంపించగల దేశం ఈ రోజు ప్రపంచీకరణ భూతానికి నేతపనివారి పనితనం కనుమరుగై పోవటం ఈ నవలలో చూస్తాం.

కాలువ మల్లయ్యగారు తన రచనల్లో ఉత్తర తెలంగాణలోని కరీంనగర్ జిల్లా మాండలికాల్ని విరివిగా వాడారు. ఈ మాండలికం అంతా అట్టడుగు వర్గాల వారిదేనని రుజువు అవుతుంది.తెలంగాణ యాసను స్వీకరించి,వారి రచనల్లో అన్ని పాత్రలకు వాడారు. అతని రచనల్లోని పాత్రలు చాలా సాదాసీదాగా ఉంటాయి. అందువల్ల పాఠకులు ఆ పాత్రల్లో తమను తాము చూసుకోవటం విశేషం. అందుకే వీరి రచనలు పాఠకులకు ఆత్మీయమైనవిగా ఉంటాయి. తమ ఊరి వ్యక్తుల్ని పాత్రలుగా మలచి కథల్లో, నవలల్లో రచనకు వాస్త వికతను కల్పించారు.ఒక ప్రాంతంలోని సామాజిక జీవితాన్ని తీసుకుని విశ్వజనీయతను కలిగించి, రాయడంలోనే రచయిత విజయం ఆధారపడి ఉంటుంది. గొప్ప రచనలు అన్నీ ఇలా సార్వజనీనమైనవే అనే సంకల్పాన్ని త్రికరణ శుద్ధిగా నమ్మి సాహితీ

వ్యవసాయం చేస్తున్న అక్షర కృషీవలుడు కాలువ మల్లయ్యగారు. ఆయన సాహిత్య కృషిని గుర్తించి, ఎన్నో సంస్థలు, అకాడమీలు, పత్రికలు సాహిత్య పురస్కారాలను అందించాయి. కొన్ని నవలలు, కథలు, ఉత్తమ పురస్కారాలను పొందాయి. అవి

1. 'భూమి పుత్రుడు' నవలకు పొట్టిశ్రీరాములు తెలుగు విశ్వవిద్యాలయం వారు ఎటుకూరి వెంకటనరసయ్యగారి పురస్కారం అందించారు.
2. 'సాంబయ్య చదువు' నవల ఆటా వారి నవలల పోటీల్లో మొదటి బహుమతి పొందింది.
3. 'బతుకు పుస్తకం' నవల ఆటా వారి నవలల పోటీల్లో మొదటి బహుమతి పొందింది.
4. 'సృష్టికర్త ఆవేదన' కథ ఆంధ్రప్రభ కథల పోటీల్లో బహుమతి పొందింది.
5. 'కరువు' కథ స్వాతి వారి కథల పోటీల్లో మొదటి బహుమతి పొందింది.
6. 'మా కథలు' విశాల సాహిత్య పురస్కారాన్ని అందుకుంది.

ఇంకా అనేక రకాల సాహిత్య పురస్కారాలు, బహుమతులు అందుకున్నారు.తెలుగు అధికారా భాషా సంఘం సభ్యులుగా 2005నుండి 2007 వరకు ఉన్నారు. కాలువ మల్లయ్యగారు చేస్తున్న విశేష సేవకు గుర్తింపుగా, సాహిత్య విలువలు కాపాడుతున్న సంస్థల్లో ఘనమైన గుర్తింపును పొందారు.

ఆధార గ్రంథాలు :

1. ఐలయ్య, బన్న; కాలువ మల్లయ్య కథలు తెలంగాణ జనజీవితం; వరంగల్, నానీ ప్రచురణలు; 2010.
2. మల్లయ్య, కాలువ; కాలువ మల్లయ్య నవలలు; కరీంనగర్; తెలుగు వచనం ప్రచురణలు, 2001.
3. మల్లయ్య, కాలువ; గువ్వలచెన్నా; హైదరాబాద్; చతుర మాస పత్రిక; 2009.
4. మల్లయ్య, కాలువ; అస్పృశ్య కోయిల; హైదరాబాద్, లిఖిత ప్రెస్; 2017.
5. మల్లయ్య, కాలువ; మాదిగ విజయం; హైదరాబాద్, సామాజిక భారత్, బి.వి.వి.ఛారిటబుల్ ట్రస్టు; 2015.
6. మల్లయ్య, కాలువ; అవ్వతోడు గిది తెలంగాణ; హైదరాబాద్, దేవులపల్లి పబ్లికేషన్స్; 1998.
7. మల్లయ్య, కాలువ; మాకథలు; హైదరాబాద్, విశాలాంధ్ర పబ్లికేషన్స్; 1998.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

నిప్పుల గళం - అంజయ్య కలం

- సోల్మం రాములు, తెలుగు ఉపన్యాసకులు, ఆర్.జి.యు.కె.టి. బాసర.

మనస్సును కరిగించి, ఆహ్లాదం, ఆనందం, చైతన్యంతో పాటు హృదయ స్పందనల్ని, వివేచనను కలిగించేది పాట. మనిషి మనస్సు సమూహంలో ఒంటరి. ఒంటరిగా ఉన్న వ్యక్తిని పదిమందిలో ఉన్నమనే భావనను కలిగించి అతని మనస్సును గెలుచుకునేది పాట. సామాన్య ప్రజల నుండి పాటల రచయితగా ఎదిగినవారు చాలా మంది ఉన్నారు. వారిలో వృత్తి, ఉద్యోగం సాహిత్యానికి సంబందించినవి కాకపోయినప్పటికి హృదయాలను రంజింపజేసే పాటలు రాయడంలో దిట్ట "గూడ అంజయ్య" ఉద్యమ పాటలు ప్రజల్లో ఎంతో చక్కనైనా చైతన్యాన్ని కలిగించాయి. ఆ చైతన్యాన్ని దేనితో కూడా పోల్చలేము. ఉద్యమాలను పాటలు నడిపించి నట్లుగా మరే ప్రక్రియ నడిపించలేదు అన్ని ప్రక్రియల కంటే పాట ఎంతో చురుకైనది, ప్రభావంతమైని. ప్రజల హృదయాలను కదిలించగలిగే శక్తివంతమైన సాధనం పాట. పాట యందు భావంతో పాటు రాగం, అభినయం కూడా ఉంటాయి.

జీవితం, మానవ సంబంధాలు, ప్రేమ, జాలి, కరుణ, దయ, సంస్కృతీ సంప్రదాయాలను పాట ద్వారా పెంపొందించవచ్చని నమ్మిన వ్యక్తి గూడ అంజయ్య. ప్రజల భాషలో పాటలురాయడంలో విస్తృత అనుభవం గల గద్దర్, వంగపండు, గూడ అంజయ్య, జి.వై. గిరి, సుద్దాల ఆశోక్ తేజ, మాష్టార్జీ వంటి వాళ్ళ సాహిత్యం, సంగీతంను అధ్యయనం చేస్తే కర్ణాటక, హిందుస్థానీ సంగీతం లాగా తెలంగాణ సంగీతం అను కొత్త సంగీతశాఖ రూపొందడానికి అవకాశం ఉందని చెప్పవచ్చు.

సినిమా ఒక బలమైన సాదనం అని నమ్మిన వ్యక్తి అంజయ్య సినిమా ద్వారా ప్రజలో దేశభక్తిని మానవత్వంను, శాస్త్రీయ దృక్పథంను, సమానత్వంను, శాంతిని చైతన్యంను చొప్పించవచ్చని అంజయ్య అభిప్రాయం "గూడ అంజయ్య సినిమాపాటలు" అనే తన పుస్తకానికి 'నాదోమాట" అనే ముందు మాటలో సుప్రసిద్ద సినిమా దర్శకులు బి. నర్సింగరావు సారథ్యంలో రూపుదిద్దుకున్న 'రంగులకల' సినిమాతో నా సినిమా ప్రపంచం ప్రారంభమైందని, నేను రాసిన మొదటి పాట తెలుగు ప్రజల హృదయాలలో చక్కటి స్థానం సంపాదించుకుందని కవి అభిప్రాయం. ఆర్. నారాయణ మూర్తి గారు తాను నిర్మించే ప్రతి సినిమాలో నాతో ఒక పాట రాయించడమే కాకుండా కొన్ని సినిమాలో వేషాలు. వేయించి తెలుగు ప్రజలకు మరింత చేరవయ్యేరా ప్రోత్సహించడని అంజయ్య స్వయంగా పేర్కొన్నాడు. అంజయ్య, నర్సింగరావు, శ్రీ ఆర్. నారాయణమూర్తి, మోహన్‌బాబు, దాసరి నారాయణరావు వంటి ప్రముఖ దర్శకులతో కలిసి పనిచేశాడు. వందేమాతరం శ్రీనివాస్, కోటి, రాఘవులువంటి సంగీత దర్శకులతో వేదికను పంచుకున్నాడు. ఎస్.పి. బాలసుబ్రహ్మణ్యం, మనో, వందేమాతరం శ్రీనివాస్, వరంగల్ శంకర్, శంకర్ మహదేవ్, గద్దర్, ఎస్. జానకి,చిత్ర, శశిమ వంటి మేటి గాయనీ గాయకులు అంజయ్య పాటలను అలపించారు.

పల్లెల్లో పెద్ద దొరల - పట్నంలో పెదబాబుల
వాల్లవీల్ల సట్టమంత ఒకటే కొడుకో నా కొడుకో కొమురన్న
జర భద్రం కొడుకో - నా కొడుకో కొమురన్న
(గూడ అంజయ్య సినిమాపాటలు - పుట సంఖ్య 1)

1982వ సంవత్సరంలో బి. నర్సింగరావు నిర్మించిన రంగుల కల చిత్రంలో అంజయ్య రాసిన మొట్టమొదటి సినిమా పాట. రిక్షా నడిపే పిల్లవాడికి తన తల్లి చేప్పే జాగ్రత్తలు ఈ పాటలో తుటల్లా పేల్చాడు. అప్పటికే పల్లెలో

దొరల, భూస్వాముల కాళ్ళ క్రింద నలిగి పొట్ట చేత పట్టుకొని పట్టణానికి వలస వెళ్ళి అక్కడ కూలి చేసుకొనే బ్రతకాలని పేదవారికి పట్నంలో కూడా అలాంటి దోపిడి దారులే ఉంటారని మారవలసింది ప్రాంతాలు కాదు. సామాన్య ప్రజలు వారి మనసత్వాలు అని అలాంటి దోపిడి దారి వ్యవస్థ పొవాలంటే ప్రజలందరు ఏకమై తిరుగుబాటు చేయాలని అంజయ్య ఈ పాట ద్వారా వివరించాడు.

ఏకనోని పీకనోని ఈక తోక తెలవనోని
మాట నమ్మి ఓటు గుద్ది గద్దె మీద కెక్కిస్తే
సారా దుకాండ్లు బెట్టి బంగ్లా మీద బంగ్లకట్టి
గరీబోళ్ళ పొట్టగొట్టి నడ్డి విరుగ కొడుతుండ్రు

(గూడ అంజయ్య సినిమా పాటలు - పుట సంఖ్య 3)

1992 సంవత్సరంలో దండోరా సినిమాలో అంజయ్య రాసిన పాట ఇది అక్షరజ్ఞానం. పరిపాలన జ్ఞానం. ఇంగిత జ్ఞానం లేని భూస్వాములు, దొరలు మరియు వారసత్వంగా వచ్చే వారి కుమారులు చేప్పే మాయ మాటలు విని వారికి ఓటు వేస్తే వారు గాంధీ రాజ్యంను కాదని (బొంద) రాజ్యంను తీసుకొస్తన్నారు. దనం మీద ఆశతో రాత్రికి రాత్రే వెలం పాట పెట్టి సారా కాంట్రాక్టర్ లకు, ఎక్సైజ్ ఆఫీసర్లకు లంచాలు ఇచ్చి సారా దుకాణం పెట్టి ప్రజల జీవితాలను చింద్రం చేస్తున్నారు. ఎదురు తిరిగినోన్ని ఎన్‌కౌంటర్ చేస్తున్నారు. ధనవంతుడు మరో ధనవంతుడు అవుతున్నాడు.పేదవాడు కటిక పేదరికంను అనుభవిస్తున్నాడని అంజయ్య ఈ పాటలో తన ఆవేదనను వ్యక్తం చేశాడు.

ఊరు మనదిరా ! ఈ వాడ మనదిరా !
పల్లె మనదిరా ! ప్రతి పనికి మనంరా !
స్తుత్తి మనేది ! కత్తి మనది
ఏలుగు మనది ! పార మనది

(గూడ అంజయ్య సినిమా పాటలు-
పుట సంఖ్య - 4)

1994 సంవత్సరంలో ఎర్రసైన్యం సినిమాలో అంజయ్య రాసిన పాట ఇది. ఈ భూమి మాది. శ్రమ మాది మా నెత్తుటితో ఈ నేల తడుస్తుంది. అయిన మాకెందుకు పంట దక్కడం లేదని ఆవేదనలు నిండిన భావాలు ఈ పాటలో కనిపిస్తాయి. మన శ్రమకు తగ్గఫలితం రావాలంటే సామాన్య ప్రజలు అంత కలిసి ఏకమై ఈ దోపిడి దారి వ్యవస్థను రూపు మాపాలని అంజయ్య ఈ పాటలో నొక్కి వక్కానించాడు. 16 భాషల లోకి అనువాదం అయిన పాట ఇది. సామాన్య మానవుని హృదయ స్పందనలోకి చొచ్చుకొని వెళ్ళి తిరుగు బాటు జ్వాలను రగిల్చేలా చేసిన పాట ఇది. ఇదే సినిమాలో 'నవమాసాలు మోసి' అన్నపాటను అంజయ్య రచించాడు. అభం శుభం తెలియని పిల్లవాల్లను సైతం చంపిన ఓ తల్లి పేగు ఘోషను ఈ పాటలో వినిపించాడు.

ఎందాక చుద్దామురో - మల్లాన్నోరి మల్లన్న
యిగ ఎగబడుదామురో - ఎల్లన్నోరి మల్లన్న
(గూడ అంజయ్యసినిమా పాటలు - పుట సంఖ్య 8)

1995వ సంవత్సరంలో చీమలదండు సినిమాలో అంజయ్య రాసిన పాట ఇది. సామాన్య జనం ఎంతో కష్టపడి పంటను పండించినప్పటికి తినడానికి తిండి లేకుండా పెత్తందార్లు దోచుకుంటున్నారు. తాగేనీళ్ళలో ఎండ్రిన్‌ను కలిపి ప్రజలను బయభ్రాంతులకు గురి చేస్తున్నారు. ఎదురు తిరిగే వారిని నక్సలైటు అను పేరుతో కాల్చి చంపుతున్నారు. పేద వారిలో పేదవారికి కుల మతాల పేరుతో చిచ్చుపెట్టి వారి ఐకమత్యంను దెబ్బ తిస్తున్నారు. ఇంక ఎంత కాలం ఇలాంటి అరాచకాలను భరించాలి. ప్రజలంత ఏకమై ఇలాంటి వ్యవస్థకు చరమగీతం పాడాలని అంజయ్య ఈ పాట ద్వారా లోకానికి చాటి చెప్పాడు. ఈ సినిమా లోనే అంజయ్య "తెలంగాణ గట్టు మీద" అను పాటను కూడా రాశాడు.

తెలంగాణలోని జనం మల్లెపువ్వు వంటి వారని పువ్వును త్రుంచినప్పటికి సువాసననే ఇచ్చును కాని దుర్వాసనను ఇవ్వదు. అలానే తెలంగాణ గడ్డపై పుట్టిన

జనంను ప్రేమిస్తే ప్రాణం ఇవ్వడానికైన సిద్ధపడతారు. అలాంటి అమాయక జనాలకు కోపం వస్తే మండే అగ్నికణాలై, విప్లవవీరులై, త్యాగాల బిడ్డలై, సారదులై, వారదులై భూమికోసం, భుక్తికోసం పోరాటం చేస్తారని అంజయ్య ఈ పాటలో ఆక్రోశించాడు.

లచ్చులో లచ్చన్న ..... ఈ భచ్చగాల్ల రాజ్యంలో
బిచ్చగాల్ల బతుకులాయె ..... లచ్చులో లచ్చన్న
(గూడ అంజయ్య సినిమాపాటలు పుట సంఖ్య 14)

1995వ సంవత్సరంలో ఓసేయ్ ... రాములమ్మ సినిమాలో అంజయ్య పై పాటను రాశాడు. ప్రజల బాధను తెలియని వాణ్ణి నాయకునిగా ఎన్నుకుంటే ప్రజలు దోపిడికి గురువుతారు. వారి బతుకులు మారవు. ప్రజస్వామ్యంను గూర్చి అవగాహన లేనివాడు,చదువు జ్ఞానం లేని వాడు నాయకునిగా నిలబడితే ప్రజల బాధలు తీరవు. ఇలాంటి నాయకులు దేశాన్ని దోచుకోవడానికి చస్తారు. కాని ప్రజల బాదలు తీర్చడానికి ప్రయత్నించరు. దోపిడి గుణం కలిగిన వారిని నాయకునిగా ఎన్నుకుంటే ప్రజలు దోపిడికి గురై అభివృద్ధి కుంటు పడుతుందని అంజయ్య ఈ పాటలో హెచ్చరించాడు.

పాల పిట్టల్లారా
పైడి కంట్టెల్లారా
రామ చిలుకల్లారా
గోరు వంకల్లారా
నా నెలవంక లేమైనరే
నా పసి కూన లేడున్నరే
(గూడు అంజయ్యసినిమా పాటలు - పుట సంఖ్య 17)

1995వ సంవత్సరంలో అరణ్యం సినిమాలో అంజయ్య రాసిన పాట ఇది. ఓ తల్లి తన బిడ్డ జాడ తెలియక ఎంతో మనోవేదనకు గురై, తన బిడ్డ జాడ చెప్పమని ప్రకృతిలోని చెట్లను, పక్షులను, గడ్డిపరకలను సేలయేరును, పంట చేలను వేడుకొంటుంది. నీ పుత్రుడు పోరాటంలో నేలకోరిగాడు. నీ బిడ్డ రగిల్చిన విప్లవ జ్వాల ఎల్లకాలం రగులుతూనే ఉంటుందని ప్రకృతి. ఆ తల్లిని ఓదరుస్తుంది. ఇలాంటి భావాలను అంజయ్య పై పాటలో పలికించాడు. ఇదే సినిమాలో 'వాలేకుమ్ సలామ లేకుమ్'' అను పాటను కూడా అంజయ్య రచించాడు. సైనికులు సమాజంనకు చేసే సేవను పలికిస్తూ సైనికులు కంటి నిండి నిద్రపోకుండా డ్యూటీలు చేస్తూ సమాజంను హాయిగా నిద్రపోయేలా చేస్తున్నారు. సామాన్య సైనికుడు మఫ్టీ రూపంలో వెళ్ళి మాఫియాలను పట్టుకొస్తే కేసును ఉల్టాపల్టా చేసి సైనికునిపైనే కేసుపెడుతున్నారు. ఉన్నతస్థాయి ఉద్యోగుల ఇళ్లలో ఇంటిపని, వంటపని వారి పిల్లలను లాలిస్తూ ఉంటే పిలిచి నీకు పాచిపోయిన అన్నం పెడుతారు. మిటింగ్ డ్యూటీ, బందోబస్తు డ్యూటీలంటు కుటుంబాన్ని వదిలి సమాజ సేవ చేస్తున్నారు. ఎన్‌కౌంటర్లప్పుడు ప్రాణాలు కోల్పోయింది సామాన్య సైనికుడు అయితే అవార్డులు అందుకునేది ఉన్నతాధికారులు అని సైనికుని గుండె చప్పుడును అంజయ్య సహజంగా వినిపించాడు. ఈ సినిమాలో కవి రాసిన మరోపాట 'ఏయ్యేర దరువెయ్యరో'' ప్రజల బాధలు తెలిసిన వాడు, సామన్య జనం గుండె చప్పుడును అర్థం చేసుకునే తత్వం ఉన్న వారిని నాయకునిగా నియమించుకోని అతని అధ్వర్యంలో దొరలను ఈ ప్రాంతం నుండి తరిమేయాలని అంజయ్య ఈ పాటలో వివరించాడు.

బాంచెను కాల్మొక్కుతానె ... కాలమింక చెల్లిపాయె
ఊరువాడ రాజుకుందిరో ... పటేలు కొడుక
ఘోరి నీకు కడుతనందిరో ... పటేలు కొడుక
(గూడు అంజయ్య సినిమా పాటలు - పుటసంఖ్య 5)

1996వ సంవత్సరంలో అడవిలో అన్న సినిమాలో అంజయ్యపై పాటను రచించాడు. మదమెక్కిన ఏనుగులాగా బాలింతలు, పసిపాపలు అని తేడా లేకుండా

అందరి పొందు కొరినావు. మా ఇంటి ఆడపడుచును చెరిచినావు. సంసారం లేని నీ తల్లిదండ్రులు నిన్ను కూడా సంసార హీనులాగే పెంచారు. పల్లె ప్రజలు చదువుకొంటే చైతన్యం వస్తాదని వారిని బానిసలుగానే బ్రతికమన్నావు. కులాలకు అతీతంగా అదరు ఒకటై నీ నుదుటి పైన చావురాతను రాస్తాము. నీవు చస్తే గాని పల్లెకు పండుగ రాదని పల్లె ప్రజల గొంతుకను అంజయ్య ఈ పాటలో వినిపించాడు. "తిరుగబడ్డ తెలంగాణము" అను పాటను కూడా అంజయ్య ఈ సినిమాలో రచించాడు అణచబడ్డ రైతులు, కడుపు కాలిన తల్లులు, చెరచబడ్డ చెల్లెలు అందరు కలిసి పోరునినాదమై నిలిచి కదన రంగంలో దోపిడి దారుల గుండెలో బాకులై దిగాలి. మీరు చేసే ఈ పోరాటంలో ప్రకృతి సైతం మీకు దన్నుగా నిల్చి పోరుకు సై అంటాయి. అంత ఏకమై దోపిడి దారుల ఆగడాలను అంతం చేయాలని సామాన్య ప్రజల ఆక్రోశంను అంజయ్య ఈ పాటలో వినిపించాడు. "దున్నె టోనిదే భూమి" అను పాటను కూడా ఈ సినిమాలో రచించాడు. సామాన్య రైతు కడుపును ఎడారిగా మార్చిన జాగీర్‌దార్లు, జమీన్‌దార్లను ఓ రైతన్న నీవు పరశురాముడి వలే విజృంభించి వారి తలలను నరికి గొడ్రాలయిన ఈ భూ తల్లికి పచ్చని పైరుతో చీర తొడుగు కష్టపడి దుక్కిదున్నె వారికి భూమి దక్కాలని భావించే రైతు గళంను అంజయ్య తన గొంతుకలో వినిపించాడు.

మీ బిడ్డలం పోరు బాటం నింగి మెరుపులం
జెండ గుర్తులం గుడిశెకు మీ గుండె కొచ్చిన
బందువులోయమ్మో బాల

(గూడ అంజయ్య సినిమా పాటలు - పుట సంఖ్య 31

1996వ సంవత్సరంలో దళం సినిమాలో అంజయ్య రాసిన పాట ఇది. అమ్మ ! పల్లె తల్లి ఒడిలో పాలు తిరిగి పెరిగినాము. తప్పటడుగులు లేకుండా మంచి మార్గం ఎంచుకొమంటివి మంచి చెడ్డలు చెప్పి పది మంది మేలు కొరమంటివి. తల్లి లాంటి పల్లెకొరకు ప్రాణంనైనా ఇస్తాము. నీవు పెంచి నీ బిడ్డలము నలుగురిలో తలదించేది పనులు చేయము. రైతు రాజ్యం కొరకు రణం చేయడానికి వచ్చిన మీ అన్నలు, అక్కలు, చెల్లెలు మేం అంటు అన్నల తరపున అంజయ్య తన గొంతుకను వినిపించాడు.

ఓ దొరో - ఓ మాదరో
బుఖ్తా మీసం కిర్రు చెప్పుల ఓదొరో
కిరీటం లేని రాజువోలె
రాజరీకం ఏలుతుండు

(గుడం అంజయ్య సినిమా పాటలు - పుట సంఖ్య 34)

1997వ సంవత్సరంలో స్వర్ణక్క సినిమాలో అంజయ్య రాసిన పాట ఇది. బుఖ్తామీసం, కిర్రు చెప్పులు వేసుకొని మీ ముత్తాతల నుంచి కిరీటం లేని రాజుల వలే రాజరీకం చేసిన ఓ జాగీరుదారులారా జాగ్రత్త. మీ కొంప ఊడ్చి, అలుకు చల్లి, ముగ్గు వేసింది మేము. ఇంట్లో దాసి పనులు చేసింది మేము. నీ గోదలు కాసేది, దుక్కిదున్నెది నాటు వేసేది, నేనుకాడ కావలికాసేది, రంగు రాళ్ళతో నీ బంగ్లా కట్టింది మేము. మా నరాలు తెంపి, తివాసి చేసింది మేము అలాంటి మమల్నే గులాంగిరి చేయమంటివి ఇక నీ ఆటలు సాగవు. నీ గడిలపై గరుక మెలిచే సమయం వచ్చిందని శ్రామిక జీవుల గళమై అంజయ్య ఈ పాటలో ప్రశ్నించాడు. ఈ సినిమాలో అంజయ్య రాసిన మరో పాట "రాజన్న - రాజిగో .. రాజన్న రాజిగా". గంజికి ఉప్పు పెట్టినోడు. గరీబోల బతుకులు మారుస్తాడట. ఉన్న గుడిసెలు వీకి బంగ్లాలు కట్టిస్తాడట. వచ్చిన స్వాతంత్ర్యంను అమ్ముకుతినే ఈ దోపిడి దారుల రాజకీయ నాయకుల భరతం పట్టాలని అంజయ్య ఈ పాటలో విన్నవించాడు.

కూరలెన్నో పండించి
మార్కెట్టు పాటకు తెచ్చానె

మార్కెట్లోని శ్రామికుల గొంతుకై అంజయ్య వినిపించాడు.

దొంగలు ... దొంగలు ... దొంగలురో
జనాన్ని ముంచిన లంగులురా
శవాల మీద కాసులేరుకునే
శాడే సైతాను సువ్వరు కొడుకులు

(గూడ అంజయ్య సినిమా పాటలు - పుట సంఖ్య 41)

1997వ సంవత్సరంలో సింగన్న సినిమాలో అంజయ్య రాసిన పాట ఇది. పగటి దొంగలు, పదవుల దొంగలు, జనాన్ని ముంచిన దొంగలు, చచ్చిన శవాలపైన పెరాలు ఎరుకొనె దొంగలు, సుందలల్ల మందలను దొసుకుతినే దొంగలు ఇలాంటి దోపిడి దారులను తరుముకుంటు సాగనంపాలి అని అంజయ్య కలం నుండి జాలువారిన పాట ఇది. ఈ సినిమాలో అంజయ్య రాసిన మరోపాట "ఏయిర సింగన్నెయిరో, మన బతుకులు బైరులాగా, మన వెన్నుపూస ఎక్స్-లేటర్ లాగా అరిగాయి. నీ ఎముకలతో మేడకట్టి ఆ మేడకు నీ రక్తంచే రంగుగా పూని నీ కండలు కరిగి నోట్ల కట్టలు వస్తే ఆ కట్టలన్ని పెత్తందారులు దోసుకొని నీ నోట్లో మన్ను వోసె గేరు మార్చి గాటు రోడెకుతుంటే పట్టు దప్పి లారి పల్టీకొడితె ఇనురేకలు లారీకి ఇన్సురెన్సు ఉంది కాని సచ్చిన నీ శవానికి సావు ఖర్చునైన లేకపాయె అంటు దోపిడి దారులైన యజమానులపై డ్రైవర్‌గా అవతరించి అంజయ్య తన గళంను పై పాట రూపంలో వినిపించాడు.

ఏం దునియ ఏం దునియ ఏం దేనియారో
ఈ దునియ మీద ధరలు జూడు మండబట్టెరా
వినుకదగా ముందు గా
కుడిఎడమల దగా దగా

(గూడు అంజయ్య సినిమా పాటలు - పుట సంఖ్య 46)

1997వ సంత్సరంలో చీకటి సూరీడు సినిమాలో అంజయ్య రాసిన పాట ఇది. సామాన్య ప్రజలు బతకడం కష్టంగా మారిందని నిత్యవసర ధరలు రెక్కలు తోడుక్కొని ఆకాశానికి వెళ్తున్నాయి. పిల్లల చదువులు, డొనేషన్ అంటు చూస్తే పేద పిల్లలు భారంగా తయారయ్యాయి. స్వాతంత్ర్యం వచ్చి సంవత్సరాలైన తినడానికి ఇంకా తిండిలేదు అంటు సామాన్య ప్రజల బంధలను అంజయ్య ఈ పాటలో వినిపంచాడు. "రెక్కడొక్క నొయ్యకండి" అను పాటను కూడా అంజయ్య ఈ సినిమాలో రచించాడు. బొగ్గు బావులలో, పెట్రోలు బావులలో పనిచేసే సామన్య ప్రజలు తమ ఎముకలు అరిగెదాకా కష్టపడితే ఆ కష్టఫలితం పొందేది యజమానులు. చెమట చుక్క రానికూడా ఎ.సి. గదులలో కూర్చుంటు మేడమీద మేడ కడుతు కష్ట జీవుల ఫలాలను దోచుకుంటున్నారు అని దొచుకొబడ్డ కష్ట జీవుల గళాన్ని అంజయ్య ఈ పాటలో వినిపించాడు.

కొడుకా కోటి లింగేశా
నా తండ్రి నా వెండి కొండా
నా కడుపుకోత వెట్టి కొడుకా
నువ్వు కన్ను మూయకుర కొడుకా

(గూడు అంజయ్య సినిమా పాటలు - పుట సంఖ్య 50)

కూలన్న సినిమలో అంజయ్య రాసిన పాట ఇది. కొడుకును కోల్పోయిన ఓ తల్లి పడే ఆవేదనను కవి ఈ పాటలో హృదయ విధారకంగా చూపించినాడు.

దేఖో, అల్లా రూపాయి బిల్లా
దీని ముందు లోకమంతడుల్లా
(గూడు అంజయ్య సినిమా పాటలు - పుట సంఖ్య 52)

2002 సంవత్సరంలో అమ్ములు సినిమాలో అంజయ్య రాసిన పాట ఇది. ధనంముందు లోక మంతడుల్లారా సామాన్న జనం ఎన్ని పనులు చేసిన వారి ప్యాంటు జేబులో ఒక్క రూపాయి కూడా ఉండదు. బంధాల మధ్య చిచ్చు పెట్టేది. ఈ రూపాయే అంటు ధనం చేసే లాజిక్కులు. మ్యాజిక్కులు కవి ఈ పాటలో వినిపించినాడు.

పట్టి పట్టి పాన పట్టు
అప్పు తిప్పు నట్టు తిప్పు
సమ్మటెమ్మో వత్తి కొట్టు
పోటి బడి బస్సు జెయ్యి

(గూడు అంజయ్య సినిమా పాటలు - పుట సంఖ్య 55)

2003వ సంవత్సరంలో చలో అసెంబ్లీ సినిమాలో అంజయ్య రాసిన పాట ఇది. సామాన్య మెకానిక్ జీవితంను వివరించాడు. సమ్మెట పోటులో పోటి బడి బస్సు తయారు చేసి నీ నెత్తురునే రంగుగా పూసి, నీ ఊపిరినే టైరులో గాలిగా ఊది నివెన్ను ముక్కను స్టిరింగుగా చేసే మెకానిక్ కష్టాలను అంజయ్య తన గొంతుకలో వినిపించాడు.

కోడి పంజుల కొట్లాట
పొట్టేల పొట్లాట
నీకు నాకు మధ్య జరిగే
దెబ్బలాటర బొచ్చిలాటర

(గూడు అంజయ్య సినిమా పాటలు - పుట సంఖ్య 59)

2004వ సంవత్సరంలో భీముడు సినిమాలో అంజయ్య రాసిన పాట ఇది. కష్టజీవుల రక్తమంత తిరిగి కండలు పెంచినావు. పేదల కడుపులు కొట్టి మేడ మిద్దలు కట్టినావు. కోడి పుంజుల కొట్లాట లాగా పొట్టెల పొట్లాట లాగా సాగే ఈ రణరంగంలో నీవు తథ్యం అంటూ కష్టజీవుల గోసను కవి వినిపించాడు.

నా కష్టమతా దొచెసి
కమీషనొడె పెరిగాడు

(గూడం అంజయ్య సినిమా పాటలు - పుట సంఖ్య 39)

1997వ సంవత్సరంలో తెలుగోడు సినిమాలు అంజయ్య రాసిన పాట ఇది. ఎంతో కష్టపడి పండించిన కూరగాయలను మార్కెట్టుకు తీసుకొస్తే నా కష్టాన్ని దొచెసి కమీషనొడె పెరిగాడు. చిన్నప్పుడే చదువుకోని ఉంటే ఈ వెట్టిచాకిరి తప్పతదనుకున్న కాని చదువుకున్నొడు కూడా మార్కెట్టులో తాకిరాడ పట్టుకొని కూర్చుండె. లాటరీ అంటు ఆశపడితే కార్టూం కాలి పచ్చిండ్లు, ఇవన్నీ దళారుల జిమ్మికులు మాట మనదే ముఠా మనదే అంటు

ఊరిడిసి నీ బోదునా అయ్యో
ఊరి బోసుకొని సత్తునా

(గూడు అంజయ్య సినిమా పాటలు - పుట సంఖ్య 60)

వేగు చుక్కలు సినిమాలో 2005న సంవత్సరంలో కవి రాసిన పాట ఇది. వ్యవసాయమే జీవనాధారంగా భావించి బతికే రైతుల కష్టాలను, కడగండ్లను అంజయ్య ఈ పాటతో లోకానికి చాటాడు.

కులం కులాల నడుమ
తాకులాట పెట్టిండు
మతం మతాల మధ్యన
మాటలు వాదోసిండ్రు

(గూడు అంజయ్య సినిమా పాటలు - పుట సంఖ్య 62)

రైతు రాజ్యం సినిమాలో అంజయ్య రాసిన పాట ఇది. అసెంబ్లీ ఎన్నికలు, పార్లమెంటు ఎన్నికలు అంటారు. ఏ ఎలక్షన్ వచ్చిన కులాల, మతాల మధ్య చిచ్చు పెడతాయి. చేతి గీతలు అరిగె దాకా ఓట్లేస్తే ఏ నాయకుడు కనిక రించడు. సూపుడెలుకు సుక్కెట్టి చెవిలో పువ్వుటిండ్రు అంటు ఎన్నికల చిత్రాలను అంజయ్య ఈ పాటలో వినిపించాడు.

ప్రపంచ ప్రజలందరి మన్ననలను పొందగలిగింది సినమా మీడియా అని అంజయ్య అభిప్రాయం. ఎన్ని పాటలు వ్రాసావు అన్నది ముఖ్యం కాదు. ప్రజల హృదయాలోకి చొచ్చుకెళ్ళే పాటలు కొన్ని రాసిన చాలు అది నమ్మిన వ్యక్తి అంజయ్య. సామాన్య ప్రజలకు ఆర్థికంగా, సామాజికంగా, న్యాయం కావాలనేదే అంజయ్య పాటల ముఖ్య లక్ష్యం. అనేక సినిమాలో

పాటలు అందించి పాటల కెరటమై, తెలుగు ప్రజల హృదయంలో చిరస్థాయిగా మిగిలి తన కలం, గళం ద్వారా సామాన్య ప్రజల కష్టాలను కన్నీళ్లలను తుడిచి తెలుగు ప్రజల హృదయాలలో ఎల్లప్పుడు చిరస్థాయిగా చిరంజీవిగా జీవిస్తూ ఉంటాడని చెప్పడం అతిశయోక్తి కాదు.

ఉపయుక్త గ్రంథాలు :

1. గూడ అంజయ్య సినిమా పాటలు
2. ప్రవహించే పాట - బి.ఎన్. రాములు
3. తెలుగెత్తి జైకొట్టు (వ్యాస సంకలనం)

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

ఇచ్ఛాపురం రామచంద్రం - అతికొత్త అత్తగారు కథ - పరిశీలన

- డా॥. లగుడు వరలక్ష్మి, అలుగుబిల్లి.

తలచుకుంటే ఒక వ్యక్తిని ధనవంతునిగా చేయగలం. ప్రయత్నిస్తే ఓ మానవునిని విద్యావంతునిగా చేయగలం. ఎంత మలిచిన ఎంత ప్రయత్నించినా మనసిని మనిషిగా, కవిగా, రచయితగా మలచలేము. అటువంటి ప్రతిభా వంతుల వరుసలో నిలిచిన శతాధిక రచనలు చేసిన ఉత్తమ రచయిత శ్రీ ఇచ్ఛాపురం రామచంద్రం గారు.

రామచంద్రం గారు విశాఖపట్నం జిల్లా నర్సీపట్నం 1940వ సంవత్సరం జూన్ నెలలో ఇచ్ఛారపు సత్యవతి, వైద్యనాథం దంపతులకు ఐదవ సంతానంగా జన్మించారు. రామచంద్రం ఎస్.ఎస్.ఎల్.సి వరకు నర్సీపట్నంలో విద్యను అభ్యసించి ఆ తరువాత అనకాపల్లి ఏ.ఎమ్.ఎల్ కళాశాలలో విద్యను పూర్తిచేశారు. పెద్దన్నయ్య ఇచ్ఛాపురపు రామచంద్రం గారు గులాబి ముల్లు నవలా రచయితగా సుప్రసిద్ధులు కావడంతో రామచంద్రం గారికి సాహిత్యాభి లాష ఎక్కువయ్యింది అందమైన దస్తూరి ఉండటం వలన. ప్రతి నెల కాలేజి మ్యాగజైనులలో వచ్చే తెలుగు రచనలురాసే అవకాశం రామచంద్రం గారికి తెలుగు శాఖాధిపతి కల్పించారు. 20 సం. వయస్సులో "చిత్రగుప్త" అనే పత్రికలో మొట్టమొదటి కథ అచ్చు అవ్వడం 3 పైసలు పారితోషికం అందుకోవడం విశేషం. అదే ఉత్సాహంతో జగతి, ఆంధ్ర మహిళ, ఢంకా, కృష్ణా పత్రికలు మొదలైన వాటిలో కథలు అచ్చవడం, 8 రూ. పారితోషికం పొందడంలో రేరాణి, అభిసారిక, మదన, మన్మథ, మొదలైన 80 శృంగార కథలు వరుసగా ప్రచు రించబడ్డాయి. వేసేవారుంటే రాసేను నేను అంటూ యువ, జ్యోతి, ఆంధ్రజ్యోతి, సాహజతి, ప్రతిభ, ప్రగతి పత్రికల్లో ప్రతీనెలా ఎక్కడో ఒకచోట ఒక కథ అచ్చయ్యేది. ఆ ఉత్సాహంతో 500 వరకు కథలు రాశారు.

సీరియళ్లు, అనుబంధ నవలలు, నవలలు 58 వరకు రాయడం జరిగింది. దేవ నాయకుల చరిత్రలు, సింద్‌బాద్, ఆలీబాబా, మర్యాదరామన్న, తెనాలి రామకృష్ణుడు వంటి 32 పుస్తకాలు రాసి మనకు అందించారు. భక్తి, రక్తి సాహిత్యంతో పాటు ముక్తి సాహిత్యంలో భాగంగా భగవద్గీతాసారం 70 పేజీలు, నిత్యజీవితంలో ఉపనిషత్తుల పాత్ర మరియు అనువాదంలో భాగంలో 12 ఓ హెన్రీ కథలు రాసి సాహిత్యసేవలో భాగంగా సమాజానికి చేరువయ్యారు. వీరు రాసిన సిద్ధార్థ నవలకు చక్రపాణి అవార్డు, ఇమ్మిడిశెట్టి వారి ట్రస్టు నుండి జీవిత సాఫల్య పురస్కారం మరియు అనేక పత్రికల నుండి అభినందనలతో పాటు ఎంతోమంది మన్ననలు, ప్రశంశలు పొందగలిగారు.

రామచద్రం గారు కథలు రాసే తీరు సరళమైనది. అందరిని సులభంగా ఆకట్టుకుంటుంది. ఎందుకంటే రోజు మనచుట్టూ జరిగే వాస్తవ సంఘటనలు ఆధారంగా అతను తన దినచర్యలో భాగంలో పేకాట సమావేశం లోను, టీకొట్టు దగ్గర, కిల్లీబడ్డి దగ్గర జరిగే సంఘటనలను కథా వస్తువులుగా తీసుకోవడం వలన నిజజీవితానికి దగ్గరగా ఉన్న కథలు కావడంతో ప్రేక్షకుల ప్రేమాభి మానాలకు, ఆదరాభిమానాలకు చేరువయ్యారు.

వారి కథలలో అతికొత్త అత్తగారు కథను పరిశీలించగా సమాజానికి అతను ఎంత చేరువలో ఉన్నారో మనకు తెలుస్తుంది. ఈ కథలో "కొత్త కోడలు ప్రత్యూషకు సరికొత్త అత్తగారు ఇచ్చిన కానుకే ఈ కథా సారాంభం. కొత్త కోడలుగా వస్తున్న ప్రత్యూషకు వారి అత్తగారు ఒక ఉత్తరంలో తన మనస్సులో బాధను ఈ విధంగా వెల్ల బుచ్చారు. ఓ నవీథా కోడలుకు ఉత్తరం రాస్తున్న మొదటి అత్తను నేనే కావచ్చు. నేను పెద్దగా చదువుకోలేదు. కాని నా మానసిక సంఘర్షణను చిన్ని చిన్ని పదాలు ద్వారా నీకు తెలియపరుస్తున్న, నాకు పెళ్లయిన కొత్తలో మా

అత్తగారు ఎటువంటి కోరికలు తీర్చుకోనివ్వకుండా నాకు, నా భర్తకు మధ్య వారధిగా ఉండేది. పేరుకే అది మా బెడ్‌రూమ్ కాని రాత్రి 12 గం. వరకు కొడుకుతో ముచ్చట్లు పెట్టేది. పువ్వులు, గాజులు కూడా ఇచ్చే స్వతంత్ర్యం నా భర్తకు లేకుండా ఆమె చేతుల మీదగా ఇవ్వబడేవి. కనీసం భర్తతో కబుర్లు చెప్పుకోవాలనే చిన్న చిన్న కోర్కెలు తీరేవి కావు. మా మామగారు నోట్లో నాలుక లాగేసుకుంది. అతనికి మాట్లాడే అధికారం లేదు. భర్తకు భోజనం పెట్టాలని, స్నానానికి నీళ్లు అందించాలనే నా కోరికలను కొడుకు మీద ప్రేమతో ఆమె చేసేది. ఇవన్నీ మా వారికి చెప్పినా అమ్మకు ఏమి తెలియదు అపార్థం చేసుకోవద్దని ఆజ్ఞను జారీ చేసేవారు. అన్నింటిని మనసులో దిగమింగి కాపురాన్ని నెట్టుకువస్తున్న సమయంలో ఆమె అంతిమం చేసింది. అప్పటికి మాకు నలభై సంవత్సరాలు వచ్చాయి. బి.పి., షుగర్‌తో మీ మామగారు మంచాన పడ్డారు. కొన్నాళ్లకు కాలధర్మం చేశారు. ఎన్నో ఊహలతో, ఆశలతో అడుగుపెట్టిన నా వైవాహిక జీవితం మా అత్తగారి అదు పాజ్ఞలు అంక్షలతో నలిగిపోయింది. ఇవన్నీ నీ జీవితంలో పునరావృతం కాకూడదని నేను కోల్పోయిన ఆనందాలన్నీ నీకు అందించాలనే నా ప్రయత్నంలో ఈ ఉత్తరాన్ని రాసి నీకు చెడ్డ పేరు రాకుండా ఆత్మహత్య చేసుకుంటున్నాను అని సరికొత్త కానుకను అందించడం ఈ కథా సారాంశం.

రామచంద్రం గారు రాసిన మరొక అద్భుతమైన కథ స్పర్శ. ఈ కథలో మానవీయత కోణంలో స్పర్శ ఎంతటి పాత్రను కలిగి ఉందో చెప్పబడింది.

ఎయిడ్స్ గురించి అవగాహన లేక భయపడుతున్న రోజులవి. వేశ్యలు నివసించే చోటు. వృత్తి ధర్మం ప్రకారం అందరు గుమ్మం ముందు నిలబడి ఉన్నారు. అరవై సంవత్సరాల ముసలి వ్యక్తి అప్పలనరస గుమ్మం ముందు ఆగాడు. మిగిలిన స్త్రీలందరూ దొందూ దొందే అని పగలబడి నవ్వుకున్నారు. నేను యాభై రూపాయలు మాత్రం ఇవ్వగలను అని తన స్థితిని తెలిపి లోపలికి వెళ్లాడు. ఈ వయసులో మీరు ఇలా రావడం అని తన అనుమానాన్ని తెలియజేసింది అదే వయసులో ఉన్న అప్పలనరస. నేను కామంతో స్పర్శను పొందడానికి రాలేదు అని తన స్థితిని ఇలా వివరించాడు. 9 నెలలు తర్వాత ప్రసవించాక అమ్మఒడి ఒక స్పర్శ. బడి ఈడు వచ్చాక తోటి పిల్లలు స్పర్శ, యవ్వనంలో భార్య, వృద్ధాప్యంలో మనవల్లని, మనవరాళ్లని ఎత్తుకుని ముద్దాడినపుడు పొందే ఆ స్పర్శ. అంతెందుకు వెయ్యి మాటలు చెయ్యలేనిది ఒక స్పర్శ చేయగలదు. శిరస్సుని నిమరడం, కళ్లు తుడవడం ఇవన్నీ స్పర్శ కోసమే. స్పర్శ బహుముఖి బహుళార్ధ సాధకము. అందుకే చేయి పట్టుకుని శరీర పరిస్థితిని గ్రహిస్తాడు డాక్టర్.

భార్య పోయి 10 సంవత్సరాలయ్యింది. నా వయసు 61 సం.లు. నేను నల్లగా ఉంటానని కొడుకు కోడలు పిల్లాడికి దూరంగా ఉండమని అంక్షలు పెట్టారు. ఎవరినైన దత్తత తీసుకుందామంటే పత్రికలో వచ్చిన ఆర్తలు ప్రజలను భయపెడుతున్నాయి. ఊరికి కొత్తగా రావడం వలన భుజాలు రాసుకునే స్నేహితులు లేరు. స్పర్శకు మొహం వాచి ఆత్మహత్య చేసుకోవాలను కున్నారు. అంతకంటే ముందుగా ఒకసారి వేశ్యగృహాలకు వెళ్లడం సబబు అనిపించి ఇక్కడకు వచ్చాను. తల్లిలా దగ్గరకు తీసుకుని అక్కలా ఆదరించి, చెల్లిలా కబుర్లు చెప్పావు. అందుకే అన్ని గుమ్మాలు దాటి న వయసుతో సమానమైన ఈ గృహానికి వచ్చాను అని గుండెలు పగిలేలా రోదిస్తూ స్పర్శ కోసం ఎంత తాపత్రయం పడ్డాడో ఈ కథలో వివరించారు. స్పర్శ పవిత్రమైనది కావాలి. మలినం కాకూడదు అని అమలిన శృంగారంగా ఈ కథను చెప్పటం జరిగింది.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావ వీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Analogy between Theme and Characters in Arundhati Roy's The God of Small Things : A Critical Perspective

- ***Dr. Adi Ramesh Babu,*** Asst. Professor of English, Govt. City College (A), Hyderabad .

Arundhati Roy was born in Shilling, Meghalaya, India. Her father, Ranjith Roy, is a Bengali Hindu tea planter. Her mother, Mary Roy, is a Malayali Syrian Christian woman activist. Mary Roy played an essential and important role in changing the laws of inheritance of the Christian women in Kerala. She spent her childhood days in Ayemenem in Kerala. She went to school at Corpus Christi, Kottaya. Later on she studied in Lawrence school, Lovedale in Nilgiris Tamil Nadu. She moved to Delhi and completed her schooling in the school of Planning and Architecture in Delhi. When she was studying there, she met Gerard Da Cunha, who was a fellow student of Roy. As both are not interested in architecture, they abandoned their professions and went off to Goa. They started making cakes and sold them out in a beach. After a few months, she divorced him because of opinions difference. There was a great impact of her parents' divorce on her life. Her parents were divorced when she was about two years old and so she never knew her father. Of course, she had never seen him. She faced a lot of cares, anxieties, and agitation. She worked in the pickle factory of her grandmother as a pickle lable-sticker. Roy says: "My mother was and is very wonderful, but she was also very harsh; so I left home very early. Now it's okay, I go back. But in a way, whereas everyone thinks of divorce as a very terrible thing, I don't necessarily think that way" (Roy, Interview by Zac O' Yeah 1). She thinks it was better to have a woman declaring her independence and developing into something brilliant as she did, than to carry on with an existence of torment and to transmit that enduring to women. It was difficult, yet she doesn't think it was a catastrophe either. When she came back to Delhi, she acquired a job at the National Institute of Urban Affairs. She wrote the script for *In Which Annie Gives It to Those Ones* and *Electric Moon*. She powerfully believes that patriarchy is the merely problem for the suffering of women in the modern society. She herself feels that the reason for discrepancy in men's perspective is because of biological variation. In an interview to the *Frontline* Arundhati Roy expressed that even the men of so-called elite educated Marxist men also have the chauvinistic attitude towards women.

Later, in college in Delhi, I first encountered people—who were actively committed to Marxist politics. But the talk of a noble working class seemed very, very silly to me. Every time I stepped out of my college campus, like other women, I would be brutalized so much by men. It made no difference whether they were proletarian or not or what their ideology was. The problem was the biological nature of these men. The real conflict seemed to me between women and men. (Roy, Interview by David Barsamian 1)

Arundhati Roy is the first Indian English woman writer to win the esteemed Booker Prize for celebrated novel *The God of Small*

Things. She says that writing the novel "was fictional way of making sense of the world I lived in, and the novel was the technical key with which I did it" (Roy, Interview 106). She started writing the novel in 1992 and completed in 1996 and released the novel in 1997. Her other book *The Cost of Living* (1999) is a great critique of Indian government's nuclear policies. Her other outstanding books are: *An Ordinary Person's Guide to Empire* (2004), *Algebra of Infinite Justice* (2002), *Strange Case of the Attack on Indian Parliament* (2007) and *The Shape of the Beast* (2008). She played a village girl in Pradeep Krishnan's award winning movie *Massey Sahib*. She has also worked for T.V. and films and composed some screenplays like *Annie Gives it those Ones* (1989), *Electric Moon* (1992), *The Bunyan Tree, Damage: A Film with Arundhati Roy* (2002) both directed by Pradeep Krishnan whom she later on married. She was associated to Narmada Bachao Andolan. In January, 2000 she was arrested because of protesting it.

The God of Small Things is a modern masterwork. The major action takes place in a day in December 1969. It is explained through the eyes of a girl named Rahel. The writer depicted the story by using setting shifts back and forth from 1969 to 1993. Gender discrimination is one of the most important topics in the present days. Indian old traditional ideas provoke people that women should be intended for reproduction only. And so woman is treated as a sex symbol in most of the parts of countries. The discrimination is clearly shown in the families. Arundhati Roy uncovers the problems of women in India through the depiction of the character of Ammu. To comprehend Ammu's situation in male centric family, or far that issue the situation of women in society as intricate as that of India. It is very significant to accomplish more than one name women as persecuted, class segregated, standing separated, or a colonized gathering. It is important to take discernment of their position, the degree and nature of their subjection as it changes starting with one class then onto the next one station to another and the sort of society where they live. This shows the honest depiction of the women in the society.

The three women in this novel –Ammu, Mammachi, and Baby Kochamma present a perfect trio of suffering women. The writer depicts the state of women in India through the portrayal of the attractive Ammu. We see a step motherly treatment to her in a male dominated family. For instance in the novel, Ammu, the central character of the novel, is an unfortunate figure mortified, offended and made trouble by her father. As a little girl, she saw the cruelty of her father, Pappachi, who used to beat her and her mother, Mammachi, with a brass vase. He had been sitting in his mahagany rocking chair all day along, rocking himself silently in the dark. "When he caught her, he did not say a word. He flogged her with his ivory handed riding crop" (Roy, *God of Small Things* 181). The outcomes of Pappachi's disenthralled nature produce lamentable outcomes for Ammu and Mammachi. Both of them became the objects of Pappachi's fierceness. These encounters are adequate to deliver a feeling of physical and social weakness as a primary concern of the developing young lady.

The most and an unbearable violence is that Pappachi stops to talk to his wife. He, instead of telling to his wife, indirectly says to Baby Kochamma, the twins' maternal great aunt but all the work should be done by Mammachi. According to him this was the worst of all revenge and torture made by Pappachi. Mammachi did not find any kind love and affection from her husband. Even the children Ammu and Chacko found an escape from Pappachi. The lack of love is a primary reason for their children to select and find their own life partners. But their choice also becomes wrong because of their parents. Ammu and Chacko used to see the fights, beating, torture and violence in their house.

Ammu was not given importance as given to her brother, Chacko. She didn't get higher education. Her father ordered her to learn household duties instead of attending classes in a college. According to Pappachi, college education is not at all useful for a girl. She gradually begins to grow desperate. Gender politics is existed in India with its culture and tradition in all communities. It is not possible to divide it from the Indian soil. Even educated people also show the gender differences. She is like a candle of the big house—Ayemenem which is unable to face the surge of wind and so her father insisted that a college education was an unnecessary expense for a girl, so Ammu had no choice but to leave Delhi and move with them. On the other hand, Chacko, her brother, is sent to Oxford to think about further. It shows how gender discrimination is still shown in a house. Girls are not given priority in selecting courses, bridegroom, and edible things also. In general, it is clear that women are marginalized because of their biological, psychological and social needs. Be that as it may, Chacko didn't do great there. He is permitted to examine further instruction since he is a male part.

Women are treated like prisoners in many countries. They desire for freedom in the society as most of them are kept in a cage. She has to help her mother in household work and so she becomes the victim of frustration due to the sudden disruption of education, uncongenial atmosphere and an antipathetic attitude of the family members. Ammu, like other girls, desires to fly freely in the sky of liberty. The writer has given that all day she "dreamed of escaping from Ayemenem and the clutches of her ill tempered father and bitter, long suffering mother. She hatched several wretched little plans. Eventually one worked. Pappachi agreed to let her spend the summer with distance aunt who lived in Culcutta" (Roy, *God of Small Things* 38-39) and so Ammu paid a visit to Culcutta but her marriage surprisingly becomes a great burden to her father. There in somebody's wedding gathering she met her future husband. He, who was known as Baba, was as an assistant Manager of a tea estate in Assam. Ammu knew that people her area are against her desires she wants to marry him in hurry. She was in rush to wed him since she realized that in Ayemenem, individuals were very dead against her desires. The creator watches that Ammu didn't claim to be enamored with him. She kept in touch with her parents advising regarding her choice. They didn't answer to her. In any case, not long after the marriage, Ammu found that, she had leaped out of the skillet into the fire. Her husband Baba whom she adored is a drunkard who even made her

smoke. Without having any further consideration, she obeyed him. It represent she obeyed the social system and traditional norms. Her marriage with him makes her voiceless. Simone de Beauvoir says that marriage is not only "honourable career and one less tiring than many others: it alone permits a woman to keep her social dignity intact and at the same time to find sexual fulfillment as loved one and mother" (Roy, *God of Small Things* 62). The dreams of unmarried girls, most of the times, will be vanished without reaching its expectations after marriage as women are never given importance before marriage or after marriage but the dreams have importance. They are interested in sharing their inner hearts with husband create a new way to be suppressed. Simone de Beauvoir rightly remarks that there is a "unanimous agreement that getting a husband or in some cases a 'protector' is for her (women) the most important of undertakings ... she will free herself from the parental home, from her mother's hold, she will open up her future not by active conquest but by delivering herself up, passive and docile, into the hands of a new master" (Beauvior 352).

Women are cruelly misused in our society and these are not focused because of political influence. The cases of sexual harassment and kidnapping are openly happening in these days. Protection for women is seen but it is not enough because of urban working. The Indian government always promises freedom, identity, equality and importance to women must be given but it is not happening in all case. "In spite of that they enjoy an unequal status" (Usmani 13). Indian society does not give equal preference to men and women. For instance in the novel, Ammu isn't educated enough to earn livelihood. She figured out how to live with...cold ascertaining pitilessness. She built up an elevated feeling of treachery and hardheaded, wild streak that creates in somebody little who had been harassed for their entire lives by somebody Big. "She did precisely nothing to stay away from fights and showdowns. In fact, it could be argued that she sought them out, perhaps even enjoyed them (Roy, *God of Small Things* 181-182).

In the novel, Mr. Hollick is the English manager of the tea plant where Ammu's husband works. He has passion of sex and desires to have with Ammu. He told her husband: "You are very lucky man, you know, wonderful family, beautiful children such an attractive wife" (Roy, *God of Small Things* 42). One day in a dispute with her husband, Ammu hit him with a bulky book and left the place with the twins-Estha and Rahel. Ammu left her husband because of his "drunken violence…and post drunken badgering" (Roy, *God of Small Things* 42) and asking her to establish sexual relation with Mr. Hollick. It shows how women are marginalized by the members of their own family. Ammu came back to Ayemenem and her parents are not interested to receiving her and her children. It tends to be seen clearly in the perspective of Baby Kochamma. Similar scene happened in the life of Arundhati Roy's mother. She, in an interview, talks about the autobiographical content in the novel that she was a lonely woman from her husband. There was much trauma for her in the '60s as Kottayam did not accept her as she was a woman separated from her husband. They are not divorced but she tried to hide the pain from her children.

Ammu gives no indications of disappointment to have left Baba. This is the significant purposes behind Ammu's inward sentiments of misery and uncertainty. The past recollections don't wait at the forefront of her thoughts. Be that as it may, she cherishes her children. As there are no opportunities for her except staying in her maternal house, she stays there. She who bought in entire heartedly to the normally held views that a married daughter generally doesn't has position in her parents' home. As for a divorced daughter, she has no position anywhere at all. "And as for a divorced daughter from a love marriage well, words cannot described Baby Kochamma's outrage. As for a divorcee daughter from inter community love marriage. Baby Kochamma chose to remain silent on the subject" (Roy, *God of Small Things* 45-46). Divorced women are surprisingly objected to remarry but divorced men and widowers easily remarry in the traditional society. Here in the novel, Ammu's husband remarries and leads a life of marital bliss and also he is free from the responsibilities of taking care of the twins but Ammu's children are treated as doomed, fatherless waifs; because they were Half-Hindu, hybrids who, according to Baby Kochamma, have no self-respect and Syrian Christians would never marry them. Women by and large fight for freedom as they don't have liberty commonly. Despite the fact that women contend that women are given equivalent inclination as men have, women are, the greater part of the occasions, against the women. For instance in this novel, in spite of the fact that Baby Kochamma needed to go through profound pain, still she doesn't demonstrate any compassion to her own children.

The writer has explained an exceptionally reasonable image of the contemporary society where women should be of optional sex, implied distinctly for mating, multiplying and tending the family. Chacko is invited as the legitimate legacy of family's riches and fortune. "Though Ammu did as much as work in the factory as Chacko, whenever he was dealing with food inspectors or sanitary engineers, He always referred to it as my factory, my pineapples, my pickles" (Roy, *God of Small Things* 57). Chacko was an incredible admirer of books, so he had great stock of books from floor to roof in his room. He is just lover however not a specialist of reading. In spite of the fact that he had read all the books, he doesn't have the foggiest idea how to put them in discussion or writing. It is his unconventionality that made him guarantee that he would compose a personal history of the family. In any case, Airirnu named it personal extortion: "He claimed to be writing a family biography that the family would have to pay him not to publish. Ammu said that there was only one person in the family who was a fit candidate for biographical blackmail and that was Chacko himself" (Roy, *God of Small Things* 38).

Ammu's first sight of Velutha, a Dalit happens when he was playing with her daughter, Rahel. Ammu watched him lift her daughter easily like she was an inflatable kid, made of air. She was attracted at the edges of muscle on his stomach. She was interested in him. After her divorce, she again desires for a comfortable life with Velutha but her illegitimate sexual life ruined all her wishes. Her dreams are not fulfilled by the end of her life. Ammu's comment that "she had a choice was a great

privilege" (Roy, *God of Small Things* 160) is ironic. Her biological needs constrain her to search for a man to share her concealed melancholy. Her fury to demolish the abusive social structure is contrasted with the careless anger of a suicide aircraft. Indeed, Ammu goes to the police along with Rahel and Estha to tell the truth about her relationship with Velutha. The police terrorize her to make her run off the matter alone. Due to afraid of being exposed, Baby Kochamma comments Chacko that Ammu and her children were responsible for his daughter's death. Chacko, furiously, kicks her out of the house. She is careful about the dangerous results of her sexual relations with Velutha. Her sexual life with him is depicted as a treacherous crime as Velutha belongs to lower caste community. If he had belonged to the same caste, it would have been not a fault. She behaves differently. On days like this, there was something restless and untamed about her. As though she had temporarily set aside the morality of motherhood and divorcehood…She wore flowers in her hair and carried magic in her eyes…She smoke cigarettes and had midnight swims" (Roy, *God of Small Things* 44). Her relationship with Velutha extinguishes her sexual desire which at that point gets changed over into a delicate sentimental issue. In Ammu's dream, Velutha appears as a one-armed man, who is incapable of performing two things simultaneously: "He could do only one thing at a time. If he held her, he couldn't kiss her. If he kissed her, he couldn't see her. If he saw her, he couldn't feel her" (Roy, *God of Small Things* 215). When Chacko misbehaves with low class women, he is highly encouraged by Pappachi. The same treatment is not applied in the case of women. The society does not accept illicit relationship of women with other boys. When Ammu's relationship with Velutha was known to others, she is treated as a whore by an Inspector Mathew who snubs Ammu in front of her children. The affront allotted by the police turns into a nightmarish encounter as she is spooky by a fantasy in which a cop moves toward her with a pair of scissors to hack off her hair: "They did that in Kottayam to prostitute whom they'd caught in the bazaar—branded them so that everybody would know them for what they were. *Veshyas*" (Roy, *God of Small Things* 161).

The illicit sexual relation of Ammu and Velutha brings the point of caste discrimination rather than illegal sex. Baby Kochamma effectively acknowledges and allows Chacko's illicit sexual relationships with outcast labour women. But surprisingly all fight when Ammu has sex with Velutha as Kochamma is jealous of their alliance since she is herself denied of genuine affection. She likewise abhors Ammu for quarreling with her destiny that she herself had acknowledged generous - the destiny of pitiful existence without Father Mulligan. One day, Velleyaappen, Velutha's father, secretly saw their illicit love making. He informed about it to Baby Kochamma. Consequently, Ammu was locked up in a room. Then Mammachi thought that Ammu had defiled generations of breeding and brought the family to its knees. For generation to come, forever now people, would point at them at wedding and be funerals. At Baptism and birthday parties" (Roy, *God of Small Things* 258). Then Ammu left Big Ayemenem's house and died at the age of thirty one in a grimy room in the Bharat lodge in

Allepey where she had gone for a job interview as someone's secretary. When a sweeper visits to room to clean, he finds that her dead body that is compared with a dead cockroach. Ammu's demise stays as unnoticed as that of a small insect.

Ammu is a rebel struggling inside her to cross the limits that block Indian women. Tirthankar Chandra says that Ammu's rebellion (quest for identity) is an attempt at repossessing, renaming, re-knowing the world, but it appears doomed from the very beginning because of the nature of the society where she has had to seek refuge with her twins after her divorce and also because of the incapacity of her kin (mother, great-aunt Kochamma) to provide an adequate model for redefining the 'Self' (Roy, *God of Small Things* 40). Ammu's dead body is compared with a dead cockroach. Ammu's demise stays as unnoticed as that of a small insect. Chacko envelops Ammu's body by a filthy bed sheet and transports it to the electric crematorium as the church refuses to bury her. Ammu is burned in a crematorium where "Nobody except beggars, derelicts and police custody dead were cremated" (Roy, *God of Small Things* 162). Pramod Ambadasrao Pawar says that 'women are held subordinate to men" (Pawar 8). Indeed, women are submissive to the society, not to men. They are very powerful human resources in development of the country but their commitments unfortunately go unnoticed in male dominated society. Even though they have done so many miscellanies jobs like a girl, spouse and mother, they are treated as sexual dolls.

Ammu is a totally deplorable character tormented and mishandled by police, family and governmental issues. It isn't the male society alone answerable for the terrible situation however for the most part the women characters like Mammachi and Baby Kochamma who might be known as the genuine guilty party to induce enduring in Ammu's life. The relationship of women to their mother and some other women thusly towards themselves, are exceptional subject to mean narcissistic 'shut out', and these associations are completely corrupted. A well known French feminist, whose thought is applicable to Ammu: "Indeed, I have never come across a woman who does not suffer from the problem of not being able to resolve in harmony in the present system, her relationship with her mother and with other women. Psychoanalysis has totally mythologized and 'censored' the positive value of these relationships" (Irigaray 75).

According to Brahmin instruction, Ammu's death can be depicted as a result for her sins. But it can be seen as a murder done by patriarchal society, class discrimination and cultural conflicts. If she had married Velutha or somebody else, she had been cordially received at her maternal home; she would have been survived happily. Biological needs made her cross the traditional norms. Ammu's death in loneliness in a cheap lodge is compared to the death of a sparrow: "A sparrow lay dead on the back seat…She died on the back seat, with her legs in the air. Like a joke" (Roy, *God of Small Things* 296).

Like in Chitra Banerjee Divakaruni's *Before We Visit the Goddess*, Githa Hariharan's *The Thousand Faces of Night*, Manju Kapur's *Difficult Daughters*, Roy has also presented "three generations story in the novel. Mammachi

is the wife of the Imperial Entomologist Pappachi. She represents the first generation women characters like Sita and Savitri. She is also a victim of the patriarchal society and silent sufferer of male dominated society. She despite everything works together with it in the suppression of her own daughter. It reminds a number of Indian writings that deal with gender discrimination. For instance Bama, a noted Dalit writer, exemplifies in her famous book Sangati as: "if a boy baby cries, he is instantly picked up and given milk. It is not so with the girls" (Bama 7). She courageously mentions 'the gender politics' and how she ate the "leftover skin" of the mangoes. If her grandmother brought "mangoes, we only got the skin, the stones and such; she gave the best pieces of fruit to the boys. Because we had no other way out, we picked up and ate the leftover skins" (Bama 8). These lines show how the gender politics are played in the culture based society. Surprisingly it is 'self gender politics' which is wrongly interpreted as male domination sometimes as culture is the soil of the nature. The feminist writer Shashi Deshpande makes us remind lines from her famous work *Roots and Shadow*:

As a child they had told me I must be obedient and unquestioning. As a girl they told me I must be meek and submissive. Why? I had asked, because you are a female you must accept everything, even defeat with grace because you are a girl they said. It is the only way, they said for a female to survive. (Deshpande 176)

Mammachi concedes the female job constrained on her by society. She is passive and submissive. She beneficially bends her cooking skills into a business. Her pickle business is a fantastic achievement and soon it is built up into a big industry. The frustrated and unsatisfied marriage of Mammachi shows the reader a different tale of woe. Pappachi is seventeen years older than she is. He is a respectable man in the society but treats his wife Mammachi like a bitch. He is noted entomologist who has discovered a 'Math'. But he is very jealous husband. Like Jemubhai Patel from Kiran Desai's *The Inheritance of Loss*, Pappachi is also a sadist who wants to fling insult and abuse to his wife without any rhyme or reason. He receives pleasure in beating and disturbing his wife. "Every night he beat her with a brass flower vase. The beatings weren't new. What was new was only the frequency with which they took place. Pappachi broke the bow of Mammachi's violin and threw it in the river" (Roy, *God of Small Things* 47-48). It exhibits us how the dominating men crush women under their feet. We know that women are marginalized and dehumanized in domineering patriarchal society. The writer expresses this through the characters, Mammachi, Ammu and Rahel.

Ammu at the age of nine watched Pappachi's natty silhouette in the lit windows as he flitted from room to room. He hazardously beat Mammachi and Ammu when Chacko was away at school. "He tore down curtains, kicked furniture and smashed a table lamp. An hour after the lights went out, disdaining Mammachi's frightened pleading, little Ammu crept back into the house through a ventilator to rescue her new gumboots that she loved more than anything else" (Roy, *God of Small Things* 181). When Pappachi realizes that his wife is good at using the violin, he stops her classes out of nowhere. "His wife was exceptionally talented

and...potentially concert class" (Roy, *God of Small Things* 50). It resembles the character Sita from Githa Hariharan's *The Thousand Faces of Night*. Sita stops using the veena because of the objection from her father-in-law.

Pappachi has a very poor opinion about Mammachi who was almost blind and always wore dark glasses when she went out of the house. "Her tears ticked down from behind them, trembled down from behind them and trembled along her jaw like raindrops, on the edge of a roof, she looked small and ill in her crisps off white sari. Her own grief grieved her. Chacko devastated her" (Roy, *God of Small Things* 5). When Chacko visits to Ayemenem during the period of a summer vacation from oxford, he found Pappachi beating Mammachi. When he was grown as a young man after a few years, he twists his father's hand. This incident makes Pappachi improve wrath on Chacko. Additionally, Pappachi is worried about the age difference between them. As far as it matters for him, it was experiencing difficulty adapting to the shame of retirement. He was seventeen years older than Mammachi and realized with a stun that he was an elderly person when his wife still in young age.

Ammu's mother, Soshamma, referred to Rahel and Estha as Mammachi, is a casualty of delayed physical brutality. Mammachi has scars on her head as proof of beatings with a metal jar. Pappachi thought that it was disgraceful for a government employer's wife to work in a factory. His idea is highly relevant to the psyche of Indian men who never sends the women to work outside of the house in semi-urban places. Mammachi's factory had no name. It was Chacko who christened the factory 'Paradise Pickle & Preserves' and had labels designed and printed at Comrade K.N.M. Pillai's Press. In the beginning they planned to call it 'Zeus Pickles and Preserves' and finally they finalized the name 'Paradise' which is very catchy and known name among the public. Mammachi prepares different pickles, jams, canned pineapples.

Baby Kochamma is the daughter of reverend F. John Ipe who was a priest of the MarThoma Church. He was a notable scholar in Christianity. In this way, he was generally regarded in the Christian people group. Thus, it isn't abnormal for his daughter of such a man to be attracted to religion. Be that as it may, her family background isn't the real explanation of her going to religion in her initial life. She swindles herself and people around her. She cheats her family by claiming to be religion. Her experiences in the domain of religion are a result of a typical natural drive. She endeavors this to advance in a tricky hole. The endeavor flops in the long run. She is introduced as an abnormal woman.

The narrator portrays the savagery of Baby Kochamma's affection for Father Mulligan. She is described as: "sitting at the dining table rubbing the thick, frothy bitterness out of an elderly cucumber" (Roy, *God of Small Things* 20). Her desire is "to be with Father Mulligan. Sufficiently close to smell his facial hair. To see the coarse weave of his cassock. To adore him by simply taking a gander at him" (Roy, *God of Small Things* 24) actuates her to join a religious circle in Madras as a beginner learner. In any case, her longing stays unfulfilled as she understands that her endeavors to claim Father Mulligan are immaterial: "She found that

Senior Sisters monopolized the priests and bishops with biblical doubts more sophisticated than hers would ever be" (Roy, *God of Small Things* 24-25). Regardless of her disappointment in the quest for Father Mulligan, she stays in affection with him and makes routine passages in her journal, "I Love You, I Love You" (Roy, *God of Small Things* 297) for Father Mulligan. She was madly in love with him. The novelist has given that they "would stand there by the well. The young girl and the intrepid Jesuit, both quaking with unchristian passion. Using the Bible as a ruse to be with each other" (Roy, *God of Small Things* 24).

Roy displayed a variation from the norm in the character of Baby Kochamma. At eighteen years old, she begins to look all starry eyed at an Irish priest, Father Mulligan, who comes to India to consider Hindu sacred writings so as to decry them. Her contribution prompts her to dispose of her hereditary confidence. Her fixation on T.V. also, her disregard of the outlandish nursery can be deciphered as the finish of her want to claim Father Mulligan. She endures the man centric mastery over religion just like an ex-sister; she is bound to lead an existence of a spinster. She holds fast to the man centric standards and the man centric specialty for the women and requests a similar regard and accommodation to the holy principles of the male controlled society that she has appeared in her prime. Since she is a casualty of male chauvinist society, she needs a kindred sufferer as Ammu but she takes her "unconsummated love for Father Mulligan" (Roy, *God of Small Things* 45) and its resulting unpleasant effect in her life as her destiny. Her abnormal love proceeds considerably after the passing of Father Mulligan.

Margaret Kochamma is a minor character. She works as a waitress at a restaurant in London. She left the house of her parents. She likes Chacko's smile that makes her run with him and marries. Even though they crossed their cultures, their marriage life is not successful. Since she rejected her parents and married Chacko, her father refused to see her. He thought all Indians are dishonest people. She gives birth to Sophie Mol. She also endures and loses her drams in patriarchal society. After marriage with Chacko, her life turns out to be more loathsome and more uncertain than previously. She needs to experience deplorable despondency and distress. A chain of misfortunes make her life pitiful and misery for example she gets a divorce; Joe, her husband passes on; Sophie Mol, her daughter, also gets a startling demise. This is the reason she is constantly observed communicating her contempt and her nonsensical anger at Rahel and Estha who have been saved of death by suffocating. In any case, very soon she understood her error for her undesirable anger for the twins. She even composes a remorseful letter to Ammu.

The hypocritical connection between Baby Kochamma and Irish Monk Father Mulligan was ironically depicted in the novel. Kochamma gets Roman Catholic and utilizations the Bible to draw nearer to Mulligan much against to her father wishes. Finally she understands that she will never turn out to be near Mulligan and stays unmarried for rest for the rest of her life. She feels that she has the destiny of the pathetic manless woman. It is additionally reflects in her later part of life and makes her hard towards the

society. Amitabh Roy in *The God of Small Things: A Novel of Social Commitment* says that it is a "pity that she submits in the name of decency and honour to the very sexist, casteist and communal prejudices that have stood in her way and denied fulfillment to her" (Roy 62).

Another significant character in the novel is Rahel, daughter of Ammu. She is an intelligent and honest girl who never feels great in the male dominated society. She is denied of parental love and warmth. She is raised with the disrespect of blended parentage, both strict and ethnic. She has been embarrassed by the society from the early age. She considers Velultha to be a father figure since she generally plays with him. Rahel's depraved love for her twin sibling Estha is the most unnatural demonstration of social offense. She has more compassionate association with her twin brother and just comfort in her life. Their personality's balance each other like the two halves of a circle; complementing each other. Rahel meets Larry MCcaslin the scientist in Delhi, and weds him and goes to the U.S.A. Be that as it may, very soon she separates from him and comes back to her native place to find comfort in the company of her twin brother. "Rahel watched Estha with the curiosity of a mother watching her wet child. A sister a brother. A woman a man. A twin a twin" (Roy, *God of Small Things* 93).

Rahel's past horrendous recollections even haunted her glad wedded life. Her husband was glad to find so great and delightful young girl like Rahel. He held her just as she was a blessing given to him in affection. Their love marriage didn't exist for quite a while. "Rahel floats into marriage like a traveler floats towards a vacant seat in an air terminal parlor. With a Sitting Down sense. She came back with him to Boston" (Roy, *God of Small Things* 18) Rahel was separated from like her mother Ammu within a couple of days. After the separation Rahel labored for a couple of months as a server in an Indian restaurant in New York. She worked as a night clerk in a bullet proof cabin at a gas station outside Washington. After the divorce, Rahel came to Ayemenem like her mother. We saw that she built up an easygoing frame of mind to life. She didn't experience the ill effects of the different limitations forced by the general public. Consequently we see that Rahel is a caring women character in the novel right from her introduction to the world. She has been the sufferer of undeserved gloom and destruction and has been a casualty of the Pappachi which tormented each house that he never lived in. It tormented him, his children.

As seven years of age young girl, Rahel couldn't understand the occasions that made transformation in her life, however now at the age of thirty-one, she understands everything. As a grown-up she can recollect the sharp, smoky smell of old urine at Kottayam Police Station, and furthermore the dreadful mentality of Inspector Thomas Matthew towards Ammu. Rahel needs to have a place with Ipe family yet her hybridism frequents her, as she isn't viewed as a Syrian Christian. The life of Rahel depicted in the novel, *The God of Small Things*, is like the life of Arundhathi Roy. Who has been the understudy of the Delhi school of Architecture, she was likewise enamored with Goan, a notable Architect. She and he used to prepare cakes and sell them. Rahel was just permitted to contemplate since no one thought about her getting married. Anita Loomba critically argues

that "traditionally the arguments for women's education in the colonies depend on the logic that educated women will make better wives and mothers" (Roy, *God of Small Things* 182).

The characters of Baby Kochamma and Father Mulligan symbolize of the generation born in pre-independence India. Baby Kochamma loves Father Mulligan but she does not break the traditional norms and she becomes a great victim of male dominated society. Margaret Kochamma and Ammu represent the next generation in which they found full of freedom but left as sufferers from failed marriages. The character Rahel represents liberated woman from patriarchy. Dinakar Palakurthy rightly says that Roy's female characters are "resourceful, smart and belong to the affluent class but they are deprived in fully realizing their capabilities. They lack guts to openly defy the social order and are torn between traditional norms and modern attitudes. In their attempt to challenge the customs, laws, values of social and cultural boundaries, they commit moral transgressions which ultimately lead them toward their demise and destruction" (Roy, *God of Small Things* 54-55). All the characters in the novel suffer from isolation and hunger. Baby Kochamma searches for love as she cannot marry the man of her choice. Mammachi is sufferer in the hands of her husband. Ammu's hunt for love wipes out her own life and her lover.

References :

1. Bama, Faustina. *Sangati: Events*. Translated by Lakshmi Holmstrom, Oxford: OUP, 2005. Print.
2. Beauvoir, Simone de. *The Second Sex*, Translated and edited by H.M. Parshley, New Delhi: Penguin Publishers India, 1983. Print.
3. Deshpande, Shashi. *Roots and Shadow*. New Delhi: Sangam Books, 1983. Print.
4. Divakaruni, Chitra Banerjee. *Before We Visit the Goddess.* New York: Simon & Schuster UK Ltd., 2016. Print.
5. Hariharan, Githa. *The Thousand Faces of Night*. London: Penguin, 1992. Print.
6. Irigaray, Lucy. 'Women's Exile.' Interview. *Ideology and Consciousness*. Trans. Couze Venn 1 (1977). 62-76.
7. Kapur, Manju. *Difficult Daughters*. New Delhi: Faber and Faber, 1999. Print.
8. Roy, Arundhati. *The God of Small Things.* New Delhi: India Ink, 1997. Print.

—. "Interviews." Interview by David Barsamian." *The Checkbook and the Cruise Missile : Conversations with Arundhati Roy*. South End Press, 2004, pp. 1-4.

—. "Interview." Interview by Kathy Arlyn Sokol. *Kyoto Journal*, 5 Nov. 2017: 1-4.

—. "Interview." Interview by Praveen Swami." *Frontline*, 8 Aug. 1997: 101-103.

—. "Interview." Interview by Urvashi Butalia. *The Outlook*, 9 Apr. 1997: 1-3.

—. "Interview." Interview by Wiber Alex. *The Week*, 26 Oct, 1998: 1-2.

—. "Interview." Interview by Zac O' Yeah. *The Hindu*, 2 June 2017: 1+.

—. *The Ministry of Utmost Happiness*. London: Hamish Hamilton, 2017. Print.

—. *An Ordinary Person's Guide to Empire*. London: Penguin, 2004. Print.

—. *Power Politics*. London: South End Press, 2002. Print.

9. Roy, Binayak, *The Shape of the Beast: Conversations with Arundhati Roy*. London: Penguin, 2009. Print.
10. Usmani, Meena. "Violence against Women." *University News Magazine* 38.4 (2000):
13. Print.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావ వీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Measuring university students' Technostress in New Normal after COVID - 19 pandemic

- *Akash Kumar*
Research Scholar,
Central University of South Bihar,
Gaya, India.

- Ravi Kant
Associate Professor, Department of Teacher Education, Central University of South Bihar, Gaya, India.

Abstract :

Technology tools and devices that can be used to communicate, store, distribute, and manage information, known as Information and Communication Technologies (ICTs) All types of electronic communication devices, including cell phones, tablets, laptops, and desktop PCs, are now covered by these advancements. These gadgets have become more and more indispensable to people's daily lives as the importance and prevalence of information and communications technology (ICT) grows. For pupils nowadays, ICTs play a vital role. This work uses 316 participants (students of higher education) to quantify the level of techno stress among students based on gender, location, course level, and discipline. Techno stress levels among students in higher education were determined to be non-significant, regardless of gender, education institution, or discipline. Additionally, the study found substantial differences in students' levels of Techno stress based on their academic level (UG, PG, Research) and where they lived (rural, semi-urban and urban).

Keywords : *Techno Stress, ICT technologies, Higher Education students*

Introduction :

Many educational systems are pursuing the adoption and integration of new technology in order to meet learning standards and demands (Oklar, Efilti, ahin, & Akçay, 2016; Al-Fudail&Mellar, 2008; Hixon&Buckenmeyer, 2009; McCannon& Crews, 2000; Nepo 2017; Straub, 2009; Sang, Valcke, van Braak, &Tondeur, 2010; Wood, Mirza). People will be able to perform their jobs more efficiently and effectively as computer technology advances. Teachers still aren't fully on board with using computers in the classroom. This line of reasoning reveals a higher level of technostress as a result of their rejection of computer technology and their adamant opposition to it. Technostress (i.e., the stress people experience as a result of their ICT use) is a relatively new phenomenon, and research is undertaken to better understand the phenomenon's nomological network's implications for individuals and organizations (e.g., Ayyagari et al. 2011; Ragu-Nathan et al. 2008; Riedl et al. 2012; Tarafdar et al. 2007, 2010, 2011). University students are benefiting from unprecedented benefits while possibly facing techno-stress as a result of rising obligations and changing academic expectations of technology-enhanced learning. In recent years, the use of ICT devices has become quite common. Smartphones, PCs, and tablets are just a few examples. More than 50 million people in India own a Smartphone (TechARC Reports, 2020). Students, particularly those in college, account for a significant portion of ICT device users. While these devices have shown impressive benefits in terms of lowering

the time and effort required to collect data and information when compared to years before when such devices were not available, the long-term repercussions of using them for lengthy periods of time must be addressed. Smartphones are used for both educational and recreational reasons by individuals. While such uses meet urgent requirements, they also have a long-term impact on the user's ability to exercise voluntary control (Thomee, Harenstam, &Hagberg, 2011). Sleep rhythms are disrupted by uncontrolled use, which can lead to depression (Chesley, 2005). The usage of technology on a regular basis leads to an increase in anxiety (Thomee, Eklof, Nilsson, &Hagberg, 2007). Furthermore, it has been suggested that smartphones may harm biological systems by weakening human tissue's antioxidant defence mechanism, resulting in oxidative stress (Ozguner, Altinbas, Ozaydin, Dogan, Vural, Kisioglu, A. N., et al. 2005).The first definitions of technostress were fairly broad, and authors frequently used the same phrase to refer to several technostress-related phenomena including Technophobia and Technoadiction (Nimrod, 2018). According to Tarafdar et al. (2019), technostress is an emerging phenomena in academic research. It's a process that involves the presence of technological environmental conditions, which are assessed as demands or techno stressors, and which bind the individual and force change. It is a physical and psychological discomfort condition brought on by interaction with technology; nonetheless, these writers point out that technostress can be beneficial or bad depending on an individual's personality and reaction to the fact's trigger circumstance. Because not everyone reacts the same way to internal or external changes, two notions emerge: techno-eustress and technodistress. Techno-eustress is a type of positive stress that brings happiness, enhances energy, does not produce imbalances, and aids in decision-making (Tarafdar et al., 2019). According to this source, it arose as a result of the introduction of new difficulties and possibilities, allowing for the development of skills. If appropriate technology use is provided, these tools will assist humans in achieving new goals and problems based on coexistence and interrelation with new ICT, thereby boosting performance and allowing for faster adoption of new technologies. The goal of this study is to look into technostress among students in higher education and see if there is a difference in technostress based on gender, location, course level, and discipline.

Need and significance of the study :

Today, information and communication technology (ICT) is providing significant support to education, and it is becoming increasingly reliant on it. It has infiltrated students' academic lives at all levels, from preschool to higher education. In higher education, technology is utilized for a variety of reasons, including browsing digital material, creating projects, attending lectures, developing virtual social communities among different educational institutions, and doing research. It now serves not only as a source of knowledge, but also as a platform for a variety of academic activities ranging from digitally accessing, generating, and sharing material to employing a variety of digital tools for study. The government is also pursuing a number of efforts in the sphere of information and communication technology in education in or-

der to improve the educational process and prepare the next generation for the digital world. SWAYAM MOOC platform, SWAYAM-PRABHA channels, National Digital Library, e-Pathshala, e-Yantra, FOSSEE, Virtual Labs, SAMARTH, Shodganga, and other government programmes Students must have some technological skills as well as a new work culture in order to use information and communication technologies. Lack of skills, inability to cope with it, or overuse of this technology causes stress in users, which has a variety of harmful physical and psychological consequences. As technology evolves and gains velocity, people are feeling the effects of technology-induced stress.The primary goal of this research is to determine whether and how much technostress exists among students in higher education.

Objectives of the study :

1. To determine the extent of technostress among students in higher education.
2. To determine whether there is a difference in technostress among students in higher education based on gender, location, course level, and discipline.

Hypothesis :

1. Students of Higher Education would not be significantly differing on technostress on the basis of gender.
2. Students of Higher Education would not be significantly differing on technostress on the basis of their residential location i.e., rural, semi-urban & urban.
3. Students of Higher Education would not be significantly differing on technostress on the basis of their level of course i.e., UG, PG & Research.
4. Students of Higher Education would not be significantly differing on technostress on the basis of their discipline of studies i.e., Education, Social Science, Science & Law.
5. Students of Higher Education of different institutions i.e., CUSB & Other institution would not be significantly differing on technostress.

Method & Procedure :

Research Method

In educational research, there are a variety of ways for achieving the study's goal. A descriptive survey research method has been adopted in the current study. The survey is a non-experimental form of inquiry. When a researcher wishes to collect data on events that cannot be observed directly, surveys can be helpful. The descriptive survey method collects data on a variety of subjects in order to determine the extent to which distinct conditions can be obtained among these subjects.

Population :

Any group of people that share one or more qualities that the researcher is interested in is referred to as a population (Best, Kanh and Jha 2018). It is a collection or set of all such units that have the variable qualities under investigation. The population of the study will consist of all UG, PG, and research students from Magadh Region, regardless of their course or discipline.

Sample :

Stratified random sampling was used to obtain information. Because of the COVID-19 lockout, an online questionnaire with an accompanying consent form was created using

Google Forms. Participants receive two sets of surveys via Whatsapp, Facebook, and email. Everyone who received the survey link was also asked to forward it to others. After getting and clicking the connections, the participants were automatically sent to study details and informed permission. They filled out the demographic information after accepting to complete the survey. The participants were then presented with a series of questions to answer in order. The goal of the current descriptive study was to determine the amount of technological stress among students in higher education. We received a total of 316 replies. The online questionnaire was completed by 119 women and 197 men, and the results were then categorized and presented using descriptive statistics and interpretation. The participating list is as follows:

Table 1

Sample distribution

Groups	*N*	%
Male	197	62.3
Female	119	37.7
Rural	128	40.5
Urban	126	39.9
Semi-Urban	62	19.6
Students of CUSB	230	72.8
Students of other Institution	86	27.2
UG	166	52.5
PG	120	38
Research	30	9.5
Social Science	66	20.9
Science	55	17.4
Law	01	0.3
Education	194	61.4

Table 1 displays the number of students who completed the questionnaire and their percentage categories.

Instrument used :

Technostress measures perceived stress based on three dimensions: the complexity of the technology being used, the intrusiveness of technology, and the feeling of overload a worker has owing to technology use. Technostress was measured using Westermann's (2017) modification of Tarafdar et.al's (2007) Technostress scale, which had 12 items.

Statistical techniques used :

Following the scoring, a statistical technique was implemented. The significance of differences in the means of technostress among higher education students was investigated using analysis of variance. On the scores acquired for the study, the investigator applied the following statistical procedures or methods:

1. Mean
2. Standard Deviation
3. t-test
3. Results and Discussions-

Descriptive statistics :

Table 2. The mean score of participants on the level of Technostress on the basis of Gender.

Gender	N	Mean	SD	t-value	p-value	t-critical
Male	197	26.13	7.19	-1.49	0.14	1.97
Female	119	24.76	8.32			

*Non-significant

The t value = -1.49 is less than the critical value of t=1.97as seen in the table 2.Also the p-value=0.14 is greater than 0.05 level of significance (p>0.05).As a result, the null hypothesis is acceptedand the alternative hypothesis stands rejected. It means that at the confidence level 95%., there is no significant difference in the mean of level of Technostress score of male(M=26.13, SD=7.11)and female (M=22.64, SD=6.99) higher education students. Thus it can be infer that there will be no significant of Technostress levelamong the students of higher education on the basis of gender.

Table 3. The mean score of participants on the level of Technostress on the basis of Educational Institution.

Educational Institution	N	Mean	SD	t-value	p-value	t-critical
CUSB	230	25.63	8.02	0.04	0.97	2.35
Other than CUSB	86	25.59	6.62			

*Non-significant

The t-value=0.04 is less than the t-critical=2.35 as seen in table 3.Alsothe p-value=0.97 is greater than 0.05 level of significance (p>0.05). As a result, null hypothesis is accepted and the alternative hypothesis stands rejected. It means that the confidence level 95%., there is no significant difference in the mean level of Technostress score of students of CUSB (M=25.63, SD=8.02) and students other than CUSB(M=25.59, 6.62) of higher education.Thus it can be infer that there will be no significant difference of Technostress level among the students of higher education from CUSB and other than CUSB.

Table 4.ANOVAresults on the on the level of Technostress on the basis of residential location(Rural, Semi-urban, Urban) of students.

Source of variations	SS	df	MS	F	F-critical	P-value
Between Groups	564.6817	2	282.3408	4.939233	3.024588	0.007728
Within Groups	17891.99	313	57.16289			
Total	18456.67	315				

*Significant

Table 4 shows that the mean level of Technostress across the groups is 282.3408 and within the group is 57.16289. Obtained df value (2, 313) and f and p values are 4.939233 and 0.007728 respectively. The p-value i.e. 0.007728 is less than the level of 0.05 and the f-value i.e. 4.939233 is greater than the f-critical 3.024588. This value is significant on the level of significance 0.05. It can be deduced that all these groups differ significantly on the level of Technostress.Hence, null hypothesis is rejected and the H1 is accepted that there will be a significant difference on level of Technostress among the students of higher education on the basis of residential location.

Table 5. Anovaresults on the level of Technostress on the basis of level of course (UG, PG, Research).

Source of variation	SS	df	MS	F	F-critical	P-value
BetweenGroups	629.2573	2	314.62865.524008		3.024588	0.004389
Within Group	17827.41	313	56.95658			
Total	18456.67	315				

*Significant

Table 5 shows that the mean level of Technostress between the group is 314.6286 and within the group is 17827.41. Obtained df value (2, 313) and f and p values are 5.524008 and 0.004389 respectively. The p-value i.e.0.004389 is less than level of 0.05 and the f-value i.e. 5.524008 is greater than f-critical 3.024588. This value is significant on level of significance 0.05. It canbe deduced that all these groups differ significantly on the level of Technostress. Hence null hypothesis is rejected and the H1 is accepted that there will be a significant difference on the level of Technostress among the students of higher education on the basis of level of course (UG, PG, Research).

Table 6.Anova result on the level of Technostress on the basis of discipline (Education, Science, Social Science, Law)

Source of Variation	SS	df	MS	F	F-critical	P-value
Between Groups	75.29337	3	25.09779	0.426002	2.633547	0.734498
Within Groups	18381.37	312	58.91466			
Total	18456.67	315				

*Non-significant

Table 6 shows that the mean level of technostress between groups is 25.09779 and within the group is 58.91466. Obtained df value (3, 312) and F and P values are 0.426002 and 0.734498 respectively. The p-value i.e.0.734498 is more than level of significance 0.05 and f-value i.e.0.426002 is less than the f-critical. This value not significant on the level

of significance 0.05.It can be deduced that these groups do not differ significantly on the level of Technostress. Hence null hypothesis is accepted and the H1 is rejected that there will be no significant difference on the level of Technostress among the students of higher education on the basis ofdiscipline (Education, Science, Social Science, Law).

Conclusions :

According to the findings of this study, there will be no substantial difference in technostress levels between male and female students in higher education. In a similar line, the level of technostress among students from various residential regions varies significantly.

The significance of technostress in higher education students has been assessed based on educational institution (students of central university south Bihar and students from other universities). There was no discernible difference in Technostress levels between CUSB and non-CUSB students in higher education. It has been revealed that the level of Technostress among students in higher education differed significantly depending on the course level (UG, PG, Research). Our findings also show that there was no significant variation in Technostress levels among higher education students based on discipline, i.e. (Education, Science, Social Science, Law)

Refrences :

- Al-Fudail, M, &Mellar, H. (2008). Investigating teacher stress when using technology. Computers & Education, 51, 1103-1110. doi: https://doi.org/10.1016/j.compedu.2007.11.004
- Ayyagari, R., Grover, V., and Purvis, R. L. 2011. "Technostress: Technological antecedents and implications," *MIS Quarterly* (35:4), pp. 831-858.
- Chesley, N. "Blurring boundaries? Linking technology use, spillover, individual distress, and family satisfaction" in Journal of Marriage and Family, 67(5), 1237–1248, 2005.
- Hixon, E., &Buckenmeyer, J. (2009). Revisiting technology integration in schools: Implications for professional development. *Computers in the Schools, 26*(2), 130-146. doi: 10.1080/07380560902906070.
- McCannon, M., & Crews, T. B. (2000). Assessing the technology training needs of elementary school teacher. *Journal of Technology and Teacher Education, 8*(2), 111-121. Retrieved from https://www.learntechlib.org/p/8030/
- Nimrod, G., 2018. Technostress: measuring a new threat to well-being in later life. Aging Ment. Health 22, 1080–1087.
- Nepo, K. (2017). The use of technology to improve education. *Child Youth Care Forum, 46,* 207-221. doi:10.1007/s10566-016-9386-6
- Ozguner, F., Altinbas, A., Ozaydin, M., Dogan, A., Vural, H., Kisioglu, A. N., et al. "Mobile phone-induced myocardial oxidative stress: Protection by a novel antioxidant agent caffeic acid phenethyl ester" in *Toxicology and Industrial Health*, 21(7–8), 223–230, 2005.

- Ragu-Nathan, T. S.; Tarafdar, M.; Ragu-Nathan, B. S.; and Tu, Q. (2008), "The Consequences of Technostress for End Users in Organizations: Conceptual Development and Empirical Validation," *Information Systems Research*, 19(4), 417-433.
- Riedl, R. 2013. "On the biology of technostress: Literature review and research agenda." The DATA BASE for Advances in Information Systems, 44(1), 18-55.
- Riedl, R., Kindermann, H., Auinger, A., and Javor, A. 2012. Technostress from a Neurobiological Perspective, Business & Information Systems Engineering (4:2), pp. 61-69.
- Sang, G., Valcke, M., van Braak, J., &Tondeur, J. (2010). Student teachers' thinking processes and ICT integration: Predictors of prospective teaching behaviors with educational technology. *Computers & Education, 54,* 103-112. doi: 10.1016/j.compedu.2009.07.010
- Straub, E. T. (2009). Understanding technology adoption: Theory and future directions for informal learning. *Review of Educational Research, 79*(2), 625-649. doi: 10.3102/0034654308325896
- Tarafdar, M., Cooper, C.L., Stich, J.F., 2019. The technostress trifecta - techno eustress,techno distress and design: theoretical directions and an agenda for research. Inf. Syst. J. 29, 6–42.
- Tarafdar, M., Qiang, T. U., Ragu-Nathan, B., and Ragu-Nathan, T. 2007. "The impact of technostress on role stress and productivity," *Journal of Management Information Systems* (24:1), pp. 301-328.
- Tarafdar, M., Tu, Q., and Ragu-Nathan, T. 2010. "Impact of technostress on end-user satisfaction and performance," *Journal of Management Information Systems* (27:3), pp. 303-334.
- Tarafdar, M., Tu, Q., Ragu-Nathan, T., and Ragu-Nathan, B. 2011. "Crossing to the Dark Side: Examining Creators, Outcomes, and Inhibitors of Technostress," *Communications of the ACM* (54:9), pp. 113-120.
- Thomee, S., Harenstam, A., &Hagberg, M., "Mobile phone use and stress, sleep disturbances, and symptoms of depression among young adults – A prospective cohort study" in *BMC Public Health*, 11(1), 66–76, 2011.
- Thomee, S., Eklof, Gustafsson, Nilsson, &Hagberg, M. "Prevalence of perceived stress, symptoms of depression and sleep disturbances in relation to information and communication technology (ICT) use among young adults - an explorative prospective study" in *Computers in Human Behavior*, 23(3), 2007.
- Wood, E., Mirza, A., & Shaw, L. (2018). Using technology to promote classroom instruction: Assessing incidences of on-task and off-task multitasking and learning. *Journal of Computing in Higher Education, 30*(4), 553-571. doi: 10.1007/s12528-018-9185-1

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావ వీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Caste Gender and Media

(A Study on the Representation of Dalit and Adivasi Women in Print and Electronic Media)

- ***Sujatha Devarapalli***, Teaches in Advanced Centre for Women's Studies, TISS, Mumbai.

Abstract :

The present paper will look at the representation/ misrepresentation of Caste and gender in the mainstream media and how media reinforces caste and gender discrimination in the society Being a power medium of communication electronic media has a power to create construct and destruct certain ideologies From colonial to recent feminist discourse on representation of caste and gender it is found that representation is very important in constructing the fixed image of the downtrodden and marginalized who occupy lowest position in power politics. With the advanced technology the media not only propagate notions, but can also create, construct or demolish certain ideologies. Media plays major role in the formation of positive and negative images and self-images of the oppressed in society. In this context, the paper discusses the emergence of alternative media platforms and its significant role in creating a space to for the downtrodden to voice their issues and perspectives and promote consciousness among masses. The misrepresentation or no representation of other voices in the mainstream media gave rise to alternative media platforms. Women and other marginal groups found these platforms useful to build new networks and strengthen their collectives.

Key Words : Caste Gender Media Representation of dalit and Adivasi women

Introduction :

Media, a plural form of medium is an agency by which something is accomplished, conveyed or transferred. It includes every broadcasting and narrowcasting medium such as Newspapers, TV, Radio, Internet etc; Media is considered as a powerful integration of entertainment and education. Because, Media is used not only for entertainment but it also educates, provides information, promotes trade and commerce thorough advertisements, helps in understanding political and democratic processes of a country (Hakeem Khalid and others -2014). In India, millions of people read Newspapers and watch TV. Mass media became part of our daily life. The history of news papers in India is mainly associated with national Independence movement. To promote patriotism and the liberal ideas of modern period the Newspapers were used by the social reformers. Dr.Ambedkar started a news service Mooknayak, leader of the dumb in 1920 to address the grievances of the oppressed people. He believed that journalism should lead the way by setting examples for the people. Dr. Ambedakar criticized Newspapers that encouraged socially irresponsible advertisements which promoted inequalities and ritualism. Though by giving space to advertisements Newspapers can generate revenue, Dr.Ambedakar preferred to bring the Newspapers without such nonsensical ads . He believed that through such advertisements media

tries to reinforce caste system in society. Even after 100 years, there is no change in the ideologue of the mainstream Newspapers. It continues to practice the caste and gender bias through advertisements of matrimony. According to Rajyashree Sen the matrimonial section is a deadly reflection of current Indian society. The matrimonial ads in English Newspapers also breaks the myth of caste exists only in rural India and urban educated employed people don't believe in caste system..The present paper will look at how media reinforces caste and gender discrimination in the society and the need for more inclusive mass media culture.

While analyzing Brahmanical patriarchy, Uma Chakravarti states that the Indian social order is based on caste hierarchy and gender hierarchy which are also interconnected. She further argues that safeguarding caste structure can be achieved by restricting the movements of women. It is not reservations or caste based electoral politics but the field of marriage which is keeping the caste system alive (Uma- 1993). The mainstream Newspapers sincerely dedicate atleast 4 to 5 pages in the Sunday paper for the matrimonial ads. Preference for a particular caste and preference for 'good looking' and 'well behaved' decent women clearly indicates the caste and gender biases. It is a fact that urban educated NRIs still select their partners on the basis of caste class and skin color. According to Vidyut Bhagvat, Matrimonial ads are the reflection of the deep rooted societal reality. The media encourages matrimonial ads not just for generating revenue but also to keep certain cultural practice alive forever. Because, for centuries marriage is seen as an important mechanism through which the hierarchical caste system has reproduced itself. It is believed that openness to intercaste marriage will weaken the caste boundaries. According to the reports, there are only 5 percent of Indians are in intercaste marriages. The impact of modernity, education and urbanization on traditional marriage is very limited in Indian society. The new and emerging concepts in these ads is even more problematic. The launch of elite matrimony, or caste based matrimonial ads like Kamma matrimony or Vaishya matrimony which try to show that compatability between couples is possible when they belong to same class or same caste. These ads not only upholds traditional marriage system but also discourages inter caste or interfaith marriages. The elite matrimony is a premier service from Bharat matrimony for high and upper middleclass families can be called as the sexiest ads that ever came (Sahrmishta- 2015) in which daughter is shown as a 'valuable possession' of the father to be handed over safely in marriage.

While referring to these elite matrimony services a marriage counsellor from Chennai felt that It was like 'I was helping them strike a business deal' Both parties wanted to know about the other's networth business prospectus and succession planning among other things. These high end match makers are mainly useful to first generation entrepreneurs and NRIs who earned enough and make themselves big. Because the same wealthy category are not convinced with the new status of these present entrepreneurs (Sobiakahan-2011).

Representation of caste and gender in Print and Electronic Media: From colonial to recent feminist discourse on representation of caste and gender it is found that representation is very

important in constructing the fixed image of the downtrodden and marginalized who occupy lowest position in power politics. With the rapid technological advancement in electronic media, the media not only propagate notions, but can also create, construct or demolish certain ideologies. Media plays major role in the formation of positive and negative images and self images of the oppressed in society. However, the issues of the oppressed are almost absent in the mainstream media. Even if such issues are covered, it is used only to create sensation. The news reports are biased and little attention is given to follow up the news item. As a result the readers are informed with bias and half truth. The media practice new racism (Van Dijk-1989).In this new racism , minorities are referred as different' or other'. The perspective 'Us' vs 'Them' is very common in Indian media. The language that is used during news reporting reflects this exclusionary practice. For ex. Hindu festivals are considered as festivals of the entire nation and the festivals of Muslims and Christians as festivals of minorities or others. 'Today Muslim brothers celebrated Ramjan with dedication' or 'Today Christian Brothers offered prayers in the church on the eve of Christmas" are quite common in news reporting on these particular occasions. on the By separating the gender ethnic and other indigenous groups, media further marginalizes their position in society. It is evident from several studies that media gives limited space, limited priority to the issues of the oppressed. From Khairlanji incident (Maharashtra) to the recent Samata case (Telangana) and Hathras case in Uttar Pradesh it is time and again proved that media is interested to cover only the news of acceptable citizens of India. When a dalit family in Maharashtra was paraded naked, sexually abused and beaten to death for refusing to give their piece of land for the construction of road to the village. Parading dalit women nakedly before murdering them by the entire village did not seem to be a news item to cover by the mainstream media. Only after three days of the incident, a local newspaper owned by a dalit group reported the incident. In one of the TV channel discussions, Ranjit Hoskote, sub editor of the Hindu newspaper stated that, mainstream media doesn't cover the dalit issues unless the news involves reservation, law and order problem or social fragmentation. Even when media started covering the news about Khairlanjee it is not about the details of the incident but about the agitations of dalits in response, followed by the violence and how police bashed up dalits protestors etc was covered by the both print and electronic media. Some TV channels covered the news as a crime story instead of looking at the incident as a caste atrocity. Even the Karamchedu and Tsundur atrocities media almost became spokes person of upper castes by reporting only one side information. According to the Oxfam report 2019, there is no honest effort made by the media to include more voices in news rooms and in news coverage. The upper castes dominate the news rooms and the reporters are often insensitive to caste matters. The racist attacks on Indians in foreign countries make a headlines in almost all news papers. But the same news papers never bothered to condemn caste discrimination in their own land. The suicides of dalit students in higher education spaces were never investigated by the media. Even

the language used by the media is often offensive.

Several studies came up stressing the need to break the stereotypes of representation of women in mass media but media continues to represent women as objects. Some scholars argue that the differential media coverage of men and women is not merely a reflection of gender inequalities in society, but such media practices magnify these inequalities (Arnout and others 2015). Media scholars also argue that such symbolic annihilation (Tuchman-1978) poses a serious problem and plays an important role in maintaining gendered power relations. In the context of the representation of dalit and adivasi women in print and electronic media the existing research findings are even depressing. Dalit and Adivasi women are always represented as vulnerable subjects. The image of dalit women portrayed by media is always exploitative. Often, the image of Indian women is shown as a Hindu woman fully covered body with a big bindi on her forehead and engaged in dharmic rituals; whereas the image of dalit or adivasi women is shown as vulnerable, week and half naked bodies in mass media. Especially, the image of adivasi women from times of Heimondorf's Tribes in India, adivasi women are represented as barbaric, uncivilized people living in forests, covering only upper and lower parts of the body. Regional media is no less exploitative when it comes to caste and gender. The issues of Dalit and adivasi women are always news selling items for the media. In the context of TV and Cinema, it is difficult to find a sincere attempt to depict caste and gender in its realistic terms. It is a fact that the brahmanical perspectives that defines the rules of Indian cinema even while documenting the dalit experience. The marginaliztion in a real social space extends to the film world as well. One of the striking features of caste in Cinema is the representation of bodies of dalit men and women. The dark skinned , shabby looking, week, and an empty minded bodies are depicted as lower caste people. The bodies of dalit women are depicted as the subjects of sexual exploitation. There are some exceptional cases but the vested interest of the news agencies cannot be sidelined.

In recent past, the media depiction of women in general reflecting the changes in their labour force participation. A super woman image of working woman is constructed by the media by showing women working outside and inside the house. The depiction of motherhood of working women is an important one as media celebrates the women who opted out from career to the traditional roles. The regular media coverage of the personal life of high profile women and how they are balancing between their job and family life are much celebrated by the media as full pledged women or complete women. Such narrations completely ignores the caste and class location of these celebratory women. During pandemic time when a woman IAS officer attended duties with her newly born baby the media celebrated her sincerity and her care for the child*. Forgetting the fact that it is an every day reality of women working in informal sector with minimum facilities or no facilities to keep their younger children at the workplace. In these informal workplaces, mothers are not even allowed to feed the babies in the middle of the work. There are instances of children crying to death as their mothers work-

ing in the field a few steps away from them still not allowed by the landlords to feed the babies. One should not forget the fact that Maternity benefits is a gift given by Dr. Ambedkar to the working women. When women groups are fighting for the Maternity leave benefits to be applied in informal sector too as a constitutional right for women, the other side, instead of looking at the decision of these officers as their personal choice making them as forcible inspiration for all the women by the Media is really problematic.

Need for alternative Voice in mass media: Alternative media means the media which encourages participatory culture which gives equal space for diverse voices and promote an egalitarian ideology. Alternative media should challenge the dominant beliefs, ideas and cultures and give enough space to the view points of marginalized groups. Participation of all in public sphere should be open. The mainstream media is dominated by the government and corporate business tycoons which turned out as a powerfull business enterprise. Often the elite and upper caste cultural values dominate this field. Most of the time, media forgets its duty of promoting education, awareness and development and by engaging completely in cheap entertainment. It is observed that that the stereotype representations through media socialization impact the social behavior of children and youngsters severely. According to Gerbner the repeated exposure to images results in viewers believing what they view are real life representations (Valerei Adams and others-2014). The package-based satellite TV channels provided proestablished propaganda and entertainment but not a single program on how to solve our everyday problems. Mass media failed to mobilize people to act. In this context, the importance of dalit media got its significance. Dalit media means media for dalit by dalit. The concept of dalit media is not a new phenomenon. Dr.Ambedkar was the first one to start a magazines to create new politics and new ethics anticipating a a just social order. Dr.Ambedakr also pointed out that Indian newspapers are not ready to represent caste conflicts. Each village in India is a site of caste conflict on daily basis. But there is no one to accept the fact.Media is not ready to focus on caste matters.Inspired by the journalism of Dr.Ambedkar, several news papers came for the oppressed people in later period. Nalupu in Telugu, Pataka in Bengal, Ravidasa Patrika in Punjab were some of the examples of dalit journalism. The contemporary alternative journals Dalit Voice, Mulnivasi Times, features anti caste and anti Brahmin scholarly articles and debates and discussions on contemporary dalit issues. With the aim to build an informed Ambedkar age, the online platform dalit round table was created by some dalit scholars and activists. Other important online platforms are Saveri and Dalit camera to rise the voice against caste and gender based exploitations, these platforms are playing important role in creating awareness among youth. Among all these news agencies, Khabar Lehariya, a news paper started by rural women in Uttar Pradesh stands out because of its uniqueness. This news paper was started by all rural women with the help of an NGO called Nirantar to focus on Gender and Education. Cutting across all the dominated ideas of journalism, these rural women from Bundelkhand running a news paper in local

dialects of Awadh, Bundeli and Bajikaa. Media for Women and by Women is an online platform to stop stereotyping of women and to create diverse female characters in media, several organizations are coming forward to educate and influence media producers to improve gender representation in media.

Conclusion: Media is considered as a fourth pillar of a democratic society. Media serves as a watch dog to the government and educates people about the issues they face in everyday life. To run the democracy smoothly, media should be given freedom and full autonomy in airing their views. Media should play a responsible role by giving space to diverse voices and by promoting multi culturalism. Media should develop cultural sensitivity towards ethnic and Indigenous cultures. Even though there are several alternative media sources, the main stream media has a wider reach out but due to the biased nature of the mainstream media, the oppresses sections are looking at new media or social media as an alternative sourse to express their issues. Several online forums are giving opportunity to debate on all kinds of discriminations existing in society. The oppressed groups are also active in facebook and twitter and quick in reacting to any form of exclusion or discrimination based on caste gender or religion. The social media activism is helpful to formulate arguments and strengthen the theoretical analysis of the problems faced by dalits, women and other vulnerable sections..With the participation of online discourse on dalit politics, today''s dalit feel part of the larger community cutting the boundaries of language and region. According to Chandraban Prasad, with the emergence of social media first time dalits feel free to express their opinions. It is true that the online connectivity is strengthening the dalit consciousness and democratizing dalit politics. The increased percentage of women in online platforms is also a good sign in recent times. In the year 2000, a survey done by the Internet and American life project, women use internet more than men to maintain relations. The current trend is helpful in creating a space and empowers women to carve out their own identities and agency countering mainstream stereotypes. The mobile communications applications like WhatsApp which was started as an alternative to SMS but very soon developed into a huge platform for users to send longer text messages, PDF files, videos images. It has got popularity because of its convenient way of using, low cost and its simple appeal. Particularly women and other social groups found this application very useful for strengthening their collectives.

In conclusion, though there are limitations to social media platforms in terms of reach out to all sections in the society; it is a platform that it is successful in providing opportunities to give voice to voiceless people.

References :

1. Arielle Kuperberg and Pamela Stone: The Media Depiction of Women Who Opt Out, Gender and Society, Vol. 22, No. 4 (August 2008), Sage Publications
2. Chakravarti Uma: Conceptualizing Brahmanical Patriarchy, EPW, 1993

3. Eran shor and others: A Large-Scale Test of Gender Bias in Media, Sociological Science 2019
4. Hakim Khalid Mehraj, Akhtar Neyaz Bhat, Hakeem Rameez Mehraj: Impacts OF Media on Society: A Sociological Perspective. International Journal of Humanities and Social Science Invention Volume 3 Issue 6, June. 2014
5. Pinto, Ambrose (ed.). *State, Development and Alternatives*. New Delhi: Indian Social Institute, 1999.
6. Sarmistha Neogy: Why Do matrimony ads continue to present a stereotyped myopic Vision Economic Times Sep.22 2015
7. Sobiakhan High end Matrimonial portals for Exclusively HNIs, Economic Times, Financial Express, Oct.13.2020
8. Valerie N. Adams-Bass, Keisha L. Bentley-Edwards and Howard C. Stevenson: That's not Me I see on TV….African American Youth interpret Media Images of Black Females in Women Gender and Families of Colour 2014.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావ వీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Philosophical Aspects Reflected in Vamana Puram

- *Dr. Asa Devi G.*, Associate Professor, Sanskrit Department, N.S.S. College, Pandalam.

The Vedas and Vedic literature occupy the highest position in Indian Philosophy. The systems of Indian philosophy which admit the authority of the Vedas give also supreme authority to the Vedas. The Puranas have an intermediary position between the Vedic literature and classical Sanskrit language and literature. In matters of philosophy, the Vedas were the final authority. The study of the Vedas was prohibited for the Sudras and other low castes. But the Injunctions and prohibitions contained in the Vedas were applicable to the Sudras and the low castes also. The philosophy especially the Vedanta philosophy which is considered to be the teachings of the Upanishads which constitute the final portions of the Vedas also was not within the reach of the low castes. It is in this context that the relevance and importance of the Puranas arise.

It may be noted that in the past history of India, women were considered on a par with the Sudras and the low castes. The Puranas originated to render the Vedic and vedantic knowledge to women and low castes of the society. Though the Puranas deal with philosophy only as a topic among others, it is of very much importance to the people at large. That is also the reason why the Puranas are more popular among the common people rather than scholars. Recital of Puranas has become part and parcel of the life of the Hindus. Scholarly discourses on Puranas also have become very much popular.

The most fundamental question in philosophy is about ultimate reality. What is ultimate reality? To this fundamental question there have arisen two divergent answers. One answer seeks ultimate reality in an absolute, omnipotent, omniscient, supreme being beyond all these worldly phenomena. The other answer seeks the ultimate reality, not beyond, but in this very mundane physical world. The former is generally known as idealism and the latter as materialism. The history of philosophy has progressed through the exchange of ideas between the two fundamental philosophical streams. Indian philosophy is no exception.

In Indian philosophy the above mentioned two basic streams of thought are designated as Astika and Nastika. Plenty of materials are available on Astika philosophy while very little is available on, the Nastika philosophy. As such, the Nastika has been often thoroughly misunderstood. One such distorted version about Nastika can be seen in the Vamana Purana. In the Vamana Purana it is said that a Nastika is one who does not give alms to beggars. This statement completely ignores the contributions of the Nastika systems of Indian philosophy namely Carvaka, Jaina and Bauddha.

Another reference to Nastika in the Vamana Purana also is in a sense ridiculing. Nastika is described as unclean, miserly, thief and liar. Anyhow, the reference to Nastika in the Vamana Purana is very significant. It reveals the fact that by the time of the Vamana Purana, the impression about Nastika was false and quite

misleading. In fact, it was the contribution of the Sramanas to create a tradition of the Bhikshus. Bhikshus of those days were viewed by the people at large as venerable religious mendicants. The Brahmanic tradition vulgarized the impression about the Bhikshus who were ridiculed and were viewed as mere beggars. The Vamana Purana upholds the Astika tradition of Indian philosophy. Of the four Purusarthas, Vamana Purana aims at the fourth one, namely Moksha. The systems of Indian philosophy which consider Moksha as the Paramapurusartha are generally called Mokshasastra. Among the Mokshasastras, Advaita Vedanta has occupied the most supreme position. Advaita Vedanta has become a Pan-Indian philosophy. The Vamana Purana upholds Advaita Vedanta as such. The ultimate metaphysical reality preached by Advaita Vedanta, is Brahman. Different paths have been advocated for emancipation in Indian philosophy. Advaita Vedanta advocates realization of Brahman as the definite and immediate means for emancipation. But there are sub-paths through which realization of Brahman can be achieved. Bhakti is the foremost among them. Vamana Purana equates Brahmanjana with shraddha at Gaya, death for the sake of cow and Kurukshetravasa as means to attain Moksha. Thus, as per Vamana Purana there are four kinds of Moksha namely that attained by Brahmajnana, with sraddha at Gaya, death for the sake of cow and Kurukshetravaasa.

In the Vamana Purana more space has been devoted for dealing with Dharma and Moksha than that for Artha and Kama. One may wonder why this is so? As a matter of fact, all the four Purusarthas are upheld in the Vamana Purana. There is ample reason for giving prominence to Dharma and Moksha. The Vamana Purana is mainly meant for people who were kept away from texts dealing with Dharma and Moksha. Vedas and Vedic systems of philosophy mainly deal with Dharma and Moksha and the impartation of these were forbidden to the people at large.

The very purpose of composition of the Puranas was to explain and extend the contents of the Vedas to the common people. It is well-known that Bhakti is the most popular means of emancipation for the ordinary folk. Vrata, Stutis, Worship, Tirthayatra, Tirthasnana etc are corollaries of Bhakti.

Even though Advaita Vedanta has prominence in the Vamana Purana, there are also mention about other systems of Indian philosophy. Samkhya philosophy is one among them. The convergence between Samkhya and Advaita Vedanta is reflected in the Vamana Purana. It may be noted here that not only the Bhagavadgita which is part of the Itihasa named Mahabharata, but also the Puranas are evidence for the co-relation of Samkhya and Advaita Vedanta.

References :

1. O.N. Bimali and Joshi K.L, (ed), Vamanapurana, Parimal Publications, Delhi, 2005.
2. Dr. K. Maheswaran Nair, Advaita Vedanta Dialectics and Indian Philosophy, Swantham Books, Thiruvananthapuram, 1997.
3. V.S. Agarwala, Vamanapurana a Study, Prithivi Prakashan; Varanasi, 1964. - ★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావ వీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

National Education Policy 2020 : An Overview

- ***Dr. K. Lakshman***, Assistant Professor, Department of Public Administration, Noam College, (Autonomous), Osmania University, Hyderabad, Telangana, India.

Abstract :

National Education Policy 2020 has played an immensely important role in the development of an educational system in India since pre-independence days. This document is all about the first education policy of the 2st century which replaces the 34 year old National Policy on Education (NPE), 1986. Built on the foundational pillars of Access, Equity, Quality, Affordability and Accountability, this policy is aligned to the 2030 Agenda for Sustainable Development and aims to transform India into a vibrant knowledge society and global knowledge superpower by making both school and college education more holistic, flexible, multidisciplinary, suited to 21 century needs and aimed at bringing out the unique capabilities of each student. The new national education policy aims to bring transformational reforms in school and higher education.

Key words : Education, a National Education Policy-2020, High lights of NEP-2020

Introduction :

Education is fundamental resource for achieving full human potential, developing an equitable and just society, and promoting national development. Providing universal access to quality education is the key to India's continued ascent, and leadership on the global stage in terms of economic growth, social justice and equality, scientific advancement, national integration, and cultural preservation. Universal high-quality education is the best way forward for developing and maximizing our country's rich talents and resources for the good of the individual, the society, the country, and the world. India will have the highest population of young people in the world over the next decade, and our ability to provide high-quality educational opportunities to them will determine the future of our country.

This National Education Policy 2020 is the first education policy of the 21st century and aims to address the many growing developmental imperatives of our country. This Policy proposes the revision and revamping of all aspects of the education structure, including its regulation and governance, to create a new system that is aligned with the aspirational goals of 21st century education, including SDG4, while building upon India's traditions and value systems. The National Education Policy lays particular emphasis on the development of the creative potential of each individual. It is based on the principle that education must develop not only cognitive capacities - both the 'foundational capacities 'of literacy and numeracy and 'higher-order' cognitive capacities, such as critical thinking and problem solving – but also social, ethical, and emotional capacities and dispositions.

The Ministry of Human Resource Development (MHRD) has constituted the Committee under Chairmen Dr. K. Kasturirangan in June 2017 for drafting National Education Policy. The Committee submitted its report in May 2019, and address the challenges such as access, equity, quality, affordability and account-

ability faced by the current education system. The new Draft National Education Policy proposes many changes in both school and higher education and focuses more on research and innovation besides better governance systems. The Union Cabinet chaired by the Prime Minister Shri. Narendra Modi on 29th July 2020 approved the National Education Policy 2020. The new policy aims to pave way for transformational reforms in school and higher education systems in the country. This policy will replace the 34 your old National Policy on Education (NPE), 1986.

Objectives of the study :

This study paper aims to understand NEP 2020 and highlight the concepts and importance of the new education policy 2022; to highlight the salient features of NEP -2020

Methodology :

For this study used method of secondary data collection from official websites and other official documents.

National Education Policy 2020 : Salient Features :

There are seven salient features or objectives of the New National Education Policy 2020. The NEP 2020 announced by Ministry of Education, is a welcome move for the countrymen. It emphasizes on holistic multi-disciplinary education for future Nation's stakeholders. There are seven salient features or objectives of the announced National education policy apart from what is clearly evident in its documentation and which are in perfect harmony with Government's previous initiatives since 2014.

Self – reliant India :

First objective of the NEP 2020 is to device and implement robust solutions to its own problems that are in harmony with different programs and initiatives of Government of India – make in India, skill India, start-up India and latest being *Atma-Nirbhar* Bharat. The efforts were initiated in phases since 2014 but with common goal that is to promote entrepreneurship over jobs. The Covid19 crisis has proved the validity and necessity of such self-reliant society and it also aimed in redirecting an unemployed youth to find employment through a self-sustained skill-based model.

Sustainable Development Goals :

UN defined 17 sustainable development goals with SDG4 as primarily education as well-defined tool in 2015. NEP 2020, Article 7.12 talks of constituting *Samajik Chetna Kendra*, that will include activities for society and provide social cohesive environment at schools. Article 10.3 and 10.6, talks of crucial responsibilities of Higher Education Institutes in community engagement, support for school system as well as value-based education and environmental education. The Holistic development of an individual is aimed through positive inclusive education from school education to higher education and not only limiting to specific subjects but extended to climate, culture, values and environment awareness. It is further equated to Global Citizenship Education (GCED), a response to contemporary global challenges, understand global challenges and solve them. The intention is to prepare the students think and adopt a eco-friendly lifestyle since the primary level of education.

Education as Economy Booster :

Section 17 of NEP 2020 stresses upon knowledge economy in terms of promoting

cultural heritage, increasing GER in Higher Education, aspiring more and more youth to pursue higher education, creating a pool of talented and skilled youth who aspire to build the nation and boost national economy, imbibing technology solutions and digitally empowered HEIs. GDP of 6 percent to be invested for achieving these goals. Since knowledge economy is interrelated to society, this brings multitudes of socio- economic improvements. Stress on vocational studies and support through funding, incubation canters reinforce boosting economy through entrepreneurship.

Internationalisation of Higher Education :

Internationalisation of HE is added first time to Education policy of India. It targets on creating India as a knowledge hub attracting foreign nationals and to promote research collaboration and student exchanges between Indian institutions and global institutions through organised efforts. Exchange of Credits between foreign universities and home institutes will be permitted, to be counted for the award of a degree in appropriation as per HEI. This is a multi-beneficiary significant reform that should benefit in seamless education and industrial jobs across the globe.It will also boost international business relations in not only education but in support services and other sectors also as the passed-out students would have become more aware with Indian culture, socio-economic diversity, trade regulations, industry strengths and many more.

Digitalized Pedagogy and Classrooms :

The initiative of digital India and current crisis of pandemic has been the motive behind the need and creation of digital libraries, digital content, digital pedagogy and classrooms, online teaching and learning of different languages in NEP 2020. Section 23 and 24 gives details of integrating technology through a dedicated unit for planning and development of digital infrastructure, digital content and capacity building of institutes in technology to look after the e-education needs of both school and higher education and to make India a digitally empowered society and knowledge economy. Main challenge here is the scale at which internet connectivity, technological devices and infrastructure needs to be developed and implemented. Regulatory body - An autonomous body, the National Educational Technology Forum (NETF), is proposed to provide a platform to facilitate decision making on the induction, deployment, and use of technology, as well as the opportunity to consult and share best practices.

Layered Accreditation System :

NEP is a new layered accreditation system for on campus and for online distance learning (ODL), infrastructure for quality degree granting institutes and universities, autonomy to faculty and institutes defines NEP-2020 in 21st century for India. The layered Accreditation system will differentiate between a degree granting stand-alone college and a wholesome University. Affiliation system is to be stopped and teaching and research forms two major activities in an institute. Accreditation should be able to set standards in quality of infrastructure, faculty, technology, Gross Enrolment Ratio (GER), research facilities.

Equipping teachers with latest technology and education methodology :

There are several initiatives that are introduced specifically for training of teachers in

school and higher education. One is to train them in digital technology with the help of national wide agencies and centers in each district. It also mentions higher remuneration for the teachers to attract best talents to the industry. The main other development is introducing courses in education through B.Ed and a mandatory certified education in teaching pedagogy during Ph.D enrolment for aspiring professors. A good research student may not be a good teacher also. They need to be educated on the methodology and tools of knowledge transfer hence this is a very promising step.

School Education Structure :

This policy envisages that the extant 10+2 structure in school education will be modified with a new pedagogical and curricular restructuring of 5+3+3+4 covering ages 3-18 as shown in the representative table.

Table - 1 : School Education Structure

Course	**Previous Academic Structure**			**New Pedagogical & Curricular Structure**		
	Age	Period /Years	Class	Age	Period /Years	Class
Foundational	--	--	--	(Ages 3-6)	3 years	*Anganwadi/* pre-school/ *Balvatika)*
Foundational	--	--	--	(Ages 6-8)	3 years	(Class 1 & 2)
Middle	(Ages 6-16)	10 years	Up to 10th Class	(Ages 11-14)	3 years	(Class 6 to 8)
Secondary	(Ages 16-18)	2 years	$11-12^{th}$ Class	(Ages 14-18)	4 years	(Class 9 to 12)

Source : NEP 2020 document, Ministry of HRD, GOI.

Currently, children in the age group of 3-6 are not covered in the 10+2 structure as Class 1 begins at age 6. In the new 5+3+3+4 structure, a strong base of Early Childhood Care and Education (ECCE) from age 3 is also included, which is aimed at promoting better overall learning, development, and well-being.

New Policy aims for universalization of education from pre-school to secondary level with 100 percent Gross Enrolment Ratio (GER) in school education by 2030. NEP 2020 will bring 2 crore out of school children back into the main stream through open schooling system. Assessment reforms with 360 degree Holistic Progress Card, tracking Student Progress for achieving Learning Outcomes. A new and comprehensive National Curriculum Framework for Teacher Education, (NCFTE) 2021, will be formulated by the NCTE in consultation with NCERT. By 2030, the minimum degree qualification for teaching will be a 4-year integrated B.Ed. degree.

Highlights of Higher Education :

1) The Gross Enrolment Ratio in higher education to be raised to 50 percent by 2035; 3.5 crore seats to be added in higher education.
2) The policy envisages broad based, multidisciplinary, holistic Under Graduate education with flexible curricula, creative combinations of subjects, integration of vocational education and multiple entry and exit points with appropriate certification. UG education can be of 3 or 4 years with multiple exit options and appropriate certification within this period.
3) Academic Bank of Credits to be established to facilitate Transfer of Credits.
4) Multidisciplinary Education and Research Universities (MERUs) on par with IITs, IIMs, to be set up as models of best multidisciplinary education of global standards in the country.
5) The National Research Foundation will be created as an apex body for fostering a strong research culture and building research capacity across higher education.
6) Higher Education Commission of India (HECI) will be set up as a single overarching umbrella body the for entire higher education, excluding medical and legal education. HECI to have four independent verticals -National Higher Education Regulatory Council (NHERC) for regulation, General Education Council (GEC) for standard setting, Higher Education Grants Council (HEGC) for funding, and National Accreditation Council(NAC) for accreditation. Public and private higher education institutions will be governed by the same set of norms for regulation, accreditation and academic standards.
7) Affiliation of colleges is to be phased out in 15 years and a stage-wise mechanism is to be established for granting graded autonomy to colleges. Over a period of time, it is envisaged that every college would develop into either an Autonomous degree-granting College, or a constituent college of a university.

Others changes :

An autonomous body, the National Educational Technology Forum (NETF), will be created to provide a platform for the free exchange of ideas on the use of technology to enhance learning, assessment, planning, administration. NEP 2020 emphasizes setting up of Gender Inclusion Fund, Special Education Zones for disadvantaged regions and groups. New Policy promotes Multilingualism in both schools and higher education. National Institute for Pali, Persian and Prakrit , Indian Institute of Translation and Interpretation to be set up.The Centre and the States will work together to increase the public investment in Education sector to reach 6% of GDP at the earliest.

Conclusion :

There are many features that have been inserted in NEP 2020, however implementation will have its own challenge in terms of funding, best in class resources and the huge scalability. A major sector is assessments which remain bit underrated in present NEP 2020.

References :

- National Education Policy 2020, Ministry of Human Resource Development, Government of India, New Delhi
- https://indiacsr.in/key-features-of-indias-national-education-policy-2020/
- https://indiacsr.myinstamojo.com/product/454979/book-indias-national-education-policy-2020-an-overview/
- https://www.careerindia.com/features/national-education-policy-2020-highlights-and-features/articlecontent-pf9960-025209.html
- https://www.hindustantimes.com/education/nep-2020-7-salient-features-apart-from-what-is-clearly-evident/story-8nWwCYRUXPYnkUESecrdCJ.html

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Use of Dictionary : A tool to learn English Language

- ***Dr. P. Sarath Chandra***, Assistant Professor of English, Maulana Azad National Urdu University, Hyderabad.

Abstract :

This paper aims to discuss the use of dictionary as a tool which creates a lot of impact on learning English language. English is taught as a compulsory subject in Polytechnics and Diploma Colleges. The main objective of this study is to teach the students how to use a dictionary and learn about dictionary entries, spellings, meanings, pronunciation, parts of speech, and its usage. 60 students of Diploma course, who are from Urdu medium background, are taken for this study. The activities are taken from English work book for 1st year Diploma students prepared by State Board of Technical Education & Training, Andhra Pradesh. Our study is to find out whether the activities help Urdu students to learn English language or not. The analysis is done based on the activities given to the students. Then conclusions are drawn based on the discussion.

Key words : Dictionary, spellings, meanings, pronunciation, usage, homophones, activities.

Introduction :

"Dictionary usually, reference book that lists words in order, is alphabetical and gives their meanings. The word *dictionary* comes from the Latin *dictio*, "the act of speaking," and *dictionarius*, "a collection of words." (www.britannica.com). A dictionary lists a set of words with information about them. The list may attempt to be a complete inventory of a language or may be only a small segment of it." Talking about the use of dictionaries, there are several purposes and an important distinction can be drawn between decoding and encoding purposes.

According to Nation (2001), there are comprehension uses and production uses: "*Comprehension uses*: looking up unknown words that are encountered when listening or reading; confirming the meanings of partially known words; conforming guesses from context. *Production uses*: looking up unknown words needed to speak or write; looking up spelling, pronunciation, meaning, grammar, constraints on use, collocations, inflections and derived forms of partly known words; conforming the spelling, pronunciation, meaning etc. of known words; checking that a word actually exists; finding a different word to use instead of a known one (a synonym); correcting errors and mistakes."

This paper aims to discuss the use of dictionary as a tool that creates a lot of impact on learning English language. English is taught as a compulsory subject in polytechnic and diploma colleges. The main objective of this study is to teach the students how to use a dictionary and learn about dictionary entries, spellings, meanings, pronunciation, parts of speech, and its usage. 60 students of Diploma course, who are from Urdu medium background, are taken for this study. The activities are taken from English work book for 1st year Diploma students prepared by State Board of Technical Education & Training, Andhra Pradesh. Our study is to find out whether the activities help Urdu students to learn English language or not. The

analysis is done based on the activities given to the students. Then conclusions are drawn based on the discussion.

Method :

60 students of Diploma course, who are from Urdu medium background, are taken for this study. The activities were taken from students' workbook – 1 for 1st Year Diploma Students, *"Enhancing English and Employability skills",* of State Board of Technical Education & Training, Andhra Pradesh. The main objective of this study is to teach the students how to use a dictionary and learn about dictionary entries, spellings, meanings, pronunciation, parts of speech, and its usage. Students are taught first how to locate words, find spellings and meanings of a word. Secondly, they are taught pronunciation of a word and finally the usage of words. Our study is to find out whether the activities help Urdu students to learn English language or not. The analysis is done based on the activities given to the students. Then the results are discussed followed by the conclusion.

Activities and discussion :

The activities were taken from students' workbook – 1 for 1st Year Diploma Students, "*Enhancing English and Employability skills"*, of State Board of Technical Education & Training, Andhra Pradesh. First students were asked to write on *'what information you can find in a dictionary?'* Then they were taught the different steps involved in locating the meaning of a word in the dictionary:

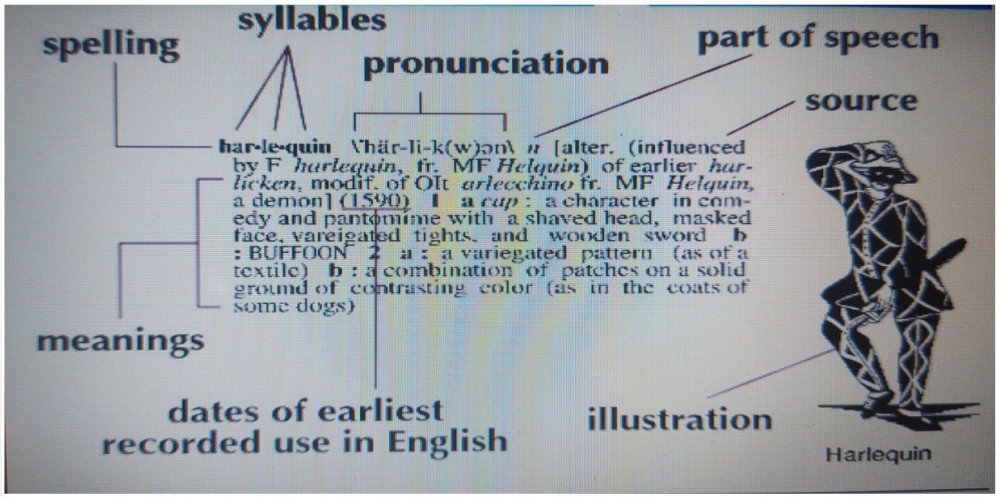
Step 1
- select the word that you want to look up in a dictionary
- make sure you know the spelling
- follow the steps to locate word

Step 2
- notice the single words on the upper corner of the pages
- the word on the top corner of the left page indicates the first word on the page
- the word on the top corner of the right page indicates the last word on that page
- you can find all the words that fall in between those two words on those two pages

Step 3
- consider the first and second letters of your target word
- move along until you find the words beginning with both the letters
- you may consider the third subsequent letters later

Step 3
- find the words
- confirm whether you are looking for a noun, verb, adjective etc
- check the pronunciation, meaning, usage etc

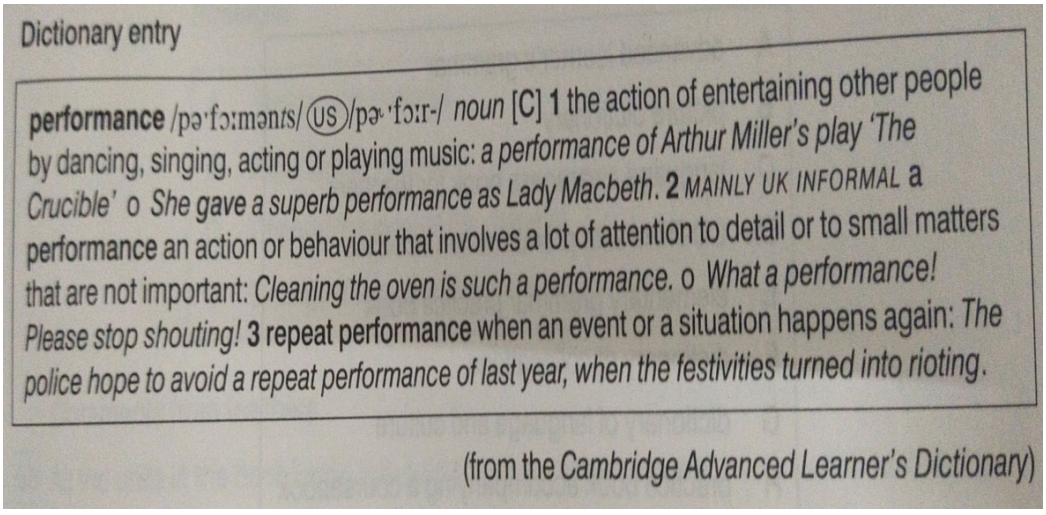
Information in a dictionary

The entry for the word *harlequin* from the ninth edition of *Merriam-Webster's Collegiate Dictionary*, diagrammed to identify its constituent parts

The above diagram answers the question, *'what information you can find in a dictionary?'* and the students will try to understand the entry for the word *harlequin* as an example. The teacher explains the students about the information they get in a dictionary by showing the above picture. After students identify and understand the constituent parts, the teacher asks to do the Activity 1 'Dictionary entry' by giving instructions.

Activity 1 Dictionary entry

Dictionary entry

performance /pəˈfɔːməns/ (US) /pəˈfɔːr-/ *noun* [C] **1** the action of entertaining other people by dancing, singing, acting or playing music: *a performance of Arthur Miller's play 'The Crucible'* o *She gave a superb performance as Lady Macbeth.* **2** MAINLY UK INFORMAL a performance an action or behaviour that involves a lot of attention to detail or to small matters that are not important: *Cleaning the oven is such a performance.* o *What a performance! Please stop shouting!* **3 repeat performance** when an event or a situation happens again: *The police hope to avoid a repeat performance of last year, when the festivities turned into rioting.*

(from the Cambridge Advanced Learner's Dictionary)

Taken from *The Teaching Knowledge Course 2005, Cambridge University Press*

Instructions to the Students: *Read the above Activity 1, dictionary entry. Match the extracts from the dictionary entry with the information it provides listed A – I.*

Mark the correct letter (A-I) on your answer sheet. There is one extra option which you do not need to use.

Extracts from the dictionary entry	***Information***
1. /pɔ ‘fɔ:mənts/	A American English
2. (US)	B noun-noun collocation
3. noun	C definition
4. [C]	D part of speech
5. *the action of entertaining other people by dancing, singing, acting or playing music*	E pronunciation
6. *gave…performance*	F old word
7. *INFORMAL*	G countable noun
8. repeat performance	H register
	I verb-noun collocation

Students are given **Activity 1** where they can match the extracts from the dictionary entry with the information provided in the table. Out of 60 students in the class, they are formed into twelve groups (5 students in each group) and the teacher asks them to do the activity. They are given 10 minutes time to complete the activity. Students mark the correct letter (A-I) on their answer sheets and the teacher writes the answers on the board as**:** 1E, 2A, 3D, 4G, 5C, 6I, 7H, 8B. All the twelve groups have given correct answers.

Activity 2 *: Find out the correct spelling of the following words using a dictionary.*

Locate the correct word by trial and error

casete	attendence	grammer	marrege	callege	freedam
loveing	sincerly	accomation	traveller	ninty	lovly

Taken from *Enhancing English and Employability skills, Student's Workbook-1 (Revised Edition) 2016*

Activity 2 is about locating the correct word by trial and error. First all the twelve groups are instructed to check the spelling of each word whether they are correct or not.

The teacher here tries to help the students to learn spelling rules by doing the above **Activity 2**. Twelve groups (5 students in each group) are given 15 minutes time to complete the activity. Students are given time to think and guess the correct spelling of each word. After correcting the spellings, they are asked to check the same correct word in the English dictionary. Here, for this work, *Cambridge Advanced Learner's Dictionary 3rd Edition, Cambridge University Press, 2007* is used.

Activity 3 *Match the following words with the nearest meaning. Use a dictionary to check your answers:*

Words	Meanings
1) Abandon ( )	a) to make known something that was previously secret or unknown
2) Barrier ( )	b) not deep
3) Cease ( )	c) product
4) Desire ( )	d) to leave someone/a place
5) Glue ( )	e) something that blocks or obstructs
6) Lid ( )	f) stop doing
7) Riddle ( )	g) a strong hope or wish
8) Reveal ( )	h) a sticky substance used for joining
9) Shallow ( )	i) cover
10) Yield ( )	j) puzzle

Taken from *Enhancing English and Employability skills, Student's Workbook-1 (Revised Edition)*

The same twelve groups (5 students in each group) are given 20 minutes time to complete the **Activity 3**. Students are given time to match the words with the nearest meaning. *Cambridge Advanced Learner's Dictionary 3rd Edition, Cambridge University Press, 2007* is used complete the activity. Students actively participate and complete the activity by bringing out the nearest meanings for the given words. After discussing with the students, the teacher writes the meanings on the board as: 1-d, 2-e, 3-f, 4-g, 5-h, 6-i, 7-j, 8-a, 9-b, 10-c.

For this activity the teacher encourages to use English dictionary for the meanings.

Activity 4 *Pick out atleast 10 difficult words from the following text. Learn the pronunciation.*

Write their parts of speech and the meanings.

A quick check of his side mirrors revealed the same eerie scene behind him. There was no way he could turn around now; he'd have to keep moving. Suddenly, through the haze, he saw a bright flash of orange light. A wildfire was roaring down the mountain to his right, exploding in front of him and igniting the road. Wind from the inferno shook the

driver's cabin and caused the 16-metre truck to sway. Smoke seeped in through the air ducts. The trucker slammed the gear lower still. My God, he thought, this is it. I'm going to burn up and die right here on the highway. (Source: Reader's Digest, April 2008).

Twelve groups have read the text and picked out the difficult words which are as follows:

Revealed, eerie, haze, wildfire, roaring, exploding, igniting, inferno, shook, caused, sway,

seeped, ducts, trucker, slammed, gear, he'd, scene.

The teacher helps the students to practice the pronunciation by using the phonetic symbols given in the dictionary. There may be some slight variations regarding symbols from one dictionary to another. The teacher explains by showing the IPA chart to practice the vowel sounds and consonant sounds of English. After that, students check the parts of speech of each difficult word: noun, verb, adjective, adverb etc. Finally, students learn the meanings and parts of speech of each word from the dictionary.

Activity 5 *Find out the meanings of the following pairs of words which sound similarly (homophones) using a dictionary. Use them in your own sentences.*

Hole-whole; piece-peace; weak-week; diary-dairy; access-excess;

waist-waste; birth-berth; marital-martial; dear-deer; fair-fare

Once students practice the pronunciation, meanings and parts of speech, they need to learn the usage too. Some dictionaries supply sentences of a word used in different contexts or settings. Students can learn the correct usage of the particular word by checking the entries given in the dictionaries. After learning the usage of words, students can learn idioms and phrases and also origin of a word, which is known as etymology.

Conclusion :

Students were taught dictionary entries, spellings, meanings, pronunciation, parts of speech and its usage by using a dictionary. Interestingly, out of twelve groups (5 students in each group) in the class, 8 groups have written the nearest meanings from *Cambridge Advanced Learner's Dictionary 3rd Edition* and 4 groups have opted Bi-lingual dictionary *The Student's Practical Dictionary - English-Urdu & Urdu-English, 2016.* But 3 groups from all the twelve groups have used both the dictionaries. Most of the groups felt that they were comfortable by checking the words from the English dictionary while doing the activities. All the activities done by the students helped them to learn how to use the dictionary while learning a language. To conclude this paper, if activities designed separately on each item for students, they can help the students participate in group activities and learn English language effectively using dictionary.

References :

1. *Cambridge Advanced Learner's Dictionary 3rd Edition,* 2007. Cambridge University Press.

2. *Enhancing English and Employability skills: Student's Workbook-1(Revised Edition) for I year Diploma Students*. 2016. State Board of Technical Education & Training, Andhra Pradesh, Hyderabad.
3. Nation, I. 2001. *Learning vocabulary in another language*. Cambridge, England: Cambridge University Press.
4. Spratt, Mary., Alan Pulverness, Melanie Williams. 2005. *The TKT Teaching Knowledge Course.* Cambridge: Cambridge University Press.
5. https://www.britannica.com/topic/dictionary
6. https://www.awelu.lu.se/language/dictionaries/general-information-on-dictionary-use/
7. https://egyankosh.ac.in/bitstream/123456789/33145/1/Unit-6.pdf

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Sociolinguistics and Multilingual Communities

- *Dr. M.Prasad Naik*, Assistant Professor, Dept of Linguistics, Dravidian University, Kuppam, A.P.

Abstract :

An attempt is made here to compare the theoretical assumption underlying Peter Trudgill (1978) there is a good discussion of the relations between sociolinguistics and the sociology of language. The social differentiation of English and Robert B. Le Pages Sociolinguistics survey of multilingual communities (1972) is made. The difference between sociolinguistics and multi communities is very much one of emphasis, according to whether the investigator is more interested in language or society. Social linguistic survey of multilingual communities by considering the sociological, sociolinguistic and linguistic theories which form the background for their views, as well as the original claims, purpose, and the particular theories which motivate their investigation, we will begin the comparison with the declared aim of these studies. The remaining three sections will deal with the ontological status of language, the 'sociological theory', and the 'sociolinguistics and general linguistic theories,

Introduction :

We can define sociolinguistics as the study of language in relation to society; moreover, there is an even more important reason for focussing on the individual in sociolinguistics, which does not apply to the cell in biology: we can be sure that no two speakers hove the same language, because no two speakers have the same experience of language. The differences between speakers ma vary from the very slight and insignificant (in the case of twins brought up together, of instance) to total difference within whatever limits are set by universal characteristic of language. What is new is the widespread interest in sociolinguistics and the realisation that it can throw much light both on the nature of language and on the nature of society. However, the reason why interest in sociolinguistics has grown so rapidly over the last decades is not because of the achievements in armchair theorising but because of the empirical discoveries made in the course of systematic research, Sociolinguistics and linguistics

Multilingualism as a societal phenomenon:

In many parts of the world it is just a normal requirement of daily living that people speak several languages: perhaps one or more at home, another in the village, still another for purposes of trade, and yet another for contact with the outside world of wider social or political organization. These various languages are often acquired through simple exposure to the language, although one language or more in a speaker's range may be learned through schooling or in an instructional setting. One example of a varied multilingual society is present-day India.

I use Sugali in my home, English in my workplace, and Telugu for television viewing. Sugali to communicate with my domestic helper, a variety of Telugu, English, Urdu in marketplaces. Sugali for my prayer and religious activities and some conversational Sugali with the Telugu for my research in their community. These languages fit in a mutually complemen-

tary and non-competing relationship in my life. (Mohanty2006, 263)

Linguistic landscapes :

A recently emerged area of study in the sociolinguistics of multilingual societies is the topic of linguistic landscapes that is, the display of languages in public spaces, including signs, billboards, advertisements etc. A linguistic landscape is not a straightforward reflection of the official statuses of the languages used the linguistic diversity present in the city, nor the relationship between languages. Rather, how languages appear in public space provides evidence about underlying ideologies concerning particular codes and their speakers (Helot et al. 2012),

A widely held view is that there is such a difference, and that linguistics differs from sociolinguistics in taking account only of the structure of language, to the exclusion of the social contexts in which it is learned and used The task of linguistics, according to this view, is to work out 'the rules of language X', after which sociolinguists may enter the scene and study any points at which these rules make contact with society - such as where alternative ways of expressing the same thing are chosen by different social groups. This view is typical of the whole 'structural' school of linguistics which has dominated twentieth-century linguistics, including transformational-generative linguistics (the variety developed since 1957 by Noam Chomsky).

This argument has been developed especially by Willam Labov (1972). The second reason is that speech has a social function, both as a means of communication and also as a way of identifying social groups, and to study speech without reference to the society with uses it is to exclude the possibility of finding social explanations for the structures that ate used.

Language varieties :

Thus, it is essential to distinguish one code from another in a multilingual community. Typically, a basic distinction should at least be made between five categories of language varieties. The first category is known as vernacular language. Itis an uncodified and non-standardized language, the 'first' language acquired in the home, an unofficial language of a country or state, and a language that is used for relatively restricted functions. By contrast, standard language, the second category, is one that has undergone standardization and codification (e.g., written grammar, dictionary), and is recognized as a prestige variety by the community, since it is used for more formal functions. The third category is called *lingua franca*. It is typically defined as the contact language or the language of communication between two people or social groups. English, for instance, can be considered as the world's lingua franca, since people of different nationalities communicate through various vernacular English. The fourth and fifth categories are pidgin and creole respectively. Whereas a pidgin refers to a language variety where here are no native speakers, a creole is originally a pidgin that came to acquire native speakers by means of a process known as 'creolization'. When a creole undergoes 'decreolization', it changes into a standard variety. It is important to note that a pidgin arises in instances when two groups of people speaking distinct languages attempt to communicate in the presence of a third dominant language (Holmes 2008: 84).

Professed Aims :

Trudgill (1974) is professedly a study in sociological urban dialectology and is mainly concerned with 'problems of interest to linguists and linguistics". Its aim is to find out the exact nature to interest linguists and linguistics'. It said is to find out the exact nature of the heterogeneity of the Norwich speech community, and try to establish theoretical framework for the description of all types of speech that occur in the urban area'

Sociological Theory :

Both Trudgill and Le Page recognize linguistic heterogeneity of speech communities and are concerned with developing a methodology for handling this inherent diversity.

Trudgill's study recognizes the importance of geographical as well as social factors in determining the diversity inherent in the Norwich speech community. With a view to investigating geographical variations, electoral wards and one of the sub-urban out-side the city boundary were selected. These wards were selected not at random, but were chosen so that they had, between them, social and economic characteristics that were, on average, the same as a whole. They were, moreover, chosen as to represent different types of area from the point of view of social, geographical and housing characteristics. The suburban was chosen because the suburban areas form an important part. As regards the ranking of individuals in the social scale, Trudgill recognizes the necessity to define in each individual study. exactly what is meant on each occasion by social class In order to measure objectively the social class and status characteristics of the Norwich people, a multiple-item index of social class was devised, and the following six indicators were used in constructing the index : (i) occupation, (ii) income, (iii) education , (iv) housing, (v) locality, and (vi) father's occupation.

Then tried to relate these facts to the socio-economic data, both for individuals and for groups of similarly-behaving children (Le Page 1972:161). which was designed to investigate the following parameters: (i) demography of the family; (ii) its present and past locations, and the extent to which members had travelled; (iii) its spending for the necessities of life; (iv) its standard of living as indicated by the type of house, equipment, goods and furniture; (v) the level of education reached by i's members; (vi) the declared ethnic origins of its members; (vii) religious affiliation and degree of devotion; (vii) the languages used in the household and between the household and the neighbourhood; (ix) attitudes expressed towards education, ethnic groups, languages, social groups, other communities.

Most of the observations that we have just made on the sociological theory forming the background for Le Page's 'Sociolinguistic Survey', also apply to Trudgill's 'Social differentiation of English in Norwich'.

Sociolinguistic and General Linguistic Theories :

From the point of view of general methodology, the structure of concepts and procedures both Trudgill's the social differentiation of English in Norwich' and Le Page's "Sociolinguistic survey of multilingual communities' come to the standard of a modern sociolinguistic theory. In both the works there is a controlled concordance of many of the social or geographical factors such as education, occupation, eco-

nomic status, age, sex, locality, etc. in order to define a socio class. Again, since in both the works a concerted effort has been made to correlate linguistic phenomena with social situation in which the individual is involved in social interaction, it can be safely said that they have a sound sociolinguistic base.

In the case of Trudgill's study, the sociolinguistic theory which forms the background can be said to be the one developed by Labov (1966). This study has been particularly interested in the co-variation of linguistic and sociological phenomena along two dimensions; (a) the dimension of social differentiation, and the social class, age and sex of the individual; and (b) the dimension of social context, and the social situation in which the individual is involved in social interaction' (Trudgill,1974). Following Labov (1966). Trudgill has attempted to control context accurately by setting up contextual styles, e.g. formal speech, casual speech, word-list style, reading style, and to correlate context with linguistic forms

Le Page has tried to correlate the selected linguistic features with (i) early conversation, (i) later conversation, (iii) story, (iv) other story, and (v) reading (Le Page 1972). Labov influence on both Trudgill (to a large extent) and on Le Page (to a limited extent) is evident here.

But Le Page's study cannot be said to be based on any sociolinguistic model other than the one developed by Le Page himself. Le Page's model is based on his 'law' with four riders, which is as follows : creates his systems of verbal behaviour so as to resemble those common to the individual group or groups with which he wishes from time to time to be identified, to the extent that (a) he can identify these groups; (b) his motives are clear-cut and powerful; (c) his opportunities for learning are adequate; and (d) his ability to learn is unimpaired.

This general linguistic framework is both sociological and psychological and is developed by Le Page particularly with a view to studying the acquisition of language habits in a multilingual or contact situation. In particular, Le Page is concerned not to impose any external norms on his data. Instead, he has tried to secure texts giving evidence about behaviour as little polarized as possible by external linguistic norms and expectations, in order to contrast this with behaviour when polarized in the direction of one form or another theory must be a sociolinguistic one, and the linguistic theory of language itself must be sociolinguistic if it is to have either descriptive or explanatory adequacy'. It must have become clear by now that the theoretical assumptions underlying the works of Peter Trudgill and Robert B, Le Page are different in fundamental ways because their aims are different and also because they deal with different types of speech communities. Le Page's socio-linguistic work assumes special importance in the Indian context considering that his study of multi- lingual societies is very relevant to the Indian situation, particularly in metropolitan cities where people of different linguistic groups live and work together. Trudgill's work is important for such researchers who are interested in describing varieties of speech of a monolingual urban community.

Conclusion :

In sociolinguistics, in contrast, the social questions are in full focus, though they share the stage with the same kinds of question that

linguistics studies Sociolinguists flourish where linguists struggle, wherever there is variability within a community, or fuzzy boundaries between communities (or between languages), or words that are tied to particular social situations or to particular cultural beliefs. Over the few decades of its existence sociolinguistics has developed ways of analysing and thinking about the links between such things, and there are even the beginnings of some theoretical frameworks. In short, sociolinguistics and non-social linguistics complement one another sociolinguistics takes over where non-social linguistics gives up, and vice versa.

References :

1. Auer P. and L. Wei (edt) 2007 Handbook of Multilingualism and Multilingual communication (Berlin: de Gruyter)
2. Chomsky, N. 1966. Aspects of the theory of syntax. Cambridge, Mass: MITP.
3. Hymes Dell.1971. Sociolinguistics and the ethnography of speaking Ardener, social anthropology and language. London: Travistock Publications.
4. Holmes, J. 2008. An Introduction to Sociolinguistics, New York; person & Longman, 3rd edition
5. Labov, William. 1966. The Social stratification of English in New York City, Washington: Centre for Applied Linguistics, Le Page, Robert B. 1968.
6. Le Page, Robert B. 1968. Problems of description in multilingual communities. TPS 1972. Preliminary report on the sociolinguistic survey of multilingual com- munities, stage I:
7. R.A Hudson.2001, Sociolinguistic, second edition, Cambridge University press
8. Ronald Wardhaguh and Janet M. fuller 2015, An introduction to sociolinguistics seventh Edition, wiley Blackwell.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావ వీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Ganga : The sacred river on the earth

- ***Dr. Nilachal Mishra***, Lecturer in Sanskrit, K.C.P.A.N jr. College, Bankoi, Khurda, Odisha.

Abstract :

The river Ganga is also lovingly known as Mother Ganga, the holiest river in India. The Ganga does not clean the body of all but on the other hand, purifies the soul. The ancient seers have highly praised the river Ganga in many Hindu Dharma Shastras. The sage Agasti says 'vinaa snaanena Gangaayaam nrunaam janma nirarthakam'. Without taking bath in the river Ganga, the birth of the man is worthless. Gangotri is called a holy place in Uttarakhand. Gangotri is near the origin of the holy river Ganga. There is a temple of Mother Ganga. The river Ganga has a vast length of about 2525 k.m. It is one of the largest rivers in the whole World and covers 26.3% of the total geographical area of the Country. The people of India considered the river Ganga very sacred. Gangasnana is well-known as the repeller of all the sins of human beings. So the great sage Shankaracharya says :

Yesam hrudaye Gangabhaktistesam bhavati sada muktih/(Ganga stotra)

Who possesses the devotion towards the river Ganga He definitely attains Mukti. The present paper describes the glory of the Ganga and its secret powers and various forms briefly.

Keywords - Ganga, sacred, river, water, mother.

Introduction :

Ganga is regarded as the holy water which was firstly existed in the kamandalu of the Creator Brahma. According to descriptions of the Puranas Ganga possesses its origin from the incarnation of Vishnu as Vamana. When Lord Vishnu measured his three steps on this earth, Ganga started from his finger of feet and fell into heaven(Bhagavata). The water of this river Ganga is called Tirthajala and is very pious and it has a great power to ruin all the sins of human beings in this World. Whenever a Hindu who is religious-minded goes to take a bath in this river at that time he remembers first Ganga and realizes the feeling of the presence of the Ganga in bathe timings. When the person gets a chance to take bathe in the Ganga water he carries with him some water to save at home for purification purposes (Mother Ganga. Swami Sivananda, p.18).

The glory of Ganga :

The Ganga is regarded as the most pious river in India. The origin of the river like the Ganga is said to be a divine story. Lord Krishna declares in the Gita that, I am the Ganga among all rivers. Every Hindu possesses a thirst for taking bathe at least once in the water of Ganga during his life timings.

In the Satya Era, all the places looked sacred. In the Treta Yuga, a place like Pushkar was said as the most sacred place. In the Dvapara Yuga, Kurukshetra was regarded as the holiest place. In the Kali era, the Ganga possesses that glory. Devi Bhagavata describes that the Ganga has the power to destroy all the sins of the people. Even the person who utters the name of the Ganga from hundreds of miles becomes free from all the sins and able to attain the abode of Sri Hari. Bhagavat says :

Gange Gangeti yo bruyat yojananam satairapi/

Sarvapapa vinirmukto vishnulokam sa gachati//(Devi Bhagavat)

Besides the religious scriptures, Ayurveda visualizes the qualities of the water of the Ganga. Charaka established his existence about two thousand years ago and accepted Ganga water as a Medicine. Chakrapani Datta was about 1000 A. D supported Charaka's views. There is a handwritten document in Bhandarkar Oriental Institute that mentioned the use of Ganga water. Praising the qualities of the Ganga water the manuscript describes that the water of Ganga is very attractive, tasteful, white, very pure, beneficial for cooking, and digestive increases, destroys all types of sins and develops the intelligence, etc. (Ganga by Shantilal Nagar, p.13)

About the sanctity and glory of the river, Ganga Hieun Tsiang has given his views Ganga was known as Mahabhadra or very propitious that hundreds and thousands of numbers of the people desire to take a sacred bath in that Ganga's water for destroying their sins.

Further, He says that the criminal person who baths in that holy river becomes very pious and the ashes of the dead person whose ashes were consigned into the water that fellow became very lucky in his next birth. After four centuries of visiting Hieun Tsiang, the same views were given by Otbi, and further four centuries later Sharfuddin of Taimur Historian mentioned the similar opinions about the river Ganga, which is also strongly accepted by many Puranas like the offenses of the person will be destroyed after a sacred bath in the water of Ganga. (Ganga by Shantilal Nagar,p.62).

Mother Ganga pours many visible and invisible powers upon her devotees. A person sitting on the shore of that river of Ganga should concentrate on his mind and can realize the spiritual vibrations which impact his inner heart. The person is able to gain supreme joy by taking meditation in that place.

Secret powers of the Ganga :

The water of the Ganga is extremely pure and pious. There are no germs in that sacred water. The purity of that Ganga water has been tested by many renowned scientists in their laboratory. The mineral water of the Ganga possesses the power to cure many diseases. Ganga is associated with antiseptic minerals. The doctors of the west side prescribe the Ganga water for healing in the treatment of skin diseases. Ganga is not only a river but it is called a Sacred Tirtha also. The secret powers which have existed in Ganga water that is rarely seen in any river in the World. The renowned scientists of Modern times have accepted the effectiveness of the Ganga water. (Mother Ganga by Swami Shivanand, p.20).

Dr. F. C Harrison of Macgill University, Canada states a peculiar statement that has not been well discussed is the quick death during three or five years due to Cholera Vibrio in the Ganga water. The water of this river is known as very sacred and pure and cannot be defiled and anyone can drink its water safely and can bathe in the river freely. That should be a confirmed knowledge by dint of modern bacteriological research. A renowned French Physician Dr. D. Herelle gives the same statement about the miracle power of the Ganga water. He investigated some of the dead bodies floating in the river Ganga who died due to Cholera but it

is a matter of astonishing that some feet below the dead bodies which place is expected to find the millions of germs but there are no germs at all. So this is the power of that Ganga water. And another physician of England Dr. C. E Nelson states that a ship leaving Calcutta for England takes water from the Hoogly river which is known as one of the mouths of the Ganga and that Ganga water looks very fresh all way to England. On the other side, ships leave from England carrying water in London but that water looks not so fresh till the nearest Indian port Bombay. Indian people think the water of the Ganga is very sacred and it possesses very miracle power, which is really proved here. (Mother Ganga by Swami Shivanand, pp.20-21).

Various forms of the Ganga :

Ganga is described in different forms in different texts. These descriptions are mentioned in the below lines:

Ganga as the Goddess form :

Mother Ganga is narrated as the Mother Goddess and is the only holy stream that mostly represents the rest of all. The main concept in India is a Mother. The stream of this river states payasa which is for the pious water or the milk. The great poet Kalidas describes Ganga as saamaanyadhaatri. SriRama looks at Ayodhya in his pushpaka vimana and the river Sarayu and narrates the river in very passionate terms like she is the mother and tries to embrace him with her wavy arms.

Ganga is kindhearted :

The Mother Ganga is described as kindhearted and Rasamayidevi. Who possesses sympathy for all and especially for suffering fellows. Ganga is the one with goddess Parvati, although both are the daughters of the mountain Himalaya. Ganga is regarded as the kindhearted stream that saves millions. The stream of Ganga looks on the head of Lord Shiva like the moon. She is the feminine aspect of the deities who has tenderness and spiritual beauty and the power of the God of love.

The Eye-catching form of Ganga :

Abhinava Gupta who is a follower of Kalidas mentions that the highest place to Ganga like one of the prakrta-murti or clear forms of Lord Shiva. In narrating the form of Astamurti Shiva in his commentary of Bharata's Natya shastra, He clearly mentions Ganga exists on Shiva's jatas as the liquid form like jalamayamurti. Abhinava Gupta cites the deity and Ganga by creating her Sarasa. She is the tender creeping of the seed-source Brahma. The poet Kalidas describes Ganga as the water form of lord Shiva 'sambhor ambumayimurti saivadevi smupaga'(Kumarsambhava, X-26).

Ganga is also mentioned as one of the main forms of Lord Shiva. Ganga is seen on his jatas, so the people call him Gangadhara. When the clear moon has been found on his jatas which is proclaimed as Chandrasekhara form. (Ganga The Holy River by Shantilal Nagar, p.64-65).

Ganga as the fellow wife of Parvati :

This is a mention of Ganga as one of the Shiva's two consorts with Parvati. There is clear unhappiness on the side of Parvati in all Indian mentions of Gangadhara. where the picture of receiving of Ganga by Lord Shiva. But it is just found the opposite in Cambodia where she is a happy fellow wife with Ganga. They are both in a strong passion and regard which is obviously mentioned in the Meborn Pillar inscription of Rajendravarman(A. D. 952).

Another inscription of Indravarman from Bakon narrated how a sculpture of Lord Shiva as Umangapatiswara was established. Which picture of the lovingly embracing of Uma and Ganga to Lord Shiva from both sides is picturized beautifully. (Gangaa The Holy River by Shantilal Nagar,p.68-69).

Conclusion :

From the above discussions, it is concluded that the river Ganga is the most pious river in this World. Everyone can get Punya by taking a bath in this Ganga water which is the Mother of all. In Hinduism, the water of the Ganga is regarded as very sacred and has more power to purify the impurities in every religious activity of our life. The Hindu people believe that the bone immersion after death in the river Ganga attains moksha to all. Hence, there is no river like the Ganga in this creation definitely and it should be admitted by all forever.

References :

1. Nagar, Shantilal. Ganga The Holy River. B. R. Publishing Corporation, Delhi, 2006.
2. Shivanand, Swami. Mother Ganga. The Divine Life Society, Uttarakhand, Himalayas, India, 1994.
3. Karmakar, A. P. The Religious Of India. Vol. I. Lovavla: Mira publishing House, 1950.
4. Kieth, A. B. Religion and Philosophy of the Veda and the Upanishads. 2 Vols. Reprint. Delhi: MLBD, 1976.
5. Devi Purana: Ed. by puspendra Kumar Sharma. New Delhi: KSV, 1973.
6. Bhagavata Purana. Ed. and Tr. by C.L. Goswami. 2 Vols. Gorakhpur: Gita Press, 1971.
7. Bhattacharya, Haridas. The Cultural Heritage of India. Vol. IV. Reprint. Calcutta: The Ramakrishna Mission Institute of Culture, 1975.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావ వీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Error analysis of secondary school students in solving word problems involving linear equations in two variables

- ***Firdaus Tabassum,*** Research Scholar, Department of Teacher Education, Central University of South Bihar, Gaya.

Abstract :

In Mathematics learning, problem-solving cannot be separated from mathematics as it may be applied to various situations that require problem-solving skills among learners. One of the foundational purposes of solving problems in mathematics is to enable learners to face life's problems and solve them confidently. Word problem plays a vital role in the learner's daily life as it presents real-world problems. In mathematics, the word problem is used as a form of assessment of learners' ability that has been learned in the form of an application of a formula. During problem-solving in mathematics, students frequently make incorrect answers or make an error in the process, predominantly when handling mathematical word problems. Learners' disappointing performance with mathematical word problems is on the rise, and it's critical to investigate the root causes so that their teachers can assist them in overcoming these obstacles. This study attempts to analyse the error in solving word problems involving linear equations in two variables of secondary school students by applying the Newman Error analysis model. Newman's Error analysis Model was used for error analysis, which has five hierarchical levels, i.e., Reading, Comprehension, Transformation, Process, and Encoding.

In this study, the research methodology was qualitative, and a diagnostic test with a face-to-face structured interview was used to collect data. The population of this study was secondary school students of Bihar State, India. Subjects were selected purposively and consisted of 20 grade 10 section (A) students. After analysis and interpretation of the obtained data, results revealed that students were committing errors mainly at the level of comprehension and transformation while solving word problems involving linear equations in two variables. Therefore, the teacher should analyse the student's errors from time to time while solving word problems and plan their lessons accordingly to make their class effective and exciting so that students may overcome this particular error.

Keywords : Mathematics, Word problem, Newman's Error analysis, & linear equation in two variables

Introduction :

Mathematics is essential in everyday life, and for every student, a basic level of clear understanding of mathematics is needed. Mathematics should be viewed as a tool for training a child to reason, analyze, and communicate logically. Mathematics should be treated as a complement to any subject relating to analysis and reasoning, rather than as a separate subject (NPE, 1986 & NCFSE, 2000). The vision of mathematics education should be "all students can learn mathematics and that all students need to learn mathematics," The primary goal of school education in mathematics is simply mathematization of the child's thought processes (NCF, 2005). Mathematics is frequently

perceived as a link between theories and real-world applications. It is a discipline that deals with problem-solving, which requires analysis, computation, and other mental abilities. In Mathematics learning, problem-solving cannot be separated from mathematics as it may be applied to various situations that require problem-solving skills among learners. One of the foundational purposes of solving problems in mathematics is to enable learners to face life's problems and solve them confidently. The mathematical word problem is an essential part of the school curriculum since it improves students' mental abilities, develops logical analysis, and encourages creative thinking. Word problem plays a vital role in the learner's daily life as it presents real-world concerns problem. In mathematics, the word problem is used as a form of assessment of learners' ability that has been learned in the form of an application of a formula. Word problems help the learner to make real connections with math (Barwell, 2011). The word problem is a mixture of digits and words in which learners apply given instruction to do mathematics (Pfannenstiel, Bryant, Bryant, & Porterfield, 2015). As a result, the word problem is designed to help learners apply mathematical concepts in real-life situations. During problem-solving in mathematics, students frequently make incorrect answers or make an error in the process, predominantly when handling mathematical word problems. Learners' disappointing performance with mathematical word problems is on the rise, and it's critical to investigate the root causes so that their teachers can assist them in overcoming these obstacles.

Word problems bring up the fundamental and critical skills among the learner and provide an opportunity to collaborate (Salemeh & Etchells, 2016). In solving word problems, reading must be an area that should be focused (Angateeah, 2017). The language used by the learners in their classroom affected their ability to solve word problems (Tiwari & Fatima, 2019). Students have difficulty with vocabulary when they solved word problems because it requires them to interpret the concepts behind them to construct conditions (Unson, 2021). Learners face many problems in solving word problems like unaware vocabulary, math terminology, sentence structure and grammar, multiple math procedures, and visual displays of data (Edwards, Maloy, and Anderson, 2009). In solving plane geometry-related word problems, Students made errors in transforming them into equations, and the most common mistake is performing calculation operations. Students' error is analyzed by the Polya strategy (Haryanti, Herman & Prabawanto, 2019). After taking Newman's Error Analysis interview and general interviews, I came to know that Students commit errors in comprehension and transformation during solving word problems in mathematics (Rosli, Shahril & Yosuf, 2020). According to Newman's Error Analysis classification, the previous research has shown that the maximum number of students commit mistakes in comprehending the word problems. Students have difficulty solving and translating word problems into mathematical symbols (Mingke & Alegre, 2019). Errors occurred in solving linear equation two variable word problems in the Newman Error analysis stage of comprehending, transformation, and processing (Satoso, Nafis & Oktama 2019). Non-routine word problems were complex for

students to solve, but routine word problems were simple, and Students also struggled with analyzing and transforming word problems into algebraic expressions (Ibrahim & Yaw 2019). In mathematical word problems, the student faced difficulties comprehending the problem's statement (Jan & Rodrigues 2012). Students' errors in solving mathematical word problems are caused by transformation and process skill errors (Santoso, Farid, & Ulum, 2017). The error occurs in solving word problems because students do not understand the mathematical vocabulary used in the problem statement (Sepeng & Sigola, 2013). students' committing errors in solving word problems related to the linear equations are primarily due to their failure to read and interpret the sentences (Adu, Asuah & Asiedu-Addo, 2015). The learner makes mistakes in transforming word problems into a mathematical equation (Mingke, & Alegre, 2019).

Need and significance of the study :

In general, reading comprehension is a prerequisite for answering word problems, so it is advisable to go even more into the study area. Several types of research on challenges and analysis of errors in addressing word problems caused by errors in reading comprehension and transformation are evident from the discussion above, but the problem yet continues. Several studies have revealed that most students are good at mathematics, but when they encounter word problems in mathematics, most of them fail to solve the problem. Furthermore, since the previous study has shown reading ability has affected word problems, as seen most clearly in transformation, it would be appropriate to investigate the problem that arises in the between. At the same time, it is even more critical to highlight the error caused by reading comprehension in terms of vocabulary and information identification. As mentioned earlier, most of the studies are not in the Indian context. In Indian classrooms, learners come from multicultural backgrounds with different languages and dialects. This study was carried out in Bihar. Hence, the central question of this study is to analyze the errors of secondary school students in solving word problems involving linear equations in two variables. Solving a mathematics word problem requires higher-level thinking skills, and if children are guided and equipped with the appropriate methods and approaches from the start, they can grow independently and become creative thinkers. Some students find this difficult, but teachers can help them acquire the skills and confidence they need to handle word problems.

This study will benefit teachers and students who just want to improve their ability to solve and teach word problems. Students and teachers will learn how to improve their vocabulary and information identification skills to answer word problems more efficiently. Furthermore, teachers will be able to explore new approaches to teach word problems more efficiently and effectively. Parents, ambitious Mathematics teachers, school principal, authors of Mathematics textbooks, and others who struggle with and want to learn more about word problems in Mathematics will benefit from this research.

Error analysis :

Error analysis is a type of assessment that diagnoses what kind of errors students commit and why. It is the process of recognizing and

reviewing a student's error to assess whether an error pattern exists, i.e., whether a student consistently makes the same type of error. If an error exists then, the teacher will identify the way of the error and students' misapprehensions. If students have skill deficiency in solving problems, the teacher will design a lesson plan to address that need. Newman's Error analysis Model is proposed by Newman (1977), as a reliable model for teachers to classify and analyse students' errors (Abdullah, Abidin & Ali, 2015). In this study, the researcher has used Newman's Error analysis Model to analyze the error in solving word problems involving linear equations in two variables by secondary school students.

Newman described the five steps in the hierarchy in Table:1 that a person must follow while solving a written mathematical problem.

Table: 1 Hierarchy of Newman's Error analysis Execution

S.No.	Levels	Execution
1.	Reading	Recognition of words and symbols
2.	Comprehension	Common understanding of the problem demands
3.	Transformation	Transforming that understanding into mathematical operation
4.	Process skill	Execution of mathematics operation
5.	Encoding	Mathematical processing and presentation of the result

The objective of the study:

To analyse the error in solving word problems involving linear equations in two variables of secondary school students by applying the Newman Error analysis model.

Methodology :

In this study, a descriptive qualitative approach has been used to identify the error in solving linear equations in two variable word problems. Subjects were selected purposively and consisted of 20 grade 10 section (A) students from the upgrade High School under BSEB, Tepa, located in Fatehpur Gaya, Bihar. All students have been taught the linear equations in two variables. A twenty-five-minute diagnostic paper-pencil test comprising five items on linear equations in two variable word prob-

lems was administered to the students to identify the errors in solving the given word problem. The medium of the question was Hindi and English.

The word problem given to the students can be seen below:

Question

Time: 25 minutes

1. The sum of a two-digit number and the number formed by interchanging the digit is 132. If 12 is added to the number the new number becomes five times the sum of the digits. Find the number?
   - दो अंकों की एक संख्या और अंकों को आपस में बदलने से बनी संख्या का योग 132 है। यदि संख्या में 12 जोड़ दिया जाए तो नई संख्या अंकों के योग का पांच गुना हो जाती है। संख्या ज्ञात कीजिए?
2. Five years ago, Nuri was thrice as old as Sonu. Ten years later, Nuri will be twice as old as Sonu. How old are Nuri and Sonu?
   - पांच वर्ष पूर्व, नूरी की आयु सोनू की आयु की तीन गुनी थी। दस वर्ष बाद, नूरी की आयु सोनू से दोगुनी होगी। नूरी और सोनू कितने साल के हैं?
3. The ages of two friends Ani and Biju differ by 3 years. Ani's father Dharam is twice as old as Ani and Biju are twice as old as his sister Cathy. The ages of Cathy and Dharam differ by 30 years. Find the ages of Ani and Biju.
   - दो मित्रों अनी और बीजू की आयु में 3 वर्ष का अंतर है। अनी के पिता धरम की आयु अनी से दोगुनी है और बीजू की आयु उसकी बहन कैथी से दोगुनी है। कैथी और धरम की आयु में 30 वर्ष का अंतर है। अनी और बीजू की आयु ज्ञात कीजिए।
4. 2 women and 5 men can together finish an embroidery work in 4 days, while 3 women and 6 men can finish it in 3 days. Find the time taken by 1 woman alone to finish the work and, also that taken by 1 man alone.
   - 2 महिलाएं और 5 पुरुष एक साथ कढ़ाई के काम को 4 दिनों में पूरा कर सकते हैं, जबकि 3 महिलाएं और 6 पुरुष इसे 3 दिनों में पूरा कर सकते हैं। कार्य को पूरा करने के लिए अकेले 1 महिला द्वारा लिया गया समय और अकेले 1 पुरुष द्वारा लिया गया समय ज्ञात कीजिए।
5. Ritu can row downstream 20km in 2 hours, and upstream 4 km in 2 hours. Find her speed of rowing in still water and the speed of the current.
   - रितु धारा के अनुकूल 20 किमी 2 घंटे में और धारा के प्रतिकूल 4 किमी 2 घंटे में दौड़ सकती है। शांत जल में उसकी नौकायन की गति और धारा की गति ज्ञात कीजिए।

The students were advised that this assessment will not affect their examination marks in the evaluation, so they feel free to respond to their answers accordingly. Descriptive analysis has been taken to analyse the results taken by students' answer sheets, and face to face one by one directed structured interview has been taken by applying Newman's error analysis hierarchical procedure.

The questions of the one-to-one directed structured interview are given below table. 1 with an example:

Table. 1

Example of task and Process of Interview through Newman Error Analysis Hierarchical Procedure

Q: The ages of two friends Ani and Biju differ by 3 years. Ani's father Dharam is twice as old as Ani and Biju are twice as old as his sister Cathy. The ages of Cathy and Dharam differ by 30 years. Find the ages of Ani and Biju.

दो मित्रों अनी और बीजू की आयु में 3 वर्ष का अंतर है। अनी के पिता धरम की आयु अनी से दोगुनी है और बीजू की आयु उसकी बहन कैथी से दोगुनी है। कैथी और धरम की आयु में 30 वर्ष का अंतर है। अनी और बीजू की आयु ज्ञात कीजिए।

Interview Questions	Newmans Error Analysis Hierarchical Level
Can you read this question?	Reading (If students will not able to read the question the error occurred or if they read it successfully then the next question will be asked)
What do you understand from this question?	Comprehension (Student will not understand the question, then an error occurred or if understood then the next question will be asked)
Can you transform your understanding into mathematical operations?	Transformation (Student will transform what problem demands into mathematical operation, then the next question will be asked, if not then an error occurred)
Execute the mathematical operation and further process?	Process skill (Student will execute the transformed mathematical operation for the process, then the next question will be asked, if not then an error occurred)
Write calculation and show me on your paper?	Encoding (Student will process encoding and find out the answer if not then an error occurred)

The face-to-face, one-by-one structured interview of the subject was completed approximately in 1 hour & 40 minutes, every student was interviewed on an average of five minutes by following the above-mentioned procedure and the researcher has identified students' difficulties by asking questions & applying Newman's error analysis hierarchical procedure.

Presentation and Tabulation of the Data:

The information collected from the paper-pencil diagnostic test was error level-wise classified by applying Newman's error analysis level then the face-to-face one-by-one structured interview was administered to analyze the error committed by students. Hereafter analysed obtained data were presented in the table below:

Table. 2

Students' Level of Error in Newman's Errors Analysis on linear equations in two variable word problems

Level of Error	Question Number									
	1		2		3		4		5	
	N=Number of Students & %=Percentage of Student									
	N	%	N	%	N	%	N	%	N	%
Reading	2	10	3	15	1	5	2	10	0	0
Comprehension	9	45	9	45	7	35	7	35	6	30
Transformation	9	45	8	40	9	45	11	55	12	60
Process	0	0	0	0	3	15	0	0	0	0
Encoding	0	0	0	0	0	0	0	0	2	10
Total	20	100	20	100	20	100	20	100	20	100

Question-wise Analysis and Interpretation of the data :

After analyzing the data from the paper-pencil diagnostic test & student face-to-face one-by-one structured interviews, Table.2 indicates that most students have committed errors in comprehension and transformation level. In contrast, fewer students have committed errors in reading, process, and encoding in solving word problems of linear equations in two variables, and Table.2 also indicates that the majority of students are good at reading. In question number 1, it has been clear from Table.2 that out of twenty students, two students have committed errors in reading, nine students have committed the error at comprehension level, and nine more students have committed errors in the transformation. In contrast, no students have committed errors in the level of process & encoding. For question number 2, Table. 2 clears that out of twenty students, three students have committed errors in reading, nine students have committed the error in comprehension, and eight students have committed errors in the transformation. However, no students have committed an error in the process & encoding. For question number 3, out of twenty students, only one student has committed errors in read-

ing, seven students have committed the error in comprehension, nine students have committed errors in the transformation, and three students have committed errors in the process; however, there are no students who have committed an error in encoding. This is the particular question where students have committed the error in the process level. Simultaneously in the second last question, i.e., question number 4, in Table.2, reveals that out of twenty students, two students have committed errors in reading, seven students have committed the error in comprehension level, and eleven students have committed errors in the transformation.

In contrast, no students have committed errors in the level of process & encoding. Out of five questions, this is the second question where the maximum number of students have committed the error in transformation level. The last question, i.e., question number 5 in Table.2, indicates that no student has committed an error in reading & process level. However, six students have committed errors at the comprehension level, and twelve students have committed errors at the transformation level. This is the only question: two students have committed the error in the encoding level, and the maximum number of students have committed the error in the transformation level.

Conclusion :

This study has analysed and identified the error in solving word problems involving linear equations in two variables of secondary school students by applying Newman's Error analysis model. Newman's Error analysis model was found useful to identify the error. The study has analyzed which of Newman's levels (Reading, Comprehension, Transformation, Process, and Encoding) students consistently committed errors. After analyzing and interpreting the data obtained from the paper-pencil diagnostic test & student face-to-face one-by-one structured interviews, results revealed that students were committing errors mainly at the level of comprehension and transformation. Therefore, the teacher should analyse the student's error while solving a word problem and plan their lessons accordingly to make their class effective and exciting. During the teaching-learning process in mathematics, teachers should also employ Newman's Error Analysis Procedure as a pedagogical and remedial tool. The teacher should also provide extra assistance to that learner to comprehend word problems and make them confident to solve the word problem without committing errors.

References :

1. Abdullah, A. H., Abidin, N. L. Z., & Ali, M. (2015). Analysis of students' errors in solving Higher Order Thinking Skills (HOTS) problems for the topic of the fraction. *Asian Social Science*, *11*(21), 133–142. https://doi.org/10.5539/ass.v11n21p133
2. Adu, E., Assuah, C. K. &Asiedu-Addo, S. K. (2015). Students' errors in solving linear equation word problems: Case study of a Ghanaian senior high school. *African Journal of Educational Studies in Mathematics and Sciences.*11, 17-30. https://www.ajol.info/index.php/ajesms/article/view/168996/158459

3. Angateeah, K. S. (2017). An investigation of students' difficulties in solving non-routine word problem at lower secondary. *International Journal of Learning*, *3*(1), 46–50. https://doi.org/10.18178/IJLT.3.1.46-50
4. Barwell, R. (2011). Word Problems: connecting language, mathematics and life. *What Works? Research into Practice.*, *June*, 1–5. https://www.yumpu.com/en/document/view/52601621/word-problems-connecting-language-mathematics-and-ontario
5. Capone, R., Filiberti, F., & Lemmo, A. (2021). Analyzing difficulties in arithmetic word problem solving: An epistemological case study in primary school. *Education Sciences*, *11*(10). https://doi.org/10.3390/educsci11100596
6. Edwards, S. A., Maloy, R. W., & Anderson, G. (2009). Reading coaching for math word problems. *Literacy Coaching Clearinghouse.*, 10–13. http://www.lansingschools.org/tfiles/folder1342/Edwards et al Reading Coaching for Math Word Problems.pdf
7. Farihah, U., & Nashihudin, M. (2016). The analysis on students'errors in solving mathematical word problems of cube and block materials based on the stages of newman's error analysis. *Mathematics Education and Graph Theory*, 449.
8. Haryanti, M. D., Herman, T., & Prabawanto, S. (2019). Analysis of students' error in solving mathematical word problems in geometry. *Journal of Physics: Conference Series*, *1157*(4). https://doi.org/10.1088/1742-6596/1157/4/042084
9. Ibrahim, F. I., & Yaw, O. (2019). Senior high school students' challenges in solving word problems involving linear equation in one variable in tamale metropolis. *International Journal of Research and Innovation in Social Science (IJRISS) |Volume III*, *II*(February), 2454–6186. www.rsisinternational.org
10. Jan, S., & Rodrigues, S. (2012). Student's difficulties in compregending mathematical word problems in english language learning contexts. *International Researchers*, *1*(3), 151–160. http://www.iresearcher.org/150-160 Salma.pdf%0Apapers3://publication/uuid/21C3974D-CED0-4B83-9D88-36EAA7046EBF
11. Jupri, A., & Drijvers, P. (2016). Student difficulties in mathematizing word problems in algebra. *Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education*, *12*(9), 2481–2502. https://doi.org/10.12973/eurasia.2016.1299a
12. Kunene, N., & Sepeng, P. (2017). Rural learners' views and perceptions about their experiences in word problem solving. *Journal of Social Sciences*, *50*(1–3), 133–140. https://doi.org/10.1080/09718923.2017.1311728
13. Langeness, J. (2011). Methods to improve student ability in solving math word problems. (Unpublished dissertation), Hamline University, St. Paul, Minnesota. https://www.hamline.edu/WorkArea/DownloadAsset.aspx?id=2147514388

14. Mingke, G. P., & Alegre, E. M. (2019). Difficulties encountered in mathematical word problem solving of the grade six learners. *International Journal of Scientific and Research Publications (IJSRP)*, *9*(6), p9053. https://doi.org/10.29322/ijsrp.9.06.2019.p9053
15. Moleko, M. M. (2021). Teachers' perspectives on addressing linguistic factors affecting visualisation of mathematics word problems. *Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education*, *17*(11), 1–18. https://doi.org/10.29333/ejmste/11248
16. Mundia, L. (2012). The assessment of math learning difficulties in a primary grade-4 child with high support needs: Mixed methods approach. *International Electronic Journal of Elementary Education*, *4*(2), 347–366.
17. National Curriculum Framework 2005, National Council of Educational Research and Training. https://ncert.nic.in/nc-framework.php?ln=
18. National Curriculum Framework for School Education 2000, National Council of Educational Research and Training. https://ncert.nic.in/pdf/focus-group/NCF_2000_Eng.pdf
19. National Education Policy 2020, Ministry of Human Resource Development, Govt. of India. https://www.education.gov.in/sites/upload_files/mhrd/files/NEP_Final_English_0.pdf
20. National Focus Group on Teaching of Mathematics, National Council of Educational Research and Training, Govt. of India. https://ncert.nic.in/pdf/focus-group/math.pdf
21. National Policy on Education 1986, Ministry of Human Resource Development, Govt. of India. https://ncert.nic.in/pdf/nep/Policy_1986_eng.pdfNational Curriculum Framework 2005, National Council of Educational Research and Training,
22. National, & Mathematics, C. of T. of. (2010). National Council of Teachers of Mathematics. Principles and standards for school mathematics. *African Journal of Educational Studies in Mathematics and Sciences*, *11*(0), 17–30.
23. Newman, M. A. (1983). Strategies for diagnosis and remediation. Sydney: Harcourt, Brace Jovanovich.
24. Newman, N. A. (1977). An analysis of sixth-grade pupils' errors on written mathematical tasks. *Victorian Institute of Educational Research Bulletin*, (39), 31-43.
25. Nuryadin, A., & Lidinillah, D. A. M. (2014). Analysis of fifth grade students' performance in solving mathematical word problem using Newman's procedure. *Prosiding ICE*, 139–146. http://file.upi.edu/Direktori/KD-TASIKMALAYA/DINDIN_ABDUL_MUIZ_LIDINILLAH_%28KD-TASIKMALAYA%29-197901132005011003/132313548 - dindin abdul muiz lidinillah/Artikel Prosiding ICE Newman Error Analysis.pdf

26. Pfannenstiel, K. H., Bryant, D. P., Bryant, B. R., & Porterfield, J. A. (2015). Cognitive Strategy Instruction for Teaching Word Problems to Primary-Level Struggling Students. *Intervention in School and Clinic*, *50*(5), 291–296. https://doi.org/10.1177/1053451214560890

27. Praktitipong, N., & Nakamura, S. (2006). analysis of mathematics performance of grade five students in thailand using newman procedure. *Journal of International Cooperation in Education, 9*(1), 111–112.

28. Rohmah, M., & Sutiarso, S. (2018). Analysis problem solving in mathematical using theory Newman. *Eurasia Journal of Mathematics, Science and Technology Education*, *14*(2), 671–681. https://doi.org/10.12973/ejmste/80630

29. Rosli, S., Shahrill, M., & Yusof, J. (2020). Applying the hybrid strategy in solving mathematical word problems at the elementary school level. *Journal of Technology and Science Education*, *10*(2), 216–230. https://doi.org/10.3926/JOTSE.965

30. Rr Chusnul, C., Mardiyana, & Dewi Retno, S. (2017). Errors analysis of problem solving using the Newman stage after applying cooperative learning of TTW type. *AIP Conference Proceedings*, *1913*(December 2017). https://doi.org/10.1063/1.5016662

31. Salemeh, Z., & Etchells, M. J. (2016). A case study: Sources of difficulties in solving word problems in an international private school. *Electronic International Journal of Education, Arts, and Science*, *2*(Special Issue), 149–163. http://www.eijeas.com/index.php/EIJEAS/article/view/88

32. Santoso, D. A., Farid, A., & Ulum, B. (2017). Error analysis of students working about word problem of linear program with NEA procedure. *Journal of Physics: Conference Series*, *855*(1). https://doi.org/10.1088/1742-6596/855/1/012043

33. Santoso, T., Nafis, H. L. H., & Oktama, M. Y. (2019). Analyzing students' error in problem solving of two-variable linear equation system: A case study of grade eight students of Indonesian junior high school. *International Journal of Learning, Teaching and Educational Research*, *18*(11), 283–296. https://doi.org/10.26803/ijlter.18.11.17

34. Seifi, M., Haghverdi, M., & Azizmohamadi, F. (2012). Recognition of students' difficulties in solving mathematical word problems from the viewpoint of teachers contextual and conceptual rewording view project. *Journal of Basic and Applied Scientific Research*, *2*(3), 2923–2928.

35. Seng, N. (2020). Newman error analysis for errors in mathematical word questions among year three students in sekolah kebangsaan taman kluang barat. *International Journal of Novel Research in Education and Learning*, *7*(2), 58–63. chrome-extension://efaidnbmnnnibpcajpcglclefindmkaj/https://www.noveltyjournals.com/upload/paper/Newman%20Error%20Analysis-2300.pdf

36. Sepeng, P. (2015). Home language and the language of learning and teaching in mathematics classrooms. *International Journal of Educational Sciences*, *8*(3), 655–664. https://doi.org/10.1080/09751122.2015.11890286

37. Sepeng, P.& Sigola, S. (2013). Making sense of errors made by learners in mathematical word problem solving. *Mediterranean Journal of Social Sciences, 4*(13), 325-333

38. Singh, P., Rahman, A. A., & Hoon, T. S. (2010). The Newman procedure for analyzing Primary Four pupils errors on written mathematical tasks: A Malaysian perspective. *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, *8*(5), 264–271. https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2010.12.036

39. Tambychik, T., & Meerah, T. S. M. (2010). Students' difficulties in mathematics problem-solving: What do they say? *Procedia - Social and Behavioral Sciences*, *8*, 142–151. https://doi.org/10.1016/j.sbspro.2010.12.020

40. Tiwari, C. & Fatima, R. (2019). Secondary school students' misconceptions in algebra concepts. *Mahatma Gandhi Central University Journal of Social Sciences, 1*(1), 22-33.

41. Tong, D. H., & Loc, N. P. (2017). Students' errors in solving mathematical word problems and their ability in identifying errors in wrong solutions. *European Journal of Education Studies*, *3*(6), 226–241. https://doi.org/10.5281/zenodo.581482

42. Unson, J. C. (2021). Vocabulary and identification of information: difficulties and challenges in word problems solving. *International Journal of Scientific Research and Management*, *9*(08), 338–357. https://doi.org/10.18535/ijsrm/v9i08.02

43. Zakariyya, A. A., Beji, A. B., & Itodo, U. (2018). Error analysis of primary six pupils in word problems involving fractions. *Sokoto Educational Review*, *18*(1), 9. https://doi.org/10.35386/ser.v18i1.48

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Anthropocentrism and Econarratology in *Flight Behaviour*

- Haritha Fernandez
Department of English, Amrita Vishwa Vidyapeetham,
Amritapuri, India.

- Harinandana R.
Department of English,
Amrita Vishwa Vidyapeetham, Amritapuri, India.

- Shibani Chakraverty Aich
Department of English, Amrita Vishwa Vidyapeetham,
Amritapuri, India.

Abstract :

Barbara Kingsolver's *Flight Behaviour* (2012) is a narrative that fits the bill of a chapter taken out of the history of the Anthropocene with its focus on the urgency of dealing with variations in climate and how the afflicted people react to it. The unravelling of the narrative structure reveals ample instances of 'Anthropocene disorder' and the 'scale farming' technique of presenting complex issues alongside simple human episodes, leading to an Anthropocentric narrative. This study aims to find the failure of the scale farming technique of narration resulting in a narrative laced with the Anthropocene disorder.

Keywords : Anthropocene, scale farming, Anthropocentrism, econarratology, individualism

Introduction :

Barbara Kingsolver's *Flight Behaviour* (2012) traces the devastating effects ofclimate change in an anthropocentric world, in parallel to the personal conundrums of the protagonist caught in a sullen world of mind-numbing boredom and poverty. The narrative revolves around the mundane life of Dellarobia, a housewife who constantly regrets the choices she has made for herself. The monarch butterflies, the uneven rainfall, rising temperature and Christmas rain are all only secondary to the comings and goings in Dellarobia's life, climatic change and the issues regarding it are structured around the pains and gains of the human characters.

The major questions raised in this study, by consideration of Kingsolver's novel, are: is the Anthropocene disorder caught in cultural and political systems of denial? Or does it mean that the ordeal of representing grave environmental issues goes hand in hand with the acknowledgement of the set limitations of the human brain? Is a latent indifference or disinterestedness masking the whole process of Anthropocentric structures? Jeremy Davies in *The Birth of the Anthropocene* sounds his concern for this incapability of the human mind as "how are people who care about the environment … supposed to deal with these vast expanses of history? Or make sense of day-to-day environmental changes that are placed in this startling context?" (20).

Individualism over Universalism :

Amitav Ghosh in his *The Great Derangement* speaks of a sweeping trend in modern fiction where the individual is given preference over the aggregate, he states quite ironically, "at exactly the time when it has become clear that global warming is in every sense a collective predicament, humanity finds itself in the thrall of a dominant culture in which the idea of the collective has been exiled from politics, lit-

erature and economics alike" (Ghosh 108). It is exactly this tendency that Kingsolver expresses in her novel which takes a human centric detour from what should have been an ecocentric narrative. Maggie Kainulainen writes: "because climate change as a totality can only be encountered through discourse, the issue of representation is key" (111). Kingsolver strategically chooses a small conservative group of people as the focus of her novel; the action unfolds in an unnamed area in Tennessee. The plot seems to be built around the threat that the butterflies might not be able to tide over the harsh Tennessee winter, the human space is carried on by the Turnbow family, especially Dellarobia Turnbow, who is the first one to discover the butterflies which happens at a time when she is extremely dissatisfied with her marriage, troubled by poverty and mundaneness. The discovery of the monarch butterflies coincides with a crucial point in her life, Dellarobia, sneaks up to the mountain for a secret meeting with her lover, but on her way, she happens to walk into a miracle of a forest engulfed in orange flame. She feels, "Unearthly beauty had appeared to her, a vision of glory to stop her in her road" (15). Here, elements of highly individualistic colour are added to a narrative that should have focused on a more demanding universal problem, global warming in the Anthropocene. The econarratology becomes more or less dependent on the individual human element in the novel, absence of collective efforts and sentimentality towards the climatic changes obscures the purpose of such a narrative capable of inducing the sense of responsibility required in the Anthropocene.

The protagonist's story of survival is projected on to the narrative of the monarch butterflies, somehow trying to optimistically end the grave issue of species extinction as something that could be easily overcome in the manner of personal trials. This is where the Anthropocene disorder comes into play, the issues of global warming, climatic change or species extinction doesn't begin or end with the disrupted migratory route of the monarch butterflies and their optimistic story of survival.

The human mind and its multiple levels of consciousness seems to be hopelessly closed to the predicament caused due to its own wanton ways. As Timothy Morton observes in *Hyperobjects*, "On the terrain of media and the socio-political realm, the phrase climate change has been such a failure that one is tempted to see the term itself as a kind of denial, a reaction to the radical trauma of unprecedented global warming" (8). The narratives in the Anthropocene are often centred around individuals who act as the spokesperson of the environment. As, Timothy Clark observes, "Such criticism may – in part at least – be walking into a kind of anthropological and anthropocentric trap." (183)

Conclusion :

The novel's capability, as a structural entity, to effectively convey the myriad challenges thrown at humanity, as a whole, in the Anthropocene is put to the test; the answer an inquisitive reader gets upon detailed perusal is that the novel fails to hold a responsible stand in the culpability of the human species in setting off a chain of events that has put the planet in an unsteady track. The novel succeeds more as an example of an anthropocentric work belonging to a long line of works that carries the subtle line of self-assertive fallacy in its core. The strategy of focusing on an individual's life

to highlight a global issue of a much wider proportions opens up another predicament of how interesting is the Anthropocene or climate change, the positive reception of the novel as opposed to the lukewarm response received by most of the climate change narratives begs the question as to why is something as large scale as species extinction garner serious attention only when it is coupled with the ordeals of an individual on the path to self-fulfilment? The answer would be anaffirmation of the argument that the human mind finds the narrative of climate change spread over different time scales mostly incomprehensible and that an apathy towards climate change remains in an Anthropocentric world.

Works cited :

1. Clark, Timothy. *Ecocriticism on the Edge: The Anthropocene as a Threshold Concept.* Bloomsbury, 2015.
2. Davies, Jeremy. *The Birth of the Anthropocene*. California UP. 2016
3. Ghosh, Amitav. *The Great Derangement: Climate Change and the Unthinkable*. Penguin, 2016.
4. Kainulainen, Maggie. 'Saying Climate Change: Ethics of the Sublime and Problems of Representation'. *Symplokç,* 21, 2013, pp. 109-23.
5. Kingsolver, Barbara. *Flight Behaviour*. Faber and Faber, 2012.
6. Morton, Timothy. *Hyperobjects: Philosophy and Ecology after the End of the World*. Minnesota UP, 2013.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావ వీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

An Indian Magi Play to Sustain the Community Identity

- ***Joly Puthussery,*** Associate Professor, CFCS, SSS, University of Hyderabad

One of the chief Christian folk theatrical form is the *Moovarasu natakam* or the Magi Play. This form is performed by the community, for the community, and is of the community and therefore it has come to stay as the 'core' of the Indian Christian performance tradition . How the performance and its continuity becomes a core factor in sustaining the indigenous Christian religious identity is the focus of the paper.

Moovarasu natakam :

Moovarasu natakam or *Moonuraja koothu*, portrays the story of nativity and the Journey of the Magi on the Epiphany day, is a prominent genre among the Kerala Christian performance tradition. This religious theatrical performance is conducted every year on the first Sunday of January at the premises of St. Antony's Church, Athikkodu, Kuzhinjan para town, Palakkad district of Kerala.

The narrative of this event progress according to the St. Mathew's gospel (St.Mathew 2:1-16) and also incorporates elements from the apocryphal traditions like: Nativity, Magi and Herod plays of the medieval Europe. The presentational aspect of this dance drama is closely akin to the *Terukkoothu* tradition of Tamilnadu and it also shows similarities with the *Nadagam* of Sri Lanka.

The most interesting aspect of this hybrid tradition is the portrayal of King Herod as a Hindu, who believes in the *Puranas* and *Sastras* of Hindus and rely his faith on the Veda Sastri/Pappan (soothsayer cum ritualist). Moreover he is been tempted and warned by a set of Satans (payees) before his meeting with the *Magi* (three Kings). It is interesting to note Lucifer warning a Hindu King.

The right to perform *Moovarasunatakam*, which has an uninterrupted performance history of 170 years, is vested with the people of Thirty-Three hamlets (*uurus*) around Palakkad district. Those who actively participate in this *natakam* belong to the *Vanniyar* Latin Christian Community of the above hamlets.

The scholarly poet *Arokiya Vatiyaar* wrote the available text in the form of a manuscript in classical Tamil. This consists of two hundred and sixty nine poems. It is written by the author with the help of Fr. J.C. Bruyera, a French Jesuit Priest called as Arulananda Swamy by the people. During 1850 he was the vicar of this Parish and *Moovarsu natakam* started performing from that time.

The specialty of this performance event is its use of the entire village with a fluid staging method. The performance space can be broadly divided into two. They are: Inside the church compound and outside the church compound i.e., the compound around church building, The permanent stage on the church ground, and the interior portion of the church is included in the first. The latter consists of three places: Pappanpalli, Nadupalayam and Venkar Palayam respectively from where the three *Magis - Balthasar, Melchio* and *Kasper* starts their journey respectively and the routes through which their procession move to church.

The performers must possess a hereditary family right to perform their respective roles. They perform the roles clad in *Terukkoothu* type costumes with the footsteps and hand gestures mastered by them through training from the Master/*Vatiyar*. There are mainly five varieties of footsteps called *Onnamkall* to *Anchamkall* used in *Moovarasunatakam* performance. *Pandithakaran* family, *Mariyanveedu*, *Vellaikkaran* family, *Upadesi Veedu* is the respective families, which holds the right for performing the characters like *Balthasar, Melchio*, *Kasper* and *Herod*. Even the other minor roles are also having a hereditary lineage.

As mentioned earlier, with active audience participation *Moovarasu natakam* becomes a performance event in its true sense. This total theatre starts with the journey of the kings from three places. This is the first procession in this performance. Later the event progress through a number of processional entries of characters and ends up with the grand procession around the church carrying the idol of infant Jesus in a wooden cart by the devotees. In between these two grand processions there are a number of scenes well connected with a continuous correspondence in the narrative they are:

1. The three kings meet each other at the compound of the church introduce and share their intention of the journey for meeting the newly born Jesus.
2. The minister of King Herod visits them and enquires about the purpose of their coming to the land of Bethlehem.
3. Minister in turn reports the intension of the *Magi's* wish to King Herod, who is staying at a palace, which is the permanent stage in the church compound.
4. Herod invites *Magi* to the palace; they come in a procession to the palace (stage) led by the minister. Herod comes out of the palace and receives them.
5. *Satans* arrive at Palace and tempts King Herod, they also warn him not to believe the *Magi* and their Christian faith.
6. King Herod and *Magi* discuss about their respective religious faiths-Herod believes in Hindu *Puranas* and *Sastras*.
7. King Herod calls for his courtly religious scholar to check the *Magi's* opinion on the birth of Savior.
8. *Pappans/Veda Sastri* (Soothsayer of Herod) comes to the court; *Magi* confront the greedy soothsayer and expose their ignorance before the king.
9. Herod agrees to call the local church priest and leaves the stage
10. The church priest and his assistants come and proclaim the birth of Jesus.
11. The *Magi* by taking the idols of the three kings in their hands kneeling down with prayers. This *tevaram* session includes the participation of the audience. Active audience gets into trace.
12. After this, *Magi* along with the believers go in a procession to the church and kneel down before the crib inside the church. *Magi* remove their headgear in adoration.
13. A grand procession in which the performers carry the baby Jesus in a wooden carriage (*Ther*).

14. The procession ends up inside the church and the devotees participate in the holy mass.

The above-mentioned activities are well connected through a mode of fluid stage presentation. The following theatrical elements can be seen in this highly participatory ritual enactment.

A). *Therukoothu* style of rendering lines and costume patterns are used.

B). Performers possess Generic as well as codified footsteps and facial gestures along with circular movements and leaps.

C). The presence of a team of backing vocals led by the *Vatiyaar*. No musical instrument on the stage but the *Chenda* is used for processions

D). The songs sung by *Vatiyaar* in between the scenes work as a *Suthradaras* introductory narration.

E). Characters are portrayed in binary oppositions that are: Herod the pagan Hindu King is placed against *Magi*- the true believers in Christian faith, the local Hindu Soothsayer is placed against the Christian priest, the total Christian Faith is against the *Satan*'s deeds, Hindu mythology against Christian Biblical Teachings.

F). The extensive use of available local material for the performance like Bullock Cart, fireworks, plantain leaves, etc.

G). The absolute freedom of the participants to get into the performance at any time and perform their votive offerings by seeking the blessing from the kings, The Magi blesses the devotee who kneels down before him. The devotee washes the performers' feet, kisses their hands and offers money as *Dakshina* while the performance is on.

H). The active participants also sing along with the performers and also adjust the space required for the performance's visibility.

I). The element of belief in their religion expressed through this practice makes the active ones fall in to a trance.

In short, *Moovarasunatakam* with its ritual orientation allows the performers with the hereditary right to perform their ritual right, which meets the social obligation of the active participant/devotee who realizes it through their votive offerings. In a way this annual performance makes them intact and reflects the religious identity of the community.

The striking feature of this art lies in its ritualistic association. As an integral part of the enactment of belief of the birth of Christ, this performance is interwoven with the context of the Christian festival in which the ritual practice is explicitly expressed through word and deed, not only during the performance but also in the preparation for the performance. In other words the ritual observances that go along with the production of *Moovarasu natakam* moulds the performance as the 'core' with its idiom and ideology. This practice of linking ritual with performance tradition is not uncommon in the native tradition. Most of the performances of the natives where votive offerings are cyclically and ritually exchanged are termed as ritual

theatre in the Indian context. All the characteristics that make a theatrical performance a ritual theatre go well with the *Moovarasu natakam.* The context, event, performance and audience relationship with no clear distinctions of boundaries of the text are some of the characteristic features at- tributed to the sacredness of the ritual theatre, can also be seen in *Moovarasu natakam* Ritual theatre by and large is 'community specific' where the identity of community is expressed through the performance. It is the community which ascribe and behave with reverence while taking part in the performance. It is the community's attitude towards a particular religious dogma when expressed through a performance that performance becomes ritual theatre to the community perse. The attitude of the community to identify itself esoterically, force the community to perpetuate the enactment of core belief through performance annually and cyclically. By annual repetition of the performance, the community expressed its authority over the art form and in the process established its solidarity. The repetition of the performance also attest the Christian communities idiom and ideology not for just identification but for a space for its own among the neighborhood cultures. This strategy is quite important because the then Christianity is conceived as an alien religion and therefore antagonistic to the natives. This inbuilt conflict made the *Moovarasu natakam* establish its identity at the cost of neighborhood cultures by making fun of those belief systems; and by convincingly merging the native systems of expression, it resolved the conflict through ritual process. The natives too, though anti-thetical to the theme, did identify the art form as the community's and respected it as one of its heritage. This process of enculturation of the art form as one of the native expressive tradition made the art form to continue even till date.

The hybrid form of the Kerala Christian performance tradition is parallel to that of pidgin and other creolized languages. Because, the structure of the performances in *Chavittunatakam* and *Moovarasunatakam* ,shows a superimposition of the western theme on the conventional performance structure of another native genre. But the synthesis and the continuous existence of this genre with a growth and transition suggest a model different from that of the straightforward power-relation of dominance and subjugation, which exists in these cultural amalgamations. This different model, where the genres have the quality of tacit decomposition of the overpowering dominance of the themes (in an 'alien' or constructed or induced context) due to its possession of the native idioms, is nothing but the irresistible model of cultural hybridity. This hybrid displacing space gives priority to the hybrid idioms of the genres. These idioms uphold the collective identity of the performance tradition. This, in turn, proclaims the idea of the community in an imaginary realm. The performance idioms are immersed in the performance structure of each genre and this unique quality of the performance attributes a position to the genre. In other words, these idioms work as the identity markers in placing the performance genres in a performance tradition. In the case of the Christian performance idioms, one can see the major part played by the western missionary interface and its ideological establishment through a form of

religion. Here, the native idioms were purposefully hybridized and used by the missionaries. So, one can undoubtedly consider the Christian performance idioms as hybridized ones which show the simultaneous existence of the mellifluous fusion and the dialectical articulation. In other words, these hybrid ones illustrate the examples of 'organic' and 'intentional' hybridity of Bakhtin with breaking and joining at the same time, in the same place or the difference and sameness in an apparently impossible simultaneity. The hybrid idioms, its formation and relevance consist of a bizarre binary operation, where each impulse is qualified against the other, forcing momentary forms of dislocation and displacement into complex entities.

As mentioned earlier, the organic and the intentional hybrid idioms of the Kerala Christian performance tradition can be easily understood by taking two genres, namely *Chavittunatakam* and *Moovarasunatakam* as examples. Both of these originated in the medieval phase of the Kerala Christianity and permeated through the ages. The striking features of organic hybrid idioms of performance are very much explicit in the formation of the performance codes and the structure of the *Moovarasunatakam* where the idioms are formulated through an unconscious mixing and fusion. Here, the mixture of the European theme and the Kerala performance codes remains mute and opaque, with no conscious contrast. The following striking characteristic features of organic hybridity are explicit in the *Moovarasunatakam* genre. They are:

a) **Unintentional and unconscious :** The selection of the context of Epiphany for the play production is unintentional because of the relevance of 'nativity' theme of biblical narrative during that festival. The importance given to the play productions, as part of the festivities among the different cultures in general and the Asia-Oceania region in particular, makes one think that the purpose behind the production is an unconscious one by the community and is devoid of the possible power centered ideological praxis. In other words, *Moovara-sunatakam* becomes an unconscious part of the Epiphany celebrations of the Kerala Christian community where the text also is unintentionally implanted in the context.

b) **Mixing :** The mellifluous mixing of the textual theme with the purpose of the context of Church celebration shows a complete fusion of the biblical as well as the apocryphal text and the theatrical performance tradition of Kerala. The organic amalgamation of the biblical text with the performance codes of the region is made possible through geographical and contextual adoptions of the narrative by using many native elements such as: the bullock carts decorated with the agricultural crops of the country (as a mode of processional transportation of the kings); the use of indigenous torches and candles (for lighting the performance space); the musical ambience produced with the native percussion instruments and fireworks; the excellent use of the sound of a pop-gun as a marker of time along with the number of fire work displays which

demarcate the end and the beginning of the sequences. Apart from that, the accurate use of the locations such as the interior portion, the compound and the vicinity of St. Anthony's Church used for connecting the floating performance space and the processional mode corresponding to the 'continuous correspondence' method used in the narrative will make the make-believe realistic. Similarly, the characterization of King Herod as a pagan/Hindu king and the *Magi* (the wise men from the East) as kings from the three Eastern countries facilitates the complete native adaptation and amalgamation of the text into the context. In this absolute organic mixing, the mixture remains mute and opaque and makes the encounter occur within the limits of a single utterance.

c) **Absence of contrast :** The true mixture of the organic hybrids with its mute/opaque nature remains with no conscious contrast and oppositions. But, this hybrid mixture is very much productive in nature and it is evident from the powerful impact, which *Moovarasunatakam* casts upon its people or audience. The harmonious blending of the theme and the performance codes along with the theatrical elements of the South Indian dance-drama tradition in an appropriate festive ritualistic context makes the smooth progress of the narrative possible without any contradictions in the style of acting, in the format of presentation and in the structure of the sequences. This progress finally ends up with the ritualistic trance of the active performer and the reactive audience/devotees. This finally creates an ethereal realm of the performance where the votive or obligatory offerings of the performer and the participant get fulfilled. Altogether, they glorify the eternal bliss of the almighty and collectively proclaim their communal solidarity. This is possible only to a productive system, which has no conscious contradictions. In the case of *Moovarasunatakam,* the mute/opaque co-existence of the hybrid idioms further extends its possibilities of the lack of contradictions and internalizes certain dramatic 'improprieties'. The best example is the portrayal of King Herod as a pagan/Hindu king, who is being subjected to the temptation of Satans of the Christian scriptures and whose blessing do the devotees also seek in the initial sequence. Despite his pagan/Hindu belief, the King blesses the audience with the sign of cross. The organic hybridity subsumes this appropriately and keeps the make-believe intact. Moreover, the element of binary oppositions representing the good and the bad is used as a mode of characterization in this play. This subverts the internal contrasts between the performer and the audience and keeps the whole structure of the play unified and proclaims the worldview of the community.

d) **Language of identity :** The process of organic hybridization ends up in creating

a new language for the hybrid variety that proclaims the mixture or makes this new variety an object. This is nothing but the gain of identity. Here, the performance genre with its new language illustrates an organic hybrid identity, distinct and rigid in nature. In other words, *Moovarasunatakam* shows an unconscious coalescence of cultural idioms that have a distinct Christian identity with a rigid communal spirit. This altogether makes *Moovarasunatakam* stand as a distinct one representing the 'core' factor among the Christian performance tradition of Kerala.

The above said aspects of Un-intentionality behind the selection of the theme in the context to the mellifluous blending of cultural codes of native region which help in subverting the internal contrasts provides a unique language and identity for *Moovarasunatakam* as well as the Christian community.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Political Discourse through Web-based Political Satires in India : A Multi-Modal Analysis

- *Orsu Kasibabu,* Assistant Professor of English, SKBR Government Degree College, Macherla.

It is hard for power to enjoy or incorporate humour and satire in its system of control.

- Dario Fo

Introduction :

Acquisition of power or the right to govern is central to the term 'politics', which comes from the Greek word 'polis', which means a self-governing city state (Hansen, 2006: 01). However, in a democracy, such a process involves not just politicians but also other important players such as citizens, media, and the civil society. Many political theorists have argued that civil society is "a necessary precondition for effective democracy" (Maisel, 2012; also see Yali Peng, 1998). And a democracy guarantees its citizens individual liberty — a liberty not just to express oneself but also to disagree with the fellow citizens. "Our shared conception of justice is not the merging of the ideas of groups with different principles but rather an agreement to disagree on those principles ..." (Rawls, 1996, as cited in Maisel, 2012).

However, from a communications theory point of view, "politics is the process of who gets what, when and how" (Lasswell, 1936 as cited in Shira Tarrant, 2013: 63). It has a lot of significance in the administrative echelons of the political set-up. In this, both decision makers in the government and influential industrialists can at times collude with each other for their mutual aggrandizement rather than for the benefit of the people. This is an important aspect of power politics where communication is vital between the rulers and the ruled. "Political processes concern bridging power differences with society with those within the state, bridges that carry inputs both from society to the state and from the state to society." (Amitai Etzioni, 2003: 89)

Language is central to such a discourse. It is crucial not just to convey or derive the message but also to build an identity for oneself. It is more so in case of politics as a profession. This is because politicians must acquire many a communicative competency not just to convince people about their actions but also to sustain the legitimacy of their decisions and policies (Zohar Kampf, 2015) So, politicians must be aware of and acquire a mastery of various elements of language, both verbal and non-verbal, to be able to deploy them as per the context and the audience. If they fail to manipulate language to their advantage, they will fail in their profession. Thus, one simple way of understanding political discourse is to relate to politicians and the text they have produced (Fairclough, 2012; Chilton, 2004; Wodak, et al. 1989).

However, the question that arises is: Does or need political discourse concern itself with only politicians? This question has been dealt with by Van Dijk. According to him, apart from politicians, there are a host of other participants in the domain of politics such as "the public, the people, citizens, the masses, and other groups or categories," (van Dijk, 1997: 13).

Therefore, in this research paper, an attempt is made to incorporate, for the purpose of discourse analysis, the text not made by the politicians but by one of the participants, i.e. 'satirists', through web-based platform *The Unreal Times*.

This platform has been used to publish political satires apart from other types of satires. Satire has been understood as a way of criticising people, ideas or institutions in which humour is employed to show their faults or weaknesses. It is "a lighthearted critique of 'bad elements'... and is not a generalization". (Shankar Rajaraman, as cited in Suhas Mahesh 2015) People or institutions get satirized for their perceived fault or weakness. Through this, satirists expect to reform the people or institutions by showing their weaknesses, thus, paving the way for them to correct their shortcomings, as Kshemendra, a medieval Kashmiri poet, has observed: "Someone shamed by laughter will not persist in his wrongs..." (Vasudeva 2005: 20).

Effective satires are, however, those that do not reflect the reality in its entirety, but something close to the reality. It is because satire works through distortion, which comes through in the form of exaggeration, understatement, pretense, and so on (Feinberg, 1967: 03)

The next question that must be dealt with is: How is satire suitable to political discourse? People in India are hugely disappointed with their politicians. Seven out of ten Indians are dissatisfied with the way things are happening in India (Pew Research Center survey, 2013). Apart from considering them to be 'hypocritical' (Chandhoke, 2016), they also regard politicians as corrupt, opportunistic, inept and lacking innovation (Bhagat, 2016). However, many of them may lack access to vent their frustration through mainstream media outlets. So, the best possible means is satire for it gives scope to mock everyone and everything without causing harm (Blomkamp, 2017).

The satirical text which this research intends to study can be considered a kind of 'news parody' because of being modelled on a format used by mainstream journalism: It is written like a news article and we come to know that it is a satire thanks to its content, which is presented in a sarcastic tone. However, the satirists have not only the text in their satires but also other such semiotic resources as pictures, graphs, symbols, hypertext, abbreviated terms, code-switching, and so on to convey the meaning they want to convey. In other words, the satirists are exploiting different modes to carry out their message.

Mode, which, to the extent this research is concerned, is different from modality as it is understood in linguistics; in linguistics, modality is seen as referring to the expression of obligation or possibility through such modal verbs as 'should', and 'could' (Jones, 2012: 36). It also differs from its rhetorical meaning, i.e. 'method of communication', as it is understood in Systemic Functional Linguistics, wherein mode is seen as dealing with 'how the language is organized and functions in the interaction, for example, whether it is written or spoken or a combination of the two (as in various electronic modalities), whether it is expository, or didactic or persuasive, and so forth'. (Flowerdew, 2013: 12-13) Even Hudson looks at mode as referring to the aspect of 'how the communication takes place' (1980: 49). Thus, mode in

SFL perspective is seen more as an organizational machinery than as a mechanism with its own meaning making potential. This lacuna is filled in *Multimodal Discourse Analysis*.

Mode in *Multimodal Discourse Analysis* refers to 'a system of signs that are used in a consistent and systematic way to make meaning' (Rodney Jones, 2012: 36). Mode in a multimodal setting is conceived to be a system, linguistic or non-linguistic, with its own meaning making potential, i.e. 'a semiotic resource'. However, one mode cannot convey the entire meaning that the writer or the speaker wants to convey. Therefore, the use of multiple modes such as language, images, graphs, colour, and so on makes up for each other's constraints. This is because language as a semiotic resource works through typology and is a more time-sensitive semiotic where the linear progression of time can be reflected whereas pictures work through topology to make meaning and they are more space-sensitive semiotic that supersedes the linguistic mode in representing spatial relations (Fei, 2004: 229).

Literature Review :

Persuasion and Argumentation Strategies:

Politicians need to adopt various strategies of persuasion and argumentation to convince their voters or any other target group, be it their party colleagues, parliamentarians, media persons, etc.. Thus, political discourse is viewed as a form of argumentation. Politics is about ensuring that decisions are made collectively and cooperatively to decide on "what to do in the context of disagreement, conflict of interests, power inequalities, uncertainty and risk" (Fairclough and Fairclough, 2012: 236) It has its impact on the rationality and legitimization of the decisions.

Legitimization is crucial for the success of political communication in which language is manipulated to the advantage of politicians. Legitimization has to be linguistically constructed to vindicate politicians' decisions (Reyes, 2011). It comes through certain strategies, which include emotions, a hypothetical future, rationality, voices of expertise and altrusim (Reyes, 2011). Reyes dwells into the speeches of George W. Bush and Barack Obama, American presidents at the time of armed conflicts in Iraq (2007) and Afganistan (2009) respectively, to find out the ways they employed linguistic expressions to vindicate or legitimize their decisions to go for "War on Terror" (2011). He based his study on CDA and employed SFL parameters to study the politicians' linguistic strategies.

Legitimization also plays its part in politics on discrimination of one group against another, especially citizens versus immigrants. Any political discourse where the immigrants are the recipients, but they are not directly addressed, and which polarises the locals against the immigrants and shows immigration in a negative way using local strategies is considered to be discriminatory (Rubio-Carbonero and Zapata-Barrero, 2017). Politicians use a conservative or populist rhetoric to defend the traditional and national values as part of vindicating their political practices (Rubio-Carbonero and Zapata-Barrero, 2017). Rubio-Carbonero and Zapata-Barrero (2017) in their case study on Catalan political discourse on immigration found that the discursive rhetoric of the politicians is predominantly argumentative wherein they try and ap-

peal to the positive advantages their proposals against immigration can offer to the nation as a whole (p: 219).

Such political argumentation is often backed by a strong practical reasoning with its focus on finding a way to solve political problems — at times, it may be oriented towards manipulating public opinion in favour of a politician's racist agenda (Rubio-Carbonero and Zapata-Barrero, 2017) — and motivate people to take a particular path to achieve a particular goal. Practical reasoning results from an understanding derived through "cognitive and motivational premises" (Fairclough and Fairclough, 2011: 243). It is often mistakenly believed that practical reasoning is devoid emotional underpinnings. However, people's emotions, desires and values form a necessary part of practical argument it is because "without this motivational and emotional investment, no belief could ever prompt us to act one way or another" (Fairclough and Fairclough, 2011: 245). Moreover, the political discourse school finds political argumentation, persuasion and rhetoric to be ideological and anecdotal in their structure rather than logical or empirical (Stark, 1992).

However, societal acceptance is a must for any political decision to materialize, otherwise, it attracts resistance from the people. The political disturbances that took place in the 90s resulted from the interventionist policies of the French elite groups with political power and access to frame policies (Schmidt, 1997). Eventually, it led to a change in the policy making by the French government from dirigiste or statist pattern to public consultation as part of policy formulation. They moved in many spheres of economic policy making from a system where the elites formulate policies but accommodate concerns at the implementation stage to a system that involves the stakeholders at multiple levels at the formulation stage itself (Schmidt, 1997). It is evident in the President's speech to the nation:

"the first lesson to be learned from the strikes was that governmental elites could no longer govern today as they did twenty years ago, and that the second was that they would not change France without the French: more dialogue and concertation were the only means to reform" (Schmidt, 1997: 44).

Media too play an important role in political discourse. They are inseparable from political persuasion. "They are the medium and mediators of political knowledge" (Bhatia, 2006: 174). They help push certain arguments once they identify themselves with the cause in accordance with their professional culture, which is increasingly becoming homogeneous with globalization, especially among the western media houses in terms of 'their products and professional practices' (Camaj, 2010: 648). News are framed through 'selecting and highlighting some facets of events or issues and making connections among them so as to promote a particular interpretation, evaluation and or a solution' (Entman, 2004, cited in Camaj, 2010: 637). Making a quantitative analysis on media framing of the news on the final negotiations of Kosovo status, Camaj (2010) found that the news agencies were using 'episodic frame' with its focus on events, treating the issue as a conflict and using more solution frames as the negotiations advanced and the framing was static rather than dynamic over the two years of negotiations.

Press conferences given by politicians help them negotiate ideological differences, assert their power, maintain power relations between the powerful and the less-powerful and discuss and communicate political differences in a positive way through the manipulation of the language. As a result of media's undeniable role in 'political socialization' (Wilkins, 2000, cited in Bhatia, 2006: 174), politicians and politics became familiar subjects for people to create a 'political-social identity' (Bhatia, 2006: 174). Political press conferences have now been turned into a formal public institution in itself, bringing the common men from their private sphere to a public one (Bhatia, 2006).

Politicians often resort to a diplomatic language in conferences, especially where ideologically different politicians meet, as a tactical measure to resolve an intricate issue, be it sociopolitical or economic since they rarely speak as individuals but as representatives of a specific political system that exists in a particular ideological setup (Bhatia, 2006). This is also because press conferences have to bring about positivity between two or more opposing parties, establish influence and power and use evasion in case problematic questions arise (ibid). Besides, politicians should not directly acquiesce disagreement or antagonistic relationship, especially between two individual nations. In the press conference between Jiang Zemin and George W. Bush, Bhatia (2006: 181) found that Chinese President Jiang Zemin placed opposite words such as 'more rather than less shared interests … shared responsibility' to evade directly acknowledging the conflicting relationship between China and the USA. They also use commonplace terms such as 'candid and cooperative or constructive and cooperative' (Bhatia, 2006: 181). In another research by Ferrari (2007) on George W. Bush's speeches to the nation between 2001 and 2004, use of conceptual metaphors was found to be useful as a persuasive strategy in political discourse. Metaphors carry an emotive appeal and they can have a perlocutory effect on the audience. The metaphor that the politician uses to express a certain emotion is 'far from being without consequences from the point of view of persuasion' (Ferrari, 2007: 612). George W. Bush exploited metaphors to convey certain emotions, especially anger, fear, and pride as an argumentative strategy to push for 'preventive war'. In a speech cited by Ferrari (2007), Bush in the aftermath of 9/11, referring to the terrorists trained in other countries, says: 'like ticking time bombs, set to go off without warning' (p.617). He is using this metaphor to cause an emotive appeal of fear for his act of persuasion to convince his country men to take a military action against the external threat emanating from terrorism spreading across the world.

The metaphor of fear is balanced with the metaphor of confidence. He stimulated confidence by constructing an internal space to be protected by the citizens against an external threat (Ferrari, 2017).

Diplomatic or politically correct language, thus, may instill confidence among the citizens in the democratic processes and the functioning of political institutions, personalities, and ideologies. On the other hand, resorting to abusive language by one politician against his/her opponents may prove counterproductive and erode the confidence of people in the democratic system. In a survey done in the US, it is

found that more than 90 percent of the people had disapproved the job that the Congress was doing due to uncivil behaviour of the parliamentarians even though at times such uncivil discourse had been useful to them as an argumentative strategy (Maisel, 2012).

Political Rhetoric and Other Issues :

Research has also gone into areas of political rhetoric (Wodak, et al., 1989, Christoph Sauer, 2007), representation of political actors and political relations (Flowerdew, 2013, Wodak, 1989), representation of activities and events (Rista-Dema, 2008), mediated political interactions (Chilton, 2004), and construction of political discourses (van. Dijk, 1997 year, Chilton, 2004), and political genres and speech acts (Mbisike, 2008). But all this research is based on the text and talk by politicians and the types include political speeches, broadcast news, debates, interviews, talk shows, public service advertisements and so on.

Satire as Part of Political Discourse :

Coming to the use of satire in political discourse, we have Nilsson (2009) Baym and Jones (2012) , who have looked at satirical movies and satirical news shows across the world and their impact on the political discourse and even political outcomes. They have studied how satire has been used as a discursive tool to present a fresh and more authentic perspective on politics and political events of the day to bring about the absurdities and outright prejudices in the mainstream media's presentation of a particular meaning as the authentic.

The evergrowing social media has brought in many young creative people to ridicule and satirize political leaders through such platforms as Qtiyapa, fakenews.com, theunrealtimes.com (Sahana, 2017). The research done so far on political discourse has revolved around the text or speech made by politicians while the research on political satire as a discursive tool has dealt with such media as movies and news shows. However, little research seems to have gone into exploring web-based satires as a potential medium of political discourse. Even multimodal aspects of satires have not been studied so far. So, this study will bridge that gap.

The Aims of the Research Paper :

The aims of this research paper include exploring the written web-based political satire as a discursive tool; and looking at the ways in which sarcasm is built through multiple modes.

Theoretical Framework :

To study the above research gap and reach its aims, the following theoretical framework was used. It incorporated Chilton's (2004) theory on political communication and Lim Fei's (2004) discourse analytical model, namely, Integrative Multi-Semiotic Model.

Political Communication :

A political satire, like a political text or speech, has a message to convey. As shown in case of France (Baym and Jones, 2012), where a satire has been proven to have an impact on the public mood, when it comes to their politicians and their electoral prospects, satire is an effective tool for political communication. In this regard, this study has explored the thoughts of Chilton with regard to political communication to see how satires function as vehicles of political communication. In Chilton's opinion, political communication involves interaction and representation.

Interaction among human beings occurs on certain principles, and it is not a naive exercise. Drawing on evolutionary theories of language, Chilton (2004) points out that humans are machiavellian in nature and seek strategies of maximum individual advantage . He further states that humans thrive on strategic sharing of information, which serves them in attending to their individual needs, which is possible only when the other individual sees a personal value in the shared information. As proposed by the theory of 'reciprocal altruism', individuals help each other for their survival (Trivers, as cited in Dehejia, et al. 2012).

Language, or interaction for that matter, is not just about sharing information but also about signalling group identities (Chilton, 2004). As part of their interaction, humans reveal or maintain their group identities. That is the reason why people make certain statements or use certain codes to establish rapport and eventually effect cooperation. Signalling is done not just by the way someone talks but also by the way someone dresses or conducts himself/herself (Dehejia, et al. 2012).

Another feature of political communication according to Chilton (2004) is representation. Representation in political communication is studied at two levels – one, at denotational or referential, which he calls referential semantics i.e. a word referring to a real object or an abstract idea. However, this theory cannot explain why humans use a particular object to refer to a particular idea (Chilton, 2004). Hence, the need for meta-representation, connotation, or representational semantics, which shows why an object suggests a particular idea rather than a simplistic reference to a real object or idea. Meta-representation looks at who is saying what to whom and when. It reflects the mental representation of the reality mediated by perception. And it is coloured or limited by the individual cognitive apparatus, which includes frames, metaphors, actors and events and discourse worlds (Chilton, 2004). This cognitive approach looks at the knowledge of politics, political discourse and political ideologies as stored in long-term memory, both personal (episodic) and social (semantic). This impacts our interpretation or understanding of the present political occurrences (ibid).

Integrative Multi-Semiotic Model :

As part of discourse analysis, this paper used Lim Fei's Integrative Multi-Semiotic Model as it looks into web-based satires, which entail not just language or visuals, but a combination of both. Therefore, only a linguistic or an extra-linguistic analysis, taking socio-cultural and political elements into account, cannot help make a complete meaning of the phenomenon, but a study that includes the visual, pictorial, graphical, apart from linguistic resources exploited by the satirists can help get the full sense of the satire.

Integrative Multi-Semiotic Model (IMM) has been designed to function as a metamodel to analyze a frame or a page with multiple semiotic resources of both language and visuals. It integrates the systemic functional matrices in the field of multimodal studies. It presents a theory to study 'the interaction and integration between language and picture in cases where these semiotic resources co-occur on a page ...' (Lim, 2004: 221). As part of the integration, the model looks at the language as a

social semiotic on lines of SFL theory. It is a synthesis of three planes - Expression Plane, Content Plane, and Context Plane, which are shown hereunder.

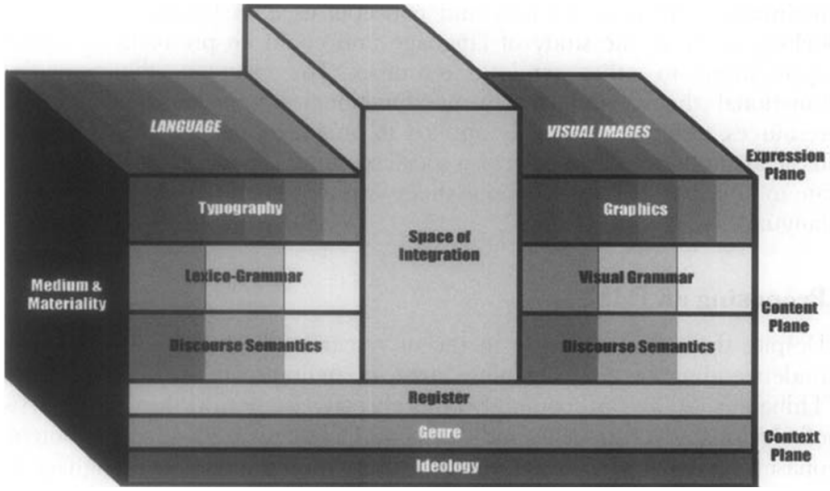

Fig. 2 : Integrative Multi-Semiotic Model

Expression plane relates to the availability of system networks in terms of both language and visual images while content plane looks at the choices made and the system networks employed by the author to convey the meaning he/she wants to convey. It explores not only why the author has employed a particular linguistic resource or a visual resource for that matter among all the available networks but also how these disparate resources interact with each other in a particular frame or a text. The frame is the medium in this study because it looks at web-based satire and not a print one. It is in this frame on the electronic medium that linguistic as well as visual resources integrate.

Linguistic semiotic resources are typographically presented in the text, consisting of lexicogrammar and discourse semantics. On the other hand, the visual images are topologically presented. In other words, graphics are spatially dominating while language is a time-sensitive semiotic. Visual images have their own grammar and meaning potential. An image that is presented at the left corner has a potential to attract the readers' attention. This place is usually earmarked for information which is already known (Kress and van Leeuwen, 2006, as cited in Jones 2012). Therefore, images with familiar meanings are placed in this corner. However, the bottom corners are left for concrete details so when we have an image that corresponds to the text and not the other way round, such an image is presented in this corner (ibid).

In a multimodal setting, linguistic as well as visual semiotic resources integrate and interact with each other to contribute to the meaning

making process (Lim, 2004). According to Lim, the Space of Intergration (SoI) functions as the theoretical platform for discussion of the dynamics in the interaction between language and visual images for meaning-making in a multisemiotic text. Sol topologically reflects the semantic multiplication brought about by the interaction and integration in intersemiosis between the two semiotic resources (2004). The integration happens through contextualization. There are two types of contextualizations — co-contextualization and re-contextualization. In cases where the meaning of one modality seems to 'reflect' the meaning of the other through some type of convergence, the two resources share *co-contextualizing* relations. On the other hand, in cases where the meaning of one modality seems to be at odds with or unrelated to the other, their semantic relationship is one that diverges. Here the resources share *re-contextualizing* relations (Lim, 2004).

Context plane in IMM deals with extralinguistic parameters that determine what happens on the content plane. It comprises Register (Context of Situation), Genre (Context of Culture) and Ideology. This is significant because meaning is located in the context of situation and context of culture (Lim, 2004). The author chooses certain elements to convey the meaning he/she wants, determined by these influencing agents. While the first two refer to things as they happen in the immediate context or in the overall socio-political settings, or are perceptual at times, the last is what makes the individual look at the things the way he/she looks at them.

Methodology :

In India, there has emerged, beginning sometime in 2008, a kind of satirical discourses on various facets of the Indian society, be it politics, social norms and practices, sports, or movies. For this research, one such a web-based platform has been selected. That is *The UnReal Times*. The time period under review is proposed to be 2009-2014. This period is considered to be an important phase not only in the history of Indian politics for the kind of developments that it witnessed but also for the growth of web-based political satires.

In total, 571 satires concerning Indian politics during the time period chosen have been randomly gathered from the archives of the website. They have been sorted out into their respective themes. Since there is an overlap of the themes within a satire, the central theme of the satire has been taken into account while slotting it into a particular theme.

As the data available is humongous, and all the themes cannot be dealt within a single paper, it has been felt appropriate to focus on a single theme, i.e. change of leadership. In total, 206 satires have been found to deal with leadership issues, either directly or through other themes such as corruption, media relations, political message and so on. However, for the purpose of this paper, it has been decided to take five out of 52 satires on leaders and their mannerisms theme from the website to make a micro-analysis of the structural features of the satires. They include:

1. 20 things *The Unreal Times* wants Narendra Modi to learn from the Masters;
2. Diwali Special: Fireworks Company launches crackers influenced by famous personalities;

3. In Pictures: Sonia Gandhi crying about things that upset her;
4. Revealed: Why Sunil Kumar brandished shoe before Congress spokesperson Janardhan Dwivedi; and
5. Prime Minister hosts unique Halloween Party in 7, Race Course Road for fellow politicians.

Analysis :

Out of the five satires, one is on Narendra Modi vis-a-vis his opponents; one on former prime minister Manmohan Singh; one Congress president Sonia Gandhi; and one on a Congress spokesperson Janardan Dwivedi. All the satires have been composed of both visual material and language elements in varied degree to generate sarcasm. For instance, satires 1, 2 and 5 have more linguistic elements while 3 and 4 have more pictorial elements.

Coming to the structural aspects of the satires, we can find a fine display of intersemiosis between language and pictorial elements. Even though we have many images of Narendra Modi, the author has taken the image of him in a sober mood (Fig.1), which is apt to the central theme of the satire, i.e. to learn from the masters. The same is true in case of other satires too: Manmohan Singh in holloween attire (Fig. 2), the journalist with the pose of throwing a shoe at Janardan Dwivedi (Fig. 3), Manmohan Singh along side a thousand wala with the caption *Silent Wala* (Fig. 4) and various images of Sonia Gandhi with varied emotions to show her upset.

Fig. 1: Narendra Modi

Fig. 2: Manmohan Singh

Fig. 3: Journalist with Janardan Dwivedi

Fig. 4a: Manmohan Singh

Similarly, coming to linguistic elements, we can see them, together with pictorial modes, building distortion through exaggeration, understatement, pretense, and invective. For instance, let's have a look at the first paragraph from the satire *Revealed: Why Sunil Kumar brandished shoe before Congress spokesperson Janardhan Dwivedi*.

The UnReal Times caught up with Sunil Kumar, the intrepid journalist who had approached Congress spokesperson, Janardhan Dwivedi, with a shoe before being intercepted and thrashed by Congress *chamchas*.

In this, the satirist is building sarcasm using understatement and invective, describing the journalist as 'approaching' and calling the Congress workers 'chamchas' (obsequious persons). These are at odds with the journalist shown in the image — he is shown as throwing the shoe at the Congress spokesperson (Fig. 4). Thus, the interaction between the pictorial and linguistic modes is happening through recontextualization.

In the satire on Narendra Modi and Sonia Gandhi, sarcasm is achieved through pretence, assuming that Mr. Modi is too clever to learn from Arvind Kejriwal as advocated by Congress politician Digvijay Singh. Besides, the other politicians too lack the qualities or they are the exact opposites of the qualities mentioned against them. For instance, Manmohan Singh is not known for his art of public speaking but for his silence.

After Digvijay Singh, yes Digvijay Singh (Seriously, man!), advised Modi to learn humility and austerity from Arvind Kejriwal, *The Unreal Times* went batshit mental for a day before recovering. So we thought it is only apt to go ahead with a totally mental list of things we want Modi to learn and from who.

Pretence can also be observed in the satire on Sonia Gandhi.

Fig. 5: Sonia Gandhi looking at Manmohan Singh

The above statement taken from satire one and the caption in the image (Fig. 5) aptly gel with their respective images, sharing a co-contextualizing relationship.

Even exaggeration plays its part in effecting sarcasm. In the satire *Prime Minister hosts unique Halloween Party in 7, Race Course Road for fellow politicians*, exaggeration is a predominant technique.

Menacing posters of Barkha Dutt, Rajdeep Sardesai, and Nidhi Razdaan lined the hallway. At the centre was a blood-curdling picture of Arnab Goswami with the sound-byte "The nation wants an answer, I want an answer" playing over and over again.

The abovementioned journalists, especially Arnab Goswami, are known for their hard-hitting journalism. However, their image and mannerisms are quite exaggerated to create laughter through the expressions *menacing posters*,

blood-curdling picture and *The nation wants an answer*.

Even codeswitching is a mode contributing to the meaning making potential of the satires. Expressions like *Silent Wala*, *Dhamaka & Sons*, *pataka* in ***Diwali Special*** satire, *chamchas* in ***Why Sunil Kumar brandished…*** satire and *neta* in ***Holloween party*** satire contribute to sarcasm and catch the attention of the readers as they can easily connect to such colloquial terms.

As these satires have been published on a website, not only has their reachability got enhanced but also they have averted the scrutiny of the mainstream media, which at times can display an ideological bias in publishing the content. Coming to the materiality aspect of these satires, we can see the digitality providing ample space for the free exercise of the satirist's creativity and ingeniousness.

Conclusion :

A political discourse is always aimed at creating a positive image of the self and a negative image of the other (Dijk, 1997). Through these satires, the authors have made an attempt to not only reflect the everyday image of the politicians but also added to it, making a strong imprint on the readers about these personalities. In this process, they have exploited, to an outstanding extent, multiple modes and enhanced the meaning making potential of the satires.

Significance of the Study :

Any study of discourse analysis on politics, or in other words political discourse analysis, should be able to provide solutions to the field of politics in order for it to be relevant to that field (Dijk, 1997). Though the present study does not make an attempt to turn political scientists to discourse analysis as an approach to studying politics, it definitely makes an endeavour to provide solutions to understanding the then political scenario unfolding in the country and ideological and circumstantial reasons for the proliferation of new political leadership in the country by looking closely at the political discourse through satires.

References :

1. Bhagat, Chetan. *The 3 New I's of Indian Politics – Intention, Initiative and Ideas: Netas do not Require Anything More in a Post-truth Environment*. Published on The Times of India on December, 24, 2016 and Retrieved on October 05, 2017 from https://blogs.timesofindia.indiatimes.com/The-underage-optimist/the-3-new-is-of-indian-politics-intention-initiative-and-ideas-netas-do-not-require-anything-more-in-a-post-truth-environment/
2. Chandhoke, Neera. *Dumbing Down of Indian Politics*. Published on The Hindu on May 16, 2016 and Retrieved on October 05, 2017 from http://www.thehindu.com/opinion/op-ed/dumbing-down-of-indian-politics/article8604008.ece
3. Chilton, Paul (2004). *Analysing Political Discourse: Theory and Practice*. London and New York: Routledge.

4. Dehejia, Vivek and Subramanya, Rupa (2012). *Indianomix: Making Sense of Modern India*. Gurugram: Random House India.
5. Dijk, Teun A. Van (1997). *What is Political Discourse Analysis?* Published in Political Linguistics
6. Edited by Jan Blommaert and Chris Bulcaen [Belgian Journal of Linguistics 11] 1997 pp. 11–52.
7. Fairclough, Norman and Fairclough, Isabella (2012). *Political Discourse Analysis*. London and New York: Routledge.
8. Fei, Victor Lim (2004). *Developing an Integrative Multi-Semiotic Model*. Multirnodal Discourse Analysis: Systemic-Functional Perspectives ed. by Kay L. O'Halloran. London: Continuum.
9. Flowerdew, John. Discourse in English Language Education. Routledge. New York: 2013.
10. Hansen, Mogens Herman. (2006). Polis: An Introduction to the Ancient Greek City-State. New York: Oxford University Press.
11. Jones, Jeffrey P and Baym, Geoffrey (2012). *News Parody in Global Perspective: Politics, Power, and Resistance*. Published in Popular Communication. ISSN: 1540-5702 (Print) 1540-5710 (Online) Journal homepage: http://www.tandfonline.com/loi/hppc20
12. Jones, Rodney H. (2012). *Discourse Analysis: A Resource Book for Students*. Oxford: Routledge.
13. Kampf, Zohar. *Political Discourse Analysis*. Published in The International Encyclopedia of Language and Social Interaction on April 27, 2015, 1-15.
14. Lasswell, Harold Dwight (1936). *Politics; who gets what, when, how*. New York: Whittlesey House, McGraw-Hill Book Company.
15. Mahesh, Suhas. *Satire In Sanskrit: 'Why You Must Stay Away From Doctors'*. Published on Swarajya on May 21, 2015 and Retrieved on December 03, 2016 from https://swarajyamag.com/columns/satire-in-sanskrit-why-you-must-stay-away-from-doctors
16. Mbisike, Rosarri C. (2008). *Speech Acts Sequences in Discourse.* In Samuel Gyasi Obeng and Beverly A. S. Hartford (ed) Political Discourse Analysis. New York: Nova Science Publishers.
17. Nilson, Johan (2009). *American Critic: Satire and Political Discourse in Warren Beatty's Bulworth*. Published in American Studies in Scandinavia, 41 :2, 2009.
18. Reyes, Antonio. *Strategies of legitimization in political discourse: From words to actions*. Published in Discourse and Society 22(6) pp. 781-807 in 2011.

19. Rista-Dema, Mimoza.(2008). *Language Register and the Impacts of Translation: Evidence from Albanian Political Memoirs and Their English Translations.* In Samuel Gyasi Obeng and Beverly A. S. Hartford (ed) Political Discourse Analysis. New York: Nova Science Publishers, Inc.
20. Sauer, Christoph (2007). *Christmas Messages by heads of state: Multimodality and media adaptations*. In Anita Fetzer and Gerda Eva Lauerbach (ed) Political Discourse in the Media: Cross-cultural perspectives. Amsterdam / Philadelphia:John Benjamins Publishing Company.
21. Tarrant, Shira (2013). *Overview and Introductions: This is What a Feminist Looks Like*. Taken from Gender and Women's Studies in Canada: Critical Terrain edited by Margaret Helen Hobbs, Carla Rice. Women's Press: Toronto.
22. Udupa, Sahana. (2017). *Gaali cultures: The politics of abusive exchange on social media*. Published in New Media and Society pp. 1-17.
23. Vasudeva, Somadeva ed. (2005). *Three Satires by Bhallata, Kshemendra and Nilakantha*. Oxford: Clay Sanskrit Library.
24. Wodak, Ruth. (1998) ed. *Language, Power and Ideology*. Amsterdam: John Benjamins Publishing Company

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావ వీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Men are not Rivals, but only Complements as Revealed in Flora Nwapa's *Women are Different*

- J. Metilda Jancy
Research Scholar, Department of English, Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women, Coimbatore

- Dr. S. Kalamani
Professor,Department of English, Avinashilingam Institute for Home Science and Higher Education for Women, Coimbatore

Abstract :

Literature, in whatever language it is written, is very much concerned with human beings, their life and emotions. The joys and sorrows of people are also similar irrespective of the place they belong to. Nigerian literature is an offshoot of African literature. The awareness created by Western education added grace to the realistic writing written in Nigeria. Flora Nwapa, an illustrious twentieth century woman writer of post–colonial Nigeria, with her loud voice for women's liberty, is read throughout the world. For Nwapa family is an important institution and the backbone of African people. The members of the family are nurtured with virtues such as love, obedience, hard work, patience and honesty. It does not mean that by giving importance to women, Nwapa degraded men. She gave men a dignified position – not as dominant men portrayed by other writers of Nwapa's period, but as men who are supportive of women in all possible ways. Nwapa's entry into literature made other female writers to raise their voice against male chauvinism. Nwapa's place in Nigerian literature is irreplaceable. She wss the only female writer in Nigeria who was self-confident in changing the perspectives of patriarchal narratives and she is remembered respectfully as Africa's literary foremother to this day.

Keywords : Literature, dominant, family, humane, upliftment

Men are not Rivals, but only Complements as Revealed in Flora Nwapa's *Women are Different*

"Literature adds to reality, it does not simply describe it. It enriches the necessary competencies that daily life requires and provides; and in this respect, it irrigates the deserts that our lives have already become."

– CS Lewis

Literature, in whatever language it is written, is very much concerned with human beings, their life and emotions. The joys and sorrows of people are also similar irrespective of the place they belong to. Nigerian literature is an off shoot of African literature. It is an interesting artistic writing initiated by warriors, story tellers, priests and the proverbs and the folklores used by the soldiers. The written tradition emerged in the Northern Nigeria through the Arab scholars and traders. The advent of missionaries with the Roman scripts enhanced the writing skills through which many poets and prose writers came to the limelight. The awareness created by Western education added grace to the realistic writing.

Flora Nwapa, an illustrious twentieth century woman writer of post–colonial Nigeria was

born in Oguta in 1931. She was educated in a missionary school at Oguta. She admired Jane Austen, Charles Dickens and William Thackeray. Nwapa's childhood was filled with happy as well as trying situations which moulded her as a strong woman. She took great interest in helping her mother and was fascinated by the stories dealing with Igbo tradition, goddess and mythology. Nwapa lived in a time when the Nigerians were subjugated by the British. Nwapa's interest in administration raised her to the level of Commissioner for Health and Social Welfare in 1970.

Nwapa's work is read throughout the world with the help of Tana Press founded by her to voice women's liberty. Umeh Marie in her article describesNwapa as, "a complex figure and a private dignified individual" (121). In an interview with Ezenwa-Ohaeto, Flora Nwapa, states,

From my childhood I lived among very strong women: my two grandmothers and their co-wives. They were strong women. In my native Oguta it was the women who first started trading with the foreign companies. Trading was the job of the woman in the riverine areas. So the women gained economic power through trade before the men, and all this influenced my writing and that is why I project women as great achievers. I did not see women as second-class citizens. (14)

For Nwapa family is an important institution and the backbone of African people. The members of the family are nurtured with virtues such as love, obedience, hard work, patience and honesty. Elechi Amadi, a contemporary of Nwapa, in the book, *Ehics in Nigerian Culture*, recounts the attributes of a family as having, "wholesome human relations among people; a respect for elders; community fellow-feelings; a live-and-let-live philosophy; altruism and hospitality" (52).

Nwapa's contribution to Nigerian literature in three decades includes six novels namely *Efuru* (1966), *Idu* (1970), *Never Again* (1975), *One Is Enough* (1981), *Women Are Different* (1986) and *The Lake Goddess*. She also wrote three plays, *The First Lady* (1993) and *Two Women in Conversation* (1993), and *The Sychophants* (1993) and two collections of short stories, *This is Lagos and Other Stories* (1971) and *Wives at War and Other Stories* (1975). She has also written a book of poems, *Cassava Song and Rice Song* (1986) and nine children's books and numerous essays for the development of Nigerian community.

As a leading twentieth century African writer, Nwapa tried to change the male-dominated environment portrayed byChinua Achebe and Wole Soyinka into one filled with virtuous women. These writers portrayed women as appendages to men and felt that a woman was incapable of getting equality as she was ineffective to safeguard herself. But, Nwapa changed the patriarchal tradition and portrayed her women as strong and indomitable women. She was the first woman to declare universal feminist values at the University of Nigeria, Nsukka, saying, "the most valuable aspect of the new women's movement is the rediscovery that women can think and work together and find common ground for action . . . only when we ourselves can treat one another as full hu-

man beings worthy of other women's trust and respect can we be fully liberated" (xx).

One of her essays "Women in Politics" talks about Nwapa's involvement in Nigerian government and politics for five and a half years that led her to be looked upon by the world. The essay points out, "the days are gone when Nigerian women [are] looked upon as mere objects for decoration. The Nigerian woman has given every indication that, given the opportunity, she can successfully and gracefully take an active part in politics." (115-121). Trade has been a major occupation in Nigeria and also in Nwapa's fictions. Women who were included in trade gained their own recognition in the community. Acholonu in the book *Motherism* says, "a rich woman, an educated woman, enlightened woman who is outspoken, hardworking and fearless can hardly expect to be looked down upon by any member of her society. . . . rich and enterprising women are better placed on the social ladder than poor unenterprising men, without prejudice to the individual customs of African communities"(45).

By giving importance to women, Nwapa did not degrade men. She gave men a specified position; not as dominant men portrayed by other writers of her period; she portrayed her men to be supportive of women in all possible ways. Men were also given equal importance in Nwapa's fictions. Nwapa's setting of the novels had been her hometown Oguta. She focused on the life of Igbo community and their lifestyle. Focusing on her community's tradition, Nwapa's special feature was to make her readers understand life situations of people in and around Nigeria. Her fictions explore in depth the beliefs, aspirations, failures and successes of her community.

Nigerian society is a patriarchal society. It is the major feature in the traditional Nigerian community. Generally, men do not participate in domestic works. They have their own qualities like strength, courage and self-confidence which they think their women do not have. Originally used to describe the power of the father as head of household, the term 'patriarchy' has been used within post 1960s feminism to refer the male supremacy and female subordination and oppression of women in social, political and economic fields.

It is said that Nigerian men always expect women to perform all tasks. They regard women as slaves and they have the final say in every matter. When a Nigerian woman lacks cooking skill, it is considered a crime. But, Nwapa changes the tradition. Her men are gentle and considerate to women. They respect women and their opinion and when they make decisions, the men accept them and work accordingly. For instance, Chris in *Women Are Different* welcomes the idea of Dora. He did not dissuade her from using her talent of baking. "She told her husband she would do very well baking cakes and other delicacies for sale. She was tired of nursing, and she felt she was not going to be promoted to a nursing sister even if she worked for six years" (67).

Nwapa's men constantly support women. Nwapa has brought a clear conception that men are not dominant and that they are the reason for women's upliftment. As Harri Holkeri puts it, "Men and women have roles – their roles are different but their rights are equal," Nwapa's

men are also clear about their roles and their respect towards women is remarkable. The roles played by men like, Egemba, Ayo Dele, Chris and Mark in supporting women are unbelievable. They become the reason for their women's success. When men in modern Nigeria are busy with their works, these men are portrayed by Nwapa to be kind and understanding of women. Because, these men see women as humans and not objects, and they do care for women's education and economic status.

The novel *Women Are Different* begins with the "Three Musketeers" – Agnes, Dora and Rose studying in the same school. They are sent to the Grammar School for a debate competition. It is late night when they return to their hostel and the boys from the Grammar School accompany the girls. These boys do not mind associating with the girls. "The boys of the Grammar School volunteered to walk the girls of Elelenwa back to their school that night. . . . The boys and girls set out. Many boys had volunteered to do the eighteen to twenty kilometers of walking" (16). Why do the boys join the girls? They could arrange a caravan, but they do not. Nwapa gives a clear picture of the boys. Even though they are attracted towards the girls, they really care for the girls' safety that makes them walk many kilometers for the sake of the girls. So, the beginning of the novel itself brings out the humanity of boys in supporting the girls. "The boys waited until everybody had gone in. 'The Three Musketeers' including Comfort were the last to enter their compound. Miss Hill took note. She thanked the boys, said good morning and goodbye to them, and stood as the boys turned back and took the first steps of their weary journey back to their school, this time without the girls" (19).

Agnes one of the three musketeers, gets married to her uncle, Egemba, who is very much different from others in his character. He has been waiting to marry Agnes till she completes her studies. He is praised by everyone in the community for his generous attitude. He wishes Agnes to be his wife from her childhood. He is much elated when he marries her. He is quite considerate and loving, but Agnes is not interested in Egemba. After their marriage, "the two relations who also lived with her husband were sent home, where they went to school. When her husband's brother protested, Agnes' husband told them to mind their own business. He did not want anybody, brother or sister to trouble his new bride" (57). He adores Agnes though she continues to be indifferent without showing any interest in him. When things are going in this manner, Ayo Dele comes into Agnes' life. He is well-mannered and educated better and these things attract Agnes. They become closer. Though Agnes is not his legal wife, he bothers much about her and treats her children as his own children. When Agnes loses her father, Ayo Dele helps Agnes to perform the rituals. "Ayo Dele did what he was expected to do. Though he did not go with Agnes to bury her father, he made adequate provision for his burial." (59). Nwapa wants her men to be humane and selfless. Why should Ayo Dele do the ritual? His help shows that anybody can help anyone who is in need.

Ayo Dele supports Agnes in her education and his motivation helps Agnes to become an Education Minister. He shows her how good the quality of a university education would be

and Agnes is sent to the university. She starts working very hard and gives her best. He tells her:

. . . you have to go to the university now, 'Ayo Dele told Agnes after the results were out. 'you have qualified to be admitted to the University College, Ibadan with your four level advanced level subjects.' Agnes said she wanted to read for her degree on her own. She could get a job as a teacher and while teaching study as she had been doing. Ayo Dele told her it would be better for her to go to a university. (60)

Ayo Dele has become a pillar of support for Agnes. The only person she cherishes after her father is Ayo Dele. Because Agnes is interested in academics, Ayo Dele is able to help her achieve her goal.

Nwapa's men adore their women. They do not grant a chance to other men to speak about their wives. Chris is happily married to Dora, his school mate. She attains success with her baking products. One day when Chris' colleagues are commenting on the goodness of Dora, saying, "What a wonderful wife he had. What a mother! What a business woman!"(69). A few of his colleagues compare Dora with their wives and insult them. This makes Chris to become jealous and he chides his friends saying, "How dare you compare your illiterate wife with mine! Mine went to school, yours did not. Mine speaks English, yours don't. So where lies the comparison?" (69). Nwapa presents Chris as a person who really cares for his wife and he does not like anyone comparing Dora with their wives.

Nwapa's men are adepts in cooking. Rose's happens to be that fortunate woman in her life. Rose does not marry her boyfriend, Ernest, her schoolmate. Many men come into her life among whom Mark, a fascinating young man gets attached to Rose. The author says, " . . . what intrigued Rose so much was Mark's domesticity. He took over the cooking. He cleaned the house and he even baked. Rose was taught all these chores at home and ACMGS all right, but she was not particularly enjoy doing them" (80).

Nwapa depicts men with different attributes through which they could impress, guide and protect women. In most of their activities the men help them and fulfill their desires and this makes them to be different in the Nigerian community. The boys from the beginning of the novel play the role of securities, and have brought the girls safely to their hostel. They do not take advantage of the situation. Only Chris marries Dora with whom he has exchanged letters during his schooldays. Through Egemba, Agnes becomes a mother; but it is Ayo Dele, who insists on her university education and helps her to get respect in the society. Nwapa's men are humane.

It is said that Nigerian men dominate their women and treat them as objects. But, the men in Nwapa's fiction have changed the scenario and take their women forward. When men around the world play key roles in decision making and execute their duties, the men in Nwapa's novels give way for women to explore.

Men in Nwapa's novels are patient. When Agnes is waiting for her examination results, Egemba patiently lingers. He does not force Agnes to finish her degree. "She insisted on getting a piece of paper before getting married,

and her husband, that long suffering man had to wait all those years" (52). Nobody will wait for such a long time to marry a girl. But Egemba is different. He respects women and values them the most. The author says, "He has been patient. He had wanted to marry Agnes when she was a little girl of ten years old, when Agnes' mother was alive. He paid Agnes' school fees both in primary and secondary schools" (53). This shows that Egemba had a special interest in Agnes. He values her more than anything else in the world.

Egemba is also a decent and matured husband. When Agnes is insistent on going to the night school, it becomes a shock for Egemba. He did not expect such a thing. This was the first time that Egemba comes to know that Agnes has been studying from home. He said, "A night school? In this Lagos? I don't think it is right, he said" (58). He does not oppose Agnes' wish to continue her education; but her night school disturbs him. He knows that Lagos is not a safe place for women during nights. He does not want Agnes to get into any trouble. But his reaction makes Agnes angry and she does not cook for days. Even then Egemba is never harsh to Agnes. He knows that she is a small girl and sends for Agnes' father. Fathers always support their daughters and the same thing happens in the case of Agnes also. Egemba remains silent and does not have any other go but to let Agnes go for a night school.

The night school makes Agnes to be distant from Egemba. She is interested in her night school and when Ayo Dele proposes to her, she accepts his proposal. When Egemba is away at his office one day, Agnes goes to Ayo Dele with her children and does not return. Egemba becomes heart- broken and so also her father. But he remains silent. He does not want to interfere with Agnes in her new life, but he still thinks much about her. When Ayo Dele dies, Agnes returns to Egemba. This silent man stabs at her heart with his words: "Sit down, my way ward wife, he said. A blunt knife seemed to have been driven into Agnes' heart. . . . 'sit down child. Is that your car? It is a beautiful car. And the children, I hope they are well. Whether you answer my name or not, you are my wife and the children are mine" (65). He still takes care of her. He does not scold her. He is not harsh towards her. But the words cut him deep. Even after many years, Egemba has not changed. He has the same love for Agnes and his children. Thus, Nwapa's men prove to be providers of women leading a decent life by remaining silent.

Nwapa introduces her men with a decent social status. The men understand and analyze the situations of women and help them. Nwapa gives a new reading to gender politics where men treat women as their equals. As Leo Tolstoy puts it, "Live your life in such a way that you neither hide nor have a wish to display your life to people." Nwapa's men lead a decent life that is beneficial for them and also for the people around them.

In Nigeria, men of Nwapa's conception are rare to find. The Nigerian male writers have been framing their men with high status and also as dominant figures. Even though they are respected in the society, people do not move with them easily. But Nwapa reconstructs the scenario. Her men are supportive and help women and include them in every activity. They are compassionate both at home and in society. For

instance, Father Mclaid of *One is Enough*, Adiwere of *Idu* and Nwashike Ogene of *Efuru* change what was prevalent to bring about a new reality, where the Nigerian men support women in all walks of life thus leading women towards the fulfillment of their vision. The practice in Nigeria is that when a woman is barren, her husband is asked to marry another girl, who can beget him a child; but Nwapa gives a different conception that men are not much interested in polygamy. Egemba, like Nwashike Ogene, does not marry any other woman. Thus the men characters prove to be complements and not rivals in Nwapa's fiction.

Nwapa's entry into literature has given impetus to other female writers to raise their voice against male chauvinism. Nwapa's place in world literature through her contribution to Nigerian literature is irreplaceable. She was the only female writer in Nigeria who was self-confident in changing the perspectives of patriarchal narratives and she is and will be remembered respectfully as Africa's literary foremother.

References :

Primary source :

1. Nwapa, Flora. *Women Are Different*. 1986. Print.

Secondary sources :

1. Acholonu, Catherine O. Motherism: The Afrocentric Alternative to Feminism. Owerri, Nigeria:
2. Afa, 1995.
3. Amadi, Elechi. Ethics in Nigerian Culture. Ibadan: Heinemann Educational Books, 1982.
4. Ezenwa-Ohaeto. "Breaking-Through: The Publishing Enterprise of Flora Nwapa".
5. Marie, Umeh, "Signifying(g) The Griottes: Flora Nwapa's Legacy of (Re) Vision and Voice."
6. Research in African Literatures 26.2 Summer, 1995: 121.
7. Nina E. Mba. *Emerging Perspectives of Flora Nwapa.* Foreword. pp. xx.
8. Nwapa, Flora. "Women in Politics." Presence Africaine. 141.1 (1987): pp. 115-121.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావ వీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Caste-Religious notion and Untouchability: An overview on George Joseph's Participation in the Vaikom Satyagraha.

- Ms. Neethu V S
Research Scholar, Department of History,
Bharathidasan University,
Tiruchirappalli.

- Prof. N. Rajendran
Former Professor & Head,
Department of History,
Bharathidasan University, Tiruchirappalli.

Introduction :

The Vaikom Satyagraha was a movement organized for attaining basic human rights of the socially marginalized and oppressed untouchable communities in Kerala. It was staged on March 30, 1924 at Vaikom Mahadeva Temple Road in Travancore, a former Princely State of British India and now it belonged to Kerala State, as a part of the untouchability removal programs organized by the Indian National Congress (INC). Prominent importance of this satyagraha was that it draws the attention of the mainstream Indian political community which focused solely on gaining independence from the British, into the human rights abuses perpetrated in the name of caste in the indigenous communities of India. In addition, it was also a joint struggle of the lower castes and the upper castes for the rights of the *avarna* people.

Untouchability, a despicable product of the caste system, was the culmination of the denials of rights imposed on the lower castes by the upper castes. The caste system in Kerala was characterized not only by the wide subcaste strata of the castes but also the different measures of intensity of untouchability that existed among them. The hierarchy of castes in Travancore consisted of Brahmin, Nair, Ezhava, Nadar, Slave Caste or Untouchables. The Brahmins and the Nairs were considered as upper castes and the remaining casts, the Ezhava and the Nadar, were considered as lower castes. Not belonging to this caste hierarchy were the slaves who were labeled as 'untouchables' and Pulayar and Parayar predominantly belonged to this category in Travancore. Their condition was so pathetic as the others treated them like animals. They were denied the basic rights of their citizenship and not allowed to wear turbans, use umbrellas and to live in better houses. Their women were not allowed to wear clothes on upper parts of the body. Untouchability was practiced according to the caste hierarchy among all castes in Kerala irrespective of *savarna* or *avarna*. Not only the touch of a lower caste person polluted the upper caste people, but even seeing him and his silhouette were polluted the upper caste. These virulent forms of caste pollution named as untouchability, *unseeability* and *unapproachability* respectively.[1] To avoid such pollution, each caste kept a certain distance from the upper castes. This distance varied according to places and castes, and those who violated that distance faced severe punishment. Therefore, due to caste pollution they were denied access to Hindu temples, houses of high caste Hindus, public roads, water tanks, wells, schools and public offices. They were not even allowed to use the roads, which was built by

public tax, located at a certain distance from the temples.[2] They had to cover their mouths with their left hand when talking to superiors.[3]

Literally, the untouchables were socially, economically and politically segregated and denied all basic human rights. Travancore, was educationally one of the most developed in the princely states in British India, yet lower classes were socially disadvantaged owing to the caste rigidity and social discrimination practiced for centuries. Their way of life had always been governed by such harsh and uncivilized customs and unwritten rules. By the second half of the nineteenth century, some voices against such injustices and immorality had begun to emerge from various walks of society. The Ezhava Movement, The Ayyankali Movements, the Shanar Rebellion for women's right to dress like the upper caste Hindu women, and the Civic Rights League's agitations were all reflections of such outcry. The Vaikom Satyagraha, a struggle against the denial of the basic rights of the lower castes to use the public roads around the Vaikom temple, was also a continuation of such struggles.

In 1917, at the Annual Session of INC in Calcutta, a resolution was passed by the influence of Gandhi to work for the elimination of all customary impairments imposed on the depressed classes.[4] With that, the INC began to emphasize social independence along with India's political independence. The leader of Ezhavas, T. K. Madhavan, who believed that temple entry was a prerequisite for eradicating untouchability and thereby liberate the *avarnas* from irrelevant social bonds, was the first to raise the issue of temple entry rights in Kerala and to bring its relevance to Gandhiji's attention.[5] During that time Madhavan was both a member of the Sree Moolam Popular Assembly and the editor of the *Deshabhimani* newspaper. In December 1917 Madhavan wrote an article in the *Deshabhimani* newspaper about the opening of temples to the public with challenging all the arguments of the conservatives against the entry of lower castes into temples.[6] As a member of the Sree Moolam Popular Assembly, along with 46 Hindu members, he submitted a petition to the Government in 1919 raising the same demand.[7] But none of these efforts yielded favorable results.

Meanwhile, following the decision of the Annual Session of INC in Nagpur to reorganize the Provincial (State) Committees on linguistic basis, the Kerala Provincial Congress Committee (KPCC) was established with its headquarters in Kozhikode and thus INC became active in Kerala, including Travancore. He met Gandhi at Tirunelveli and informed him that the Ezhavas of Travancore were trying to eliminate untouchability by making temple entry to all people irrespective of castes. Gandhi welcomed it and agreed to include this issue in the agenda of the INC. In December, 1923, at the 38th session of the INC held in Kakinada, T. K. Madhavan participated and introduced a resolution calling on Congress to take positive steps to eliminate untouchability.[8] The campaign against untouchability received official support from the Congress and it was decided to raise awareness and compile opinion among caste Hindus on this issue. Thereafter the meeting of the KPCC was held at Ernakulam on January 20, 1924 and the Anti-Untouchability Committee was formed at that meeting. K. Kelappan Nair was elected as Convener and leaders like

T. K. Madhavan, K. P. Kesava Menon, Kurur Neelakantan Nambudirippadu, A. K. Pillai were included as members. At a meeting of the Anti-untouchability Committee on February 28, 1924 Vaikom was chosen for conducting a non-violent struggle against untouchability.[9] Initially, it was decided to hold only a procession, but the misunderstanding of the upper caste Hindus led it to a Satyagraha. As a result of the pressure from upper caste Hindus, government banned the procession in Vaikom and issued a restraining order against K. P. Kesava Menon, T. K. Madhavan, A.K. Pillai and K. Velayudha Menon.[10] After that, the Anti-untouchability committee and other leaders decided to hold a satyagraha at Vaikom on March 30, 1924 instead of the procession. And KPCC President, K.P. Kesava Menon, announced that on the first day he would approach the temple road and break the law with the *avarna* Hindus.

The Vaikom Mahadeva Temple was one of the largest temples in Travancore and like all other temples, *avarna* Hindus could not walk on the roads around this temple. the temple authorities placed a sign board in front of the temple indicating this unwritten rule. As a result, the *avarna* Hindus had to rely on other long routes to get from one point of Vaikom to another.[11] The Anti-Untouchability Committee had asked temple authorities to remove the sign-board, but to no avail. Moreover, the government supported the stand taken by temple authorities. This inhumane attitude of both the temple authorities and the government was prompted the committee to organize a movement to open roads to all. The aim of the satyagraha was not to enter the temple, but to enter the roads around the temple which were forbidden to the *avarna* Hindus. The conservative upper caste Hindu elites failed to understand this properly.

The upper caste organizations like the Nair Service Society, the Kshatriya Mahasabha, the Kerala Hindu Sabha and the Yogakshema Sabha wholeheartedly supported this non-violent struggle. Many leaders of various communities, irrespective of caste differences, offered their support for the struggle against such social evils. Among them one was Barrister George Joseph, a member of the Syrian Christian community in Chengannur. He was attracted to the freedom struggle while practicing law in Madurai, Tamil Nadu. As a result, he quit his legal profession and took part in the national agitations of the Congress in northern India. In early March 1924, he returned to his native Chengannur for treatment of his wife Susannah and was fascinated by the early activities of the Vaikom Satyagraha. He was always sympathetic to the suffering and oppressed people and began to act as an active leader of this satyagraha with his full support to end such social malpractices. George Joseph and K. P. Keshava Menon regularly published articles in newspapers and widely disseminated the meanings of this Satyagraha. George Joseph noted that there was lack of awareness among the people about the importance of eliminating untouchability. He opined that if this movement is considered as a civil rights movement for all people, irrespective of caste, to gain the right to walk on public roads, there will be more participation from the public.[12]

Thus, on Sunday, March 30, 1924, the glorious twenty-month long struggle for the protection of human dignity and the establishment

of the right to freedom of movement began. Led by K. P. Keshava Menon and T. K. Madhavan, the satyagraha movement started with a procession of thousands of people to the forbidden road near the Vaikom temple. The procession ended at a distance of 50 yards from the signboard and a three-member team, wearing Khadi uniforms and garlands, comprising of a Pulayan named Kunjappy, an Ezhava named Bahuleyan and a Nair named Govinda Panikkar were sent to the banned road to violate the restriction. Four days before the Satyagraha, barricades were set up on the road by an order of the District Magistrate in order to prevent *avarna's* use of temple roads and clashes between Satyagrahis and conservative Hindus. Police stopped the three-member group near the barricade and allowed only the Nair member to cross the road. But the three satyagrahis sat on the floor, demanding that they wanted to enter the temple road together. Soon after, the three Satyagrahis were arrested and taken into custody by the then Vaikom Police Inspector Rama Warrier and sentenced to six months simple imprisonment.[13] The protesters ended the strike for that day by announcing that these procedures would be repeated every morning until the lower castes were allowed to use the roads.

The next day it repeated what had happened the day before; With that, the popularity of this Satyagraha spread all over India. At the same time, Gandhiji called for a temporary suspension of this satyagraha for peaceful dialogue and consensus as a result of the efforts of the spokespersons of the upper caste Hindus. Accordingly, the Satyagraha was stopped on April 1, but resumed on April 7, as nothing auspicious had happened. On the day of the resumption, K. P. Keshava Menon and T. K. Madhavan agitated and were arrested. The government had hoped that the arrest of key leaders would put an end to the satyagraha and thus suppress the struggle. Accordingly, the police reached the Satyagraha camp and arrested A. K. Pillai, K. Kelappan and K. Velayudha Menon.[14] The arrest of these prominent leaders, who played a key role in this movement, severely affected the Satyagraha movement. It was at this crucial juncture that George Joseph, who had been there since the beginning of the Satyagraha camp and worked with the leadership at every stage, took the lead in the Vaikom Satyagraha.

Prior to his arrest, Madhavan had handed over the charge of the Satyagraha Ashram to George Joseph and given further instructions. George Joseph, who was an accomplished orator, made regular speeches near the boat jetty in Vaikom, which greatly contributed to the popularization of the struggle. In those speeches, he criticized the attitude of the police and the District Magistrate in suppressing the Satyagraha movement and strongly urged the common man to take responsibility for the successful conduct of the Satyagraha. In a speech on April 10, the day before his arrest, he praised the sacrifices of the Satyagrahis and urged the people to pay attention to them. At the same time, he harshly criticized the authorities and challenged the authorities by verbally explaining the consequences of the satyagraha.[15] George Joseph also made small changes in the tactics of the Satyagraha. It was his decision to extend the Satyagraha to all the four gates, which was held only at the west gate

of the temple. With this, more activists and volunteers came to the Satyagraha camp.

But Gandhiji was not satisfied with George Joseph's intervention in the Vaikom Satyagraha. It was through Keshava Menon's letters that Gandhiji came to know that George Joseph was participating in the Vaikom Satyagraha. Gandhiji wrote directly to George Joseph to learn about his role and to get a true picture of the situation in Vaikom. In it, Gandhiji asked him to refrain from satyagraha, saying that purifying Hindus was their own right and that they should be allowed to do so. He suggested that instead of organizing the movement or holding a satyagraha, George Joseph should help them only through sympathy and pen.[16] On another occasion Gandhiji commented that despite the situation of untouchability persists among Syrian Christians in Kerala, the fact that the Vaikom Satyagraha is being waged to solve the problems of the Hindus. so non-Hindus has no need to protest into that, hence their sacrifices won't be a great one.[17] It is paradoxical that, why the same logic was not applied when Gandhi himself led the Khilafat movement. However, the letter sent by Gandhiji to Chengannur (George's home town) was not received by George Joseph as he was actively participating in the Satyagraha camp.

However, George Joseph considered the Vaikom Satyagraha as a matter of civil rights issue because the basic problem of the Satyagraha was the restriction of moving on a particular Road. Society illogically imposed travel restrictions only on the lower castes on a public road that allowed Christians, Muslims and even animals to travel freely. Denying justice to a group of people in the name of caste or in the vicinity of a temple is vulgar, inhumane and ridiculous. Therefore, for George Joseph, the movement was as important as the Indian independence movement. As a Congress member, he also saw it as his duty to take part in the affairs of the KPCC.[18]

Authorities came up with new measures to curb this growing movement. By denying the Satyagrahis access to the temple roads, they closed the temple roads with barricades and only blocked the protesters in the restricted area instead of arresting them. Outraged at these new tactics, George Joseph expressed dissatisfaction with the District Magistrate and said the government was not being honest.[19] Hence the Satyagrahis also made some changes in their method of struggle. Since the police did not arrest the Satyagrahis, they decided to observe hunger strike. Chathunni Nair from Malabar sat on the forbidden road for two days and continued fasting till he fainted. After informing Gandhiji about the hunger strike via a telegram by George Joseph, Gandhi asked them to end the hunger strike and instead to hold a relay satyagraha and remain calm until their arrest.[20]

Gandhiji argued that fasting should not be used against those who oppose it politically, but only when allies and loved ones refrain from taking the oath. Gandhi explained to George Joseph that fasting should be aimed at reforming rather than gaining rights and fasting in Bombay and Bardoli was of that nature. Gandhi also gave suggestions on some techniques to make Satyagraha more effective. They were, to wait patiently for the deputies of the Diwan and the Maharaja, to obtain a monster petition of the Orthodox Hindus who sympathized with the movement, make more attention to the op-

posed members and most importantly, the satyagraha, which is being carried out, must be activated and taken care of without being violent.[21]

The British authorities believed that the nationalist struggle in British India had spread to Travancore as the Congress leaders had led the Vaikom agitation. So, they wanted to defeat this Satyagraha anyway. Perhaps the British would have welcomed it if the Travancore authorities had agreed to withdraw the civil right that Christians and Muslims had long ago enjoyed in the form of freedom to access the public spaces due to this satyagraha. That was why the British Resident of Travancore advised the strategy of arresting leaders to quell this satyagraha to the Magistrate. Along with that, the Resident C. W. E. Cotton mentions in a letter to the Chief Secretary of Madras that, 'no other leader with imagination or leadership skills is left in the Satyagraha after George Joseph, and the Vaikom Satyagraha may fail without being led in his absence.'[22] by examining at the later history of this Satyagraha, it is safe to say that it was a misjudgment. After the arrest of George Joseph, the Satyagraha struggle continued for 590 days, and they could attain almost complete achievement of the declared objectives of the struggle.

Thus, on April 11, under Section 90 of the Criminal Procedure Act, the District Magistrate, Kottayam issued a warrant against George Joseph, K. G. Nair, P. W. Sebastian and Kuruvila Mathew and subsequently arrested them. They were sentenced to six months simple imprisonment by the First-Class Magistrate Mr. Andi Pillai and sent to the Thiruvananthapuram jail.[23] Before going to jail, George Joseph requested Gandhiji to send a suitable leader to lead this satyagraha but he did not get a favorable reply. Gandhiji not only did not encourage the participation of Congress volunteers from outside Travancore in the Vaikom Satyagraha, but also suggested that volunteers should be selected only from the Madras province, if it couldn't.[24] Therefore, with the opinion of Kurur Neelakantan Namboodirippadu, George Joseph invited to Periyar E. V. Ramaswamy Naicker to take over the leadership.[25] Arriving in Vaikom after accepting the invitation, he was arrested and detained by the Travancore authorities for sharply criticizing the government. National leaders like C. Rajagopalachari, Swami Shraddhanand, Mahadev Desai, Srinivasa Ayyankar, Varadarajulu Naidu, Kamaraj, C. F. Andrews and Santhanam reached Vaikom and gave their full support to the Satyagraha. Even in the absence of prominent leaders, the Satyagraha continued its journey to achieve its ultimate goal with the abundance of volunteers.

Following the death of Travancore ruler Sree Moolam Thirunal, Rani Sethu Lakshmi Bhai, who was took over as Regent, ordered the release of all Satyagrahis from jail, including George Joseph. While other leaders were active in the Satyagraha again, George Joseph returned to North India and became active in the AICC. As the Vaikom Satyagraha gained national attention, aids came to the Satyagraha Fund from many places. Gandhiji suggested that outside help would dampen the enthusiasm of the locals and that the Satyagrahis should receive funds only from the locals. Ironically, it was the same Gandhiji who sanctioned Rs.1000 per month to the Vaikom Satyagraha

Fund at the Belgaum conference of the INC. George Joseph was also responsible for that. At the Congress Working Committee meeting in New Delhi on 3rd October 1924, George Joseph orally requested for a grant-in-aid for the Vaikom Satyagraha, which was granted by Gandhiji, who was its chairman at the Belgaum conference of the INC in December.[26]

The Satyagraha movement entered the next phase with new innovative methods. *Savarna Jathas* (marches), from Vaikom to Thiruvananthapuram and Nagercoil to Thiruvananthapuram, were organized by the upper caste Hindus for achieving the rights of *avarna* people from 1 to 12 November 1924. Simultaneously, Satyagrahis adopted various constitutional methods as part of the struggle. Accordingly, they submitted a petition to the Regent Rani and passed a resolution on this satyagraha at the Belgaum session of INC, and a motion was tabled in the Travancore Legislative Assembly. The freedom of movement resolution introduced in the Assembly was defeated only by one vote; unfortunately, the vote against the resolution was done by an Ezhava member Parameswaran, Dr. Palpu's brother who was instrumental in forming the SNDP. On March 9, 1925, Gandhi reached Vaikom and held some discussions with Regent Rani Sethu Lakshmi Bhai and the Commissioner of Police, Mr. Pitt, to end the Satyagraha Movement. As a result, the approach roads of the Vaikom Temple, except the road on eastern side, were opened to all Hindus irrespective of caste discrimination, and removed the boards, which mentioned about the banning of avarna people, from the roads. At last, on November 23, 1925, the 603-days continuous sathyagraha programmes came to a conclusion, which was almost a successful end.

There was always confusion over the basic theme or purpose of the Vaikom Satyagraha. The confusion over whether the emphasis of this satyagraha was on against untouchability, on the freedom of movement of the oppressed people, or on allowing access to the temple for all, irrespective of caste, has at one point put the progress of this struggle in doubt. These questions were mainly raised by the interventions of George Joseph. Gandhiji was of the opinion that the issue of civil rights would be resolved naturally with the abolition of untouchability. But for many who were directly involved, including George Joseph, Varadarajulu Naidu, Ramaswamy Naicker and Keshava Menon, it was a matter of civil liberties for all sections of the public to travel through public spaces. Therefore, not only did George Joseph disagree with Gandhiji's view that he should not take part in the Vaikom Satyagraha due to his Christianity, but he also rejected Gandhiji's suggestion for an apology.[27]

His precise and nuanced views on civil rights and untouchability were written in Young India on January 31, 1924. in that he stated men have three categories of rights: political, humanitarian and social - and that they are different from each other.[28] The first one includes the civil rights created by modern governments. This includes the right to use public roads, public wells, public schools and courts, and the right to vote. These rights are being denied in many places, even though there is no valid reason to deny them. The second was the human right to freedom of religion and worship. But everywhere

the ritual takes place on a social priority. For a social reformer, denying access to a temple to worship a god freely is a violation of personal liberty. Third one was the social rights that represent intercaste dining and intercaste marriage that exist on different bases. In order to abolish untouchability, he criticized the existing marriage system in India and gave priority to the need for inter-caste marriages. For George Joseph the only real problem affecting the upper and lower castes was poverty. He believed that poverty alleviation was more important than the problem of temple entry.

Conclusion :

His conclusions about untouchability are very similar to those of Ambedkar. Ambedkar believed that only through better education and employment could the lower classes be uplifted. Once this is achieved, religious matters will also come in their favour. like that for George Joseph, leading a better life was more important than entering a temple. When there were ideological differences with Gandhiji and some political changes occured in the Indian National Congress, George Joseph returned to Madurai and made distance from the Congress and Gandhiji. George Joseph's presence and contributions are marked by an indelible vestige on the Vaikom Satyagraha, which is on the verge of its centenary.

End notes :

1. A. Sreedhara Menon, *Social and Cultural History of Kerala*, New Delhi: Sterling Publishers Pvt. Ltd., 1979, p. 66.
2. C. Narayana Pillai, *Thiruvithamcurinte Swathanthrya Samara Charithram*, (History of Freedom Movement of Travancore), (Mal), Thiruvananthapuram; C Narayana Pillai Foundation, 2004. pp. 272-273.
3. Robin Jeffrey, *Politics, Women and Well-being How Kerala Became A Model*, New Delhi: Oxford University Press, 2001, p. 119.
4. Manjit Singh, 'Untouchables Recognised and Betrayed (1917-1923)', *Proceedings of the IHC*, Vol. 40, 1979, p. 867; Bipan Chandra, Mridula Mukherjee, (Et.al.) *India's Struggle for Independence*, Haryana: Penguin Books India Pvt. Ltd, 2016, p. 230.
5. E. Rajan, *Vaikkom Sathyagraham*, (Vaikkom Sathyagrah), (Mal) Kozhikode, Mathrubhumi Books, 2016, pp. 71-72.
6. S. N. Sadasivan, *A Social History of India*, New Delhi: A.P.H. Publishing Corporation, 2000, p. 509.
7. K. K. Kusuman, 'Vaikom Sathyagraha: the Lead of T.K. Madhavan' in P. Rajendran (Ed.) *Aspects of South Indian History, A Felicitation Volume in Honour of Prof. K. Rajayyan*, Nagercoil: 2000, p. 208.
8. Bipan Chandra, Mridula Mukherjee, (Et.al.) *Op.cit*, p. 230.

9. T. K. Ravindran, *Vaikkam Satyagraha and Gandhi*, Trichur; Sree Narayana Institute of Social & Cultural Development, 1975, p. 52.
10. *Vaikom Satyagraha Smarakagrantham*, (Vaikkom Sathyagraha Memmorial Book), (Mal) Vaikom: Publishing Committee, 1977, p. 66.
11. Devaswam Commissioners Report, 21 April 1924, *Vaikom Satyagraha File*, Vol. VI, English Records, Trivandrum.
12. George, Gheverghese, Joseph, *George Joseph, The life and times of a Kerala Christian Nationalist*, New Delhi: Orient Longman, 2003, p. 163.
13. P. A. Warrier, *Indian Swathanthryasamaravum Keralavum*, (Indian Freedom Movement and Kerala), (Mal.) Kottayam: DC Books, 2009, p. 47; K. P. Kesava Menon, *Bandhanathilninnu,* (From Bondage), (Mal) Kozhikode: Mathrubhumi Books, 1986, pp. 14-16.
14. E. Rajan, *Op.cit*, p. 135.
15. *Malayala Manorama*, 3 April, 1924 and 5 April, 1924.
16. *Gandhi's Letter to George Joseph* dated 6th April, 1924.
17. E. Rajan, *Op.cit*, pp. 122-125.
18. George, Gheverghese, Joseph, *Op.cit*, p. 101
19. T. K. Ravindran, *Op.cit*, p. 101.
20. *George Joseph's Telegram to Gandhi*, dated 11th April, 1924.
21. *Collected Works of Mahatma Gandhi*, (*CWMG*) Vol. 23, p. 225.
22. *A communication dated 14th April 1924 from the Resident of Travancore*, CWE Cotton (Resident) to the Chief Secretary, Government of Madras, Fort St. George.
23. E. Rajan, *Op.cit,* pp. 145-146; *Mahatma Ganghi's Visits to Kerala,* Kottayam: Malayala Manorama, February, 2009, p. 8.
24. *CWMG*, Vol, 23, New Delhi: 1965. p. 437.
25. N K Mangalamurugesan, *Self-Respect Movement in Tamil Nadu, 1920-1940*, Madurai: Koodal Publishers, 1979, p. 166.
26. *The Indian National Congress 1924*. Being the resolutions of the Congress and of the All India Congress Committee and of the Working Committee of the Congress passed during the year 1924, Allahabad: Allahabad law journal press, 1924, p. 27.
27. *Indian Social Reformer*, 30 January 1932.
28. George, Gheverghese, Joseph, *Op.cit*, pp. 172-173.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావ వీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Passive Disquietude and Looming Ecocide: A Study on Climate Refugeeismin *The Right to Be Cold*

- ***Smitha Mary Sebastian***, Assistant Professor, Department of English, Kristu Jayanti College (Autonomous), Bengaluru, Karnataka, India.

Abstract :

Issues pertaining to climate change have been at the centre stage for a long time. However,there is an ever-pressing need to address this cataclysmic phenomenon in recent times, which has afflicted every facet of life and existence.Cli-fi, or climate change fiction, has become in itself a distinctive genre of literary studies with ongoing studies and research to safeguard the future. The present study focuses on the versatility of the cli-fi genre with emphasis on climate change discourses in literature and the emerging category in trauma studies, climate trauma.The paper would also strive to outline the effect of climate change on the Arctic with reference to the textby Sheila Watt-Cloutier, 'The Right to be Cold: One Woman's Fight to Protect the Arctic and Save the Planet from Climate Change'.

Keywords: Climate trauma, Cli-fi, Artic, Woman

The aftermath of Greenhouse gases was identified by scientists in the 19th century. Global Warming, the greatest challenge to acquire worldwide attention, remains a matter of public concern. The future ramifications of climate change (most of which are already experienced in the present times) involve the loss of biodiversityinduced by anthropogenicclimate change, which would be one of the key contributors to the world's sixth extinction event. Other consequences would be coral bleaching, ocean acidification, crop failures, heatwaves, 'desertification, drought and water shortage, floods and violent storms, the spread of tropical diseases, climate refugeeism and the collapse of a society divided between rich and poor into lawlessness and armed conflict. (Goodbody and Johns-Putra, 05).

Climate Change fiction or Cli-Fi, coined by Dan Bloom,evolved as a subsection of Environmental Humanities and Ecocriticism. The term acquired substantial distinction in the past decades with the noticeable, transparent changes in the environment, weather, climate, ecosystem and subsequently in the way of life.Cli-fi fiction often takes a futuristic outlook on the menacing consequences of humanity's rampant exploitation of the earth. "With its potential for encouraging reflection and motivation, cli-fi might be seen as a vehicle for protest against climate inaction." (Goodbody and Johns-Putra, 08).

The plethora of literature and films with the theme often deal with dystopian motifs, the repercussions of unchecked exploitation of nature, man's helplessness pertaining to nature's fury, early warnings and man's deferment to act, life in a hostile, contentious environment and the battle for survival. Since the foundation for Cli-Fi is fact and scientific data, a judicious effort should be made to cease being overtly pedantic.

As offshoots of the Cli-Fi genre, research

relates to diverse fields like Psycho-Geographical Cli-Fi, Geological Cli-Fi, Political Cli-Fi, Urban Dystopian Cli-Fi, Post-Apocalyptic Cli-Fi, Biopunk Cli-Fi, RiskscapeCli-Fi, Prophetic Cli-Fi, Adventure Cli-Fi, Psychic Cli-Fi, State of the Nation Cli-Fi, Activism in Cli-Fi, Science and Politics in Cli-Fi, Class and Religion in Cli-Fi, Risk and Rationality in Cli-Fi, Documentary Cli-Fi, Denialist Cli-Fi, Thriller Cli-Fi, Satirical Cli-Fi, British Comic Cli- Fi, Nordic Crime Cli-Fi, Fantasy Cli-Fi, Didactic Cli-Fi, Coming-of-Age Cli-Fi, Epic Cli-Fi, Genre Pluralism in Ci-Fi, Postmodern Cli-Fi and Indigenous Cli-Fi.

'Pretraumatic Stress Syndrome' (PreTSS) is the term used byAnnE. Kaplan in *Climate Trauma: Foreseeing the Future in Dystopian Film and Fiction* to refer to the 'fear of a future terrifying event' (Kaplan, xix).In recent decades, any climate change discourse is bound to create anxiety and trauma about the uncertain existence in an ominous, inhospitable world. Kaplan hopes that the apprehension will eventually lead to constructive action.

The dire consequences of climate change in the Arctic are multifarious. The Arctic attained an irrefutable place in climatic discourses since the poles warm at an alarmingly rapid rate, with the temperature rise to be twice in the Arctic than the global average rise. Artic being 'the cooling system, the air conditioner...for the entire planet', the increase in temperature affects the globe in unfathomable ways. 'This results in droughts, floods, tornadoes and more intense hurricanes. Sea levels around the world rise, and small islands…slip into the ocean.' (Watt-Cloutier, xx). Simulations and Nature Climate Change study have painted a glaring picture of the future of the millennia-old ice sheath of the Arctic to vanish entirely by 2035, repudiating the earlier predictions of 2050 (Dickie). Scientists opine that the damage is irrevocable, but we could refrain from straining the ecosystem further.

In 'The Right to be Cold: One Woman's Fight to Protect the Arctic and Save the Planet from Climate Change,' Sheila Watt-Cloutier narrates an account of theripple effect of destruction caused by climatic variations on each aspect of life. Watt-Cloutier, a Noble Peace Prize nominee and recipient of the Right Livelihood Award, champions the cause of human rights violations with regard to climate change. Her Introduction begins with the declaration, 'The world I was born into changed forever' (Watt-Cloutier, xvii).

The memoir depicts a nostalgic description of the vast expanse of a boundless landscape and a close-knit Inuit community who 'bonded with ice and snow' (Watt-Cloutier, xviii).The narration begins with the portrayal of two generations back, the struggles of single mothers (grandmother and mother) to make ends meet, their strive to preserve and resilience.With her early childhood in New Fort Chimo, Watt-Cloutier lived in security and affection showered by the community. She delves more into the nature and habits of the Inuit, the memories of sharing and feasting on large harvests and their trait to remain silent, being hunters;hence 'silences were accepted, companionable and comfortable' (Watt-Cloutier, 11). The children were taught at an early age to fish and hunt, which united the community.

The ten-year-old Watt-Cloutier's journey to the South for education commences a trajec-

tory of traumatic experiences – loss of Inuit culture, language, customs, traditions, identity and an end to her communion with ice and snow. The days in Churchill Vocational Centre were also conditioned to impose Southern ways and uprooted from the Inuit culture, an instance of generational trauma inflicted on aboriginal communities.

At eighteen, the return to the North opens up stark contrasts to the landscape and conduct of life. Thesnowmobiles replaced the dog sleds, the spread of respiratory illness in children, an outbreak of epidemics, violence caused by intoxication, drug addiction, suicides, communal activities like hunting and fishing which connected the community,giving way to parties, 'switch from hunting-and-fishing culture to one of trapping and trading,' usage of rifles and ammunition, hunting for furs and eventually an inescapable dependence on welfare schemes and assistance programmes. (Watt-Cloutier, 64). She unfolds yet another trauma enveloped in shame: the mass slaughter of sled dogs cutting short Inuit's sole means of travel and hunt. 'Poverty, dependency, coerced relocations, forced separation of families, the dog slaughter—the litany of historical traumas left many in our society angry and deeply troubled' (Watt-Cloutier, 73).

In the chapter titled 'Finding Our Voice', Watt-Cloutier narrates how each man, woman and child in the community were assigned a unique number to facilitate supervision and control over them. There are detailed descriptions of her unrelentless efforts to improve healthcare, education, and living standards while tiding over a succession of misfortunes. Her involvement in the Inuit Circumpolar Council (ICC) led her to defend, protect and honour the Inuit way of life.

Watt-Cloutier mentions Rachel Carson to draw parallels on Persistent Organic Pollutants (POPs) and their annihilating presence in the Artic. She throws light on the phenomenon called the 'Grasshopper Effect' wherein pollutants, especially POPs, makes their way from warmer to colder regions, moving up the marine food chain with the disquieting toxic shards in the 'breast milk of nursing Inuit mothers and in the cord blood of Inuit infants' (Watt-Cloutier, 133). A culture that celebrated and bonded over food and hunting could no longer participate in their tradition without fear and apprehension. AdamTrexler has mentioned how traditional ways of life would come to a standstill in polar regions.

Bringing the world to alertness involved meetings, negotiations, ceaseless campaigns and arduous efforts to disclose how the contaminated Arctic reflects the immediate future of the planet.

In 'The Voices of the Hunters', Sheila Watt-Cloutier delineates an even more threatening menace than POPs, climate change. The issues pertaining to the effect of global warming in the Arctic are aplenty. The rising seawater and the resultant coastal erosion have usurped many homes and livelihoods. The melting permafrost has turned the ice unstable and unreliable, making the lives of Arctic communities, who once 'could glance at ice and accurately gauge its depth and its stability', perilous (Watt-Cloutier, 186). The rapid melting of the ice has made travel arduous and forced the mammals to move further toward sea ice, with extinction being an imminent threat.

The snow itself underwent a drastic change, with people incapable of building igloos with the soft snow instead of the dense snow. There were also new species taking over the land. With the rapidly changing landscape, everything- flora, fauna and the biodiversity dependent or a part of it was also altered. 'But perhaps most shocking of all was that the very ground beneath our (their) feet was no longer solid' (Watt-Cloutier, 191). The permafrost, conceived never to melt, began thawing at an expeditious pace; the boundless landscape of deep, dense snow shrank in no time.The elders who could read the skies and predict storms were also at a loss with the erratic weather patterns.

And finally, the thinning ozone and the increased ultraviolet (UV) radiation at the poles were affecting our people's health. Reports of skin cancer, cataracts, and rashes were on the rise. For the first time in our lives, many of us Inuit had to wear sunscreen and sunglasses when outdoors (Watt-Cloutier, 193).

The United Nations Framework Convention on Climate Change (UNFCCC) and the Conference of the Parties (COP) were platforms to raise awareness and deliberate on the pressing need to curtail greenhouse gas emissions. Sheila Watt-Cloutier reiterates the urgency of addressing this fatal catastrophe since the plight of the Arctic is a warning to the entire planet.

Stripped by the erratic upendingtemperature and weather patterns, Watt-Cloutier sets about her fight to remain cold. The right to be cold, she clarifies, does not 'refer to individuals. It refers to the circumpolar environment, the Arctic land and the way of life that depends on ice and snow (Watt-Cloutier, 231). She also discusses her pursuit and the necessity of linking climate change to human rights.

Climate change and its existential threats have attained wide currency. Anthropocene activities have, in turn, transformed the functioning of the atmosphere, oceans, ecosystems, and societies. Even though deliberations, policies and promises are plentiful, there is pervasive procrastination, denialand deference when it comes to the act of guarding the planet against being uninhabitable. The window preventing global warming from reaching the tipping point is rapidly closing (Zimmerman, 2). Reports on climate changeand its implications should be comprehensible to the general public. Aggressive climate action goals and realistic, futuristic measures to decarbonize the planet should be immediately prioritized. Even though the ramifications of climate change in literature and films induce undeniable trauma, there are also plausible cathartic effects with the realization that there is still hope in a collective, collaborated action for climate change reversal.

Bibliography :

1. Dickie, Gloria. "The Arctic is in a death spiral. How much longer will it exist?" The Guardian, 13 October 2020, https://www.theguardian.com/us-news/ng-interactive/2020/oct/13/arctic-ice-melting-climate-change-global-warming.

2. Goodbody, Axel and Adeline Johns-Putra, editors. *Cli-Fi: A Companion.* Peter Lang, 2019.
3. Hawley, Jenny, editor.*Why Women Will Save the Planet: A Collection of Articles for Friends of the Earth*. Zed Books, 2015.
4. Kaplan, E. Ann.*Climate Trauma: Foreseeing the Future in Dystopian Film and Fiction*. Rutgers University Press, 2015.
5. Kolbert, Elizabeth. *The Sixth Extinction: An Unnatural History.*Henry Holt and Companyý, 2014.
6. MacGregor, Sherilyn, editor.*Routledge Handbook of Gender and Environment*. Routledge, 2017.
7. Trexler, Adam, *Anthropocene Fictions: The Novel in a Time of Climate Change.* University of Virginia Press, 2015.
8. Watt-Cloutier, Sheila. *The Right to be Cold: One Woman's Fight to Protect the Arctic and Save the Planet from Climate Change*. University of Minnesota Press, 2018.
9. Zimmerman, Lee. *Trauma and the Discourse of Climate Change: Literature, Psychoanalysis and Denial.* Routledge, 2020.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావ వీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Educational Interest of Students at Secondary LevelinBihar - An Intensive Study

- Mr. Kishor Kumar
Assistant Professor, Department of Teacher Education, Central University of South Bihar, Gaya, Bihar.

- Dr. Md. Mozammil Hassan
Assistant Professor, Department of Teacher Education, Central University of South Bihar, Gaya, Bihar.

Abstract :

This study has mainly aimed to assess themain choices and levels of educational interest of students in seven different areaswith respect to their gender, locality and family economic status. Present Study was confined on a sample of 214 students of 10th standard from government schools of district-Gaya, Bihar (India). A standardized tool'Educational Interest Record' of Kulshrestha, S.P. (2005) was used by the researchers for the collection of data. Findings of study revealedthat main educational interest area of male students is science (49.79%) while female students have the Humanities (43.91%); main educational interest area of urban students is Fine Arts (45.92%) while rural students have Humanities (46.69%); and main educational interest area of students whose family income was 'less than or equal to 7 thousand' was Humanities (44.46%) while the students whose family income was 'more than 7 thousand' were having Science (50.38%).It has been found that male students have above average level of educational interest in Science (SC), Humanities (HU), Agriculture (AG), Technology (TE), and Commerce (Co);female students have in Humanities (HU), Science (SC); urban students are having in Fine Arts (FA), Humanities (HU), Science (SC), Home Science (HS), Technology (TE) and Commerce (Co); rural students are having in Humanities (HU), Science (SC), Technology (TE);the students whose family income is 'less than or equal to 7 thousand' have in Humanities (HU), Science (SC); students whose family income is 'more than 7 thousand' have in the areas of Science (SC), Humanities (HU), Fine Arts (FA), Technology (TA) and Home Science (HS). Findings also concluded that lowest educational interest areas of students with respect to their gender, locality and family income were found in Fine Arts (FA), Agriculture (AG) and Technology (TE).

Key Words : Interest, Secondary Education,Gender, and Locality

Introduction :

Interest is a unique virtue of human, belongs to effective domain of behaviour. It impacts on almost all other psychological characteristics of all domains. Interest may be defined as, tendency to make consistent choices in certain directions without external pressure (Makkar& Sharma, 2019). Lester D. Crow and Alice stated that an interest is a motivating force that impels an individual toward participation in one activity rather another. Comprehensively, interest is defined as the both a psychological state which is characterized by increased attention, effort, and affect, experienced in a particular moment, as well as an enduring predisposition to reengage with a particular object or topic over time (as cited in Hidi&Renninger, 2006).

Both types of interest have been shown to positively influence attention, cognitive performance, and affection (Hidi, 1990). The definition acknowledged to basic dimension of interest - situational interest, and individual interest. As such, interests serve as a source of intrinsic motivation that drives the direction, effort, and persistence of human behaviours, knowledge acquisition, and performance on tasks (Su & Nye, 2017). It has been widely acknowledged that interest promotes engagement, efficiency, effort, and persistence in learning (Mitchell, 1993;Lipstein and Renninger, 2006; Trautwein et al., 2015).

The study of interest is probably received its strongest impetus from vocational and educational counselling. The academic achievement is also considered as resultant of aptitude and interest in learning in a particular academic field. Therefore, these two psychological characteristics can help in more effective prediction of performance of the learner. Interest in learning, could most probably be a very powerful affective psychological trait (Kpolovie, 2010). It indicates that interest provide a strong motivation to learner. Interest is a powerful motivational process that energizes learning, guides academic and career trajectories, and is essential to academic success. Interest is both a psychological state of attention and affect toward a particular object or topic, and an enduring predisposition to reengage over time (Harackiewicz, Smith, &Priniski, 2016). It is a directive force that explains and predicts academic achievement. Interest plays vital role in academic and professional success of an individual along with intelligence, and aptitude (Mohta, 2013). The educational interest of students is always a matter of concern for academician and researchers. Educational interests are defined as one's own pattern of preference, likes and dislikes preferred in any manner, wisely or unwisely by selfor by any other source for a given educational area subject (Kulshreshtha, 2012).

Review of Related Literature :

Interest plays vital role in academic and professional success of an individual along with intelligence, and aptitude. Therefore, educational interest of students needs to be identified for ensuring academic success. If a student makes an academic choice according to his/ her interest, the success rate will be higher. The educational interest of students is always a matter of concern for academician and researchers. The educational interest of individual is shaped by many personal, social and academic factors. The major factors that influence the educational interest of an individual are performance, socio-economic status, and locality, learning styles, aptitude and mental health.

Upadhyay (2009) found that there was no direct influence of gender on vocational interest of senior secondary students. However, the vocational interest differs with stream of study (Arts, Science and Commerce). Saini & Redhu (2011) investigated educational interests of secondary school students of district Jind of Haryana state. The findings indicated that the boys had low interest in Fine Arts, Home science in their choice for educational subjects. However, the girls had low educational interest in Commerce and Mechanical education. Mohta (2013)inferred that the gender is a determining factor of educational interest. It was found that boys were more interested in Sci-

ence and Technology, whereas girls were interested in Humanities, fine-arts, and home science. The researcher concluded that difference in interest is due to role differentiation between girls and boys as determined by the society. Narang&Narang (2015)revealed that there is no significant difference in educational interest of adolescence in relation to their gender as well as locale of the students.

Gani (2017) investigated the influence of gender, socio-economic status and medium of instruction on vocational interest of secondary school students. The study inferred that gender and socio-economic status are the determining factors for vocational interest. Mondal&Majumder (2018) studied that there is significant difference in the vocational interest of secondary school students with respect to their gender. The girls were slightly more interested in Artistic, Commercial, Household, and social fields. But, in Agriculture, Executive, Literary fields, the boys were slightly more interested than that of girls.The study of Babu (2019) reflected that no significant difference in the level of academic interest of the respondents with respect to their gender, locality (rural, urban) and types of family (nuclear, joint).Malsawmi, Khawlhring, Lalmunfeli & Lalchandami(2019) inferred that there exitssignificant difference in educational interest of students with respect to their gender. Gogoi, Shaoo and Tamuli (2020) studied on the vocational interest of secondary school students and concluded that girls were slightly different in vocational preferences than boys, but the difference was not significant. Tron & Kharbirymbai(2021)analysed the relationship between educational interest and academic achievement of secondary school students in East Khasi Hills district of Meghalaya. The findings revealed a negative correlation between educational interest and academic achievement of students. It was also found that educational interest also differs with respect to gender and locales of the students.

From the review of related studies, it is clear that the issue is revisited continuously addressing different associated variables on diverse population. Many studies inferred a positive relation between educational interest and gender (Saini&Redhu, 2011; Malhotra, 2012; Mohta, 2013; Malsawmi, *et. al*, 2019; Tron & Kharbirymbai, 2021), while few studies had also reported no significant difference in educational interest of students due to gender (Narang &Narang, 2015; Babu, 2019). Similarly Gani (2017), Mondal&Majumder (2018) concluded positive relationship relation between vocational interest and gender, whereas Upadhyay (2009),and Gogoi, Shaoo & Tamuli (2020) inferred no relationship between vocational interest and gender. The educational interest and vocational interest have also been studied with respect to locality, types of organisation, medium of instruction, and achievement (Upadhyay, 2009, Saini&Redhu, 2011; Malhotra, 2012; Narang&Narang, 2015; Gani, 2017; Babu, 2019; and Tron&Kharbirymbai, 2021).

Need and Significance of the Study :

Malhotra (2012) investigated a study on the educational interest of senior secondary school students in relation to their sex, stream & academic achievement and concluded that there exists significant difference in educational interest of the students with respect their gender,

and stream of study. Tron & Kharbirymbai (2021) revealed that educational interest of the students also differs with respect to their gender and locality. So, the review of related studies clearly indicated that the academic performance of a student is strongly connected with the educational interest. Therefore, it can be helpful in the more effective prediction of performance of students. The educational interest of students is always a matter of concern for academician and researchers. The educational interest is directly helpful in academic guidance ofthe students. Continuous monitoring and academic guidance of the students is an integrated component of education. Hence, educational interest of every student is need to be assessed and it's give a feedback to all the stakeholders. It helps the students in making right choice, so that each one will be able to utilize his/her potentials to the maximum.In this regard, the students of secondary schools of Gaya district were assessed for their educational interest in order to strengthen their academic guidance.

In the era of artificial intelligence, the old issues of school education are still unresolved in traditional city like Gaya. Here the confined society still gender stereotyped. The educational interests of the students are dominantly governed by gender role, family income, locality, family profession and immediate job opportunity. The reviewed studies acknowledged that gender and locality are the major factors which influence the educational interest. The present study also aimed to investigate the dominance of gender role on educational interest of the 10th standard studentsalong with locality and income of the family.

Statement of the Problem :

The problem under investigation is entitled as "Educational Interest of Students at Secondary Level in Bihar- An Intensive Study".

Operational Definitions of the Terms Used:

Educational Interest : In present study, educational interest refers to the engagement of 10th standard students in the classes or various activities related to different subjects. It is a psychological condition that occurs during interactions between student and their objects of interest, and is characterized by increased attention, concentration and affect.

Secondary School Students : The students who are studying in 10th standard of government schools of Bihar state are the secondary school studentsin present study.

Objective of the Study :

The objectives of the study were :

1. To study the educational interest of male and female students at secondary level.
2. To studythe educational interest of urban and ruralstudents at secondary level.
3. To studytheeducational interestof the students with respect to income of their families.

Research Methodology :

Researchers adopted the normative survey method to study the problem. A sample of 214 students of 10th standard was selected from thegovernment secondary schools of district Gaya (Bihar) for the investigation of study. A standarzed tool i.e.'Educational Interest Record' of S.P. Kulshrestha (2012) was used by theresearchers for the collection of data. This tool measures the educational interests of stu-

dents inseven different academic areas,*i.e.* Agriculture (AG), Commerce (Co), Fine Arts (FA),Home Science (HS), Humanities (HU), Science (SC), and Technology (TE).Further, these seven areas of educational interest contained 98 educational subjects/activities. Collected data were analysed statistically by average scores, and percentage method to fulfil the objectives of the study.

Results and Discussions :

The relevant data was collected, analysed and interpreted according to the formulated objectives of the study. The required tables and subsequent interpretation is explained as in the paragraphs :

Table No.1.1: Scores, percentage and average in different areas of Educational Interest ofMale and Female Students

EIR Areas	Male (N =104)	Average Score in EI	Female (N =110)	Average Score in EI	Combined (N = 214)	Com. Average Score in EI
AG	655 (44.98%)	**6.29**	473 (30.72%)	**4.30**	1128 (37.65%)	**5.27**
Co	581 (39.90%)	**5.59**	494 (32.08%)	**4.49**	1065 (35.55%)	**4.98**
FA	503 (34.55%)	**4.82**	603 (39.16%)	**5.48**	1106 (36.92%)	**5.17**
HS	519 (35.65%)	**4.99**	547 (35.52%)	**4.97**	1066 (35.58%)	**4.98**
HU	715 (49.11%)	**6.88**	676 (43.91%)	**6.15**	1391 (46.43%)	**6.50**
SC	725 (49.79%)	**6.97**	642 (41.69%)	**5.84**	1367 (45.63%)	**6.39**
TE	626 (42.99%)	**6.02**	570 (37.01%)	**5.18**	1196 (39.92%)	**5.59**
TOTAL	4324 (42.43%)	**5.94**	4115 (38.17%)	**5.34**	8439 (40.24%)	**5.63**

Table no.1.1 discloses that obtained scores of male students in different educational interest areas in percentage are 44.98% in Agriculture (AG), 39.90% in Commerce (Co), 34.55% in Fine Arts (FA), 35.65% in Home Science (HS), 49.11% in Humanities (HU), 49.79% in Science (SC) and 42.99% in Technology (TE) while female students are 30.72% in Agriculture (AG), 32.08% in Commerce (Co), 39.16% in Fine Arts (FA), 35.52% in Home Science (HS), 43.91% in Humanities (HU), 41.69% in Science (SC) and 37.01% in Technology (TE) respectively. The main interest area of male students is science (49.79%) while female students have the Humanities (43.91%). Table no.1 also reveals that the second, third and lowest interest areas of male students are Humanities, Agriculture, and Fine Arts respectively. Further, the second, third and lowest interest areas of female students are Science, Fine Arts and Agriculture respectively. In addition, male students are having more percentage of aggregate educational interest (42.43%)than that of female students (38.17%).

Table No.1.2: Area wise Average Scores and choices of Male and Female Students in different Educational Interest areas

EI Choice/ Position	Diff. EI Areas	Average Scores male group in EI (N=104)	Diff. EI Areas	Average Scores female group in EI (N=110)	Diff. EI Areas	Com. Average Scores in EI (N = 214)
1st	SC	**6.97**	HU	**6.15**	HU	**6.5**
2nd	HU	**6.88**	SC	**5.84**	SC	**6.39**
3rd	AG	**6.29**	FA	**5.48**	TE	**5.59**
4th	TE	**6.02**	TE	**5.18**	AG	**5.27**
5th	CO	**5.59**	HS	**4.97**	FA	**5.17**
6th	HS	**4.99**	CO	**4.49**	CO	**4.98**
7th	FA	**4.82**	AG	**4.30**	HS	**4.98**

Table no.1.2 displays that obtained average scores of male students in different educational interest areas are 6.29 in Agriculture (AG),5.59 in Commerce (Co), 4.82 in Fine Arts (FA), 4.99 in Home Science (HS), 6.88 in Humanities (HU), 6.97 in Science (SC) and6.02 in Technology (TE) while female students are 4.30 in Agriculture (AG), 4.49 in Commerce (Co), 5.48 in Fine Arts (FA), 4.97 in Home Science (HS), 6.15 in Humanities (HU), 5.84 in Science (SC) and 5.18 in Technology (TE) respectively. According to EIR of Kulshrestha, S.P. (2005), the obtained average scores of both groups lies between IV, V & VI stanine. Further, it is observed from the table that the male students have the above average level of educational interest in Science (SC), Humanities (HU), Agriculture (AG), Technology (TE), and Commerce (Co) but found average level of educational interest in areas Home Science (HS) and Fine Arts (FA). The obtained average scores of female students in various educational interest areas revealed that they have above average level of educational interest in Humanities (HU), Science (SC), and average level of educational interest in Fine Arts (FA), Technology (TE), Home Science (HS), Commerce (Co), and Agriculture (AG). Table also showed that both groups have found above average level of educational interest in Humanities (HU), Science (SC), Technology (TE) but average level of educational interest in Agriculture (AG), Fine Arts (FA), Commerce (CO) and Home Science (HS). Therefore, both groups have no high level of educational interest in anyone of the seven areas.

Table No.2.1: Scores, percentage and average in the different areas of Educational Interestof Urban and Rural Students

EIR Areas	Urban (N = 63)	Average Score in EI	Rural (N = 151)	Average Score in EI	Combined (N = 214)	Com. Average Score in EI
AG	311 (35.26%)	**4.94**	817 (38.65%)	**5.41**	1128 (37.65%)	**5.27**
Co	360 (40.82%)	**5.71**	715 (33.82%)	**4.73**	1075 (35.88%)	**5.02**
FA	405 (45.92%)	**6.43**	701 (33.16%)	**4.64**	1106 (36.92%)	**5.17**
HS	365 (41.38%)	**5.79**	708 (33.49%)	**4.69**	1073 (35.81%)	**5.01**
HU	404 (45.80%)	**6.41**	987 (46.69%)	**6.54**	1391 (46.43%)	**6.50**
SC	397 (45.01%)	**6.30**	970 (45.88%)	**6.42**	1367 (45.63%)	**6.39**
TE	364 (41.27%)	**5.78**	832 (39.36%)	**5.51**	1196 (39.92%)	**5.59**
TOTAL	2606 (42.21%)	**5.90**	5730 (38.72%)	**5.42**	8336 (39.75%)	**5.56**

Table no.2.1 reveals that obtained scores of different educational interest areas in percentage of urban students are 35.26% in Agriculture (AG), 40.82% in Commerce (Co), 45.92% in Fine Arts (FA), 41.38% in Home Science (HS), 45.80% in Humanities (HU), 45.01% in Science (SC) and 41.27% in Technology (TE) whereas rural students obtained38.65% in Agriculture (AG), 33.82% in Commerce (Co), 33.16% in Fine Arts (FA), 33.49% in Home Science (HS), 46.69% in Humanities (HU), 45.88% in Science (SC) and 39.36% in Technology (TE) respectively. The obtained scores infer that main interest area of urban students is Fine Arts (45.92%) while rural students have the Humanities (46.69%). Table no.2 also shows that urban students have the second, third and lowest educational interest in Humanities, Science, and Agriculture respectively. Obtained scores also revealed that the rural students are second, third and lowest interest in Science, Technology, and Fine Arts respectively. In Addition, urban students are having more percentage of aggregate educational interest (42.21%) than that of rural students (38.72%).

Table No.2.2: Area wise Average Scores and choices of Urban and Rural Students in different Educational Interest areas

EI Choice/ Position	Diff. EI Areas	Average Scores Urban group in EI (N=63)	Diff. EI Areas	Average Scores Rural group in EI (N=151)	Diff. EI Areas	Combined Average Scores in EI (N = 214)
1st	FA	**6.43**	HU	**6.54**	HU	**6.5**
2nd	HU	**6.41**	SC	**6.42**	SC	**6.39**
3rd	SC	**6.3**	TE	**5.51**	TE	**5.59**
4th	HS	**5.79**	AG	**5.41**	AG	**5.27**
5th	TE	**5.78**	Co	**4.73**	FA	**5.17**
6th	Co	**5.71**	HS	**4.69**	Co	**5.02**
7th	AG	**4.94**	FA	**4.64**	HS	**5.01**

It is clear from table no.2.2 that obtained average scores of urban students in different educational interest areas are as 6.43 in Fine Arts (FA), 6.41 in Humanities (HU), 6.3 in Science (SC), 5.79 in Home Science (HS), 5.78 in Technology (TE), 5.71 in Commerce (Co) and 4.94 in Agriculture (AG) while rural students are having 6.54in Humanities (HU), 6.42 in Science(SC), 5.51 in Technology (TE), 5.41 in Agriculture (AG), 4.73 in Commerce (Co),4.69 in Home Science (HS) and 4.64 in Fine Arts (FA).

According to the used EIR of Kulshrestha, S.P. (2005), the obtained scores of educational interest of both groups lie between the stanine scores IV, V and VI. Further, it is observed from the table no.2.2 that the urban students are having above averagelevel of educational interest in Fine Arts (FA), Humanities (HU), Science (SC), Home Science (HS), Technology (TE) and Commerce (Co) but average level in Agriculture (AG) area. Moreover, the table also displayed that rural students have the above average level of educational interest in Humanities (HU), Science (SC), Technology (TE) but average level of educational interest in the areas Agriculture (AG), Commerce (Co), Home Science (HS) and Fine Arts (FA). Table also showed that both the groups have above average level of educational interests in the areas Humanities (HU), Science (SC), Technology (TE) but average level of educational interests in Agriculture (AG), Fine Arts (FA), Commerce (Co) and Home Science (HS) area. Consequently, it has been found that both the groups have no high level of educational interest in anyone of the seven areas and also not lies in the stanine VII, VIII & IX.

Table No.3.1: Scores, percentage and average in the different areas of Educational Interests of Students belongs to families having income 'Less than or equal to 7 thousand' and 'More than 7 thousand'

EIR Areas	Income ≤ 7 thousand (N =138)	Average Score in EI	Income > 7 thousand (N =76)	Average Score in EI	Combined (N = 214)	Com. Average Score in EI
AG	745 (38.56%)	**5.40**	383 (36.01%)	**5.04**	1128 (37.65%)	**5.27**
Co	666 (34.47%)	**4.83**	409 (38.44%)	**5.38**	1075 (35.88%)	**5.02**
FA	628 (32.51%)	**4.55**	478 (44.92%)	**6.29**	1106 (36.92%)	**5.17**
HS	642 (33.23%)	**4.65**	424 (39.85%)	**5.58**	1066 (35.58%)	**4.98**
HU	859 (44.46%)	**6.22**	532 (50.00%)	**7**	1391 (46.43%)	**6.50**
SC	831 (43.01%)	**6.02**	536 (50.38%)	**7.05**	1367 (45.63%)	**6.39**
TE	732 (37.89%)	**5.30**	464 (43.61%)	**6.10**	1196 (39.92%)	**5.59**
TOTAL	5103 (37.73%)	**5.28**	3226 (43.31%)	**6.06**	8329 (39.71%)	**5.56**

Table no. 3.1 showing that obtained scores of different educational interest areas in percentage of students whose family income is 'less than or equal to 7 thousand' are 38.56% in Agriculture (AG), 34.47% in Commerce (Co), 32.51% in Fine Arts (FA), 33.23% in Home Science (HS), 44.46% in Humanities (HU), 43.01% in Science (SC) and 37.89% in Technology (TE) while the students whose family income is 'more than 7 thousand' are 36.01% in Agriculture (AG), 38.44% in Commerce (Co), 44.92% in Fine Arts (FA), 39.85% in Home Science (HS), 50% in Humanities (HU), 50.38% in Science (SC) and 43.61% in Technology (TE) respectively. The main interest area of students whose family income is 'less than or equal to 7 thousand' is Humanities (44.46%) while the students whose family income is 'more than 7 thousand' are having Science (50.38%). Table no.3.1 reveals that the second, third and lowest educational interest areas of students whose family income is 'less than or equal to 7 thousand' are Science, Agriculture, and Fine Arts respectively. Further, the second, third and lowest educational interest areas of students whose family income is 'more than 7 thousand' are Humanities, Fine Arts, and Technology respectively. Moreover, thestudents whose family income is 'more than 7 thousand' are having the more percentage of aggregate educational interests (43.31%) in seven areas than that of the aggregate educational interests (38.17%) of students whose family income is 'less than or equal to 7 thousand'.

Table No.3.2: Area wise Average Scores and choices of Studentsbelongs to families having income 'Less than or equal to 7 thousand' and 'More than 7 thousand' in different Educational Interest areas

EI Choice/ Position	Diff. EI Areas	Average Scores in EI of group Income ≤ 7 thd. (N =138)	Diff. EI Areas	Average Scores in EI of group Income> 7 thd. (N =76)	Diff. EI Areas	Combined Scores in EI (N = 214)
1st	HU	**6.22**	SC	**7.05**	HU	**6.50**
2nd	SC	**6.02**	HU	**7**	SC	**6.39**
3rd	AG	**5.40**	FA	**6.29**	TE	**5.59**
4th	TE	**5.30**	TE	**6.10**	AG	**5.27**
5th	CO	**4.83**	HS	**5.58**	FA	**5.17**
6th	HS	**4.65**	CO	**5.38**	CO	**5.02**
7th	FA	**4.55**	AG	**5.04**	HS	**4.98**

Table no.3.2 discloses that obtained average scores in different educational interest areas of students whose family income is 'less than or equal to 7 thousand' are as 6.22 in Humanities (HU), 6.02 in Science (SC), 5.40 in Agriculture (AG), 5.30 in Technology (TE), 4.83in Commerce (Co), 4.65 in Home Science (HS) and 4.55 in Fine Arts (FA) while the students whose family income is 'more than 7 thousand' are having 7.05 in Science (SC), 7 in Humanities (HU), 6.29 in Fine Arts (FA), 6.10 in Technology (TE), 5.58 in Home Science (HS), 5.38 in Commerce (Co) and 5.04 in Agriculture (AG). The above table also showing that the combined scores of educational interests of both groups in seven areas are as 6.50 in Humanities (HU), 6.39 in Science (SC), 5.59 in Technology (TE), 5.27 in Agriculture (AG), 5.17 in Fine Arts (FA), 5.02 in Commerce (Co) and 4.98 in Home Science (HS).

From the table 3.2 and according to the used tool, the obtained scores of educational interests of both groups lies between the stanine scores IV, V and VI. Obtained values also inferred that the students whose family income is 'less than or equal to 7 thousand' havethe above average level of educational interests in Humanities (HU), Science (SC) but have the average level of educational interests in Agriculture (AG), Technology (TE), Commerce (Co), Home Science (HS), and Fine Arts (FA) area.

Further, the above table reveals that the students whose family income is 'more than 7 thousand' have the above average level of educational interests in the areas Science (SC), Humanities (HU), Fine Arts (FA), Technology (TA) and Home Science (HS) but average level of educational interests in the areas as Commerce (Co) and Agriculture (AG). Consequently, it has been found that both the groups have no high level of educational interest in anyone of the seven areas and also not lies in the stanine VII, VIII & IX.

Educational Implications :

Findings of the study concluded that it would provide more insights to parents and school teachers in the identification of various guidance and counselling services at school level.On the bases of assessed main choices and levels

of the educational interest of students in seven different areas, the proper educational and vocational guidance can be provided. It will provide a useful resource to the various teachers of schools, colleges and universities in making the future career of the students. Further, it would be more significant to understand that what kind of activities or classes should be organised, what kind of strategy should be used by experts to create any particular educational interest. Findings of the study would be more helpful to improve the teaching and learning process on the basis of students' educational interest records. Moreover, study will helpful for educationists, counsellors, psychologists, career mastersand researchers to identify the responsible factors for 'high levels of educational interests' in various areas.

References :

1. Babu, P. R. R. (2019).Academic interest of the under graduate college students of Dharmapuri.*International Journal of Research in Social Sciences*, *9*(2). Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/337832034
2. Gani, A. (2017). Study of Vocational Interest of English and Bengali medium Students at Secondary Level in Relation to their Socio-Economic Status.*International Journal of Innovative Science and Research Technology, 2*(3), 1-5.
3. Gogoi, B., Sahoo, J. &Tamuli, G. (2020).Vocational interest of secondary school students in relation to their gender. THIRD CONCEPT: An International Journal of Ideas, 33(396), 50-54.
4. Malhotra, T. (2012). Educational interest of senior secondary school students in relation to their sex, stream & academic achievement: A study. *Scholarly Research Journal for Interdisciplinary Studies*, *1*(2), 63-70. Retrieved from http://www.srjis.com/pages/pdfFiles/14668418058%20Tauruna%20Malhotra.pdf
5. Malsawmi, H., Khawlhring, M., Lalmunfeli, D., &Lalchandami, S. (2019). Educational interests of secondary school students of Champhai District, Mizoram, e-Journal, 4(2), 19-22.
6. Mohta, S. (2013). Educational interest trend among young children, Samwaad: e-Journal, 2(2), 53-90. Retrieved from https://www.researchgate.net/publication/323933292_Educational_Interest_Trend_among_young_children
7. Mondal, G. C., &Majumder, P. (2018).A comparative study of vocational interests of secondary school students in relation to their gender.*International Journal of Research and Analytical Reviews*, *5*(3), 196-199. Retrieved from http://jter.in/index.php/JTER/article/download/140/37
8. Narang, V., &Narang, S. (2015).Study of educational interest of Xth class students of Tahsil Abhor, International Journal of Education and Information Studies, *5*(1), 51-57. Retrieved from https://www.ripublication.com/ijeisv1n1/ijeisv5n1_07.pdf

9. Saini, D. S., &Redhu, P. K. (2011).A study of the educational interest of secondary school students of Jind, Haryana.Indian Journal of Health and Wellbeing, *2*(1), 107-109. Retrieved from http://www.i-scholar.in/index.php/ijhw/article/view/126119
10. Tron, C. L. &Kharbirymbai, B. B. (2021).Educational interest in relation to academic achievement of the secondary school students in Meghalaya, India.Journal of Education Culture and Society, vol. 1, 555-562. doi: 10.15503/jecs2021.1.555.562
11. Upadhyay, K. (2009). A comparative study of vocational interest of senior secondary students of Arts, Commerce and Science in relation to level of anxiety, self-actualization, needs, achievement motivation and gender.Unpublished Ph.D. thesis. Aligarh: Aligarh Muslim University.
12. Makkar, A., & Sharma, M. (2019).Analysis on academic interests and attitudes in relation to creativity among secondary school students.*Journal of Advances and Scholarly Researches in Allied Education,* 16(1), 989-992. DOI: 10.29070/JASRAE
13. Kpolovie, P. J. (2010). Advanced research methods.Owerri: Springfield Publishers.
14. Hidi, S., &Renninger, K. A. (2006).The four-phase model of interest development.Educational Psychologist, 4111–127.
15. Hidi, S. (1990).Interest and its contribution as a mental resource for learning. Rev. Educ. Res. 60, 549–571. doi: 10.3102/00346543060004549
16. Lipstein, R.,& Renninger, K. A. (2006). 'Putting things into words":12-15-yearold students' interest for writing," in Motivation and Writing: Research and School Practice, eds P. Boscolo, and S. Hidi, (New York, NY: Kluwer Academic).
17. Mitchell, M. (1993). Situational interest: its multifaceted structure in the secondary school mathematics classroom. J. Educ. Psychol. 85, 424–436. doi: 10.1037/ 0022-0663.85.3.424
18. Trautwein, U., L´'udtke, O., Nagy, N., Lenski, A., Niggli, A., and Schnyder, I. (2015). Using individual interest and conscientiousness to predict academic effort: additive, synergistic, or compensatory effects?J. Pers. Soc. Psychol. 109, 142–162. doi: 10.1037/ pspp0000034
19. Su, R., & Nye, C. D. (2017). Interests and person-environment fit: A new perspective on workforce readiness and success. In J. Burrus, K. D. Mattern, B. Naemi, & R. D. Roberts (Eds.), Building better students: Preparation for the workforce. New York: Oxford University Press.
20. Harackiewicz, J. M., Smith, J. L. &Priniski, S. J. (2016). Interest Matters: The Importance of *Promoting Interest in Education. Policy Insights Behav Brain Sci.*, *3*(2), 220–227. doi:10.1177/2372732216655542
21 Kulshreshtha, S. P. (2012). Manual for Educational Interest Record. Agra: National Psychological Corporation. ★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253

భావ వీణ

UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Female Identity, Self Investigation and Immigrant Responsiveness in Bharati Mukherjee's wife *Desirable Daughters and Jasmine*

- T. Karuthappandi
Research Scholar, Arignar Anna College (Arts & Science), Government Arts & Science College for Krishnagiri.

- Dr. K. Mangayarkarasi
Assistant Professor & Research Supervisor Arignar Anna College (Arts & Science) Government Arts & Science College for Women, Bargur, Krishnagiri.

Bharati Mukherjee is an award-winning Indian-born American writer. She was born on 27 July 1940 in Calcutta of Bengali origin to Bengali Brahmins, members of the highest caste among Bengali Hindus. Sudhir Lal Mukherjee, was a chemist and her mother, though not very educated, ensured that all their three daughters received the best of education. In Calcutta, Bharati Mukherjee grew up in a middle-class joint family at Rash Behari Avenue. According to Indian culture and Hindu family tradition and especially in joint family; everyone is concerned about the other person. Everyone tends to butt-in, in the affairs of others and the name given to it is concern and love.

The immigrant writers in America can be divided into two categories. Firstly, the Willing Immigrant–Writers who are settled and made it their home in America from Europe and Asia. The Second category consists of the Unwilling Immigrant–Writers with African origin whose grandparents were brought to America in some slave trip.

The immigrants in an alien lands are often recognized in great dismay due to the loneliness of their condition. The uncertain hazards of new lands are exposed them to perilous risks. In such a helpless condition, they needed to befriend, for unaided, they knew they were doomed. These situations occur in the Bharati Mukherjee's novels *Desirable Daughters, Wife and Jasmine.*

In the novel *Wife*, a question always recurs: if some personal experience was involved while narrating the character of Dimple Dasgupta, a girl from middle class, Bengali Brahmin family whose idea of marriage is of "freedom". It always occurred, why a middle-class girl? A girl from any class faces the same situation with little variation in some cases in the Indian orthodox society. The society where girl foetus is killed, Dimple skips her way to freedom by aborting her child. Bharati Mukherjee has chosen a protagonist from the middle class who is ambitious but is also neurotic. The aim in her life is to get married to a man who will give her freedom. But still her ideals are "Sita" and "Savitri".

Jasmine forms the focal point of transformation and evolving of Bharati Mukherjee's protagonists. The transformation of Jasmine in the New World, marked with her being raped by Half-Face, and Jasmine avenging herself, depicts in a way her avenging the innocent death of her husband by killing Half-Face. Bharati Mukherjee's *Desirable Daughters, Wife* and *Jasmine* are narrating the journeys of two young women to the US for different reasons, under dissimilar circumstances.

Desirable Daughters focuses on the life of three Brahmin daughters – Tara, Padma and

Parvati – all of whom are eager to form their own identity in their own way. They belong to the wealthy Brahmin family of Bhadra lok to a fond father and a traditional-bound orthodox mother. Since their childhood, they are aware about their marginal position in the conventional society which has little regard for women. As all of them are well educated, they try to cast away the traditional identity denoting system by rebelling against the constraining socio-cultural set up and crave to form their own identity

These novels pass through torturous physical, mental and emotional agony affecting their whole being to such an extent that they are driven to violence. *Jasmine* starts her life in the US with a murder. The real quest for identity in the life of its protagonist Tara begins after her marriage to Bishwapriya Chatterjee, a wealthy Indian settled in America. It is interesting to note here that though Tara rejects traditional structure of Indian society, she marries to a man of her father's choice. Dimple rounds up her stay there with a murder.

Dimple Dasgupta, the protagonist of the novel, *Wife* (1975) it is constant fight within thebonded and enchained Dimple who wants freedom and love .Brought up in an upper middle class conservative environment, she leads a protected life throughout and as expected from a girl of Hindu traditional family. She is shy, docile and submissive and married to Amit Basu, an ambitious engineer. It is an arranged marriage and takes place about to migrate to the US. She thought of premarital "life as a dress rehearsal for actual living." The delay in marriage makes her very nervous and anxious. She does not like the new name Nandini has given to her by her mother-in-law and she also finds the apartment is very small and unattractive. She has only on a phone's distance from her mother and her friend Pixie who helps to subside the rebellion brewing up in her. Moreover the talk of immigration makes her sanguine. Her unconventional mode of thinking can be perceived in her unusual reaction to her pregnancy "she turns towards motherhood with an overpowering zest… as she lacks companionship, her husband having found no time for her turns towards her children for companionship and emotional fulfillment."

In the US Dimple is left alone with Amit, back home she has held him in high esteem. The commendable comments and remarks of her friends and mother have drawn her attention to her husband's virtues and qualities but in US everything turns against him. Lack of a job makes him less self-assure and more self-centre. His own problems partly turn him apathetic towards Dimple's piling mental and emotional turmoil while Amit goes on searching for a job; Dimple is planning to buy a queen size bed.

Dimple prepares salad with great care and effort; Amit refuses even to taste it. When she offers to fix the tie for him as a goodwill gesture, Amit turns down the offer of help. Amit fails Dimple on all planes-physical, mental and emotional. She turns towards Ina, Leni and ultimately Milt Glasser in her moments of crises. Ina and Leni fail as her friends. Milt proves to be a temporary transgression.

"The rebel in her is devising new means and ways to commit suicide. She is alienated being undergoing the supposed after effects of alienation-psychosis, psychosomatic disorder, de-

linquency and contemplation of suicide". Torn by her psychic and emotional tensions, she takes the drastic step of murdering her husband, thinking that she cannot bear this sort of life forever. In a stunningly calm manner she takes out the knife from the kitchen drawer and dives it down on a spot near his hairline repeatedly hitting at the same place seven times. Thus she punishes her inattentive husband for his lapses and unceremoniously ends up her disharmonious marital life.

Tara, Dimple and Jasmine are antithetical to each other. Jasmine takes over from Dimple. Like Dimple, Jasmine and Tara too is a rebel for quite different reasons. Her husband Prakash is senselessly short of death in a Jullundhur shoe-shop by the Khalsa lions. Jyothi, benumbed with grief, resolves to complete Prakash's mission and thus averages his death. On her very first day in the US, she does her rapist Half-face to death with a knife. Unlike Dimple, Jasmine starts off her life in the US with a murder. Dimple has an uncaring husband, so she butchers him. Jasmine has a faithful and loving husband who is mercilessly butchered by the terrorists, so she pledges to avenge his death.

In *Wife* Bharati Mukherjee had portrayed the hollowness of the Indian institutionalized marriage. In *Jasmine* she is highlighting the impossibility of nuptial longevity in a country that thrives on change. Tara is not satisfied with all that comes to her and decides to go back into the past to find out the secrets of her family. Her investigation leads her to the life of her great-great grandfather, Jaikrishna Gangooly and his three daughters, especially his youngest daughter Tara Lata, the tree bride and lifetime virgin. In the US the Indian concept of formalized relationships and institutionalized togetherness holds no water. Back home in India, Bharathi Mukherjee, the middle of three daughters, have seen a stereotypical pattern of a conventional Indian marriage and preferred the new world of Iowa. Jasmine too is excited by the new world.

It is the sight of Prakash's killer in Central Park that forces Jasmine to run away from New York to Iowa. She is running away for life, not escaping from life which is again a positive step. Dimple was obsessed with death, devising in her mind new ways of committing suicide. Jasmine too thinks of suicide for a brief moment after her rape. "It was the murkiness of mirror and sudden sense of mission that stopped me. What if my mission was not yet over?" (4)

In Iowa she achieves a new identity as Jane Ripplemeyer with Bud, a fifty-year old agro-banker and their adopted son Du, a young Vietnamese Orphan. Bud deeply in love with Jane, proposes to her but Jane, carrying his child, is in no hurry to grab this proposal of marriage. Jasmine is vital to Bud, Taylor, Duff and Du. They all love her and depend on her. She learns how to reinvent both herself and the American dream. She finds a permanent home for herself with Taylor and Duff in California. Dimple's feeling of guilt is transplanted by the feeling of relief in Jasmine. "It isn't guilt that I feel, it isn't relief".

For Dimple the loss of the old culture is neither an exciting nor exhilarating experience. She is disillusioned on all planes- physical, mental and emotional. Killing of her husband is partly an act of desperation and partly an outcome of her guilty conscience. She is uneasy about her extramarital relationship with Milt Glasser. Un-

able to cope with the crisis, she kills her husband. Jasmine, on the contrary, has broken away from the shackles of castes, gender and family.

Tara is looking for respect, for an independent life apart from her husband's identity, while he is expecting her to be a good cook, an attentive wife, and raise a good boy. She wants to join the community college but cannot as it would not fit to her husband's values. Hence Tara has "left Bish . . . after a decade of marriage" (Mukherjee 82). She begins to live in a part of San Francisco called Cole valley with her son Rabi. She separates herself from husband for her own identity – immigrant American, American wife, and develops live-in relations with Andy, a balding, red–bearded, former biker, former bad-boy. He is a Hungarian Buddhist contractor, Zen retrofitter, Yoga instructor, and carpenter. Now she feels "for the first time in [her] life totally at home, unwilling to leave" (25).

The very essence of Jasmine resides in the concept of endless possibility. She proves by her grit and determination that change and adaptability are keys to survival, and immigrant requires instinct to be successful. In the end, she decides to leave Bud and move to California with Taylor, grasping at yet another chance at happiness. By doing so, she is not merely choosing between Bud and Taylor, she symbolically asserts her right to try and move her stars, instead of passively accepting her fate. She has learnt by now that nothing lasts forever and so she needs not condemn herself to a life she does not want. Self –assertion is a power that she believes in, and it is the beginning to enjoy her livelihood. She has learnt to live not for her husband or for her children but for herself.

Thus an immigrant writer Bharati Mukherjee in her novels made a concerted effort to conceptualize the image of the immigrants, who tries to assert their identity as an American by struggling heroically to reinstate themselves successfully in a new cultural landscape. *Wife* brings a unique Indian perspective to the standard themes of immigrant fiction- failed quests, thwarted dreams, dislocation and isolation leading to marital stress, demand of a new and hostile cultural environment, and loss of a supportive community and loss of a relatively coherent earlier identity. In the novel *Jasmine,* Jasmine resides in the concept of endless possibility. Within the few years of life of Jasmine –the young Indian protagonist from Punjab- a life time of experiences is stored.

She highlights the identity crisis of *Desirable Daughters* who face both traditional as well as modern worlds and their changing values. Indian migrated Tara's search for identity in the multicultural land of America is excellently revealed through the spaces of tradition, personal memories, different places and new ways of life style in the altered socio-cultural constrains. Tara not only craves to establish her own identity, but she tries to reconstruct her own identity against the traditions to which she belongs. Yet, while doing so, she also maintains her Indian identity of which she feels proud. The efforts of maintaining both identities – partly Indian, partly American – make her the hybrid of new culture that again poses the question of her real identity. Thus, throughout these novels, Bharati Mukherjee depicts the identity crisis of its protagonists who is longing for her new self.

Works Cited :

1. "Indian Ruminations-Journal of Indian English Writers." July-2011. web. 5. May 2016.
2. Mukherjee, Bharati, *Jasmine.* Grove Press, 1989. New York. Print.
   Fiction a perspective by Sushma Tandon, Sarup & Sons, New Delhi. Print.
   Desirable Daughters. New Delhi: Rupa Publications, 2006. Print.
   Wife. London: Houghton Muffin, 1975. Print.
3. Singh, Vandana. *The Fictional World of Bharati Mukherjee*. New Delhi: Prestige Books, 2010. Print.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావవీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Exclusivity of Transitivity in Koya

- K. Suryanarayana
Research Scholar, Dept. Of Linguistics,
Dravidian University.
- Dr. M. Prasad Naik
Dept. Of Linguistics, Dravidian University.
- Dr. MC.Kesava Murty
Dept. Of Linguistics, Dravidian University.
- Dr. Ganeasan Ambedkar
Dept. Of Linguistics, Dravidian University.

Abstract :

Koya, a South Central Dravidian Language is an endangered one. This least documented language in the South Central Dravidian sub group requires more documentation. Data evidences show a linguistic reality, i.e. desinence does not encode transitivity and intransitivity features. Rather, these desinences display Gender, Number and Person features, alone.

Keywords : Koya, verb, finiteness, sentence, documentary, transitivity, intransitivity, agreement, causal marker, postposition

Introduction :

Koya is one of the South Central Dravidian languages spoken predominantly in the northeast districts of Telangana. It is an endangered language. The language has SOV type of sentences. Verbs have transitivity and intransitivity too. In addition, the verbs demonstrate and show finite endings. Consider the following examples:

1. *nanna* *tôp-t-ân*
   i appear-PST-1SG
   'I appeared'
2. *mamma* *tôp-t-âm*
   we appear-PST-1PL
   'We appeared'
3. *nimma* *tôp-t-în*
   you appear-PST-2SG
   'You appeared'
4. *mîr* *tôp-t-îr*
   you appear-PST-2PL
   'You appeared'
5. *ôn* tôp-t-ôn
   he appear-PST-3SG.M
   'He appeared'
6. *addu* *tôp-t-e*
   she/it appear-PST-3SG.NM
   'She/It appeared'
7. *ôr* *tôp-t-ôr*
   they appear-PST-3PL.
   'They appeared'

The above examples, representing the intransitive verb '*to appear*', have various endings on its finite form to the Gender, Number and Person variables. Based on 1000 verbs these desinences can be tabled below:

Person	Gender	Koya example	Translation
1st SG	verb+1SG */ān/*	*nanna ūḍt-**ān***	I saw
1st PL	verb+1PL */ām/*	*mamma ūḍt-**ām***	We saw
2nd SG	verb+1SG */īn/*	*nimma tungt-**īn***	You did
2nd PL	verb+1PL */īr/*	*mīr tungt-**īr***	You did
3rd SG (Masculine)	verb+1SG */ōnḍ/*	*ōnḍ/ravi tirit-**ōnḍ***	He/Ravi spoke
3rd SG (Non Masculine)	verb+1SG */e/*	*addu/kamala tirit-**e***	She/It/Kamala spoke
3rd PL	verb+1SG */ōr/*	*ōru tiriyit-**ōr***	They spoke

Table – 01 Desinence structure

The Aim :

The above table lists various GNP markers, required for a Koya sentence to form a meaningful sentence. Here, the aim of this article is worth to be placed. The aim is to establish and prove Koya verbal agreement endings do not account for either +transitivity or –transitivity due to the inherent nature of transitivity and intransitivity found in the base itself. See the data below with two examples (8-21):

The data :

8. *nanna* *tull-t-ân*
   i dance-PST-1SG
   'I danced'
9. *mamma* *tull-t-âm*
   we dance-PST-1PL
   'We danced'
10. *nimma* *tull-t-în*
    you dance-PST-2SG
    'You danced'
11. *mîr* *tull-t-îr*
    you dance-PST-2PL
    'You danced'
12. *ôn* tull-t-ôn
    he dance-PST-3SG.M
    'He danced'
13. *addu* *tull-t-e*
    she/it dance-PST-3SG.NM
    'She/It danced'
14. *ôr* *tull-t-ôr*
    they dance-PST-3PL
    'They danced'

The intransitive verb *'to dance'*, in the above examples, is found with first, second, third person singular and plural agreement markers, as in the table -01. Absence of these suffixes in *'tulla']*$_v$ shows inherent nature of intransitivity found in Koya verb itself. Consider another example below:

15. *nanna* *kçyi-t-ân*
    i cry-PST-1SG
    'I cried'

16. *mamma* *kçyi-t-âm*
we cry-PST-1PL
'We cried'

17. *nimma* *kçyi-t-în*
you cry-PST-2SG
'You cried'

18. *mîr* *kçyi-t-îr*
you cry-PST-2PL
'You cried'

19. *ôn* kçyi-t-ôn
he cry-PST-3SG.M
'He cried'

20. *addu* *kçyi-t-e*
she/it cry-PST-3SG.NM
'She/It cried'

21. *ôr* *kçyi-t-ôr*
they cry-PST-3PL
'They cried'

The intransitive verb '*to cry*', in the above examples, is found with first, second, third person singular and plural agreement markers, as in the table -01. Absence of these suffixes in *'kçya']*$_v$ shows inherent nature of intransitivity found in Koya verb itself. Consider yet another example:

22. *nanna* *kau-t-ân*
i laugh-PST-1SG
'I laughed'

23. *mamma* *kau-t-âm*
we laugh-PST-1PL
'We laughed'

24. *nimma* *kau-t-în*
you laugh-PST-2SG
'You laughed'

25. *mîr* *kau-t-îr*
you laugh-PST-2PL
'You laughed'

26. *ôn* kau-t-ôn
he laugh-PST-3SG.M
'He laughed'

27. *addu* *kau-t-e*
She/it laugh-PST-3SG.NM
'She/It laughed'

28. *ôr* *kau-t-ôr*
they laugh-PST-3PL
'They laughed'

The intransitive verb '*to laugh*', in the above examples, is found with first, second, third person singular and plural agreement markers, as in the table -01. Absence of these suffixes in *'kauta']*$_v$ shows inherent nature of intransitivity found in Koya verb itself. Consider another set of data:

29. *nanna* *mir-t-ân*
i run-PST-1SG
'I ran'

30. *mamma* *mir-t-âm*
we run-PST-1PL
'We ran'

31. *nimma* *mir-t-în*
you run-PST-2SG
'You ran'

32. *mîr* *mir-t-îr*
you run-PST-2PL
'You ran'

33. *ôn* mir-t-ôn
he run-PST-3SG.M
'He ran'

34. *addu* *mir-t-e*
she/it run-PST-3SG.NM
'She/It ran'

35. *ôr* *mir-t-ôr*
they ru n-PST-3PL
'The ran'

These examples with all seven PNG markers as demonstrated above, the 1st person desinence in Koya is '*-ân'*, 1st person singular suffix, *'-âm'* 1st person plural suffix, '*-în'* 2nd person singular suffix, '*-îr'* 2nd person plural suffix, '*-ôn*

3rd person singular suffix as well as neutral suffix and '*-ôr'* as 3rd person plural suffix. Observe irrespective of intransitivity desinence of persons agrees for features of gender, number and person. Contrast transitive examples below:

36. *nanna*	*am-t-ân*
i	cook-PST-1SG
'I cooked'	
37. *mamma*	*am-t-âm*
we	cook-PST-1PL
'We cooked'	
38. *nimma*	*am-t-în*
you	cook-PST-2SG
'You cooked'	
39. *mîr*	*am-t-îr*
you	cook-PST-2PL
'You cooked'	
40. *ôn*	am-t-ôn
he	cook-PST-3SG.M
'He cooked'	
41. *addu*	*am-t-e*
he/it	cook-3SG.NM
'She/It cooked'	
42. *ôr*	*am-t-ôr*
they	cook-PST-3PL
'They cooked'	

The transitive verb '*to cook*', in the above examples, is found with first, second, third person singular and plural agreement markers, as in the table -01. Absence of these suffixes in *'amma']$_v$* shows inherent nature of intransitivity found in Koya verb itself. See another set of transitive verb data:

43. *nanna*	*û*-t-ân
i	see-PST-1SG
'I saw'	
44. *mamma*	*û*tâm
we	see-PST-1PL
'We saw'	
45. *nimma*	*û*tîn
you	see-PST-2SG
'You saw'	
46. *mîr*	*û*-t-îr
your	see-PST-2PL
'You saw'	
47. *ôn*	û-t-ôn
he	see-PST-3SG.M
'He saw'	
48. *addu*	*û*-t-e
she	see-PST-3SG.NM
'She saw'	
49. *ôr*	*û*-t-ôr
they	see-PST-3PL
'They saw'	

The transitive verb '*to see*', in the above examples, is found with first, second, third person singular and plural agreement markers, as in the table -01. Absence of these suffixes in *'û a']$_v$* shows inherent nature of intransitivity found in Koya verb itself. Consider another example below:

50. *nanna* *tit-t-ân*
i eat-PST-1SG
'I ate'

51. *mamma* *tit-t-âm*
we eat-PST-1PL
'We ate'

52. *nimma* *tit-t-în*
you eat-PST-2SG
'You ate'

53. *mîr* *tit-t-îr*
you eat-PST-2PL
'You ate'

54. *ôn* tit-t-ôn
he eat-PST-3SG.M
'He ate'

55. *addu* *tit-t-e*
she eat-PST-3SG.NM
'She ate'

56. *ôr* *tit-t-ôr*
they eat-PST-3PL
'They ate'

The transitive verb '*to eat*', in the above examples, is found with first, second, third person singular and plural agreement markers, as in the table -01. Absence of these suffixes in '*titta'* $]_v$ shows inherent nature of intransitivity found in Koya verb itself. Consider another set of data:

57. *nanna* *dancu-t-ân*
i beat-PST-1SG 'I beat'

58. *mamma* *dancu-t-âm*
we beat-PST-1PL
'We beat'

59. *nimma* *dancu-t-în*
you beat-PST-2SG
'You beat'

60. *mîr* *dancu-t-îr*
you beat-PST-2PL
'You beat'

61. *ôn* dancu-t-ôn
he beat-PST-3SG.M
'He beat'

62. *addu* *dancu-t-e*
she/it beat-PST-3SG.NM
'She/It beat'

63. *ôr* *dancu-t-ôr*
they beat-PST-3PL
'They beat'

The transitive verb '*to beat*', in the above examples, is found with first, second, third person singular and plural agreement markers, as in the table -01. Absence of these suffixes in *'danca'* $]_v$ shows inherent nature of intransitivity found in Koya verb itself. Consider another example below:

64. *nanna* *kçnj-t-ân*
i listen-PST-1SG
'I listened'

65. *mamma* *kçnj-t-âm*
we listen-PST-1PL
'We listened'

66. *nimma* *kçnj-t-în*
you listen-PST-2SG
'You listened'

67. *mîr* *kçnj-t-îr*
you listen-PST-2PL
'You listened'

68. *ôn* kçnj-t-ôn
he listen-PST-3SG.M
'He listened'

69. *addu* *kçnj-t-e*
she/it listen-PST-3SG.NM
'She/It listened'

70. *ôr* *kçnj-t-ôr*
they listen-PST-3PL
'They listened'

The transitive verb '*to listen*', in the above examples, is found with first, second, third person singular and plural agreement markers, as in the table -01. Absence of these suffixes *'kçnja'* shows inherent nature of intransitivity found in Koya verb itself. All these examples prove a fact: there is no correlation ship between transitivity and desinence markers of Koya.

Conclusion :

This article demonstrates there is no correlationship between transitive and intransitivity and desinence marker in Koya. Moreover these transitivity get reflected in the verb-base itself.

References :

1. Anderson, J.M. (2009) Case in Localist Case grammar. In Malchukov, Andrej., and Andrew, Spencer. (Eds). The Oxford handbook of case. Oxford: Oxford University Press. PP. 121-135.
2. Butt, M. (2006). Theories of Cases. An overview. In. Malchukov, In Malchukov, Andrej., and Andrew, Spencer. (Eds). The Oxford handbook of case. Oxford: Oxford University Press. PP. 27-43
3. Caldwell, R. (1875). A comparative grammar of the Dravidian or south-Indian family of Languages. (2nd ed.) London: Trubnee and Co., Ludgate Hill.
4. Carlson L. A. (2003). Using Spatial Language. In. Brain, H. Ross. (Ed) Psychology learning and Motivation. 43, pp. 127-162. London: Academic Press.
5. Costello, F. J., and Kelleher, J. (2001). Spatial prepositions in context: The semantics of near in the presence of distractor objects. In. Proceedings of the third ACL-SIGSEM workshop on Prepositions. pp. 1-8. ACM Digital Library. Trento.
6. Crangle, C., and Suppes, P. (1989). Geometrical semantics for spatial prepositions. In. French, P.A., T.E. Uehling, Jr., and H.KK. Wettstein. (Eds.). Midwest studies in Philosophy, 14, pp. 339-422. Notre Dame: University of Notre Dame Press.
7. Jija, M.B., (2021). Locatives of Malayalam and English. A contrastive analysis. Unpublished Ph.D Thesis. Dravidian University: Kuppam.
8. Rajakrishna, M. (2022). A study on the morphosyntax of compound verbs in Kolami. Unpublished Ph.D Thesis. Dravidian University: Kuppam.
9. Subrahmanyam P.S. 1964. A Descriptive Grammar of Gondi, Annamalainagar, Annamalai University.
10. Uma Maheshwarrao G. 2008. A Comparative Grammar of the Gondi Dialects, Kuppam, Dravidian University.

★★★

BHAVAVEENA
Vol. 19, Issue. 7 (1), July 2022
ISSN No. : 2456-4702 - RNI No. APTEL/2003/12253
భావ వీణ
UGC CARE List Group - 1 Journal
under Arts and Humanities Category

Tribal Development Approches and Planning Strategies in India - An Overview

- ***Dr. Jadi Musalaiah,*** Professor of Political Science, University College of Arts & Social Sciences, Osmania University, Hyderabad, Telangana.

Abstract :

The tribals constitute the oldest ethnic group of the India's population similar to the other countries of the world, and are traditionally referred to as 'Adivasis' or original inhabitants of the country. The tribal communities have been living in the forest and hilly regions. At present, the tribal are found widely in central belt, southern range, Western Ghats and in the Vindhya and Sathpura mountains. In the view of variety of regional variations across the country the term tribe has assumed complex dimension. In view of the isolated nature of the tribal societies, their development is constrained as against the mainstream society where change is most common feature. The tribal development includes the formulation of policies and programmes and the execution of the same with a view to brin about an improvement in the quality of the life of the tribal communities. There are divergent views on the policy measures for tribal development after attainment of the independence. There were different approaches have been adopted from the British rule to till now, the approaches are assimilation approach, segregation approach, integration approach, religious approach, socio-cultural approach, anthropological approach so on so forth. For promoting the welfare of schedule tribes, the central and state government formulated plan-wise strategies in India from first five year plan to till date. For executing the planning strategies administrative and institutional set up have been adopted. In India 194 ITDAs, 259 MADA pockets,75 Clusters established in all over the country for the implementation of the tribal development programmes. In 1999 ministry of Tribal Affairs was constituted for the speedy development of the tribals.

Key words : Policy of Segregation, Policy of Assimilation, Policy of Integration, Integrated Tribal Development Agencies (ITDAs), Modified Area Development (MADA), Tribal Co-operative Marketing Development Federation of India Limited (TRIFED), Tribal Sub-Plan Approach (TSP).

Introduction :

Tribal development is the more complex and difficult process compared to the other sectors of development in view of the special characters of the tribal communities. Social alienation may be one of the major reasons but the other aspects like low education levels, strong hold of traditional belief systems and acute poverty conditions also constrain the developmental initiatives. In spite of these problems, efforts are being made in India to provide constitutional and legal safeguards to protect the interests of tribals from exploitation and to provide equal rights in all spheres along with other mainstream society. Several developmental programmes have been launched through five year plans to improve their socio-economic conditions. These programmes yielded limited result and lot needs to be done in this respect. This paper discusses the various constitutional and le-

gal provisions, details of development and welfare programmes made so far in India.

Constitutional and Legal Safeguards for Tribal Communities :

As already discussed, the tribal programmes taken-up during the British period further isolated the tribal communities. In fact, their poverty conditions were exploited by the rich and zamindars during those times. All this led to further, deterioration in their living conditions. At the time of Independence, Indian tribals were living in a different world with poverty and health issues being dominating. Several social reformers brought-out these issues to the light. now and then

After Independence while considering these aspects, the Constituent Assembly appointed a sub-committee under the Chairmanship of A.V. Thakkar for dealing with tribal problems. The recommendations of this sub-committee were accepted by the Constituent Assembly. Consequently, adequate provisions were made in the Constitution for the Scheduled Tribes (STs) to provide them special safeguards for advancement and protection from exploitation by advanced or more developed non-tribal sections. Apart from the Directive Principles of the State Policy which put a moral responsibility on the State to promote the educational and economic interests of the weaker sections of the people, there are several provisions in the Constitution which ensure equality to tribals and protect them from exploitation. Thus, the Constitutional measures described as protective safeguards for promoting development related provisions.

Constitutional Safeguards-Protective Provisions :

- ★ Article 15 prohibits discrimination.
- ★ Article 16 ensures equality of opportunity in matters of public employment.
- ★ Article 17 abolishes untouchability.
- ★ Article 23 deals with the prohibition of traffic in human beings and forced labour like beggars.
- ★ Article 25 details freedom of conscience and free profession, practice and propagation of religion.
- ★ Article 29 entails freedom to people to conserve their language, script or culture and ensures the equality to all citizens of India to get admission in educational institutions maintained by the State or receiving aids out of State funds.
- ★ Article 35 provides Constitutional Remedies, to give effect to the provisions of Part III of the Constitution.

Constitutional Measures-Development Related Provisions :

- ★ Article 164 deals with the appointment of minister-in-charge of tribal welfare in some States;
- ★ Article 244 pertains to the administration of Scheduled and Tribal Area.
- ★ Article 275 under Finance, deals with grants from the Union to certain States as it may be necessary to enable the State to meet the cost of such schemes of development as may be undertaken by the State with the approval of Government of India for the purpose of promoting the welfare of the Scheduled

Tribes in the State or raising the level of administration of Scheduled Areas.

- ★ Article 320 details functions of Public Service Commissions for ensuring equal treatment to all citizens of India.
- ★ Article 330 makes special provisions for reservation of seats for Scheduled Castes and Scheduled Tribes in the matter of appointment to services.
- ★ Article 332 makes reservation of seats in the Legislative Assemblies.
- ★ Article 334 specifies the tenure of reservation of seats and special representation.
- ★ Article 335 deals with their claims to services and posts and indicate that their claims shall be taken into consideration, consistently, in the making of appointments to services and posts in connection with the affairs of the Union or of a State.
- ★ Article 338 of the Constitution makes provision for the appointment of a Special Officer for the Scheduled Castes and Scheduled Tribes and specifies his duty as to investigate all matters relating to the safeguards provided for them under the Constitution of India.
- ★ Article 339outlines the control of the Union over the administration of Scheduled Areas and welfare of the Scheduled Tribes[1] .

Conceptual discussion on tribal development policies and programs :

Prior to the framing of the Indian constitution, the term "Scheduled Tribe" was not in vogue. But the tribes were variously termed as aboriginals, Adivasies, Forest tribes, primitive tribes. Upto 1919 the tribes were included under the head of "Depressed classes". The Indian Franchise Committee in 1919 accorded a separate nomenclature for census reports, 1931 primitive tribes, 1941- tribes, 1951 –scheduled tribes.

The term scheduled tribes was inserted in the constitution vide article 324(1) which empowered the president of India to specify the tribes or tribal communities by public notification. In pursuance of this power, presidential orders have been issued.

Further, the parliament was to vary the schedules by legislation under Act-342(2) and accordingly the scheduled tribes and scheduled areas (Amendment) Act of 1969-70 has been placed on the statute book. The tribes and their tracts constitute very significant parts of the underdeveloped people and area of the Indian Republic. According to 2011 census 10,42,81034 are identified as Scheduled tribes (STs). Adivasies constitutes 8.13 % of the total population of India. The area inhabited by them is about 20% of the land mass of the country. The tribal population in India is about 1.2 times more than the total population of the UK or France, 2-5 times that of Canada, 4 times that of the Srilanka, 2/3rd that of Bangladesh and more than half as many as the population of Pakistan.

Approach to Tribal Development in India:

The tribals are relatively isolated and live at various stages of socio economic, technical and cultural development. The overall development of tribal communities depends largely upon the consideration of their problems and progra-

mmes carried out accordingly. Considering the socio-economic conditions of tribals, geographic location of tribal areas and keeping in mind socio-political issues of the state, various approaches by religious groups and missionaries, social reformers, anthropologists and the government have been evolved to develop tribal people in India.

These approaches find support in the three important policies or theories, namely

1) policy of isolation/segregation,
2) (ii) policy of assimilation, and
3) (iii) policy of integration.

The protagonists of these policies look into the tribal problems in their respective ways. These policies to the tribal development may be separately considered in the context of pre-independence and post-independence periods[2].

The policy of Isolation in pre-independence period :

The tribal areas were the last to come under British power, due to them, difficult terrain and inaccessibility. The tribal people also continued to raise rebellions for a long period for asserting their rights to self-governance particularly in relation to their rights over land and forests. The British declared some of the tribal areas as "excluded" and some as "partially excluded".

The policy adopted by the British rulers was to 'isolate' the tribals from general masses. The policy of isolation was largely dictated by their deliberate efforts not to develop communication in the tribal areas which, as a result remained cut off from the rest of the communities. The British Policy of isolating the tribals led to the misery of the tribals as it freely left them to the exploitation of Zamindars, money lenders and middlemen. The policy of conservation of forests resulted in stopping age-old practices of tribals like shifting cultivation, hunting and others. The intrusion of forest contractors not only led to the greater exploitation of forests, but also the tribals. The entry of merchants and moneylenders further affected the tribals who were already facing many problems such as vagaries of nature, denudation of hills and loss of soil fertility. Under these conditions the policy of non-interference of the British with regard to tribal areas helped to perpetuate the already existing socio-cultural gulf between the tribals and non-tribals.

ii) The policy of Isolation in post-independence period :

The government of India after independence also adopted the policy of isolation, of course in a slightly modified form. The partial exclusion of large tribal areas was followed by special welfare measures which resulted in a separatists movement. i.e., the demand for an independent Naga state and an Autonomous Jharkhand. The Advisor on tribal affairs to the government of Assam, Verrier Elwin, recommended isolation of tribal groups in certain extreme cases. The declaration of "a few particular areas of tribal concentration as scheduled areas and tribal areas" is also an

Example of partial isolation

2) The Policy of Assimilation :

The assimilation of the tribal people with the rest of the population is another approach and is a continuous process and the culture contact with the neighboring population is held responsible for it. In India, the tribal people have come

into contact with various other communities and situations leading to assimilation from different parts. Some tribals have gradually accepted the Hindu way of life and others have accepted Christianity. Anthropologists, like S.C. Dube (1960), Mazumdar (1962) and G.S. Ghure" (1963) opined that this cultural contact has created a set of different types of tribes on acculturation level. G.S. Ghure, characterised the tribals as backward Hindus and agreed that any attempt to isolate them from the mainstream of Indian life would be meaningless. While sections of these tribals are properly integrated in Hindu society, very large sections, infact, the bulk of them, are rather loosely integrated. Only very small sections living in hills and forests, have not been influenced by Hinduism."

3) The Policy of Integration :

After independence, the British policy of Isolation and non-interference was replaced by a policy of integration through development. During this period social Scientists focussed their attention towards the conditions of the tribals and began to discuss how best to deal with them. One school of thought led by Dr. Verrier Elwin argued to protect the aborigines by completely isolating them from rest of India Elwin later shifted his stance. A second school of thought led by G.S.Ghure opined total assimilation of the tribals into national mainstream as essential. A third school of thought believed that tribals should be integrated into the Indian society but not necessarily assimilated which means that it aims to preserve their identity. Ghure, made an elaborate discussion on the three solutions suggested for the problem." viz., A) No change and revivalism. B) Isolationism and preservation, and C) Assimilation, and discussed various approaches from anthropological point of view. The Government of India came to the stand that the tribal population cannot be left to lag behind and get further isolated, nor can the natural resources in tribal areas be under utilised Integration of tribes into the national main stream was considered to be the solution.

Thus, the third and last way in which the tribals were approached with the integrational policy was favoured. The past experiences of the policies of isolation and assimilation and their results forced the planners and social reformers to take a middle way which might have been fruitful. The base of the Indian Culture being "Unity in Diversity", the social reformers, anthropologists as experts on the tribal ways of life and the administration combined their skills and adopted an integrated approach towards the tribals. The main objective of this policy is to bring the tribals into the main stream in a phased manner. This policy also cautioned that, the tribals should not be allowed to get exploited.

After independence, the government of India appointed a sub-committee in 1947 with Sri Thakkar Bapa as its chairman to study the position of excluded and partially excluded areas of the erstwhile British Government. The committee made several recommendations. One of the important recommendations was that the state should bear the responsibility of the tribal people. It laid emphasis on the protection of tribal lands and prevention of exploitation by moneylenders[3].

Tribal Development Planning :

India adopted planning for achieving the developmental goals in various aspects. Cen-

tralized planning is the unique feature of Indian federalism. With the advent of planning in India, serious efforts are being made for the development of tribals living in different parts of the country. The Five Year plans launched by the Government included several types of special programmes for the development of the tribal communities aimed at removing different constraints and disabilities imposed by the colonial government. The development under Five Year Plans aimed at the replacement of traditional system of agriculture by effecting modifications to the existing institutions[4], promotion of secondary and tertiary sectors to increase income and employment potential and provision of adequate social facilities like education, health, housing, communication, etc., so as to bring about an all round improvement in their living conditions. The special efforts made in the successive Five Year Plans for achieving these objectives are to be considered in the context of the evolving scenario of the tribal situation as well as in the context of changes in the focus of development of the nation as a whole in the post-Independence period [5].

In the tribal development sector, four phases can be identified. In the first phase of planning, the emphasis was on providing immediate relief to the general mass & population who were denied amenities of life during the colonial rule and at the same time to build up the productive infrastructure for future growth. In the second phase, the emphasis was on resource mobilization and provision of social service infrastructure in the countryside. In the third phase, the emphasis shifted to reduction of disparity and growth with justice, simultaneously stepping up the process of commercialization of resources. Lastly, in the fourth phase participatory development with a focus on self-management harnessing the productive forces for meeting the basic needs as well as for contributing to the national objective of self-reliant growth is gaining momentum[6]. The specific efforts made for tribal development during the successive Five Year Plans are detailed here under. Plan-wise initiatives are discussed in detail in the following.

Focus of Each Five Year Plan on Tribal Development :

For promoting welfare of schedule tribes and for raising the level of administration of scheduled and tribal areas to the state level, Article 275 of the constitution provides for grants-in-aid from consolidated fund of India to states for implementation of developmental programs. Certain special programme for tribal development has been launched in our country for the wellbeing of the Tribal population from the very first Five Year Plan[7]. The focus of tribal development in five year plans changed in the successive plans based on the experiences and the changing context over all development policy in India. If the first plan just launched the tribal development programmes, the community development approach was emphasized in the second plan. This was done to involve the local tribal people in the tribal development process making them partners. The administrative processes were streamlined in the third, fourth and fifth plan periods. Creation of tribal development blocks and tribal development agencies were created. For a coordinated tribal development, comprehensive planning approach was adopted in the fifth plan period[8]. The focus was on large financial allocations since the sixth plan onwards to meet the tribal

needs[9]. Beneficiary oriented infrastructural development was stressed in the seventh plan period[10]. If the eighth plan focused on the poverty related issues[11], the ninth plan had specific focus on family and child welfare. The tenth plan focused on education sector in tribal areas[12]. The concept of inclusive growth, a term meant for mainstreaming the tribals into the other social groups, was introduced in the eleventh plan. Finally, the tribal sub-plan concept emerged in the twelfth plan for focused development of tribal areas[13].

Plan-wise Strategies related to Tribal Development in India

Sl. No.	Plan Period	Tribal Development Programmes
1.	1st Five Year Plan (1951-56)	Tribal Development Programmes
2.	2nd Five Year Plan (1956-61	Community Development Approach (Tribal Development Projects)
3.	3rd Five year Plan (1961-66)	Special Multipurpose Projects for tribal people (Creation of Tribal Development Blocks)
4.	4th Five year Plan (1969-74)	Administrative frame programme implementation and protective measures (Tribal Development Agencies (TDA)
5.	5th Five Year Plan (1974-79)	Total and Comprehensive view of the tribal problems and coordination of sectoral programmes (Tribal sub-plan and creation of LAMPS)
6.	6th Five Year Plan (1980-85)	Integrated approach and large financial allocation (expansion of TSP)
7.	7th Five Year Plan (1985-90)	Beneficiary oriented programme and infrastructural development (Intensive Tribal Development)
8.	8th Five Year Plan (1992-97)	A frontal attack on poverty, illiteracy, ignorance, organize state level tribal development cooperative corporations.
9.	9th Five Year Plan (1997-02	Women and Child Development Programmes Improvement of living standard, education, health care and skill upgradation of the tribal people without any gender bias.
10.	10th Five Year Plan (2002-07)	Programmes for the Promotion of Higher Education
11.	11th Five Year Plan (2007-11)	Inclusive Growth Approach
12.	12th Five Year Plan (2011-17	Tribal Sub-Plan

Financial Outlay on Tribal Development Programmes in India :

Though tribal development is a huge task, the financial perspective of tribal development programmes show a dismal picture in India. It is interesting to note that the financial outlays in the successive five year plan period were very less compared to the tribal population share in the total population of the country. It was not even half of the share of the tribal population as is evident from the data provided below Table. Only from the seventh plan onwards, a parity was achieved in terms of outlays on tribal development in India mainly due to the introduction of tribal-sub-plan approach slowly leading to higher investments.

Yet, there are critical aspects to be considered in this regard. It is argued that the sudden spurt in the budget for tribal development from the Fourth Five Year Plan to the Fifth Five Year Plan and the subsequent plan periods could not be construed at a positive indicator of tribal development. It was pointed out that as separate budget heads or sub-heads in respect of expenditure in tribal areas by different Ministries and Departments were not available earlier to the Fifth Five Year Plan, the figures relating to the Fourth Five Year Plan and the Tribal Welfare Ministries and Departments only. The Fifth Five Year Plan included not only expenditures by the same Ministries and Departments, but also identifiable expenditures by others. In the Sixth Five Year plan also, expenditures on account of a number of indivisible items such as those on industrial projects were also shown to have been for tribal development. Thus, the figures ascribed to tribal development for different plan periods are not strictly comparable. In fact, such a comparison might lead to erroneous conclusions on the efficacy plan expenditure. This is the critical dimension of development in India.

Plan-wise Expenditure on Tribals in India

Sl. No.	Plan Period	Total Plan Outlay	Investment on Tribal Development	Percentage of Expenditure on Tribal Development Programme	% of Tribal Population to Total Population
1.	1st Five Year Plan (1951-56)	1,960	19.33	1.0	6.22
2.	2nd Five Year Plan (1956-61)	4,672	42.92	0.9	6.62
3.	3rd Five Year Plan (1961-66)	8,577	50.53	0.6	6.80
4.	4th Five Year Plan (1969-74)	15,902	75.00	0.5	6.90
5.	5th Five Year Plan (1974-79)	39,322	1,067.27	2.71	6.90
6.	6th Five Year Plan (1980-85)	07,500	5,535.50	2.46	7.80
7.	7th Five Year Plan (1985-90)	1,80,000	13,000.00	7.22	7.80
8.	8th Five Year Plan (1992-97)	4,95,669	36,740.00	7.41	8.08
9.	9th Five Year Plan (1997-02	6,20,869	57,541.00	9.26	8.08
10.	10th Five Year Plan (2002-07)	6,54,251	63,450.00	9.69	8.2
11.	11th Five Year Plan (2007-11)	21,56,571	-	-	8.2
12.	12th Five Year Plan (2011-17)	37,16,385	7,787	0.20%	8.6
13					

Source: Figures compiled from different five-year plan documents, Planning Commission, Population figures compiled from Census of India, New Delhi from 1951 to 2017.

Administrative and Institutional Setup for Tribal Development.

1. Integrated Tribal Development Projects/Agencies (ITDA/ITDP)

For the implementation of tribal sub-plan strategy, the TSP areas were initially divided into 180 ITDP/ITDAs. At present, 194 ITDA/ ITDPs are in the country including the States/ Union Territories. Each ITDP/ITDA comprises blocks/Taluks/Tahasils or even whole district with 50 per cent or more tribal population. In certain states like West Bengal, Karnataka, Kerala and Tamil Nadu concentration of tribal population is not in contiguous belts, a flexible approach was adopted in delineating ITDP/ ITDAs areas[14].

2. Modified Area Development (MADA)

Besides, Tribal Sub Plan, 259 MADA pockets are started in Fifth Five Year Plan and presently, 259 MADA pockets are working. These pockets carved out in nine states, namely Andhra Pradesh, Bihar, Gujarat, Himachal Pradesh, Madhya Pradesh, Maharashtra, Orissa, Rajasthan, and Utthar Pradesh. There is no MADA pockets constituted in Union Territory[15]. Modified Area Development Approach was adopted as a special strategy for all-round development of dispersed tribals living outside the TSP area. The MADA pockets, each having a total population of 10000 or more, of whom 50 per cent and above are tribals, were identified and started. In these areas, the emphasis is on family development by taking up family oriented income generation programmes[16].

Micro-Projects were conceived for the development of Primitive Tribes which is called the /Primitive Tribal Development Programme (PTDP). Keeping in view the precarious condition of certain tribal communities and groups who are still in the primitive stages of economy and need special care both, at the planning and implementation of programme stages, 75 primitive tribes are identified in 14 states in Fifth Five Year Plan. For these groups 52 Special Micro projects are being implemented in the above state/Union Territory. During the Sixth Five Year Plan period 20 more such projects and later on two other projects are launched. Presently 93 Micro Projects are being implemented in 17 States and one Union Territory namely Andhra Pradesh, Bihar, Gujarat, Karnataka, Kerala, Tamil Nadu, Uttarakhand, Madhya Pradesh, Maharashtra, Orissa, Rajasthan, Utthar Pradesh, West Bengal, Manipur, Tripura, Jharkahnd, Chatishgarh and Andaman and Nicobar Islands[17].

3. Clusters

Up to seventh and subsequent five year plans, the efforts have been to consolidate the gains under the TSP approach and to orient them to the targeted groups. Since ITDP/ ITDAs, MADAs and PTDPs covered 75 per cent of the tribal population in the country; remaining 25 per cent of tribal populations which are living in these projects are covered under the cluster approach which was started in Seventh Five Year Plan. The cluster contained 50 per cent or more Scheduled tribe population within a total population of about 5000 or more. At presently, 82 clusters have been identified in seven TSP States.

During the Sixth Five Year Plan the programme, for the development of the dispersed tribal Population remaining outside the

coverage of ITDP/ITDAs, MADAs and PTDPs, is implemented. This programme is known as Dispersed Tribal Development Programme[18].

The Ministry of Tribal Affairs has formulated the draft of National Tribal Policy covering various issues such as Alienation of Tribal Land; Tribal Forest Interface; Displacement, Rehabilitation and Resettlement; Enhancement of Human Development Index; Creation of Critical Infrastructure; Violent Manifestations; Conservation and Development of Particularly Vulnerable Tribal Groups (PTGs); Adoption of TSP Strategy; Empowerment; Gender Equity; Enlisting Support of Non-Government Organizations; Tribal Culture and Traditional Knowledge; Administration of Tribal Areas; the Regulatory and Protective Regime; Scheduling and De-Scheduling of Tribes, etc. in 2007[19].

A) Central Ministry of Tribal Affairs :

The Government of India has been entrusted with special responsibility towards the welfare of the tribes and the amount of interest it has been evincing is not insignificant. The administrative articulation of its concern lies in the machinery it has bought into being to promote their welfare. This responsibility was engaged by the Home Ministry from 1951 to 1985. In September 1985, subjects relating to scheduled tribes were allocated to a new Ministry namely, the Ministry of Welfare which was created on 25th September, 1985. After 1998 the Scheduled Tribes welfare responsibility was again transferred to another new ministry namely, Ministry of Social Justice and Empowerment. This ministry is bifurcated in September 1999 and the Ministry of Tribal Affairs was finally constituted in October 1999 with the objective of more focused attention on integrated socio-economic development of the scheduled tribes in a coordinated and planned manner. The Ministry of Tribal Affairs is now the nodal ministry for overall policy, planning and coordination of programmes of development for Scheduled Tribes[20].

Mandate of the Ministry :

The mandate of the Ministry of Tribal Affairs is given in the following Lines:

a) Tribal Welfare-Planning, Policy formulation, Research and Training.

b) Tribal development including scholarships to scheduled tribes.

c) Promotion of voluntary efforts in development of scheduled tribes.

d) Administrative ministry with respect to matters concerning scheduled Areas.

e) Autonomous district of Assam excluding roads and bridge works and ferries thereon.

f) Regulations framed by governors of state for scheduled areas and for tribal areas specified in part of table appended to paragraph 20 of Sixth Schedule to the Constitution.

g) National Commission for Scheduled Caste and Scheduled Tribes in so far as they relate to scheduled tribes and visual of directions regarding the drawing up and execution of schemes for the welfare of scheduled tribes[21].

B) Undertakings :

Under the Ministry of Tribal Affairs, several executive agencies work to attend different tasks relating to tribal development. They are discussed in the following.

a) National Scheduled Tribes Finance and Development Corporation (NSTFDC)

The Government of India set up the NSTFDC on 10th April 2001 by bifurcating the National Scheduled Castes and Scheduled Tribes Financial Development Corporation. The NSTFDC is a Government of India undertaking registered under Section 25 of the Companies Act, 1956 as a non-profit company with an authorized share capital of Rs. 500 crores. The corporation extends financial assistance to scheduled tribes at concessional rate for income generating schemes costing up to Rs. 10 lakh per unit, provides grants for skill development programme for scheduled tribes and fills the critical gaps by providing backward and forward linkages for activities undertaken by the target group. Members of the scheduled tribes whose annual family income does not exceed double the poverty-line income limit, are eligible for financial assistance in the fields of agriculture and allied activities, manufacturing and service sector activities[22].

b) Tribal Cooperative Marketing Development Federation of India Limited (TRIFED)

The TRIFED was set up in 1987 as a national level apex body under the Multi State Cooperative Societies Act, 1984 (MSCS Act, 1984). After the enactment of the Multi State Cooperative Societies Act, 2002 TRIFED is deemed to be registered under the latter Act and is also listed in the Second Schedule to the Act as a National Cooperative Society. The Bye-laws of TRIFED were revised in April 2003 in tune with the new MSCS Act, 2002 read with the MSCS Rules, 2002. As per revised Bye-laws, the main objective of TRIFED is to serve the interest of its members in more than one state for the social and economic betterment of its members by conducting its affairs in a professional, democratic and autonomous manner through self-help and mutual cooperation for undertaking marketing development of tribal products[23].

c) Tribal Research Institutes :

Tribal Research Institutes (TRIs) Tribal Research Institutes are engaged in the work of providing planning inputs to the state governments, collection of data and conducting research and evaluation studies on problems relating to the tribes living in respective states. The TRIs also conduct training, seminars and workshops for the cause of tribal development and also codify customary. Most of the TRIs run tribal museum of exhibiting tribal artifacts, etc. There are at present 16 TRIs located one each in the State of Andhra Pradesh, Assam, Chhattisgarh, Gujarat, Jharkhand, Karnataka, Kerala, Madhya Pradesh, Maharashtra, Manipur, Orissa, Rajasthan, Tamil Nadu, Tripura, Uttar Pradesh and West Bengal. In addition to the above mentioned major programmes, the Ministry of Tribal Affairs continued to implementing various schemes/ programmes aimed at welfare and development of scheduled tribes[24].

2.3.4 Financial Support for Tribal Development

Tribal development is a big task involving huge financial outlays. Several types of assistance is being provided by the Government of India for tribal welfare and development in the country. They are explained below.

a) Special Central Assistance (SCA) for TSP

In support of TSP, the Government of India has also been extending SCA to the States and the Union Territories, as an additive to fill up the gaps, especially in the family based income-generating programmes. As a result, there has been a substantial increase in the flow of funds for the development of scheduled tribes besides enlargement of the share of benefits for scheduled tribes under all the development programmes. Special Central Assistance for TSP is provided by the Ministry of Tribal Affairs to 21 TSP states including North Eastern States of Assam, Manipur and Tripura. Since 2003-04 the Ministry of Home affairs is releasing the funds under SCA for TSP meant for the Union Territories, The SCA is to be utilized in conjunction with the TSP flow with a view to meeting the gaps, which are not otherwise taken care of by the state plan. The objective and scope of SCA for TSP which was originally meant for filling up of the critical gaps in the family-based income-generation activities of the TSP, will now be expanded to cover the employment cum-income generation activities and the infrastructure incidental thereto which may not only be family-based, but also run by the Self-Help Groups (SHGs) Community.

The ultimate objective of extending SCA for TSP is to boost the demand based income-generation programmes and thus raise the economic and social status of tribals in sectors of agriculture, horticulture, land reforms, watershed development/soil and moisture conservation, animal, husbandry, ecology and environment, development of forests/forest villages, development of Entrepreneurship and SSI and tribal women.

b) Grants under the First Provision to Article 275(1) of the Constitution

The Constitution of India under the First Provision Article 275 (1) of the Constitution provides for assured special financial assistance for promoting the welfare of scheduled tribes and for raising the level of administration of the scheduled areas to that the rest of the state. The Ministry of Tribal Affairs releases grants to 21 tribal sub-plan and four tribal-majority states to meet the cost of such projects for tribal development as may be undertaken by the State Government with the approval of government of India, for raising the level of administration of the scheduled Areas therein to that of the rest of the State. Funds are now being released against specific infrastructural projects like roads, bridges, solar electrification, construction of school, hostel building, irrigation facilities, etc. Since 2005-06 part of grants under Article 275 (1) of the constitution has been earmarked for minor irrigation schemes on Scheduled tribes land [25].

a) Grant-in-Aid to Voluntary Organizations

The Ministry gives Grant-in-Aid to voluntary organizations working for the welfare of scheduled tribes for projects like residential schools, hostels, remedial units, computer training units, shorthand and typing training unit, balwadis/crèches (in areas not covered by the ICDS programme), libraries and audio-visual units. The grant is generally restricted to 90 per cent of the approved total cost of the project and the balance 10 per cent is borne by the grantee organizations.

b) Grants-In-Aid to State Tribal Development Cooperative Corporations (STDCCs) and Others

This is a central sector scheme, with 100 per cent grant, available to the STDCCs and other similar corporations of state engaged in collection and trading of Minor Forest Produce (MFP) through tribals grants under the scheme are provided to strengthen the Share Capital of Corporations, construction of Warehouses, establishment of processing industries of MFPs etc. to ensure high profitability of the corporation so as to enable them to pay remunerative prices for MFPs to the tribals.

c) Price Support to TRIFED

The Ministry provides Grants-in-aid to its corporation, TRIFED to set off losses on account of fluctuations in prices of MFPs being marketed by it for ensuring remunerative prices to tribals engaged in collection of MFPs either directly or through STDCCs and other such Cooperative Societies[26].

d) Village Grain Banks

This scheme provides grants for establishment of Village Grain Banks to prevent deaths of Scheduled Tribes specially children in remote and backward tribal villages facing or likely to face starvation and also to improve nutritional standards. The scheme provides funds for building storage facility, procurement of weights and measures and for the purchase of initial stock of one quintal of food grain of local variety for each family. A Committee under Chairmanship of village Headman runs the Grain Bank thus established[27].

Conclusion :

The tribals are relatively isolated and live at various stages of socio economic, technical and cultural development. The overall development of tribal communities depends largely upon the consideration of their problems and programmes carried out accordingly. Considering the socio-economic conditions of tribals, three approaches namely policy of isolation policy of assimilation and policy of integration have been developed. The community development programme was launched in India in the year 1952. Similarly, a special programme called tribal development blocks was started to cover all aspects of community life in the tribal areas." The team for the study of community projects opined that schemes in all their detail should be worked out in consultation with the tribal people who should feel that not only their advice is sought but also acted upon in all matters. The team felt that in the case of tribal areas a thorough preliminary survey is important, and is also necessary that the recruited personnel should acquire knowledge of the local dialect, customs and ways of life of the tribal people among whom they work. A similar suggestion was given in Details of the plan document for second five year plan 1956 that development programmes should be formulated, in consultation with the members of advisory councils, opinions of tribal leaders, and institutions engaged in the study of tribal problems. The tribal people should feel that these programmes are in a real sense a response to their own urge for better standards of living and the development of their culture. If the programmes are implemented with popular support they will give the tribal people in all parts of the country a sense of partnership and integration with the nation as a whole"

The report of the study team under the chairmanship of Sri Renuka Ray 1959 on social welfare and welfare of Backward classes prescribed that the overall order of priority in the welfare and development of scheduled tribe was important in its own place, integrated programmes based on agriculture, forestry, handicrafts, and village industries needed greater degree of emphasis to be determined by a systematic survey of the needs and possibilities in each area. The Dhebar commission (1960) also stressed on integrated approach by touching the broad strategy and indicating socio-economic development as a general goal. The expert committee (1972) under the chairmanship of Prof. S.C. Dube, advised about the formation of new strategy for tribal development through the time bound integrated area development and other programmes as per the genius of the people. The Tribal Sub-plan Strategy was evolved 1974-75 under TSP plan 16 TSP's are formulated. The main components of the tribal sub-paln strategy are 194 ITDAs, 259 MADA pockets, 75 Clusters established in all over the India for implementation of development programmes for the tribals. In 1999 ministry of Tribal Affairs was constituted for the speedy development of the tribals under this ministry various developmental activities have been under taken.

References :

1. Hoshiar Singh, Tribal Development Administration, Printwell, Rupa books Privt.Limts,1994: pp9-10.
2. Panigrahi DK. A Brief Review of Some Theoretical Orientations towards Tribal Development in India, in R.N. Pathy and Basanthi Balajena, (Ed.), "*Tribal Development in India"*, Ashish Publishing House, New Delhi,1985(pp23-24).
3. Ghurye GS. "*The Scheduled Tribes"*, Popular Prakashans, Bombay. 1983.
4. Sinha, S.P. "Tribal Development Administration – A historical overview" , Sterling Publication, 1972, p.68.
5. Ghurye GS, *"The Schedule Tribes",* Popular Prakashans Publications, Bombay, 1983.
6. Ray, Nihar Ranjan, "Introductory Address" in Tribal Situation in India (edt) by K. Suresh Singh, Indian Institute of Advanced Study, Simla, 1972, p.6
7. Vidyarthi, L.P, "Strategy for Tribal Development in India", in Development Adminstration in Tribal Areas (ed), Harimohan Mathur HCM State Institute of Public Administration, 1976, p.10.
8. Singh, S.P., "Development Programmes for the Tribals, needful New Approach", *Indian Journal of Public Administration,* Vol. XIII, No. 36, 1978, pp.10-12.
9. Sharma,B.D., *"Planning for Tribal Development",* Parchi Prakashan, New Delhi, 1984, p. 56

10. Government of India*," Report of the Working Group on Development Scheduled Tribes during Seventh Plan",* Ministry of Home Affairs, New Delhi, 1985.
11. Kumar, A., "Tribal Development India, Sarup and Sons, New Delhi, 2002.
12. Pulla Rao, D., Socio-Economic Status of Scheduled Tribes in Andhra Pradesh: A Study of Solabham Panchayat of Visakhapatnam District, "PRAGATI : Journal of Indian Economy", Vol. 1, No. 2, Delhi, India, 2014, pp. 115-133.
13. Panigrahi DK. A Brief Review of Some Theoretical Orientations towards Tribal Development in India, in R.N. Pathy and Basanthi Balajena, (Ed.), "*Tribal Development in India"*, Ashish Publishing House, New Delhi,1985, opcit; pp28-29.
14. Singh AK. "*Tribal Development in India"*, Classical Publishing Company, New Delhi, 19999,pp-125-127.
15. Ibid;p 182.
16. Nishakar Panda. Policies, Programmes and Strategies for Tribal Development, A Critical Appraisal, Kalpaz Publications, Delhi, 2006,pp 89-90.
17. Bhupinder Singh. Tribal Development at Cross Roads – A Critique and Plea', Man in India. 2001, p-57.
18. K. Somasekhar, Development Programmes and Social Change, Serials Publication, Nes Delhi, 2008.
19. Report of Working Group on Monitoring and Evaluation of Tribal Development and Development of Backward Classes, Ministry of Home Affairs, Government of India, New Delhi.
20. Devi Sailja A., "Socio – Economic Conditions of Tribes," Published by Sonali Publications, New Delhi, 2005,pp-211-212.
21. Report of working group on Monitoring and evaluation of Tribal Developemnt and Development of the Backward Classes, Ministry of Home Affaires, Government Of Indi, New Delhi,.
22. Bhupinder Singh. Tribal Development at Cross Roads – A Critique and Plea', Man in India. Opsit,2001, p-71.
23. Narayana S, Kumar Binod. Issues in Tribal Development, Mainstream, 2002, pp-29-30.
24. Nishakar Panda. Policies, Programmes and Strategies for Tribal Development, A Critical Appraisal, Kalpaz Publications, Delhi, 2006,pp 112-113.
25. Vijay Kumar., Tribal Welfare and Development in India, Vol-2, Institute for sustainable development and Anmol Publication, New Delhi, 2006, p-89.
26. Ramadas Rupath, *"Tribal land Alienation and Political Movements: Socio-Economic Patterns from South India",* Cambridge Scholars Publishing, 2009,p117.
27. Ibid,p 152.

★★★

భావవీణ

BHAVA VEENA

Journal of Arts, Literary, Culture & Language Study

కళలు, సాహిత్య సాంస్కృతిక భాషాధ్యయన పత్రిక

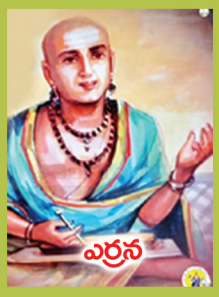
ISSN No. : 2456-4702
RNI No. APTEL/2003/12253
UGC Care List Group - 1
Journal under Arts and Humanities Category

July (1) 2022

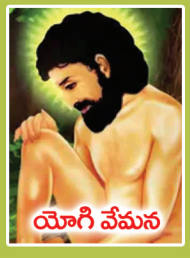

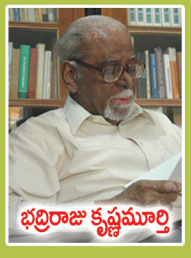

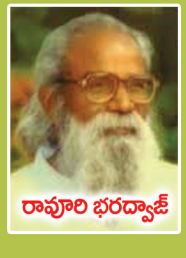

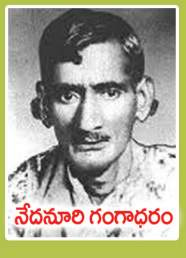

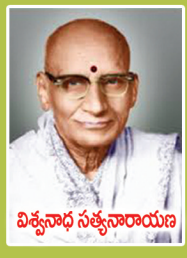

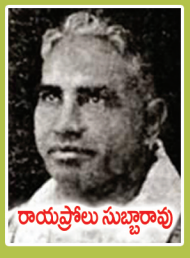

Edited, Printed, Published and owned by Kolla Srikrishna Rao, Rohini Towers, 2/11 Brodipet, GUNTUR - 522 002.
Andhra Pradesh. Cell : 7386529274, 7989781963. E-mail : parisodhanatelugu@gmail.com.
Printed at : GLS Enterprises, Kavitha Nagar, Guntur - 522 002. Ph. 94 94 660 509.